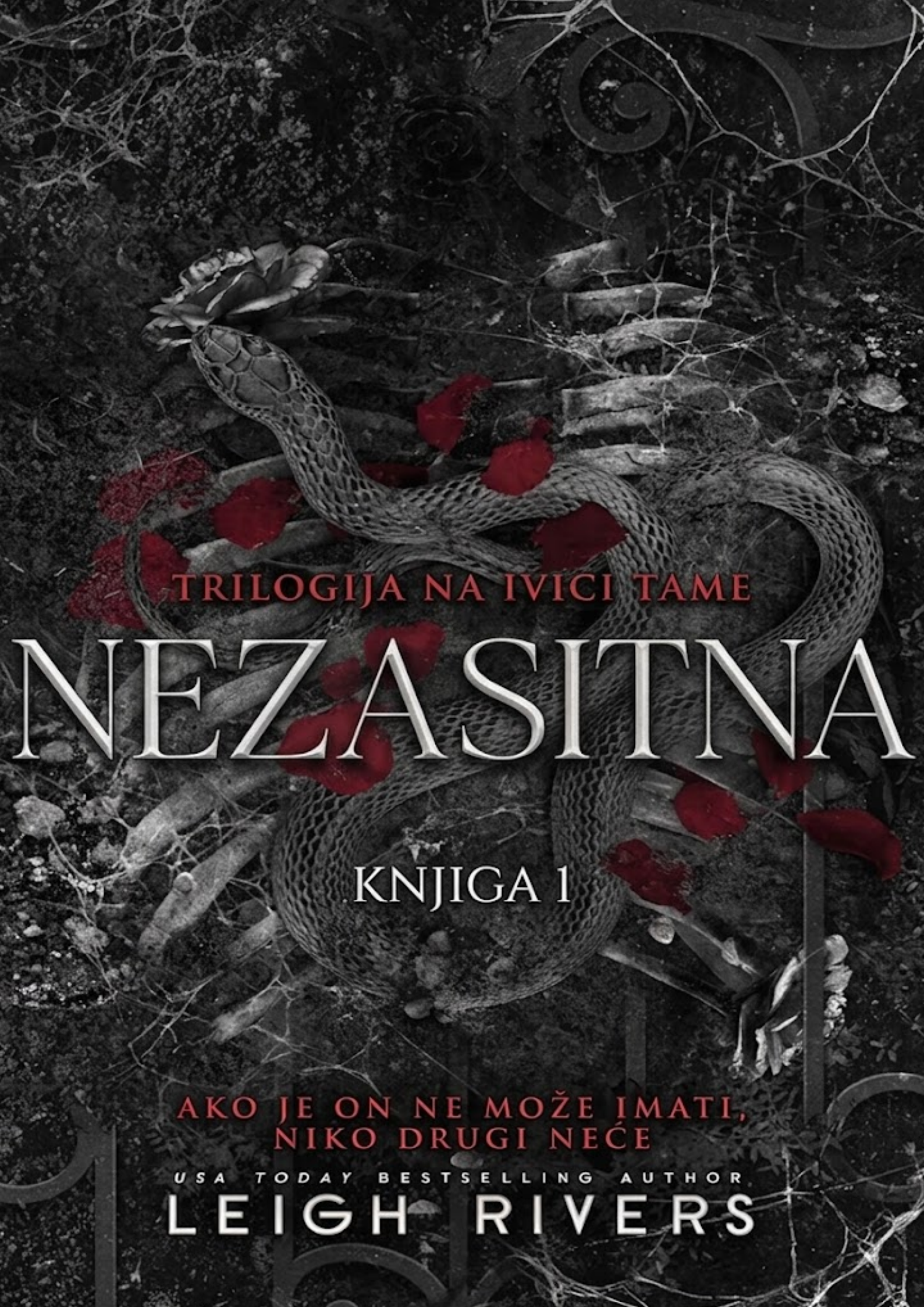




TRILOGIJA NA IVICI TAME

NEZASITNA

KNJIGA 1

AKO JE ON NE MOŽE IMATI,
NIKO DRUGI NEĆE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
LEIGH RIVERS

NEZASITA

KNJIGA 1 OD TRILOGIJE
NA IVICI TAME

NAPISALA

LEIGH RIVERS

PLAYLIST

Digital Bath – Deftones
Spiracle – Flower Face
Party Monster – The Weeknd
Skin – Rihanna
The Hills – The Weeknd
broken – lovelytheband
Waste Love (Madison Love) – Machine Gun Kelly
THE DEATH OF PEACE OF MIND – Bad Omens
Take Me Back To Eden – Sleep Token
From Now On – The Greatest Showman
Do I Wanna Know? – Arctic Monkeys
4runner – Brenn!

Prevod i obrada: @sofijinaarhiva
@izmedjustranica

UPOZORENJE O SADRŽAJU

Ova trilogija je mračnija i od najdubljih krugova pakla.

Insatiable sadrži brojne seksualne teme i sklonosti, uključujući egzibicionizam, posesivno i toksično ponašanje, pohvale i ponižavanje, igru sa disanjem, igru sa oružjem, verovatno previše „ogrlica od ruku“, kao i seksualni odnos pored mrtvog tela.

Knjiga takođe sadrži eksplicitne seksualne i nasilne scene, kao i pominjanje silovanja, gubitka trudnoće i pokušaja samoubistva. Pored toga, prisutne su i druge teme koje bi nekim čitaocima mogle biti uznemirujuće ili predstavljati okidač.

POSVETA

Za dobre devojke koje vole da plešu u mraku dok ih đavo posmatra.

PROLOG

KADE

PRE ŠEST GODINA

Jebeno mrzim ljude.

Naročito zabave.

Možda mi je petnaesti rođendan, ali to ne znači da ću učestvovati u proslavi, ma koliko moja sestra bliznakinja insistirala na tome. Ne volim pažnju niti mi generalno prija da budem okružen gomilom ljudi.

Mama nam je rekla da možemo da napravimo zajedničku žurku; godinama to radimo na taj način. Ali ma jebeš to — mrzim. A ako još jednom čujem pesmu „Single Ladies“, poludeću. Većina ljudi ovde još ima četrnaest godina i loži se na anime likove, jebote.

Morao sam da pobegnem u svoju sobu, kao i uvek.

Zaključavanje vrata sobe je obavezno, jer mi samo fali da neko od njih kaže mami da pušim na balkonu. Ewan, moj očuh, uhvatio me je prošle nedelje dok sam pušio u kućici pored bazena i rekao da će joj reći ako to ponovim.

Niko ne želi da sluša tu ženu kako urla na njih, jebeno je zastrašujuća.

Volim svoju privatnost, svoj prostor u kom me niko ne uznemirava. Ključ mi je u bravi, zasun je spušten, a stolica naslonjena na vrata. Nema šanse da mi iko pokvari mir.

Radije ću napuniti pluća dimom.

Iskreno, zbog toga se osećam čudno. Ljudi možda misle da je sjajno biti u centru pažnje kad uđu u prostoriju, ali ja to ne podnosim.

Radije bih bio nevidljiv. Voleo bih da niko ne zna ko sam, kakva mi je porodična istorija, niti da se trudi da razgovara sa mnom.

Njih zapravo i ne zanima ko sam.

Pomislili biste da će, ako živite u jednoj od najvećih vila na zapadu Škotske, ljudima biti teško da pronađu moju sobu, moje krilo kuće, ali, nažalost, uspeli su. A ako mi još jedna osoba pokuca na vrata, ugasiću joj cigaretu o oko.

Trebalo bi da odem na zabavu pre nego što mama ili Ewan počnu da lupaju na vrata i kenjaju mi, ali nikako ne mogu da se odvojim od balkona.

Jer mi je pažnju privukla ona.

Nema pojma da je posmatram.

Podalje od ostalih, daleko od zabave, devojka duge tamne kose, u maloj crnoj haljini, sedi na ivici bazena sa stopalima u vodi.

Nešto u vezi s njom me intrigira, pa ne skidam pogled s nje.

Volim da posmatram ljude izdaleka. Proučavam način na koji se ponašaju, izraze lica i govor tela u određenim situacijama, ton njihovog glasa. Namerno dovodim ljude u neprijatne situacije samo da bih video njihove reakcije. Moji nastavnici se neprestano žale mojim roditeljima.

Mama mi govori da prestanem, ali to je odličan način da ubijem vreme i pokušam da razumem stvari koje mi ne dolaze prirodno.

Naginjem glavu u stranu i netremice posmatram devojk, potpuno opčinjen.

Zašto nije na zabavi? I ko je, kog đavola, ona? Nikad je ranije nisam video.

Ne mogu da prestanem da je gledam — a ni ne želim — ne uspevam da odvojim pogled od nje dok ona posmatra zvezdano nebo. Sigurno joj je hladno.

Septembar je jebeno leden.

Možda bi trebalo da joj odnesem svoj duks i...

Šta? Začepi, Kade.

Gasim cigaretu, a zatim je bacam u pepeljaru skrivenu ispod ivice balkona, ne skidajući pogled s misteriozne devojke dok navlačim patike.

Mama će svakog časa doći po mene zbog rođendanske torte. Raspršujem miris cigareta po sobi i prekrivam ga osveživačem vazduha.

Telefon mi zazvoni u džepu i brzo ga vadim dok perem zube. Pojavljuje se grupni čet koji imam sa svoja dva najbolja druga. Dez je besan što nije ovde. A Base me pita da li želim da odemo na pravu žurku, a zatim piše nešto na ruskom što ne razumem.

Pre nego što stignem da odgovorim potvrdno, čujem korake.

Ramena mi klonu.

Evo je.

„Kade!“ Mama zagrmi s druge strane vrata.

Prevrćem očima, vraćam četkicu u držač i gasim ekran telefona.

„Jesi li unutra?“

Odgurujem stolicu nogom i skidam zasun.

„Jesam.“

Čim otvorim vrata, dočeka me njen namršteni izraz. Ruke su joj prekrštene, a stopalom nervozno lupa o pod. Niža je od mene, sa plavom kosom koja nema nikakve veze s mojom tamnom. Oči su nam slične, plave i pospane, samo što ona sada besno zuri u mene dok joj ja uzvraćam dosadnim pogledom.

„Opet si pušio? Osećam se do stepenica.“

„Nisam“, slažem, zaobilazim je i krećem niz spiralne stepenice koje je moj očuh Ewan napravio za mene.

„Tvoja sestra te je tražila. Propustio si tortu.“

Navlačim kapuljaču i stežem vezice, gurajući ruke u prednji džep dok gundam. Luciella je oduvek bila zlatno dete, mezimica, ona koja mami i Ewanu nikada ne zadaje probleme. Oboje obožavaju tlo po kom ona hoda. Razumem. Ja nisam kao oni. Nisam kao moja sestra bliznakinja.

Luciella nikada ne bi bila uhvaćena kako puši ili pije sa trinaest godina, a kamoli da bi je policija dovela kući nakon što je udarila policajca.

Zaslужio je.

Siguran sam da me svi vide kao loše dete. Onog kog se porodica pribojava kad se svi okupe. Nekada mi je bilo stalo i pokušavao sam da se uklopim, ali sada više volim svoje društvo — da budem samotnjak. Oni drže odstojanje, pa držim i ja.

Mama se ipak trudi. Verovatno i previše.

Misli da je nisam čuo kako preko telefona plače mom tati zbog mojih „promena raspoloženja“, moleći ga da joj pomogne da izađe na kraj sa njihovim „bezosećajnim“ tinejdžerskim sinom.

Ali nisam potpuno bezosećajni robot. Stalo mi je do Deza i Basea, a, kada mi ne ide na živce, i do Lucielle. Samo ne vidim smisao u tome da sledim glupa pravila ili pričam o osećanjima koja zapravo ne razumem.

Nema ništa loše u tome kakav sam.

Čak mi i tata govori da sam poseban i da nikada ne dozvolim da me povredi način na koji me drugi vide.

On je verovatno jedina osoba na svetu koja me zaista razume, a ipak živi hiljadama kilometara daleko, u psihijatrijskoj ustanovi — počinio je brojne zločine i smatraju ga previše opasnim da bi živeo među ljudima.

Prilično je jebeno ohrabrujuće to što se on seća da se osećao isto kao ja.

Čuveni Tobias Mitchell, američki psihopata. Ludi ubica koji je preuzeo sve informativne kanale na svetu. Opisuju ga kao nemilosrdnog i nepredvidivog. Opasnog. Pretnju životu.

A ipak, kada ga posetimo u ustanovi, on je brižan otac koji želi da zna sve što se dešava u našim životima. Trudi se da bude uključen koliko god može i gleda moju mamu kao da je jedina žena na svetu, s potpunim obožavanjem.

Iako je pokušao da je ubije.

Da. Svoju ludost može da zadrži za sebe; ja imam sopstvenu.

Moj očuh je u mom životu još od mog rođenja i radi sve što može. Vodi me na boks, pokušavajući da ostvari neku vrstu povezivanja oca i sina, kao što je

radio s mojim polubratom Jasonom. Ali Jason je sada odrastao i ima svoj život, pa izgleda da je Ewan prešao na mene.

Sipam sebi još malo soka i obilazim sto.

Neke od sestrinih drugarica kikoću se i šapuću između sebe dok otvoreno zure u mene, zbog čega mi je neprijatno.

Misteriozna devojka pored bazena, međutim, nije ovde.

Ne da je tražim.

Brzo se izvlačim kroz gomilu i izlazim napolje. Svetlost reflektora pokazuje mi put do kućice pored bazena.

Kada stižem do kraja staze, pogledam preko ramena da se uverim da me niko nije pratio pre nego što nastavim. Talasići na vodi odražavaju se na staklenim vratima kućice pored bazena, a ja se naslanjam na njih i vadim cigaretu.

Pogledam prema jezeru, dok mesec počiva tik iznad Munrosa u daljini. Vila je okružena vodom i zelenim šumama i, nekako, sve to deluje opuštajuće.

Zatvaram oči dok mi nikotin peče pluća, a zatim ga izdišem u oblaku dima.

Zvuk prskanja tera me da se namrštim. Skoro mi cigareta ispada iz usta kada shvatim da je misteriozna devojka još uvek ovde. Oslonjena je na laktove i opušteno sedi na ivici bazena, i dalje diveći se zvezdama na nebu.

Ne bi trebalo da osećam nalet uzbuđenja, ali osećam.

Šta da uradim? Da razgovaram s njom? Da odem? Da se sakrijem?

„Ko si ti?“ pitam dok povlačim još jedan dim i prilazim joj.

Ne daje ni najmanji znak da je svesna mog prisustva, a ja zaista želim da me pogleda. Pokušavam ponovo.

„Halo? Ko si ti?“

Ne volim kada me ignorišu, naročito kada to radi potpuna neznanka koja liči na duha, sa pegama po celom telu. Obično ne pokušavam da se družim, ali, jebi ga, zaintrigirala me je.

Iz profila mogu otvoreno da priznam da je lepa.

Ta pomisao me udara pravo u glavu jer nikada ranije nisam pomislio da je neko lep.

Pretpostavljao sam da sam u tom pogledu neispravan, ali pošto mi se sviđa kako izgleda, možda ipak nisam. Teško mi je da je proučavam onako kako proučavam druge, ali više sam nego zadovoljan time da je samo... gledam.

Iznerviran tišinom, frknem.

„Trebalo bi da se vratiš unutra. Previše je hladno napolju, Pegava.“

Zgrčim se i u mislima sam sebi opalim šamar.

Pegava? Stvarno, Kade?

I dalje ćuti.

Ako me još jednom ignoriše, gurnuću je pravo u jebenu vodu.

Odmahnem glavom.

Sedam na klupu pored skakaonice, udahnem i, ne znam ni sam zašto, nastavim da pričam. Ja nikada ne pričam.

„Ne ideš u moju školu.“

Ukočim se kada podigne pogled ka meni i, jebote, oči su joj neverovatne.

Iskašljavam ostatak dima, oslanjajući laktove na kolena dok ona ustaje, otrese vodu s nogu i obuva cipele.

Ne razumem. Ni nju. Ni zašto obilazi bazen i ide prema meni.

Čekaj.

Ide prema meni.

O, sranje. Koji kurac radi? Odlazi.

Dah mi se polako otima iz pluća dok mi se približava.

Zapravo, mislim da uopšte ne dišem.

Kosa joj se u kovrdžama spušta niz leđa, pegice joj prekrivaju kožu, a te oči me jebeno ubijaju. Nisu plave, možda su svetlozelene pomešane sa srebrnom, poput šume zimi.

Koji kurac nije u redu sa mnom?

Seda pored mene i uzima cigaretu iz mojih usta, a zatim je stavlja između svojih.

Dodir njenih prstiju na mojim usnama ne čini mi se neprijatnim.

Pokušavam da ne pokažem koliko utiče na mene tako što skrećem pogled, ali se iznutra prevrćem.

Pročistim grlo dok ona puši moju cigaretu kao da je njena. Duva povetarac i, jebote, udišem slatki miris vanile — lepo miriše.

Okrećem glavu i posmatram je kako se zavaljuje, dok vrh cigarete svetli jarkonarandžasto. Zatim izdiše oblak dima iznad nas, zatvorenih očiju, dok se dim rasplinjuje u vazduhu.

Otvori oči i sada gleda mene.

Zaglavljeno gledam pravo u njenu lepotu.

Jebote.

Kada završi, vraća ono što je ostalo od cigarete u moja usta. Vrhovi njenih prstiju okrznu moje usne i pošalju varnicu kroz grudi, a nisam siguran šta to znači.

Bacam dogoreli opušak sa strane.

„Zovem se Stacey.“ Glas joj je blag, tih i umirujući.

Zaintrigirala me je još više.

„Pre nekoliko meseci sam se upisala na Luciellin čas plesa.“

Ne bih imao ništa protiv da gledam kako joj se telo kreće, da je vidim u onome što voli. Kladim se da se prelepo kreće.

Stani.

Palim novu cigaretu pošto je završila moju, povremeno je pogledavajući dok sedimo u tišini.

Stacey.

Ime za misterioznu devojkicu.

„Koliko imaš godina?“ pitam.

Nasmeši mi se i, jebote, nikada mi se ranije nije dopao nečiji osmeh.

Shvatam da joj uzvraćam blagim osmehom.

„Tek sam napunila petnaest. Isto koliko i ti.“

Isto koliko i ti.

Te tri reči čine da poželim da saznam više o njoj.

Osmeh joj postaje širi dok ja mrmljam, a na obrazu joj se pojavljuje duboka rupica. Zatim skreće pogled i sklanja pramen kose iza uha.

Leptirići, pomislim.

Pitam se da li ih i ona oseća?

Mora da sam bolestan.

Moraću da pitam mamu koji mi je kurac.

„Zvučiš i američki i škotski“, kaže. „I Luciella isto.“

Mnogo vremena provodimo u Americi, posećujući oca. Bilo je samo prirodno da tokom godina pokupimo naglasak.

Moj je mnogo izraženiji i dublji.

Čujem kako neko doziva Stacey i uzdišem, znajući da će naš susret uskoro biti prekinut.

Koliko god bih voleo da sedim ovde i buljim u nju kao neki jezivi manijak, moram da odem pre nego što pomisli da sam čudak koji pokušava da juri neku devojkicu koju čak ni ne poznajem.

„Samo da te upozorim“, počinjem, bacajući cigaretu u travu čim ugledam plavu glavu svoje sestre.

Sužavam oči.

Iako ne želim da izgovorim sledeće reči, impulsivnost pobeđuje.

„Samo zato što si prijateljica moje sestre ne znači da smeš da razgovaraš sa mnom. Kloni mi se s puta.“

Okrećem se da odem, ali ona se podrugljivo nasmeje.

„Smešno“, odbrusi, a ja zastajem u mestu, mršteći se dok pogledom prelazim preko ramena ka njoj.

Izbacuje kuk u stranu i prekršta ruke.

„I slatko. Upravo sam htela isto to da kažem tebi. Zato se ti, Kade, jebi i kloni mi se s puta.“

Sviđa mi se kako moje ime zvuči na njenim usnama.

Cerekam se, uživajući u ovoj njenoj strani.

„Ili šta?“

Ah, jebote.

Pegava je još lepša kada je ljuta.

Leptirići potpuno podivljaju, a ja nemam pojma kako da potisnem taj osećaj.

Zabija rame u mene, a ja ne mogu da zaustavim osmeh koji mi razvlači usne dok odlazi zajedno s mojom sestrom.

Njen miris ostaje u vazduhu, a tamna kosa joj poskakuje niz leđa. Ipak, ona nastavlja pravo, odbijajući da mi pruži onaj poslednji pogled na sebe za kojim očajnički žudim — sve dok ne treba da nestane niz stazu među drvećem.

Tada se okreće i pokaže mi srednji prst.

Jebote.

Zašto se smejem?

STACEY**ŠEST GODINA KASNIJE**

Polako i tiho sklanjam jorgan, prvo izvlačim noge iz kreveta. On se promeškolji i pruži ruku preko dušeka, ali ja sam već van kreveta i na nogama pre nego što uspe da me dotakne.

Moja haljina i donji veš razbacani su po podu, a štikle su verovatno na njegovim stepenicama ili u dnevnoj sobi. Tinder sastanak koji je počeo u pabu, nešto čime sam samo htela da prekratim vreme. Posle nekoliko pića i beskrajnog flertovanja, pozvao me je kod sebe.

Je l' loše što ne mogu baš da se setim kako se zove? Ili Bryan ili Byron. Imena im zvuče isto. Moraću da proverim njegov profil pre nego što obrišem aplikaciju.

Primećujem nekoliko propuštenih poziva od najbolje drugarice Lu, jedan od moje druge najbolje drugarice Tylar i nekoliko poruka od mog polubrata, koji zahteva da zna gde sam.

Stenjem i trljam slepoočnice, pokušavajući da ublažim glavobolju, a zatim otvaram Luciellin kontakt i kucam poruku.

Ja: Možeš li da dođeš po mene? U Branchtonu sam. Ima red kuća preko puta crkve. Znaš li gde je to?

Na prstima silazim niz stepenice, sa štiklama i jaknom u rukama, sve dok ne stignem do dna i sednem na poslednju stepenicu.

Telefon mi zavibrira.

Lu: Krećem. Tu sam za pet minuta.

Hvala bogu.

Znam da će moje drugarice želeti sve detalje. Već mogu da zamislim njihove piskave vriskove kada čuju da sam se konačno poseksala nakon nekoliko meseci potpunog nezainteresovanja.

Poslednji s kojim sam spavala rekao mi je da sam, koliko god bila divna devojka, ipak ne može ponovo da se viđa sa mnom. Čudno je što je nekoliko dana kasnije nestao — i još uvek se nije pojavio.

To što me je sa dvadeset jednom godinom nazvao „divnom devojkom“ iznerviralo me je do bola.

Napolju se začuje sirena automobila i odahnem s olakšanjem.

Luciellin očuh joj je kupio auto kada je upisala fakultet. Ty planira da jednog dana preuzme porodični plesni studio.

Ja još uvek pokušavam da pronađem sebe i to mi je sasvim u redu. Ne žurim da sredim svoj život. Plesačica sam i akrobatkinja na svili, a tri večeri nedeljno držim časove deci i odraslima. Treniram za nastupe i takmičenja.

Mama mi je umrla kada sam imala trinaest godina, a kada se tata zaljubio u Noru Fields, preselio nas je u ovaj grad da živimo s njom i njena dva sina, Kyleom i Chrisom.

Tata je umro pre dve godine, ali Nora i njeni sinovi insistiraju da ostanem kod njih dok ne uštedim dovoljno novca da se odselim; zadržala je svo nasleđstvo koje je trebalo da pripadne meni.

Ne moram da plaćam kiriju, što je dobro, uprkos potpunoj noćnoj mori od života u toj kući. To mi omogućava da se usredsredim na svoje ciljeve.

Skoro da sviće kada izađem napolje.

Crni Audi R8 koji me čeka natera me da se ukočim.

Zatamnjena stakla skrivaju vozača, ali tačno znam ko je za volanom. Sitne dlačice na potiljku mi se podižu, a srce počinje ubrzano da lupa.

Felne su blistave, kao da su upravo ispolirane, a farovi me gotovo zaslepljuju.

Mrštim se i razmišljam mogu li da se okrenem i odem.

Lu će dobiti po nosu kada je sledeći put vidim.

Sirena ponovo zatrubi, zbog čega mi se ramena zategnu.

„Neverovatno“, promrmljam sebi u bradu, shvatajući da nemam drugi način da stignem kući, jer bi Uberu trebalo čitavu večnost da dođe na ovaj kraj grada.

Sa štiklama koje mi vise iz prstiju, raščupanom kosom i šminkom koja je odavno prestala da izgleda sveže, osećam nervozu.

Od svih ljudi koji su mogli da dođu po mene posle seksa za jednu noć, on je poslednji kog želim da vidim.

Bez žurbe prilazim automobilu, otvaram suvozačka vrata i bacam se na sedište.

Ne gledam ga — oči držim uprte pravo ispred sebe, bacam štikle na pod i pokušavam da vežem pojas. Dvaput se uvuče nazad, pa tek iz trećeg pokušaja uspevam da ga zakopčam.

Pokušavam da ignorišem zavodljiv miris mente, cigareta i Tom Ford Noir-a. Isti parfem posle brijanja koji koristi godinama.

Pokušavam da ga ignorišem, ali njegovo prisustvo je svuda oko mene, čak i nakon dve godine ćutanja između nas.

Prekrštam ruke ispred sebe i krajičkom oka ga pogledam.

„Lu je rekla da će ona doći po mene.“

Ne odgovara. Izgleda potpuno nezainteresovano dok kuca po telefonu, laktom oslonjenim na kožnu pregradu između nas.

Na šaci ima novu tetovažu, koja nekako čini da mu vene izgledaju još izraženije.

Gutam knedlu i brzo sklanjam pogled pre nego što primeti da mi se oči zadržavaju na novim tetovažama koje mu prekrivaju telo.

Kolena su mu raširena, a sportski šorts otkriva noge. Zavaljen je u vozačko sedište i i dalje kuca poruke.

Mrštenje mi se produbljuje dok ga gledam kako odgovara na poruke umesto da me vozi kući.

Verovatno je vežbao u kućnoj teretani u vili. Majica mu je pripijena uz grudi, zategnuti mišići još uvek nabrekli od treninga.

Cigareta mu je zatakuta iza uha, a talasasta crna kosa, gotovo tamna kao njegova duša, pada mu preko čela.

Preplanuli ten čini da pored njega izgledam kao duh.

Koliko god želela da kažem da sam zaboravila sve o Kadeu Mitchellu, očajna sam lažljivica.

Spuštam prozor, ignorišući hladnoću koja me obuzima dok pokušavam da sprečim njegov miris da mi pomuti razum.

Da, Kade je možda zgodan, osoba koja je nekada ispunjavala sve moje kriterijume, ali on je brat blizanac moje najbolje drugarice i potpuno je zabranjen.

Sada to znam.

Poslednji put smo razgovarali pre dve godine i od tada me nije ni pogledao u oči.

Znam da je Lu morala da mu prigovara da bi došao po mene.

Sam od sebe ovo nikada ne bi uradio.

Jebena Luciella.

Zna koliko se ne podnosimo.

Zna da pokušavam da ga izbegnem kad god mi se ukaže prilika. Mislim, ne zna tačno zašto, ali ipak.

Posle skoro tri minuta tihe rok-muzike i njegovog kuckanja po telefonu, sunce počinje da izlazi.

Vilica mi se steže od nervoze, a pogled mi leti između volana i kapije kuće iz koje sam upravo izašla.

„Hoćeš li voziti ili ćeš samo sedeti ovde?“

Kao i obično, dočekuje me tišina.

Klikće po ekranu, a krajičak usana mu se izvija u osmeh.

Pokušavam da ne buljim u to koliko je zgodan, uprkos tome što je reinkarnacija đavola; koliko mu koža deluje meko ispod oštih crnih tetovaža.

Ne smeši se često, pa s kim to priča?

Nervozno srce me izdaje i ubrzava.

Ko ga je naterao da se tako smeši?

Ne.

Prestani, Stacey.

Koga briga ko ga zasmehjava?

Ne mogu da ostanem u ovom automobilu. Moram da izađem odavde.

„Uzeću Uber“, kažem i otkopčavam pojas, ali Kade ga hvata pre nego što uspe da se uvuče nazad. Povlači ga i vraća na mesto bez ijedne reči, dok mu je pogled i dalje na ekranu.

Jednom rukom kuca, a drugom drži moj pojas sve dok napokon ne ugasi ekran telefona i ponovo pokrene automobil.

Motor zagrmi ispod nas, a mene sila ubrzanja pribije uz sedišta dok on kreće suludom brzinom.

Pojačava muziku, a ja ga posmatram — njegove predivno grube crte lica dok mu srebrnoplave oči sevaju prema putu.

Na kraju podižem prozor da mi vetar ne bi potpuno razbarušio kosu.

Otvaram poruke i ugledam jednu koju sam očigledno propustila.

Lu: Kade dolazi umesto mene.

Ja: Mrzim te.

Odgovara istog trenutka.

Lu: Izvini! Vozio je druga kući. Molim te, nemojte da se pobijete.

Ja: Stvarno te mrzim.

Gasim ekran i ostajem tiha, zureći kroz prozor u drveće koje promiče pored nas.

Telefon mi nezaustavljivo vibrira u ruci — čitav niz poruka od mog polubrata.

NeJavljaJSe: Gde si, jebote?

NeJavljaJSe: Krećem kući i bolje ti je da budeš tamo.

NeJavljaJSe: Ozbiljno ti kažem, Stacey.

Prevrćem očima i uzdahnem dok ga ignorišem.

Vraćće mi se to kad-tad, ali sada ne mogu da se bavim njime.

Ne dok sam u automobilu s Kadeom jebećim Mitchellom i pokušavam da ne udišem isti jebeći vazduh kao on.

„Trebalo je da kažeš Lucielli da ne“, konačno kažem, dovoljno glasno da me čuje preko muzike.

Kadeu se vilica zategne dok ubrzava.

Frknem, oslanjajući lakat na prozor i dlanom pridržavajući glavu.

„Čekala bih Uber ili bih išla peške.“

Ne odgovara mi, baš kao što sam i znala da neće.

Kade uzima cigaretu iza uha, pripaljuje je, a zatim baca upaljač u pregradu između nas.

Prelazi jezikom preko usana, pospanih očiju uprtih u put, a ja gledam njegova usta dok povlači još jedan dim.

Ti si niko i ništa. Za mene si jebeno mrtva.

Njegov glas odzvanja mi u glavi, uspomena na poslednji put kada smo razgovarali.

Reči koje mi je sasuo u lice; reči koje bih najradije zaboravila.

Skrećem pogled s njega i upravljam ga prema svetu izvan automobila dok ulazimo u moje naselje.

Obezbeđenje je strogo — za ulazak u kompleks svaka kuća zahteva šifru.

Dok sam odrastala, Nora me je pitala da li želim da pravim žurke za rođendan, proslave ili bilo šta drugo zbog čega bi moji prijatelji dolazili ovde, ali ja sam uvek govorila ne.

Nisam želela nijednog od njih u blizini čudovišta koje živi iza tih zidova.

Kade se zaustavlja ispred najveće kuće — tri sprata od bele cigle, sa zapuštenim konjušnicama iza nje.

Prazan bazen i zarasli korov čine da izgleda jezivo.

Gasi motor i izbacuje cigaretu kroz prozor, a da me ni ne pogleda.

Prstom kucka po butini, dok mu se mišić vilice zateže.

Reci nešto, želim da vrisnem.

Viči na mene. Bilo šta!

Odvlačim pogled od njega i uzdahnem dok uzimam štikle.

Ne govorim ništa dok otkopčavam pojas, ćutim i kada otvaram vrata i izlazim iz automobila.

Stižem do kapije i spremam se da ukucam šifru kada ponovo čujem pokretanje motora.

Okrećem se preko ramena i naši pogledi se sudaraju poput grmljavine.

Koža mi se naježi, a nalet elektriciteta prostruji mi venama.

Oči su mu podjednako prodorne kao što ih pamtim, ali iza njih sada postoji još nešto.

Nešto mračno čega ranije nije bilo.

„Hvala“, šapnem. „Što si me odvezao kući.“

Na delić sekunde pomislim da će mi zaista nešto odgovoriti.

Ali umesto toga, polako me odmerava od glave do pete, primećujući moj izgled nakon seksa, a zatim odmahuje glavom i skreće pogled.

Razočaran je.

Kade pali još jednu cigaretu i pojačava rok-muziku toliko da bi mogao da probudi moju očuhovu porodicu pre nego što odjuri, ne uputivši mi nijedan pogled više.

Da.

I dalje me prezire.

A posle onoga što sam mu uradila, ima svaki razlog za to.

...

Brzo se penjem do svoje spavaće sobe na poslednjem spratu vile i ispuštam dah olakšanja kada zatvorim vrata za sobom.

Leđima se oslanjam na drvo i zatvaram oči.

Oči me peku dok se borim protiv suza koje odbijam da pustim.

Prvi put kada sam se ovako osećala, kada me je preplavio ovaj neodoljivi osećaj, bio je kada smo se upoznali.

Prekinuo me je dok sam sedela pored bazena u njegovoj vili.

Sećam se načina na koji me je tada gledao i topline koja mi se širila grudima.

Oči su mu bile toliko pune života.

Pušili smo cigaretu zajedno u blaženoj, prijatnoj tišini, pre nego što se pretvorio u kretena.

Godinama sam pokušavala da ga ignorišem.

Ali biti u blizini brata blizanca moje najbolje drugarice bilo je previše — privlačnost između nas bila je prejaka.

Sve do one noći, kada se sve promenilo.

Kade Mitchell je od tada slomljena senka u mom životu.

I sve je to moja krivica.

Štikle mi padaju na pod.

Prelazim jezikom preko usana, prisećajući se vremena kada bih to uradila i mogla da osetim ukus mente i blagog duvana.

Odmahnem glavom i potisnem usamljene suze koje mi klize niz obraz.

Ne paleći svetlo, svlačim haljinu i otkopčavam grudnjak, spremna da skinem donji veš.

Ali pre nego što stignem da uradim bilo šta drugo, čvrst stisak obavija mi grlo.

Iz grudi mi se otima prigušen krik dok me ta osoba odguruje od vrata i baca na dušek.

Udarac mi istiskuje vazduh iz pluća i pretvara ga u isprekidan, ugušen kašalj.

Pritisak mi raste iza očiju koje se širom otvaraju od straha.

Iznad mene je Chris — moj zli i pomahnitali polubrat.

Pokušavam da ga što jače udaram po rukama kako bi me pustio, ali time samo postiže da još jače stegne stisak i spusti se na mene, prikovavši moje gotovo nago telo između sebe i kreveta.

„Ko je, jebote, bio on?“

STACEY

Volim da plešem u mraku.

Kada sam okružena haosom, što se često dešava, sve postaje mirno — bekstvo. Volim da mentalno nestanem iz postojanja, makar samo na trenutak.

Ponekad zatvorim oči i isključim sve oko sebe dok mi se telo kreće oko obruča ili dok se svila obavija oko mojih udova dok visim u vazduhu. Obično negde na polovini koreografije počnem da improvizujem, glava mi se klati u ritmu muzike, zamišljajući tihi publiku koja ne može da skine pogled sa mene.

Muzika svira, a žanr potpuno zavisi od mog raspoloženja. Govorim sebi da anksioznost i nepotrebni glasovi ne postoje. Da nisu ništa drugo do prazne misli koje očajnički pokušavaju da mi unište mir. Sa svakim akordom koji odjekne, crne vitice oko mog srca sve se više povlače.

Nekada je postojala jedna osoba zbog koje sam uspevala da zaboravim taj deo sebe. Pomagala sam mu da se izbori sa sopstvenom tamom, a on je činio da se osećam živom, održavajući me nežnim dodirima i rečima, ukradenim poljupcima i noćima u njegovom krevetu za koje niko nije znao.

Bila sam srećna.

Mislila sam da sam bezbedna. Mislila sam da sam slobodna.

Sve dok više nisam bila.

Ali prošlost je prošlost. Ništa što malo muzike ne može privremeno da popravi.

„Spiracle“ grupe Flower Face odjekuje studiom u kom plešem još od tinejdžerskih dana. Kad god čujem ovu pesmu, pomislim na njega.

Sećam se kako sam se osećala dok sam sedela na sofi preko puta Lua. Nervozno. Kao da gorim. Želela sam da budem dovoljno hrabra da ga dodirnem. Njegova ruka bila je tako blizu moje i izazivala sam samu sebe da je uzmem, da osetim njegov dlan u svom, da saznam koliko je mekan, ali užasavala me je pomisao da bi me odbio.

Mrzeo je da ga dodiruju — svaki takav dodir izazvao bi trzaj i izraz lica kao da ga nešto boli. A onda je, ispod ćebeta koje smo delili, njegov mali prst okrznuo moj dok je gledao televizor, a ja sam se borila da ne pokažem osmeh.

Tada je zaista počelo.

Nije bila igra. Bilo je stvarno.

Studio je prazan, kao i uvek nakon završetka časova. Šarene LED lampice su prigušene, mada ih ponekad potpuno ugasim. Opušta me da jednostavno isključim um od ovog sveta i budem u svom — moja osa se pomeri i sve stane dok plešem.

Ali za nekoliko sati Chris će doći po mene i sve će se srušiti — a ja ću se setiti svoje stvarnosti.

Muzika se prekida i ja zastajem, čvrsto držeći obruč dok visim naglavačke, jednom nogom zakačenom preko njega da bih ostala stabilna.

Sužavam oči prema ekranu telefona — poruka koja se pojavila prekinula je pesmu i prekinula Bluetooth vezu.

Spuštam se na strunjaču i zatežem gumicu u kosi dok prelazim na drugu stranu prostorije, bosim stopalima udarajući o pod.

Naslanjam se na potpuno **ogledani** zid i otvaram poruke u našem grupnom četetu.

Lu: Mama i Ewan su upravo otišli. Mislim da Kade i njegovi drugovi izlaze, tako da ćemo imati celu vilu samo za sebe za žurku.

Ty: Još sam kod tetke. Ali vidimo se uskoro!

Njena mama i očuh Ewan odlaze u Ameriku na nekoliko nedelja, nešto u vezi sa sastankom sa terapeutom njenog biološkog oca kako bi se razmotrila mogućnost da mu se dozvoli da provede neko vreme van ustanove. Ali zasad su sve njegove žalbe odbijene.

Mislim, ne mogu da zamislim da će mu ikada dozvoliti da napusti ustanovu. Jeziv je.

Jednom sam razgovarala s njim telefonom, dok je Lu žurno izlazila iz kupatila, i već sam od samog njegovog glasa osetila kako mi prolaze žmarci niz telo. Znao je moje ime i upozorio me da ne povredim njegovog sina, kao da sam ja čudovište.

Glas mu je bio toliko dubok i opasan da mislim da bih se onesvestila kada bih ga ikada srela.

Koliko god njegov sin ličio na njega, ja bih pobegla u suprotnom smeru od Tobiasa Mitchella.

Dijagnostikovao je kao psihopata.

Ubica.

Odgovaram Lu da jedva čekam, a zatim brzo šaljem Chrisu poruku da ne mora da dolazi po mene. Haljinu koju ću večeras obući imam sa sobom, a mogu i da se istuširam kod Lu.

Moj polubrat će definitivno biti besan, ali on je ionako stalno ljut na mene.

Pre nekoliko dana, nakon što me je Kade odvezao kući, molila sam ga da me pusti i slagala da me je Luciella dovezla.

Imam korektor kojim prikrivam blede modrice koje mi je ostavio.

Povezujem Bluetooth sa zvučnicima koji okružuju salu, ponovo puštam pesmu i pogledam svoj oznojeni odraz u ogledalu.

Kada mi pogled padne na grudi, zagledam **mali ožiljak** na grudnoj kosti, ljubičast i dubok. Koliko god da ga grudi skrivaju, ožiljak je tu. Chris mi je namerno napravio tu povredu kako bi sprečio druge da me dodiruju, jer veruje da pripadam njemu.

Naterao me je da lažem Noru i kažem da sam to uradila sama sebi, a ona mi je poverovala. Želela je da potražim pomoć terapeuta, misleći da povređujem samu sebe.

Ne.

Tvoj sin je samo jebeno čudovište, Nora.

Prelazim prstima preko titanijumskih šipki. Sedam ih je raspoređeno po sali, obruč visi sa plafona u sredini, a pozadi se nalaze tamnoružičaste svilene trake.

U susednoj prostoriji nalazi se ogroman prostor za ples, gde deca imaju časove.

Tylarina porodica je vlasnik zgrade, a ona već godinu dana planira da se proširi i preseli u veći prostor, ali su je studije omele dok njeni roditelji rade na projektu u Rimu.

Obmotavam svilu oko zgloba i čvrsto je hvatam, a zatim isto radim stopalom i povlačim se na nju.

Okrećem se naglavačke, materijal mi se uvija oko butina i bezbedno **pridržava moju težinu** dok brzo nameštam kosu.

A onda dopuštam muzici da me povede na lirsko putovanje, koristeći svoju gipkost i ritam da **osmislimo** savršenu koreografiju koju bih mogla da izvedem na Festivalu strave za Noć veštica.

Dok se pesma završava, koža mi je oblivena znojem, a udovi me bole od neprestanog povlačenja i zatezanja svilenih traka.

Ponovo se okrećem naglavačke, nameštam se u potpunu špagu i skidam majicu, otkrivajući sportski grudnjak.

Ali kada se materijal na kuki zamrsi i počnem polako da se okrećem, celo telo mi se ukoči.

Neko me posmatra.

„Chris!“ odsečno kažem. „Ne smeš da budeš ovde!“

Slegne ramenima dok se odmotavam i spuštam na pod.

Sužavam oči prema njemu.

„Šta, kog đavola, radiš?“

Ceri se, zbog čega napravim korak unazad dok on zakorači prema meni, spuštajući pogled na moje grudi.

„Znaš da volim da te gledam.“

Prođu me neprijatni žmarci, a muka mi se podigne u grlu.

„Rekla sam ti da idem kod drugarice.“

„Odvešću te. Ne prihvataš ne kao odgovor.“

„Ne treba mi da me voziš.“

Chris podiže ruku prema meni, a ja se instinktivno trgnem unazad pre nego što uspe da dodirne pramenove kose koji su mi pali preko lica.

„Uradićeš kako ti kažem, mala sestro“, kaže. „Osim ako želiš da te ponovo zaključam u svojoj sobi. Možda te ovog puta vežem za krevet?“

Prebledim.

„Ne.“

Nasmeši se.

„Ja te vozim.“

Gutam knedlu i klimam glavom, znajući da s Chrisom neću pobediti.

Okrećem mu leđa i odlazim u malu garderobu, usput navlačeći majicu.

I dalje se osećam previše izloženo dok je on u blizini.

Nakon što obujem čarape i cipele i obrišem lice peškirom, navlačim duks, a zatim i kaput.

Pokušaće da me natera da otkažem večerašnji plan, ali može da zaboravi.

Ne samo da bi mu popuštanje dalo osećaj moći, već bi me i Lu pronašla.

Ovo je odavno planirano, kao dodatna proslava njenog dvadeset prvog rođendana.

Kucanje na vratima me trgne.

„Požuri, jebote, pre nego što te ja sam spremim.“

Tiho frknem i odmahnem glavom dok prebacujem kaiš torbe preko ramena. Ignorišem ga kada otvorim vrata i pokušam da prođem pored njega.

Hvata me za ručni zglobov i povlači nazad, pribijajući me uz svoja prsa, a zatim spušta usne do mog uha.

„Prestani sa tim stavom.“

Chris okreće moje ukočeno telo prema sebi i prelazi rukama preko mojih ruku.

„Bio sam dobar, Stacey. Prestani da pokušavaš da me iznerviraš ponašajući se kao dete.“

„Nisam—“

Njegove grube, neželjene ruke me učutkuju dok mi prelaze preko ramena. Palčevima prelazi preko jedva vidljivih modrica, a zatim obuhvata obe strane mog vrata.

„Šta sam ti rekao o suprotstavljanju? Hoćeš da me naljutiš?“

Zagrize donju usnu dok mi pretražuje lice pogledom, čekajući da mu odbrusim kako bi imao razlog da me baci na pod ili povredi.

Leđima udaram u zid, zbog čega se ogledala duž njega zatresu. Njegovo telo pritiska moje, a ja stežem zube kako bih se izborila s gađenjem, šakama stisnutim uz bokove.

„Tako si lepa i neposlušna“, promrmlja.

Gura koleno između mojih nogu, primoravajući me da ih razdvojim, dok mu dlan klizi uz moju stranu.

„Sećaš li se šta se dešava lošim devojkicama kao što si ti?“

„Skinu mi se s vrata, Chris“, upozoravam ga, gurajući ga u grudi, ali bez uspeha.

Ceri se.

Prokletnik uživa kada se naljutim.

Osetim njegovo uzbuđenje i gutam knedlu koja mi se steže u grlu.

Chris se ovako ponaša prema meni otkako sam pre mnogo godina postala deo porodice.

Pokušala sam da kažem tati šta se dešava, ali odbio je da me sasluša.

U njegovim očima bila sam samo problematična tinejdžerka koja se buni nakon majčine smrti.

Chris je godinama uspevao da me zastrašuje, kontroliše i zagorčava mi život.

Koliko znam, nikada nismo prešli granicu seksualnog odnosa. Ali drogirao me je. Udarao. Pretvorio moj život u pakao.

Jednom sam pokušala da pobeegnem, ali time je sve postalo još gore.

Postao je nasilniji.

Čini mi se da nema načina da pobeegnem od nekoga tako monstruoznog kao što je Chris Fields.

Ali jednog dana, kada smislim dovoljno dobar plan, hoću.

Usne mu se razdvajaju; verovatno sprema još jednu pretnju, ali zvuk iza nas prekida ga.

Hvala bogu, vrata studija se otvaraju, zbog čega se on trgne i odmakne od mene.

Napokon mogu da udahnem.

Tylar stoji na ulazu, otvorenih usta i namrštenih obrva, zbunjeno gledajući čas u njega, čas u mene.

„Hm... Ko si ti?“ pita Chrisa, a ja zatvaram oči, nadajući se da se neće pravilno predstaviti.

„Samo za članove.“

Pokazuje na znak na zidu, a zatim se sklanja u stranu i šire otvara vrata, jasno mu stavljajući do znanja da odjebe.

Želim da je zagrlim.

„Naravno“, odgovara Chris, pogledavajući me i vrteći ključeve od automobila oko prsta dok prelazi jezikom preko usana.

Naginje se i šapuće mi na uvo:

„Samo čekaj da dođeš kući, mala sestro.“

Gledam ga, čekajući da ode.

Pre nego što se okrene od mene, osmeh mu nestaje s lica.

„Budi dobra.“

Čim ode, Tylar podiže obrvu.

„Ko je, kog đavola, bio on?“

Moja najgora noćna mora.

Polubrat za kog ne znaš.

Zbog sebe i svojih prijatelja, njegov identitet sam držala u tajnosti i činim sve što mogu da tako i ostane.

Moj stariji polubrat Kyle je anđeo. Voli me onako kako bi brat trebalo da voli sestru.

Ali onda postoji Christopher...

„Samo neki lik“, lažem bez treptaja, gaseći zvučnike i paleći glavna svetla kako bih ugasila šareni sjaj.

„Mislila sam da si kod tetke?“

„Mama želi da uplatim novac u banku“, kaže mi, otvarajući mali ormarić u uglu sale i otključavajući sef.

Prebrojava novčanice, oko osamsto funti, a zatim **ih** gura u tašnu.

„Nije valjda onaj Bryan? Sećam se da si ga drugačije opisala. Taj je bio baš zgodan. Sviđa mi se taj osmeh i raščupana plava kosa. A i visok je.“

Frknem i naboram nos kada kaže da je Chris zgodan.

U mojim očima on nije ništa drugo do vulgaran.

„Ne. Nije bio on.“

„Pa, ko god da je bio, molim te, takve stvari ostavi u spavaćoj sobi“, kaže, nagnjući glavu prema vratima. „Hajde. Mogu da te odbacim do Lu.“

Vožnja prolazi uz Tylarino nabranje pravila studija, dok gledam kroz prozor i povremeno promrmljam nešto u znak da je slušam.

Ali kada mi kaže da trenutno gori jedna kuća u Branchtonu, pogledam je namršteno.

Nema povređenih, ali je, navodno, vlasnik kuće pretučen do neprepoznatljivosti.

Ime nije objavljeno.

Telefon mi zavibrira i kada pogledam ekran, prevrnem očima.

Uobičajena pretnja.

Nekada mi je od nje koža ježila, a sama pomisao na povratak kući izazivala strah.

Sada je to samo njegova rutina.

NeJavljaSe: Budi dobra devojka večeras.

Ja: Ostavi me na miru.

Vožnja do Lucielle vodi nas pored jezera, a drveće okružuje put.

Zaustavljamo se pred električnom kapijom raskošne vile od koje mi i dalje zastaje dah.

Tylar mi kaže da će mi se pridružiti za nekoliko sati, a zatim odlazi.

Kada nestane, pritisnem zvono.

Dva psa počinju da laju kao ludi, zbog čega se nasmešim.

Čim se vrata otvore, osmeh mi nestaje i zarobljena sam pod Kadeovim mračnim pogledom.

Pun je **mržnje i izdaje**.

Ako se ne varam, radije bi me video pod točkovima svog motora nego kako stojim na njegovom pragu.

Njegova dva doberman, Milo i Hopper, koji su obično s njim na fakultetu, njuškaju mi noge i ruke, a obojica se uzbuđuju kada prepoznaju moj miris.

Umesto da se povučem podvijenog repa ili ustuknem pred njihovim vlasnikom, spuštam se da pomazim pse, uzvraćajući mu jednako **mračnim pogledom**.

On prvi prekida kontakt očima.

Okreće mi svoja široka, mišićava leđa i zviždukom poziva pse da ga prate.

Nosi duks, kačket okrenut naopačke koji mu skriva neurednu kosu i flašu piva u ruci.

Pretpostavljam da večeras ne izlazi.

Prevrcem očima i promrmljam:

„Sjajno.“

Zatvaram vrata za sobom.

Ovo će biti zabavno.

3

STACEY

„Ako obučem crvenu haljinu, onda sutra ne mogu da nosim crvenu majicu“, kaže Lu, naizmenično prislanjajući jednu pa drugu vešalicu uz grudi. „Ali plava je malo prekratka.“

„Onda obući neku drugu – imaš gomilu haljina“, kažem joj dok lakiram nokte. Oko sebe imam samo peškir, mokra kosa mi pada niz leđa, a ležim potrbuške na njenom krevetu dok ona svakih pet minuta potpuno odlepljuje zbog toga šta će obući.

„Ali ja hoću crvenu haljinu.“

„Onda je obući“, kažem, zavrćući poklopac laka i duvajući u nokte.

„Ti mi uopšte ne pomažeš, Stacey!“, odgovara uz uzdah i baca obe vešalice na pod. „Ne mogu da nosim crveno. Sutra nosim crvenu majicu.“

Moja najbolja drugarica ume da bude nepodnošljiva.

„Aha, htela sam da ti kažem – Kade i ostali večeras ne izlaze. Otkazali su planove kad im je Dez rekao da pravim žurku.“

„Shvatila sam“, odgovaram, ne podižući pogled sa ekrana, zureći u dosadne poruke od Chrisa na koje još nisam odgovorila.

Na kraju ću morati da mu odgovorim, jer ako ne budem, pronaći će me ovde, a to je poslednje što mi treba.

Kada odem kući, izbegavaću ga. Postoji pet soba čija vrata ne može da otključa spolja; savršeno poznajem sva skrovišta po vili.

Jednog dana ću biti slobodna. Mada, pretpostavljam da će to biti istog onog dana kada mu prerežem grlo, jer, osim smrti, nisam sigurna da će ga bilo šta zaustaviti dok me potpuno ne prisvoji.

Od same pomisli da popustim Chrisu pripada mi muka.

Lu mi baca par smotanih čarapa pravo u lice.

„Jesi li me čula?“

„Šta si rekla?“

Ona uzdahne.

„Znam da nisi ljubitelj Kadea i njegovih prijatelja. Nadam se da će ostati tamo gde jesu, da ti ne bi palo na pamet da odeš.“

Frknem. Poznaje me previše dobro, ali ne bih otišla zato što ih ne podnosim – jednostavno ne mogu da podnesem poglede koje mi Kade upućuje.

„Jesi li mu rekla da ostane na svojoj strani vile?“

„Bože, da. Ne znam da li mogu da podnesem Basea i njegovu neprestanu potrebu da priča o seksu. Ako opet odluče da naprave pravu orgiju, sve ću ih pobiti.“

„A nisi ni bila tamo“, kažem. „Nije kao da si svojim očima gledala šta se dešava.“

„Sela sam na kauč na kojem je Base dva dana ranije jahao“, promrmlja.

Kikotam se, pokušavajući da izbacim tu sliku iz glave, kao da ja nisam bila tamo, a da moja najbolja drugarica nije imala pojma.

Tylar je htela da špijunira Deza u kućici pored bazena, jer je još uvek bila luda za njim. Zamolila me je da pođem s njom i, naravno, pristala sam – samo da bih uspela da bacim pogled na Kadea.

Volela bih da nisam.

Ušle smo u zgradu i ukopale se u mestu dok se pred nama odvijala prava mala seksualna ludnica, uz muziku koja je treštala.

Base, ruski naslednik čitavog carstva koji nikada ne skida pogled sa Lucielle, šmrkao je linije kokaina sa ženskih grudi dok mu je druga žena pružala oralni seks.

Dez je imao nekoga na sebi i ukočio se kada je ugledao Tylar.

Kade nije skidao namršteni pogled sa mene dok je stao iza plavuše koja je gola bila nagnuta preko bilijarskog stola, polako otkopčavajući kaiš, toliko sporo da sam stisnula zube.

Nije skidao pogled sa mene dok je ulazio u nju.

Nikada ranije nisam osetila takav čist bes sve dok se nije podrugljivo osmehnuo.

Kreten.

„Mislim da Base samo pokušava da privuče tvoju pažnju“, kažem. „Da te napravi ljubomornom ili tako nešto. Godinama pokušava s tobom.“

Tama se razlije preko Luinog lica.

„Pa, može da prestane. Isto kao što su Dez i Tylar prestali. Nikad se dobro ne završi.“

Ty i Dez su imali nešto; Lu je saznala i potpuno poludela, proglasivši da nijedna njena prijateljica više ne sme ni da priđe Kadeovom malom trojcu. Koliko god da sam pokušavala da joj objasnim da se smiri i da nisu opasni, Ty je prekinula s njim.

A znam da je to povredilo i nju i Deza.

Tylar i ostali stižu sat vremena kasnije i noć počinje tako što stojimo u krugu i ispijamo kratka pića koja mi pale grudi.

Srećom, ova kuća je dovoljno velika da je Kadeovo malo okupljanje potpuno nebitno u poređenju sa žurkom koju Lu pravi. A kako mi alkohol polako struji venama, deo mene se pita da li će pozvati gomilu devojaka.

Muzika je toliko glasna da mi uši zvone. Neko je doneo stroboskopska svetla. Bljeskovi čine da tela koja plešu deluju kao da seckaju u trzajima.

Telefon mi zavibrira i prevrnem očima.

DoNotAnswer: Ako mi ne odgovoriš, doći ću po tebe, ko god da je taj s kojim jebeš.

Prevrnem očima i promrmljam:

„Kreten.“

„Ko je, kog đavola, to?“, pita Tylar, mršteći se i gledajući preko mog ramena.

Guram telefon u grudnjak, sležem ramenima, uzimam njenu čašu i ispijam odvratno jako piće iz nje.

„Hej, kučko!“

Ali ona se smeši dok je neko ne povuče od mene, pravo na improvizovani podijum za igru.

Odlazim do kupatila na prvom spratu. Vid mi je malo zamućen od stroboskopskih svetala. Obavim šta imam, a zatim se naslonim na lavabo.

Netremice gledam telefon koji leži pored njega.

Možda bih mogla „slučajno“ da ga ispustim u vodu? Da ga razbijem? Da stanem na ekran tako da poruke više ne mogu da se pročitaju?

DoNotAnswer: Otkidaću mu vilicu. Ti si moja.

Podrugljivo se nasmejem na poruku. Svakog dana, svakog sata, poželim da mogu da zadavim svog polubrata dok spava, a da on pritom ne pomisli da pokušavam da pretvorim to u nešto seksualno.

Ja: Možeš li da prestaneš? Na žurci sam kod drugarice. I nisam tvoja. Ja sam ti jebena polusestra, bolesni manijače.

DoNotAnswer: Dolazim po tebe.

Bes raste u meni dok brzo gasim telefon.

Zar je stvarno normalno da me toliko želi?

Žurim uz stepenice do Luine sobe i bacam telefon na njen krevet. Znam da bi trebalo da uradim ono što mi kaže, samo da bih zaustavila zlostavljanje, ali došla sam do kraja. Želim da uzvratim.

Dok se vratim dole, većina mojih prijatelja preselila se u glavnu kuhinju. Neki sede na radnim površinama, neki za šankom za doručak, dok svi bodre dvoje ljudi koji sede na podu, naočigled svih.

Ona je na njemu, trljajući se o njegovu...

Oh.

Oči mi se rašire kada primetim kako joj uzima bradavicu u usta, hvata joj dojku dok je liže i sisa kao da umire od gladi. Haljina joj se podigla preko zadnjice, koju njegova druga ruka čvrsto drži dok je privlači uz sebe.

Devojka iz Luine grupe na fakultetu zastaje na vratima, vilica joj skoro udara o pod.

„Znate da vas vidimo, je l' tako?“, pita par, ali oni je otkaae i nastavljaju da se ljube i privijaju jedno uz drugo.

„Oni će samo da...“

„Jebu se, da“, potvrđuje neko kada ona ne uspeva da izgovori ostatak.

Luciella ulazi.

„Apsolutno ne! Ovo je kuhinja moje majke, jebote!“

Nastavljam da pijuckam svoje piće, rame uz rame sa Ty, dok gledamo kako ustaju i nestaju iz kuhinje, a devojka se kikoće dok joj on pljeska po zadnjici i pita gde su prazne sobe.

Lu izbacuje kuk u stranu, prekrštenih ruku, lupkajući nogom.

„Ima ih više od trideset. Birajte.“

Neko joj kaže da je u predvorju razbijena lampa, a ona uzdahne pre nego što nestane.

„Kakav smarač“, kaže glas iza nas.

Ty zastenje kada shvati da je to Dez.

„Htela si da gledaš, zar ne?“

„Odjebi“, odbrusi ona, ne okrećući se. „Vrati se na drugu stranu kuće, gde ti je mesto, pre nego što te Lu vidi da pričaš sa mnom.“

„Ali mi smo ovde zbog besplatnog alkohola i lepih devojaka. Hoće li i Satanin blizanac to da nam pokvari?“

Tylar trepne kada Dez spusti glas do šapata. Ignoriše šta god joj govori, ali vidim kako joj obrazi gore, a jedna njegova ruka hvata njen kuk i privlači je sebi.

„Kad bih ti zavukao ruku pod haljinu, da li bi ti pička bila mokra dok se prisećaš kako je bilo kada sam te jebao na svaki mogući način?“

Pročistim grlo i povučem gutljaj kroz slamku, sklanjajući pogled.

„Prestani“, kaže ona, ali glas joj je zadihan.

On zareži.

„Nisi mi govorila da prestanem one noći.“

Očigledno ne vidi koliko je Ty slomljena. Ona ga odgurne i besno ode. Dez se samo nasmeje i otpije gutljaj piva, a pogled mu pronade moj. Gledam ga popreko.

„Zašto moraš to da radiš?“

Nije najbolje podneo to što je prekinula s njim i neprestano je zadirkuje, znajući koliko je to izluđuje. Stalno joj šalje poruke i zove je, a Tylar, kakva već jeste, odgovara.

„Ona to voli“, odgovara i ponovo otpije pivo.

Podižem obrvu i pogledom pokažem ka prijateljici koja se udaljava.

„Da, očigledno.“

Dez mi namigne uz podrugljiv osmeh i popne se na radnu površinu. Pre nego što uspem da potražim Tylar da je utešim, Dez pogleda preko mog ramena.

„Hoćeš još jedno pivo, Kade?“

Ukočim se.

Mora da klimne glavom, jer njegov prijatelj pruža flašu preko mog ramena.

Toplina se širi mojim leđima dok Kade uzima piće, zglobovi šaka su mu krvavi i puni posekotina. Zadržavam dah, pokušavajući da ignorišem izdajničke hormone dok mi se toplota penje uz kičmu.

Mirišem ga – miris začina iz njegovog losiona posle brijanja i šampona koji koristi za kosu. Opija me, a sećanja naviru: moji prsti upleteni u njegove talase, miris njegovog jastuka, zvuk njegovog smeha kada užasno pevam.

I dalje stoji tik iza mene i samo tiho zazuji, a duboki, hrapavi zvuk prolazi pravo kroz moje grudi i spušta se između nogu, izazivajući trnce sve do dole poput vatrometa.

Obrazi su mi verovatno crveni. Toliko dugo nisam bila ovako blizu njega. Alkohol mi otupljuje zdrav razum, jer moje telo nikako ne bi smelo ovako da reaguje.

Da li i on oseća isto što i ja upravo sada? Da li jedva čeka da me zgrabi i odvuče u neku praznu sobu?

Verovatno ne, s obzirom na to da me mrzi iz dna duše.

Dez pogleda visoku, dugonogu crvenokosu koja upravo ulazi i klimne glavom prema njoj.

„Zar nisi nju jebao sinoć?“

Odlazim pre nego što uspem da čujem Kadeov odgovor.

„Mogao bih da te gledam po ceo dan, znaš li to?“

„Prestani da budeš romantičan, Kade – još ću steći pogrešan utisak.“

Dubok smeh, a onda...

„Samo još jedna stvar koju si me naučila, Pegava. Nemoj večeras kući.
Ostani sa mnom.“

Klimam glavom, a on me pritiska uz dušek, razmičući mi noge...

Ne.

Odbijam da se vratim tom sećanju, tom trenutku kada sam shvatila šta mi
znači.

Tada mi je bio sve.

A ja sam ga izgubila.

STACEY

Kada konačno prestanem da plešem i sednem pored prijatelja, mogu da odahnem. Tračare, igraju „Nikad nisam“, pri čemu uspešno izbegavam većinu pitanja kada počnu da pričaju o svojim prvim iskustvima, a onda ispijamo preostale kratke čašice poredane na stolu.

Nije mi jasno zašto je Kade odjednom počeo da se pojavljuje.

Tokom poslednje dve godine videla sam ga svega nekoliko puta.

I svaki put bih dobila ili tišinu, ili pogled pune prezira, podrugljivo frktanje ili usputne komentare koje bi promrmljao sebi u bradu, misleći da ih ne čujem.

Toliko se promenio u odnosu na onog stidljivog dečaka koji nije razumeo ni najosnovnije emocije, koji je morao da nauči da je u redu osećati, koji bi se unervozio kada nije znao šta radi u spavaćoj sobi, i koji je sada postao ovo.

Dok ljudi počinju da se razilaze, četiri je ujutru. Lu je u krevetu, pa Ty, ja i još nekoliko njih nastavljamo da igramo razne igre uz piće.

Svi smo prilično pijani, srećni, smejemo se i ispijamo nove ture kako bismo što duže zadržali osećaj pijanstva – sve dok Kade, Dez i Base ne uđu u dnevni boravak, a Base ispod ruku vodi dve devojke.

Tylar, koja sedi prekrštenih nogu pored mene, čak ni ne pogleda prema njima dok sipa još jedno piće i pita ko je sledeći.

„Igramo igre uz piće“, kaže neko. „Hoćete da nam se pridružite?“

Tylar u isti mah izusti:

„Ne.“

A Dez kaže:

„Može.“

Svi se pomeramo po sofama kako bismo napravili mesta, a veliki stočić između nas ubrzo se napuni čašama i flašama.

„Mislim da bi ipak trebalo malo da začinimo ove naše igrice“, dodaje Base, sedajući i povlačeći obe devojke sebi u krilo. „U zavisnosti od toga koliko ste avanturistički nastrojeni.“

Kade seda na kauč preko puta mene i, na moj užas, jedna od devojaka iz Baseovog krila premešta se kod njega.

On zastane na trenutak i pogleda je zbunjeno, pre nego što je tetovirana ruka uhvati za kuk.

Duboko gutam, pokušavajući da ignorišem ljubomoru.

Nemam pravo da se ovako osećam.

„Misliš na „Koliko možeš da izdržiš“, zar ne?“, pita Tylar, mršteći se kada svi klimnu. „Svesni ste da smo Stacey i ja ovde? Lu će poludeti.“

„Samo niko da ne dira Kadea i neće nas pobiti.“

Dez gurne svog prijatelja laktom, ali ne gledam Kadea da bih videla njegovu reakciju. Umesto toga, proučavam nokte.

„Base može da bude sa Stacey. Rekao si da želiš da je jebeš, zar ne?“, pita prijatelja.

O, jebote.

Base odmahne glavom.

„Kreten si.“

Kade se pomera na kauču, pali cigaretu i baca upaljač na stočić između nas.

„Ako Tylar pristane, može da dobije mene“, kaže Dez uz namig. „Jesi za?“

Ona polako klimne, obrazi joj rumene od alkohola.

„Jesam.“

„Ako možeš da me izdržiš.“

Cereka se i lupi svog prijatelja po grudima.

„A Kade već ima Abbie, tako da neće biti pobune od strane bliznakinje izvučene pravo iz pakla.“

„Prestani da pričaš tako“, kaže Base. „Nije ona toliko loša.“

„Ali jeste Satanin blizanac? Svi smo se složili.“

„Ako me želiš, onda prestani da pričaš o mojoj najboljoj drugarici na taj način“, kaže Tylar, prebacujući nogu preko noge i podižući obrvu.

Krajičkom oka vidim da je Abbieina ruka visoko na Kadeovom krilu. On je uopšte ne registruje dok povlači dim iz cigarete i izduvava ga između nas, pravo prema mom licu.

Lepa je.

Telo joj je savršeno – talasasta smeđa kosa, velike grudi i duge, glatke noge koje mu vise preko krila. Haljina joj je pripijena uz telo, naglašavajući svaku oblinu.

Ali znam da Kade ne podnosi kada mu neko dira kosu ili mu pritisne dlan na grudi, baš kao što ona sada radi.

Trebalo mu je toliko vremena da se opusti pod mojim dodirom.

Ili se i dalje bori sa željom da se skloni od nje, ili se zaista promenio.

Da li su već spavali zajedno?

Ili je između njih nešto više?

Da li s njom priča o... svemu?

Tylar naginje glavu prema meni.

„Ne mislim da bi Base mogao da isprati ovu.“

Laktom me bocne u rebra.

„U poslednje vreme je mnogo vežbala.“

Lupim je po kolenu.

„Hej!“

Ona se trzne i izvini mi se poljupcem u obraz.

Base – viša i mišićavija verzija Deza – odgovara čokoladnosmeđim očima i širokim osmehom.

„Prihvatam izazov, ako ga ti prihvataš, Rhodes.“

O, Bože.

Jebote, jebote.

Prepolovio bi me.

A nema šanse da ću spavati s jednim od Kadeovih prijatelja, ma koliko se nas dvoje mrzeli.

Kade me prostrijeli pogledom kada ga pogledam – da je moguće, verovatno bih gorela od njegove ljutnje.

Što je glupo, s obzirom na to da Abbie nešto šapuće Kadeu na uvo i prelazi rukom uz njegov biceps, a on joj to dopušta.

Slegnem ramenima dok nam se pogledi još malo sudaraju, potpuno ravnodušna, dok Base klimne u znak slaganja.

Odigraću ovu igru još minut, samo da vidim Kadeovu reakciju, a onda ću otići u krevet pre nego što se bilo šta dogodi.

Da li bi mu uopšte bilo stalo?

Sumnjam, s obzirom na to da Abbie pokušava da privuče njegove usne svojim. On je ne ljubi.

Čak ni ne gleda u njenom pravcu.

Gleda mene.

„Kako se igra?“, pita jedan od momaka, očigledno zainteresovan.

Dezove oči su uprte u Tylar dok objašnjava pravila.

„Izaberete partnera – ili više njih – i jebete se dok više ne možete.“

Abbie, smeštena u Kadeovom krilu, ponovo se koketno kikoće i naginje da mu nešto prošapće na uvo.

Njegov pogled odlazi ka njoj, a obrve mu se spajaju.

„Stacey, neko te čeka na kapiji“, kaže glas sa vrata dnevnog boravka.

Jedan od momaka koji je čekao Uber.

„Prilično je sjeban.“

Sranje.

„Je l' to onaj tip od ranije?“, pita me Ty uz osmeh, dok svi oko nas slušaju. „Onaj s kojim si bila na korak od seksa u studiju? Možeš da ga pozoveš unutra. Izvini, Base, ali bio je baš zgodan.“

Namrštim se, a isto uradi i Dez.

„Nismo hteli da...“ Zaustavim se i uzdahnem dok spuštam čašu na stočić ispred nas. „Počnite bez mene.“

„Prilično je besan“, kaže mi. „Viče da izađeš.“

Kadeu se cigareta ukoči na pola puta do usta.

Ty naglo ustaje, ali kažem joj da je sve u redu i zamolim je da ostane tu. Isto kažem Baseu i Dezu kada i oni ustanu.

„Jesi sigurna?“, pita Dez zabrinuto, stežući šake. „Mogu slobodno da mu kažem da odjebe.“

Base klimne u znak slaganja.

„Da, sigurna sam. Biće sve u redu.“

Ustanem i zagladim haljinu, ignorišući Kadeov pogled koji me prati dok izlazim iz prostorije.

Kada stignem do kapije, grlim samu sebe od hladnoće i izdišem zamagljen oblak vazduha.

„Stvarno, Chris? Zašto si ovde?“

Oči mog polubrata su krvave, kao da je pre dolaska ovde popio mnogo više nego što je trebalo.

„Nisi mi odgovarala.“

Reči su mu zamuckujuće, a pljuvačka mu klizi iz ugla usana.

„Jesi li drogiran?“

„Hoćeš li poći sa mnom kući ako kažem da jesam?“, pita, savijajući prste oko metalnih šipki kapije koju odbijam da otvorim šifrom.

Odmahnem glavom, stežući zube od nervoze kada zatetura ulevo.

„Hladno ti je, mala sestro. Znaš da ja mogu da te ugrejem.“

Stomak mi se stegne.

„Idi kući.“

„Ti si moj dom“, odgovara uz štucanje. „Nemoj da me naljutiš. Ne volim kada sam ljut na tebe. Pođi sa mnom. Vratićemo se kući i ja ću... ja ću voditi ljubav s tobom.“

Gubi ravnotežu i pada na bok.

Zastenjem, napravim nekoliko koraka i pružim ruku kako bih pokušala da mu pomognem da ustane.

Svaki put kada se ovako upropasti, moram da mu pomognem, iako to ne želim.

Biće gore po mene ako ga ostavim ovakvog, a posledice koje bi usledile radije ne bih upoznala.

Ali ovog puta, kada pokušam da mu pomognem, on me hvata za zglobove i naglo privlači sebi, svom snagom pribijajući moje telo uz metalnu kapiju koja nas razdvaja.

Bljesak bola me na trenutak preseče kada mi lice udari o tvrdu površinu između nas.

„Pusti me“, odbrusim, osećajući ukus krvi iz posekotine s unutrašnje strane usne.

„S kim se jebeš unutra?“

Palcem mi prelazi preko usana dok ih posmatra, a oči su mu potpuno crne od svih droga koje je uzeo.

„Čiji kurac je bio u ovim ustima?“

Spušta ruku između mojih nogu, a ja se trzam pred njegovim neželjenim dodirom pre nego što uspe da me dodirne.

Podrugljivo se osmehuje, poput mačke, zlobno.

„Sve je ovo moje. Svaki centimetar tvog tela pripada meni.“

Uspevam da se otrgnem iz njegovog stiska dok pokušava da me poljubi, uzmičem nekoliko koraka i hvatam dah.

Zahvalna sam što je popločana staza do kapije dovoljno udaljena od vile dok podižem glas.

„Moraš da prestaneš! Bolestan si. Ne možeš ovo da mi radiš!“

„Želiš me!“, izbacuje iz sebe.

Gledam ga i odmahujem glavom.

„Želiš me, a poričeš to. Ti voliš—“

„Ne volim.“

Gleda me besno, oči mu se pune suzama, sve dok pogled više nije usmeren na mene.

„Ko si, kog đavola, ti?“, odbrusi Chris, dok mu bes raste.

Pogled mu prelazi sa mene na osobu koja sada stoji iza mojih leđa.

„Ko je on, Stacey?“

Znam ko je i bez potrebe da se okrenem.

Osećam ga.

Uvek mogu da osetim kada je blizu.

Blagi miris začina, dima i mente koji dopire iz dukserice u kojoj sam spavala samo potvrđuje moje slutnje.

Kade obavija ruku oko mog struka i istog trenutka se osećam sigurnije.

Druga ruka mu je obavijena oko grlića pивske flaše, dok mu je džoint među prstima.

Izduvava oblak otrovnog dima prema Chrisu.

Steže ruku oko mene, šaka mu se steže oko materijala moje haljine na kuku.

Dubokim, pretećim glasom Kade kaže, veoma polako:

„Gubi se odavde pre nego što te nateram da zažališ što si ikad došao.“

„Ko si ti?“, Chris ponovo pita, dok mu jedna ruka klizi sa metalnih šipki kapije.

„Samo idi“, preklinjem ga dok Kade spušta bradu na moje rame i duboko udiše.

Chris će najverovatnije doći po mene kada se vratim kući.

Velik je i opasan kada je sa mnom, ali vidim traćak straha u njegovim očima kada ponovo pogleda Kadea.

„Ona nije tvoja.“

Kade se nasmeje.

„Nije ni tvoja. To je očigledno.“

Pokazuje iza Chrisa.

„Odlazi.“

Chris se odguruje od kapije i pljuje na zemlju pre nego što se vraća u automobil koji definitivno ne bi smeo da vozi.

Udahnem i zatvorim oči dok svetla polako nestaju niz magloviti prilaz.

Kade me još nije pustio, ali ni ja se nisam odmakla.

U dubini tela mi se uvija snažan osećaj koji nisam dugo osećala dok prinosi usne mom uhu i šapuće:

„Ko ti je bio taj prijatelj, Pegava?“

„Niko“, uspevam da odgovorim, zadržavajući uzdah dok vrh njegovog nosa prelazi duž ivice mog uha.

Naginem glavu kako bih mu omogućila bolji pristup, grudi mi se ubrzano podižu dok nežan, ali moćan dodir prelazi na osetljivo mesto na vratu od kojeg mi celo telo podrhtava.

Zna šta radi.

Mami me, zadirkuje.

„Ne... Niko.“

Povlači još jedan dim iz džointa, zatim otpija gutljaj piva, i dalje me držeći uz sebe.

„Jesi li sigurna? Zar to nije onaj s kojim si, navodno, malopre bila na korak od seksa?“

„Ne.“

Kade tiho zazuji, duboki zvuk vibrira uz moja leđa.

„Ne deluje kao tvoj tip. Premlad je.“

Spušta glas.

„Ti više voliš svoje brze avanture sa starijima, zar ne?“

Ne odgovaram, usredsređena na svoje nesigurne udahe i toplotu koja mi se obavlja oko kičme.

Kada Kade prstima uhvati moju bradu i natera me da ga pogledam preko ramena, jezikom sklanjam metalni ukus krvi sa usana, pokušavajući da sakrijem svaki trag toga što mi je Chris udario lice o kapiju.

Tako je blizu.

Usne su mu tako blizu mojih.

Ako samo malo nagnem glavu, dodirnućemo se.

Kada okrene moje telo prema sebi, pogledom mi prodire pravo u dušu.

Pribija me uz kapiju dlanom na grudima, a zatim spušta ruku na moje grlo i zadržava me na mestu.

Puls mi snažno udara pod njegovom šakom, a kada malo stegne prste, iz mojih usana izleti tihi jecaj.

Celo telo mi gori od njegovog dodira.

Potpuna suprotnost onome što osećam kada Chris pokušava da me zgrabi i kontroliše.

Pod mesečinom mu se zenice šire.

Pušta moje grlo i hvata šaku moje kose, grubo je povlačeći tako da mi zabaci glavu.

„Je li to ono što želiš? Brzu avanturu?“

Kade čeka moj odgovor, stežući stisak kada mi izleti jecaj zbog toga koliko mi je blizu, a onda me pušta i odmiče se.

„Ako je to ono što želiš“, kaže, a ja ga zbunjeno gledam.

Kade nagingje flašu u pravcu u kojem je Chris otišao, boreći se sa režanjem koje mu se pojavljuje na licu.

„Slobodno idi. Ili možeš da imaš Basea, kao što je planirano. Oboje znamo koliko očajna umeš da budeš.“

Pre nego što uspevam da smislim zajedljiv odgovor, ili mu makar kažem da odjebe, on frkne, odmahne glavom i okrene se od mene.

Dovršava pivo, a zatim baca flašu.

Ramena mi se zatežu kada se ona razbije o kaldrmu.

Ti više voliš svoje brze avanture sa starijima, zar ne?

U redu.

Možda sam to i zaslužila.

5

STACEY

Nešto mi liže lice.

Dve stvari.

Otvaram oči i ugledam Mila i Hoppera sa obe strane sebe. Pomazim ih po glavama, pa pogledam prema vratima za koja sam sigurna da sam ih zatvorila.

„Kako ste vas dvojica ušli ovde?“

Gledaju me, a onda Milo nakrivi glavu. Ponovo legnem dok se obojica okreću na leđa, tražeći da ih češkam po stomaku. Hopper me gurne mokrim nosom po licu, a ja ga obavijem rukama i široko se nasmešim.

„Jeste li me obojica poželeli?“

Ovog puta oba psa nakrivi glave, a ja se nasmejem i počešem ih iza ušiju.

Kade ih je sigurno držao podalje od žurke sinoć. Uvek je preterano zaštitnički nastrojen prema njima. Iznenadena sam što nije razvalio vrata i zahtevao da me ostave na miru.

Sunce mi nije pravo u lice dok skidam jorgan sa sebe, žmirkajući dok tražim telefon. Kada ga pronađem, potpuno je prazan, a s obzirom na to koliko sam sinoć popila nakon što sam se vratila na žurku, mislim da sam i ja mrtva.

Srećom, nismo igrali nikakve seksualne igre.

Obuvam cipele i izlazim iz sobe za goste, dok Milo i Hopper jure niz predvorje. Prolazim još tri vrata i lagano kucam.

„Ty?“

Brava se otključava i moja prijateljica se iskraljuje napolje, ostavljajući Deza da spava u krevetu. Kosa joj je raščupana, a na vratu joj se vidi trag ugriza. Izdahne dok me gleda.

„Pozvaću Uber. Previše sam mamurna da vozim.“

Preskačemo preko usnulog Basea na ulazu i izlazimo kroz prednja vrata.

Vila je neobično tiha.

„Ne bi rekao da je podne.“

„Luciella im je sigurno dala više od jednog slobodnog dana.“

„Tri dana, mislim. Mrzi kada su ovde.“

Hladan vazduh nas udara u lice i obe se naježimo.

„Doći ću kod tebe na nekoliko dana“, kažem Tylar, još više drhteći pri pomisli da se vratim kući Chrisu. „Kada odlaziš u Rim?“

„U nedelju“, kaže dok sedamo na stepenice i čekamo prevoz. „Znam da želiš da pitaš. Zato pitaj.“

Slegnem ramenima.

„To što ti i Dez radite nije moja stvar.“

„Bila je to ona glupa igra“, kaže uz uzdah. „Mislila sam da ću spavati s njim, a onda ih je Kade sve izbacio.“

Kada sam se sinoć vratila u vilu, Kade je zgrabio Basea za kragnu pre nego što je ovaj uspeo da uzme liniju kokaina sa stočića i odvuкао ga iz sobe. A kada je Dez odlučio da se vrati po vazduh nakon što je potpuno obljubio Tylarinim usnama, Kade je rekao da je žurka završena.

Popila sam još nekoliko kratkih pića, a zatim smo Ty i ja otišle u jednu od gostinskih soba. Iskrala se kada je pomislila da spavam, a čula sam je kako se kikoće ispred vrata.

Kapija se otvara i posmatram kako crni motor ulazi i zaustavlja se pored nas.

Vozač se uspravlja, skida rukavice, a zatim i kacigu, otkrivajući tamnu, neurednu kosu i pospane plave oči.

Kade spušta kacigu na zemlju; izgleda kao da danima nije spavao. Protrese ramenima dok silazi sa motora, a kada podigne pogled prema meni, primetim modricu ispod jagodice.

Progutam knedlu i skrenem pogled.

„Mislim da je Base možda mrtav“, kaže Tylar uz zevanje. „Leži u predvorju samo u boksericama.“

Kade klimne, a ja toliko želim ponovo da ga pogledam, ali neću.

Prolazi stepenicama sa moje desne strane, a koža mi se naježi zbog njegove blizine pre nego što nestane u vili.

Trznem ramenima kada zalupi vrata.

„Baš je neraspoložen“, kaže Tylar. „Pitam se gde je bio? Dez je rekao da je jutros u sedam istrčao iz vile.“

Ne odgovaram. Gledam u svoje cipele i nogom šutiram zamišljeno kamenje.

Kada Uber stigne, trčimo do kapije i ulazimo.

Tylar živi sat vremena odavde, a njena kuća je manja, ispunjena gomilom umetničkih dela, statua i biljaka. Njene mačke mi se motaju oko nogu dok pokušavam da stignem do njene sobe i umalo me obore na stepenicama.

Umesto da se istuširamo i obučemo ili uradimo bilo šta korisno, Tylar i ja oblačimo čiste pidžame i uvlačimo se u krevet.

Tu ostajemo ostatak dana, a kada konačno napunim telefon, Luciella nas sat vremena zove video-pozivom kako bismo napravile planove za naše predstojeće putovanje u Ameriku.

Ona leti tamo da se sastane sa majkom i Ewanom i vidi svog oca, a mene je pozvala da joj se pridružim na odmoru.

Ponovo zaspim nakon što pojedemo picu.

Ovako provodimo tri dana, a tokom sva tri dana ignorišem baš svaku Chrisovu poruku.

Postaju sve besnije, sve preteće, a čak i nakon što ga blokiram, koristi novi broj da me moli da se vratim kući.

Ili, bolje rečeno, preklinje.

Tylar me konačno vozi kući nakon što pokupimo njen automobil kod Luine kuće. Podseća me da večeras menjam njenu smenu na času, a zatim mi šalje poljubac kroz vazduh dok izlazim iz automobila.

Žurim u svoju sobu i s olakšanjem uzdišem kada stignem do nje i zatvorim vrata, podmećući stolicu ispod kvake kako Chris ne bi mogao da uđe.

Tuširam se i naslanjam na pločice, prisećajući se koliko mi je Kade bio blizu kod kapije.

Njegova ruka bila je oko mene, a onda mu je šaka bila na mom grlu.

Podižem svoju ruku do vrata i grizem usnu, zatvarajući oči i zamišljajući da je to on.

Trenutak se prekida kada neko snažno udara po vratima moje sobe, toliko glasno da ga čujem čak i iz kupatila.

...

Chris me preko stola za ručavanje posmatra poput besne sove dok Nora razgovara sa Kyleom o tome koliko je važno da se više uključi u porodični život, umesto da sve vreme izlazi.

Jedva uspevam da progutam hranu dok osećam njegov pogled na sebi, od kojeg mi se okreće želudac.

Ubilački je.

Baš ubilački, kao pogled serijskog ubice.

Da nema nikoga drugog oko nas, plašila bih se onoga što bi mi uradio.

Ako Chris još jače stegne viljušku, polomiće je.

Psihopata.

„Kada ideš u Ameriku?“

Norno pitanje dovoljno je da njegovu pažnju prebaci na majku.

Nije imao pojma da odlazim.

Sjajno. Još jedna kazna.

Kada joj kažem da odlazim sutra, pita:

„I hoće li ići odrasli?“

„Možemo li da prestanemo s tim? Imam dvadeset jednu godinu.“

„Bez obzira na tvoje godine, prošli put kada si bila tamo, vratila si se sa nekoliko modrica i slomljenom rukom. Kako ćeš sprečiti da se to ponovi?“

Slegnem ramenima.

Tvoj sin nije normalan.

„Možda tako što neću piti i pasti pred automobil koji nailazi?“

To je bila laž koju me je naterao da smislim.

„Nema potrebe za takvim tonom, draga. Samo sam zabrinuta za tebe. Kad god odeš negde sa prijateljima, vratiš se povređena.“

„Zašto ideš tamo?“, pita Chris, a ja znam da će me, čim ostanemo sami, prikovati uz vrata i pokušati da izvuče svaki poslednji detalj iz mene.

Ne mogu valjda da kažem: Da vidim Tobiasa jebeno Mitchella sa njegovom decom.

Pre svega, poludeli bi jer je ovde poznat. A onda bi me zaključali u sobu kako više nikada ne bih videla tu porodicu.

Kada ne odgovorim, on udara nogom o sto.

„S kim ideš?“

„Sa prijateljima.“

„Kojim?“

„Jebote.“

Kyle spušta viljušku, dok ga Nora mrko gleda zbog psovanja.

„Je l' važno? Pusti je da diše, čoveče. Ponekad si nepodnošljiv. A i ti si takva“, kaže majci. „Dovoljno je odrasla da radi šta hoće.“

„Dobro. Ali zvaćeš me svaki dan“, kaže Nora pre nego što nastavi da večera.

Usnama zahvalim Kyleu i završavam obrok, ignorišući Chrisov smrtonosni pogled dok ispijam čašu vina.

Kyle nema pojma koliko je njegov brat nepodnošljiv.

Misli da je Chris posesivan prema meni zato što je oduvek želeo mlađu sestru.

Ali kada bi zaista znao kakav je, nisam sigurna ko bi koga ubio.

Toliko puta sam razmišljala da mu kažem.

Toliko puta, dok me je vozio u hitnu pomoć, dvoumila sam se da li da mu konačno kažem istinu, jer mislim da bi mi poverovao.

Ali onda opet, moj otac mi nije poverovao, tako da nije vredno rizika.

Osim toga, ne želim da Kyle bude povređen.

Kada bih rekla Lu ili Tylar, zahtevale bi da odem – spakujem stvari i pobeđnem.

Ali ne samo da ne znaju da Chris postoji, već ne bi ni razumele koliko je psihotičan i dokle bi išao da bi me kontrolisao.

Mislim da sam jedina koja zna za šta je on zaista sposoban.

Od njega čak i Tobias Mitchell izgleda kao svetac.

Kao da sam u nasilnoj vezi bez seksa i emocionalne povezanosti.

Ne ostajem zato što mi je partner i zato što ga volim, niti se neki deo mene nada da će se promeniti.

Nisam zavarana time da u njemu postoji ikakva sposobnost da bude normalan.

Ne.

Ni blizu.

Još sam ovde jer sam previše uplašena da pobeđnem i nemam novca.

A čak i kada bih uspela da pobeđnem, pretražio bi svaki pedalj ove zemlje da me pronađe.

Želim da imam svoj glas, ali nemam pojma kako da ga upotrebim niti kako bih sprečila njegov bes kada bih to pokušala.

Nastavljamo da jedemo, ali Chris samo zuri u svoj tanjir.

Nema ničega u njegovim očima.

Ničega u njegovom glasu.

Samo čist bes.

I sav taj bes usmeren je prema meni.

Kao da računa kojom snagom treba da baci nož kako bi mi prošao pravo kroz lobanju.

Pročistim grlo i okrenem se prema Nori.

„Mogu li da ustanem od stola?“

Uglovi njenih očiju se naboraju dok mi se smeši.

„Naravno. Ponesi i ostatak vina.“

„Hvala.“

Okrenem se prema Kyleu i Chrisu i klimnem glavom.

„Laku noć.“

Chris me mrko pogleda dok uzimam flašu i odlazim od stola.

Put do moje sobe je zastrašujuć – noge mi nikako ne idu dovoljno brzo.

Stižem do vrata pre nego što me neko baci uza zid.

Bila sam prokleta blizu.

„Koji ti je, jebote, bio onaj potez?“

Ranije, kada je počeo da postaje agresivniji prema meni, plakala bih i molila ga da me ostavi na miru.

Ali sada samo prevrtnem očima i gledam bilo gde osim u njega.

„Šta sam sad uradila?“

„Znaš o čemu pričam. U subotu uveče. I od tada me ignorišeš.“

Podignem rame, a on mi otima flašu vina iz ruke i bolno steže vilicu.

„Ko je bio on?“

Chris je bio toliko van sebe da nije ni primetio ko me je držao; nije primetio da je to bio Kade Mitchell, sa rukama obavijenim oko mog struka.

Definitivno zna ko je on – zna ga ceo grad – ali pretpostavljam da nije mogao da mu zapamti lice jer je bio pod dejstvom toliko narkotika.

Stisak na mojoj vilici postaje jači, a Chris pritiska svoje telo uz moje.

„Nećeš da mi kažeš, je l' tako? Jesi li zaboravila šta se desilo prošli put?“

Čak i dok mi se srce raspada, stežem zube, iako osećam da će pući od pritiska.

Chris me povlači od zida i gura u moju sobu, zalupivši vrata za nama.

Flaša vina mu je i dalje u ruci i već znam šta će uraditi.

„Lezi.“

Prekrstim ruke.

„Nema šanse.“

„Reci mi ko je bio“, nastavlja, obilazeći oko mene dok pokušavam da mu umaknem. „Koji je, jebote, stavljao ruke na tebe?“

„Ja sam ti sestra.“

Ponovo me hvata za vilicu, zabacuje mi glavu i, pre nego što stignem da mu kažem da odjebe ili čak da udahnem, razdvaja mi usne i sipa vino u usta.

„Polusestra. Tako da mogu da ti radim šta god jebeno hoću. Ti si moja, sećaš se? A sada, pošto toliko voliš da piješ, jebeno pij.“

Gušim se, udarajući ga po grudima, licu i rukama, ali on se ne pomera dok alkohol klokoće niz moje grlo.

Kašljem dok mi se vino sliva u oči, ulazi u nos, niz majicu i natapa odeću.

Pokušavam da zatvorim usta, stisnem zube ili izbacim tečnost kašljem, samo da bih mogla da napunim pluća vazduhom, ali njegov stisak samo postaje jači.

Lice me boli od njegovih prstiju, a suze se mešaju sa crvenim vinom na obrazima.

Grudi mi gore, a od vina kojim me davi mučnina mi se penje uz grlo.

Suze koje mu se slivaju niz obraze čine da izgleda kao da on pati, ali on je taj koji me zlostavlja.

Uvek plače.

Prestaje i odmiče se, brišući lice rukavom.

Hvatam dah i pokušavam da treptanjem ublažim pečenje u očima, umalo povraćajući večeru dok padam na kolena i povraća mi se.

„Hoćeš li mi sada odgovoriti?“

Jedva uspevam da udahnem. Potreban mi je čitav minut da budem sigurna da se neću onesvestiti.

Soba je mutna i vrti se oko mene, a iza očiju i u glavi osećam sve veći pritisak.

„Odgovori mi, jebote!“

Kada ga ponovo ignorišem, njegovo stopalo se spušta na potiljak moje glave.

Usta mi udaraju o pod i istog trenutka se kajem što sam se vratila kući.

STACEY

„Dobro, imam jedan predlog za tebe“, uzbuđeno kaže Lu.

Gledam svoj odraz u ogledalu kupatila i brišem paru sa površine nakon tuširanja. Ispod očiju su mi crni podočnjaci, verovatno zbog nedostatka sna poslednjih nekoliko dana. Na obrazu imam posekotinu od udarca licem o pod, a gotovo sam sigurna da mi je mali prst slomljen nakon što je Chris zgazio na njega.

Ovo mora da prestane.

Samo nemam pojma kako da tome stanem na kraj. Čak i kada bih rekla Nori ili Kyleu šta se dešava i kada bi mi poverovali, ne verujem da bi mogli da spreče Chrisa da me zakopa u bašti. Pre nekoliko godina čak sam razmišljala da kažem Kadeu, jer sam znala da bi nešto preduzeo. Ali svaki put kada bi me pitao odakle mi modrice, lagala bih i govorila da su od plesa.

Uvek lažem.

I mrzim to.

„Kakav predlog? I ne, neću držati tvoje časove kada se vratiš iz Amerike. Previše sam zauzeta.“

„A ranije si ih držala!“ uzvikuje, i mogu da zamislim kako verovatno maše rukama i šeta po svojoj sobi. „Molim te. Stvarno mi se ne da da podučavam gomilu klinaca.“

„Ne.“

Uzdiše.

„Dobro. Ali čekaj, rekla si kada se vratiš, a ne kada se vratimo. Zar ne ideš?“

„Idem. Samo sam umorna, to je sve. Ko sve ide?“ pitam, trljajući peškirom kosu da je malo osušim, a onda uključujem zvučnik na telefonu dok perem zube.

„Mislim samo nas dve. Mama i Ewan su već tamo, naravno, a Jason nije uspeo da dobije slobodne dane na poslu. Moja baka bi navodno trebalo da nas sačeka u hotelu blizu ustanove u kojoj je moj tata, ali videćemo. Ona se nikad ne pojavi.“

Ne bi trebalo da budem razočarana, ali razumem zašto Kade ne ide.

„Tatina mama?“

Lu frkne.

„Nažalost. Ne podnosim je, a sigurna sam da moja mama poželi da joj svaki put opali šamar kada progovori.“

Telefon joj zazvoni i ona na trenutak začuti.

„O, sranje, da. Brat me je upravo podsetio da on i Dez večeras popravljaju plafon u studiju. Zar ti ne držiš čas plesa?“

Ma daj.

„Sjajno.“ Uzdišem. „Da. Preuzimam Tylariga časove dok se ne vrati iz Rima. Napredna grupa.“

Dok spušta slušalicu, kosa mi je gotovo suva, a živci su mi spremni da eksplodiraju pri samoj pomisli da će Kade biti u studiju. Nanosim kremu na sve tamne tetovaže po telu – većina ih je na rukama, ali imam ih nekoliko i na nogama i torzu.

Neke od njih je Kade dizajnirao za mene. Trebalo je da budu iste, naše.

Odbijam da ih prekrijem kao što je on uradio.

Izlazim iz kupatila, brzo proveravam da li sam zaključala vrata, zatim se oblačim i spremam torbu za ples. Pakujem svoje Pleaser cipele i mrežaste čarape koje ću nositi uz bodi.

Poslednji put kada me je Kade video ovako obučenu, kako plešem s vatrom za takmičenje na kojem na kraju nisam ni učestvovala, završila sam jašući njegov kurac na podu studija sve do tri ujutru.

...

Kada se uverim da je vazduh čist, trčim niz stepenice što brže i tiše mogu, uspevajući da pobegnem iz vile pre nego što Chris stigne da me zgrabi i ugura u neku sobu.

Nikada nisam naišla na nekoga toliko poremećenog, čak ni kada sam razgovarala telefonom s Tobiasom Mitchellom.

„Moj sin zaslužuje bolje“, rekao mi je. „Upropastila si ga.“

Mislim, bio je napola u pravu – Kade jeste zasluživao bolje, ali ga ja definitivno nisam upropastila. Deluje srećnije nego ikada sa svojim alkoholom, drogom i jebenjem svega što stigne. Ranije nikada nije ovako partijao, ali sada kao da mu se ceo život sveo na to.

Deluje srećno.

Dakle, ne. Nisam ga upropastila.

Ali jesam zaslužila mesto na njegovoj listi blokiranih kontakata.

Zahvaljujem se Uber vozaču koji me ostavlja ispred plesnog studija i izlazim iz automobila. Hladnoća noći mi se uvlači pod kožu dok žurno silazim niz stepenice prema zgradi – a onda umalo ne počnem da psujem kada se zakucam u nešto.

Ili nekoga.

Njegove tamne obrve se spajaju dok me odozgo strelja pogledom, a njegove plave oči su toliko intenzivne da mi je teško da ih gledam.

„Ovaj... izvini“, promrmljam dok se Kade saginje da podigne moju torbu za ples i vraća je na moje rame.

Hodnik je uzan i hladan, ali zbog njegove blizine deluje kao pakao.

„Je l' i Dez ovde?“

Jednom klimne glavom, izvlači cigaretu iza uha, a zatim prolazi pored mene i kreće prema izlazu.

Dakle, vraćamo se na ignorisanje, pretpostavljam.

„Gde ideš?“

Podiže upaljač i cigaretu iznad glave dok se penje stepenicama.

Pogledam ekran telefona da proverim koliko je sati i brzo kažem:

„Ovaj, moj čas počinje za sat vremena. Hoćeš da odem u drugu salu? Moram da se zagrejem i prođem koreografiju.“

Kade se okreće prema meni, i dalje hodajući unazad. Zaista ne bi mogao da izgleda nezainteresovanije dok sleže ramenima.

„Video sam te kako plešeš dovoljno puta.“

Obrazi mi se zagrevaju zbog činjenice da mi se obraća, iako to ne znači ništa. Pričao mi je one noći u vili. Mislim, nije baš bio pozitivan razgovor, ali bio je to prvi put da mi se obratio u dve godine, čak i ako je bilo samo da me uvredi.

„Moja muzika će biti glasna“, dodajem. „Veoma glasna.“

Još jedno sleganje ramenima.

Mogla bih da ga ošamarim ako još jednom to uradi.

„Volim glasnu muziku.“

Gledam njegova snažna, mišićava leđa dok se penje po dve stepenice odjednom, pre nego što uđem unutra.

Uputim Dezu poluosmeh kada proviri odozgo kroz plafon.

„Dobro, Rhodes.“

„Ćao, Desmonde.“

On se nasmeje.

„Nemoj da počinješ s tim sranjem.“ Mahne mi šrafčigerom. „Rekao sam onoj kučki svoje pravo ime u poverenju, a ona ga je rekla svima.“

„Tylar bi se uvredila da je nazoveš kučkom.“

Naslanja laktove na vrh merdevina.

„Onda je najveća kučka među svim kučkama. I pobrini se da joj to kažeš.“

Pogleda prema ulazu i spusti glas.

„Nije večeras ovde, je l' da?“

Očigledno trenutno nisu u kontaktu.

„Ne, još je u Rimu.“

Dez klimne glavom i vidim da želi još da priča o njoj, ali kucne po metalu merdevina i vrati se poslu, zabivši glavu u plafon.

Brzo skidam trenerku i navlačim čarape, zakopčavam bodi između nogu, a zatim vezujem svoje Pleaser čizme do kolena. Nove su i koža lagano škripi kada pomeram članke.

Kade ulazi dok povezujem telefon sa zvučnicima i osećam njegov pogled na svojim leđima. To mi odvlači pažnju dok pretražujem beleške u potrazi za koreografijom.

Kada podignem pogled prema ogledalima od poda do plafona koja zauzimaju jednu stranu sale, vidim kako me posmatra.

Tačnije, gleda moje noge, polako pomerajući pogled naviše.

Mogao bi da mi je prešao jezikom preko kože koliko mi je vruće od njegovog pogleda.

„Dodaj mi ravni šrafčiger“, kaže Dez, zbog čega Kade prestaje da me jebe pogledom. „Ovo govno od instalacije neće da se zategne.“

„Pusti mene da probam“, odgovara dubokim glasom, a ja pokušavam da se usredsredim na pronalaženje beleški koje sam sačuvala na telefonu, sa svakim pokretom iz koreografije.

Sala je dovoljno velika da mi ne bi trebalo da smetaju, čak i sa delom plafona koji visi.

Sedam ispred ogledala, puštam „Party Monster“ od The Weeknda i brzo prelazim kroz beleške, a zatim se spuštam u špagu, obe noge potpuno ispružene, s blokovima ispod članaka.

Obično bih ovo radila bez štikli, ali Kadeovo prisustvo me je potpuno izbacilo iz moje uobičajene rutine pripreme za čas.

Fleksibilnost mi je oduvek bila prednost. Savijam se na sve moguće načine, što mi olakšava ples, vežbanje i...

Da.

Pomeram kukove napred kako bih produbila špagu, spuštajući se sve dok laktove ne oslonim na sivi drveni pod.

„Ah, jebote“, izleti Dezu, a metal zaškripi dok skače s merdevina. „Moram da idem, čoveče. Možeš li da završiš ovo?“

Kade verovatno klima glavom ili nešto slično, jer ne čujem odgovor.

Nasmešim se Dezu dok skuplja stvari, a zatim se oprašta od nas oboje.

Iritantno, čujem šalu u njegovom glasu kada kaže:

„Lepo se provedite vas dvoje.“

Definitivno nećemo.

Moj bodi je praktično tanga i u ovom položaju ništa ne skriva. Mrežaste čarape čine da izgledam još izazovnije, a moje čizme su od crvene kože, visoke devet inča i sežu tik iznad kolena.

Od svih mogućih trenutaka da ostanem sama s Kadeom!

Mentalno samu sebe tapšem po ramenu.

„Koliko dugo ćeš biti ovde?“ pitam, ne skidajući pogled s ekrana telefona. „Hoćeš li još biti ovde kada počne moj čas? Moraću da ugasm svetla i uključim LED rasvetu.“

Kada odmah ne odgovori, podignem pogled.

Ide prema ogledalima ispred mene da pretraži svoju torbu s alatom. Prevrće čekić po dlanu, zatim proverava telefon, nekoliko trenutaka zureći u ekran pre nego što ga spusti.

„Otići ću pre nego što ti počne čas. Ali možeš odmah da uključiš LED svetla. Ja ću koristiti čeonu lampu.“

Gledati Kadea kako radi čini mi svakakve stvari.

Ewan godinama pokušava da ga nagovori da radi u njegovoj kompaniji, ali on samo povremeno prihvati neki posao.

Fakultet je bio njegov plan.

Tamo je i nestao, vraćajući se samo s vremena na vreme i pritom me ignorišući.

Nemam pojma zašto je sada kod kuće.

Možda je odustao?

Kada se svetla ugase i prostoriju ispuni blagi crveni sjaj, prelistavam Spotify i pronalazim „Skin“ od Rihanne.

Pre nego što pritisnem plej, završavam istežanje i okrećem se prema Kadeu, koji je na vrhu merdevina, s glavom u plafonu.

„Jesi li siguran da želiš da ostaneš? Ovo je kao... baš spor ples.“

Osećam kako mi nervni završeci gore dok spušta glavu iz plafona. Pogled mu se zadržava na meni delića sekunde pre nego što se ponovo vrati poslu.

Tekst govori o grubom seksu, za ime Boga.

Sa mojim bivšim dečkom ovde.

Mogla bih da vrisnem.

U sebi se pomolim za sebe dok zauzimam početni položaj.

Nije stvar u tome da me je sramota; moji časovi nisu tu zbog nečijeg zadovoljstva. Tu su zbog prihvatanja sopstvenog tela i osećaja da se dobro osećaš u svojoj koži, da na sat vremena pobegneš od stvarnog života i stvarnosti.

Ali plesati ovako pred njim, naročito zbog toga koliko se potpuno prepustim kada uđem u ritam, moram da priznam da sam pomalo nervozna.

Video me je kako plešem, ali ne već dugo.

Nadajmo se da će držati glavu u plafonu.

Vokal počinje i ja ležem na leđa, podižem jedno koleno tako da mi peta klizi po laminatu, pa drugo, smenjujući ih tokom uvoda dok mi se leđa izvijaju od poda.

Okrećem se na stomak, zabacujem kosu i polako, zavodljivo se podižem u sedeći položaj na petama dok mi ruke klize po telu, a kukovi se sve vreme pomeraju.

Kade ostaje kod plafona dok nastavljam, a do trenutka kada ustanem već sam se oznojila.

Polako obilazim oko šipke, zatim se dvaput okrećem oko nje, jednom rukom istražujući svoje telo dok drugom čvrsto držim hladan metal.

Pogled mi odlazi prema ogledalima i umalo se ne zaustavim.

Više nije u plafonu.

Kade se naslanja laktovima na vrh merdevina i posmatra me dok klizim leđima niz šipku u čučanj, kružeći kukovima dok se spuštam.

Obmotavam svoj dugi rep oko šake.

„Prestani da me gledaš.“

Odmahuje glavom.

Prevrćem očima i nastavljam, pokušavajući da se usredsredim na koreografiju.

Ali ne mogu.

Gleda način na koji se moje telo pomera u ritmu, način na koji se njišem uz svaku reč koju ona peva.

Naglo se zaustavljam i stavljam ruke na kukove, suočavajući se s njim namrštena.

„Ometáš me.“

Obe obrve mu se podižu dok pokazuje na sebe.

„Ja? Ti si ovde jebena distrakcija.“

„Rekla sam ti da je spora pesma. Ako ti se ne sviđa, izađi ili se posveti svom poslu.“

Ignorišem šta god promrmlja ispod glasa, zaustavljam pesmu i vraćam je na početak pre nego što ponovo zauzmem početni položaj na podu.

Previše mi je vruće i očajnički želim da skinem čarape.

Muzika me ponovo obuzima i ovog puta on se drži svog posla dok ja odradim celu koreografiju, a zatim je ponovim još jednom.

Treći put čujem kako uzdiše i sklapa merdevine.

Ne zaustavljam se dok sređuje ugao plafona, niti ga gledam dok izvodim hod po vazduhu na šipci, a on prolazi pored mene da spakuje alat ispred ogledala.

Rihanna prestaje, a automatski počinje „The Hills“.

Ja sam zadihana na podu, raširenih ruku i nogu, pokušavajući da se ohladim.

Kade, u tamnoplavoj majici i šortsu, zaustavlja se kod mojih stopala.

Tamna kosa mu je neuredna i pada mu preko čela; tetovaža mu se penje od ključne kosti, a ruke mu izgledaju snažnije nego ranije.

Kadeove plave oči me proždiru.

„Šta?“ odsečno pitam, još uvek zadihana dok „The Hills“ ulazi u refren.

„Base će ti se javiti.“

Uspravim se, oslanjajući se na laktove i prekrštajući noge u kolenima.

„I?“

Kadeov pogled klizi gore-dole po mom telu, a Adamova jabučica mu se pomera u grlu.

Hm, lizala sam mu to grlo.

„Hoće da te jebe. Ne trudi se.“

Bože, ne bi trebalo da se smeškam.

Takođe ne bi trebalo da osećam stezanje u grudima. Ne zato što me Base želi, već zato što Kadeu to očigledno smeta.

Momku koji me, navodno, mrzi iz dna duše i smatra me mrtvom za njega.

Nakrivim glavu.

„Nisam ni nameravala – ne da je to tvoja stvar.“

Frkne.

„Nije dovoljno star za tebe?“

Uzdišem i ustajem, i dalje ni blizu njegove visine čak ni u čizmama s potpeticom.

„Ako imaš nešto da kažeš, onda reci.“

Kade zakorači napred, izraz lica mu postaje ozbiljan. Oštre linije njegovog lica naglašene su crvenim LED svetlima, trepavice su mu duge i tamne, a vena na vratu sve uočljivija što mi je bliži.

„Hoćeš da kažem?“

Klimam glavom.

„Dobro.“

Polako smanjuje razdaljinu između nas, a srce mi sve jače lupa u grudima.

Disanje mi postaje teško i duboko, naročito kada me uhvati za kuk i grlo, gurajući me unazad sve dok leđima ne udarim o ogledalo.

„Imam mnogo toga da ti kažem, ali jedino o čemu mogu da mislim jeste koliko mi se gadiš.“

Uputim mu zadirkujući osmeh koji dopire sve do očiju.

„Samo to?“

„Mrzim te.“

„Da?“ uspevam da odgovorim čak i dok smanjuje i ono malo prostora između nas.

Gotovo smo priljubljeni grudima.

„Ne koliko ja mrzim tebe.“

Palcem mi prelazi bočnom stranom vrata i mogao bi slobodno da mi je gurnuo lice između nogu i sisao klitoris koliko me to ovlažuje.

Vilica mu zatreperi.

„Drži se dalje od Basea.“

Stisak oko mog grla mu se pojačava, a oči mi se sklapaju od tog osećaja.

„Ne treba mi da mu i ti truješ um.“

Kolena mi podrhtavaju, ali kada krene da me pusti, zaustavljam ga, pritišćući mu ruku uz svoje grlo.

Nije isto kao kada to radi Chris i osećaj mi prija – zamena za strah koji inače osećam.

„Sviđa ti se?“

Naglašava reči tako što mi na trenutak prekida dotok vazduha.

Uspevam samo da klimnem, a u očima mu sevne nešto mračno i zlokobno.

Dok pritiska moje grlo, palcem prelazeći preko pulsa, setim se onoga što je rekao i odlučim da ga malo zadirkujem.

„Moram da priznam, u iskušenju sam.“ Glas mi je napet. „Base deluje kao divlji tip u krevetu.“

Laž.

I on zna da lažem.

Prvo, Base želi moju najbolju prijateljicu. Drugo, on je Kadeov najbolji prijatelj. I treće, nemam nikakvo interesovanje za tog ruskog Škota.

Ruka koja mi je bila na kuku klizi uz moj bok, ostavljajući za sobom trag koji peče.

Svaki njegov dodir je užaren; svaki dodir pravo je usmeren ka onom kovitlajućem osećaju koji počinje pri dnu kičme.

Grudi nam se podižu i spuštaju u istom ritmu dok čekamo da onaj drugi nešto kaže, da ispuni tišinu.

Naša tela su toliko svesna jedno drugog, sećajući se svih onih trenutaka kada smo bili jedno.

Sedamnaest minuta do početka časa.

Mora da sam luda, jer iako želim da ošamarim Kadea i nazovem ga svakim imenom koje mi padne na pamet, istovremeno želim da me podigne u naručje i jebe dok ne izgubim razum.

Želim da sav njegov bes prodre u mene.

Njegov bes.

Njegove grube reči uz moje uho dok me tera da vrištim njegovo ime.

„Ako ćeš nešto da uradiš, onda požuri.“

„Ne želim da ti se približim“, odgovara, spuštajući čelo na moje, dok mu raširene zenice odaju laž. „Ne podnosim te.“

Prsti mu se stežu oko mog grla, a moja vagina se steže.

Spuštam ruku između nas i osećam tvrde obrise njegovog penisa kroz šorts.

Velik je i debeo, baš kao što ga se sećam.

Moje užareno telo ga se takođe seća i zateže se zajedno s Kadeovim, dok mu iz usta izleti šištav uzdah kada ga stisnem.

Nakrivim glavu i šapnem mu na uho, usnama dodirujući njegovu školjku:

„Ako ti se toliko gadim, zašto si onda napaljen?“

Koristi stisak na mom vratu da me jače pritisne uz staklo.

„To ništa ne znači.“

Kadeovo lice mi se približava, dah mu udara u moje usne dok mu palac pritiska kožu tik ispod mojih grudi.

„To je laž.“

Ne sprečava me da dlanom prelazim gore-dole duž njegovog penisa kroz materijal šortsa.

Trzne se pod mojom rukom, a dah mu udara u moj obraz i postaje sve teži što je uzbuđeniji.

Kadeov stisak oko mog grla postaje čvršći; njegova druga ruka zaustavlja se na breteli mog bodija. Uvlači prste ispod nje i jezivo sporo je spušta niz moje rame.

Grudi mi ostaju otkrivene kada materijal sklizne ispod njih.

Zavlačim ruku ispod njegovog pojasa i uzimam njegov ukrućeni penis u šaku.

Topao je, hladak, a vene su i dalje debele kao što ih pamtim.

Iste one vene kojima sam nekada prelazila jezikom.

„Da li ti se ovo gadi, Kade? To što te dodirujem ovako? Je li i ovo laž?“

Guta knedlu, ali način na koji se pomera prema mojoj ruci govori mi da laže kada kroz stisnute zube odgovara:

„Da.“

Nastavljam da ga pomeram u ruci, brišem kapljicu vlažnosti s vrha i podižem palac između nas kako bi mogao da vidi kako ližem preejakulat.

Usne mu se polako razdvajaju, oči mu postaju teške dok posmatra kako mi jezik prelazi preko palca.

Zatvaram oči, uživajući u ukusu, a zatim ponovo spuštam ruku između nas i obuhvatam njegovu debljinu.

Iz mojih usana izleti stenjanje kada mi uhvati bradavicu, a donji veš mi je natopljen od tog peckanja.

Kade prodire u moju šaku, dišući isti vazduh kao ja dok oboje uzdišemo.

Drugom rukom stežem prednji deo njegove majice.

„Da li da stanem?“

U ovom trenutku, dok mi vrhom nosa dodiruje nos i uz dubok stenjajući zvuk gura sebe u moju šaku, pomislim da će me poljubiti.

Usne su mu blizu mojih.

Ali iako ga dodirujem, nikada mu više neću dozvoliti da me poljubi.

Nakrivim glavu kako bih napravila razmak između naših usta.

Hvata me za vilicu i gura palac u moja usta, pritiskajući mi jezik, pre nego što spusti glavu i uzme mi bradavicu među zube.

Sisa je toliko snažno da mislim da ću eksplodirati.

Kade mi uvlači grudi u usta, jezikom kružeći oko bradavice dok mu jebem ruku.

Dovoljno je da mi se pred očima pojave zvezde u prostoriji punoj crvene svetlosti.

Palac mu klizi iz mojih usta.

Udahnem.

„Ti—“

Pre nego što stignem da završim ono što sam htela da kažem, glavni ulaz u studio se otvara i hodnikom odjekuju glasovi mojih devojaka.

Kade se ukoči i opsuje sebi u bradu, naglo se odvajajući od mene.

Odmakne se kako bi napravio razmak između nas, vraća ukrućeni penis u šorts i podiže telefon s poda.

Kada vidi koliko mu je šorts zategnut, ugura ga uz pojas, odmahne glavom prema meni i frkne dok tetoviranom rukom prolazi kroz neurednu kosu, a zatim niz lice.

Deluje besno – kipti od besa.

Vilica mu se steže, tamne obrve spuštaju u namršten izraz.

Pogled mu prati moje prste dok vraćam bretelu bodija na rame, prekrivajući grudi.

Sve u meni gori, a trnci mi dopiru sve do nožnih prstiju.

„Opusti se“, kažem kroz duboke udahe, kao da se zbog svega nisam osećala živom – kao da nisam dve godine bila uspavana i tek se sada probudila iz naše kratkotrajne povezanosti.

„Ništa ne znači, sećaš se? Laž je.“

Kade odmahuje glavom i besno me pogleda pre nego što izađe.

Na ekranu mi se pojavljuje poruka od Basea. Pita me mogu li da nagovorim Luciellu na trojku, jer mu se čini da mu je to poslednja šansa da dobije ono što želi.

Ljubazno odbijam.

Zatim otvaram Kadeov kontakt i trudim se da ne gledam sve naše prethodne poruke.

Ja: Ostavio si ovde šrafčiger.

Podižem alat i prevrćem ga po dlanu dok moje učenice ulaze.

Jedna se kikoće kako ju je Kade Mitchell pogledao, a njena prijateljica komentariše koliko je bio besan, što ga je, po njenom mišljenju, samo učinilo još zgodnijim.

Druga devojka lepezom hladi lice kao da će se svakog časa onesvestiti.

Telefon mi zazvoni, obaveštavajući me da se poruka vratila kao nedostavljena, a ja prevrćem očima uz tiho frktanje.

Izgleda da sam i dalje blokirana.

KADE

Ruke mi jebeno drhte.

Čim uđem u automobil, zalupim vratima jače nego što je potrebno i stegnem volan sve dok mi zglobovi ne pobebe.

A onda šakom udarim u njega.

Jednom.

Drugi put.

Treći put.

Bes ne prolazi; misli ne usporavaju, ne kao nekada kada bih se obrušio na sve oko sebe.

Ne kada je ona u pitanju.

Ne mogu da vidim ništa osim svojih prstiju stegnutih oko kožne obloge volana, ne mogu da napunim pluća vazduhom, ne mogu da vidim ništa kroz zaslepljujući bes koji mi juri venama čim je ugledam.

Zvuk njenog glasa, osećaj njene meke kože.

Sve na njoj me izluđuje.

Nepravilni otkucaji srca u grudima ne smiruju se, iako je više nema nigde blizu mene.

Ona je u onoj glupoj zgradi, pleše kao da je ništa ne dotiče, poput otrovne zmije kakva jeste.

Jebote.

Šta ona pokušava?

Koji kurac ja pokušavam?

Izbegavao sam je poslednje dve godine. Držao sam se podalje kada bih vikendom dolazio kući.

A ipak sam sada ovde, sedim s tvrdim, besnim kurcem i zamišljam kako jebem najbolju prijateljicu svoje sestre u svakom mogućem položaju.

Sve što sam želeo da uradim dok je njena ruka bila oko mene jeste da joj strgnem odeću i podsetim svoj kurac kakav je osećaj biti u njoj.

Želeo sam da joj gurnem prste među noge, da čujem njeno stenjanje uz svoje uho dok prođem u nju.

Želeo sam da je savijem preko nečega i obmotam tu idiotsku kiku oko šake dok vrišti moje ime.

Isuse Hriste.

Da nisam na parkingu, završio bih sam sa sobom.

Čim njene učenice odu, vraćam se unutra.

Ovo je samo svrab koji treba počesati.

Ništa više.

Jebaću je uza zid i reći joj da mi se skloni s puta dok ponovo ne budem morao da napustim grad.

Koji kurac?

Ne.

Onda bih samo upao u njenu malu igru emocionalnog haosa, a ja odbijam da ponovo krenem tim putem.

Ne ovog puta.

Ali lagao bih kada bih rekao da me pogled na nju večeras nije podsetio na onaj deo mene koji je morao da dodirne svaki centimetar njenog tela.

Glupi nagoni.

Potisni to sranje.

To je sve što su.

Nagoni.

Jer nema šanse da se ikada vratim na to.

Čak i da želim, ne bih mogao.

Stacey Rhodes je đavo u prerušavanju.

Spolja je vrela kao pakao, ima ličnost zbog koje se zaljubite u nju, ali je iznutra potpuno ružna i lažna.

Moj izdajnički kurac očigledno ne zna razliku između zmije i anđela i mora jebeno da se smiri.

Erekcija me boli čak i dok se nameštam i naslanjam unazad.

Nisam trebalo da gledam kako pleše.

Nisam trebalo da se ponudim da popravim onaj glupi plafon.

Trebao sam da znam, još nakon što sam je video na zabavi, da moram da držim distancu.

A sada mi kurac trza u šortsu i moli me da ne odem.

Da li je odgovorila Baseu?

Već nedeljama govori da je želi, otkako je video snimak na kojem pleše s mojom sestrom.

Poslao je poruku u našu grupu i pitao nas da li mislimo da bi trebalo da joj se javi.

Naravno, ignorisao sam ga, ali Dez mu je rekao da uživa u potpunom odbijanju koje će mu prirediti.

Što ga je, izgleda, samo dodatno podstaklo.

Umalo mu nisam razbio glavu kada su za vikend planirali da budu partneri.

Devojka koja mi je sedela u krilu već je bila na ivici da završi na podu, a ja da mu zabijem oštricu kroz lobanju.

Iskrivila bi mu um kao što je iskrivila moj, a niko ne želi slomljenog Basea.

Ali ako ode predaleko, ubiću ga.

Zažalio bih istog trenutka, ali zaklao bih ga bez razmišljanja.

Impulsivan sam.

Previše sam impulsivan.

Hvala Bogu što sam naterao prijatelje da napuste zabavu.

Gledao sam je preko nadzornih kamera kako odlazi da spava u sobi za goste i osetio kao da mogu da se opustim.

Ali onda ju je Tylar ostavila samu.

Moje opsesivne sklonosti – osobina na koju je ukazao moj bivši terapeut – značile su da sam stalno proveravao šta radi.

Nisam mogao da mirujem bez potrebe da se uverim da Base ili neki drugi pijani kreten nije krišom ušao u krevet protiv njene volje.

Bio sam potpuno spreman da spavam naslonjen uz vrata s pištoljem, samo da budem siguran da se to neće dogoditi.

Tiho sam otvorio vrata i pustio svoje pse unutra kod nje, jer sam znao da niko neće pokušati da se ušunja u sobu ako su oni tamo.

Osim toga, Milo i Hopperu je, na moju iritaciju, nedostajala.

Gledao sam je preko kamera kako spava i pio dok gotovo više nisam mogao da vidim, dok se ona mazila uz naše – moje pse.

Ali onda je pozvala i morao sam da odem.

Obukao sam se, proverio da li mi je pištolj potpuno napunjen, napunio futrole noževima i drugim oružjem pre nego što sam izašao.

Telefon mi zazvoni – podsetnik da preuzmem ukrcajnu kartu.

Kada je Luciella rekla da je tata rezervisao još dve karte kako bih i ja mogao da dođem, razmišljao sam da zamolim Deza da pođe sa mnom.

Ne zato što njega više volim, već zato što nisam želeo da sve vreme slušam Basea kako priča o tome kako treba da priđe mojoj proklesnoj bivšoj.

On ne zna za našu prošlost – preklinjala me je da to ostane između nas dok ne bude spremna da kaže Lucielli, pa je činjenica da moj najbolji prijatelj sada želi da je jebe jednostavno jebeno sjajna.

Možda ću mu spaliti pasoš pre nego što se ukrca?

Ne.

Impulsivni, kontrolisani kretenu.

Mogu da rade šta god žele.

On će biti taj koji će ispasti idiot kada ga ona sjebe.

Jer to ona radi.

Privuče te sebi, nahrani te lažima, osećanjima i lažnim sranjima, samo da bi ti sve to na kraju sasula na glavu.

Reći da sam ogorčeno govno bilo bi malo.

Mrzim je jebeno neumoljivom strašću.

Uzimam paklicu cigareta i palim jednu, ponovo čitajući poruku koju sam dobio u studiju.

Sa sigurnošću mogu da kažem da mi je kurac omekšao.

Bernadette: Upozorena si da ne napraviš kaos. Imala si ugovor da ukloniš vlasnika, pa zašto je u kazinu pronađeno osam tela?

Ja: Prvi su pucali na mene. Šta jebeno očekuješ da uradim?

Bernadette: Pazi kako razgovaraš sa mnom. Uradi nešto za mene.

Ispustim iznerviran uzdah i udahnem što više dima, paleći pluća.

Ja: Šta?

Bernadette: Dođi da me vidiš večeras.

Uzdišem, brzo kucam odgovor i nadam se da će me ostaviti na miru.

Ja: Ne mogu. Zauzet sam.

Bernadette: Nisam te pitala, Kade.

„Jebote“, promrmljam, izbacujući cigaretu kroz prozor.

Ja: Ujutru letim za Ameriku. Neka te muž jebe umesto mene.

Kao i obično, njen odgovor stiže odmah.

Bernadette: Imaš sat vremena da stigneš ovde ili tvoj otac narednih godinu dana neće imati pravo na posete.

Prevrćem očima na njenu uobičajenu pretnju, bacam telefon na suvozačko sedište i krećem prema njenoj adresi dok puštam muziku.

Dovoljno je glasna da nadglasa sve ostalo.

...

Bernadette je skoro četrdesetogodišnjakinja, udata je i ima dete gotovo mojih godina.

Može bukvalno da radi šta god i s kim god želi, a njen odvratni muž joj to dopušta.

Prišla mi je kada sam imao devetnaest godina, izlagala me gomili laži o tome kako može da pomogne u slučaju mog oca i od tada sam zarobljen s njom.

Želeo sam da je jebeno ostavim prve noći kada sam se probudio nakon što su me drogirali, ali posle svega što me je naterala da radim – svih ljudi koje sam ubio za novac – ne mogu samo da odem.

Pogotovo ne s čistim rukama.

Kada pozvonim na njenoj kapiji, pokušavam da smislim izgovore koji bi mogli da je drže podalje od mene, ali znam da nema šanse da će se to dogoditi.

Otvaram kasetu za rukavice kao poslednju sigurnost, guram pištolj za koji ona ne zna u zadnji deo šortsa, zatim stavljam kačket i okrećem ga unazad.

Brzo šaljem poruku svom asistentu Barryju, govoreći mu da planovi za Ameriku i dalje važe, da dogovori mesto sastanka i da ću ostatak noći biti nedostupan.

Aplikaciju za dopisivanje koju sam napravio za sebe i svoj tim skrivam u zaštićenom folderu, kako je Bernie ne bi pronašla ako odluči da mi pretraži telefon.

Sve je počelo kada sam pokušao da ubijem Barryja u Engleskoj, samo da bih otkrio da je nevin.

Bio je mojih godina i za njegovu glavu bila je raspisana nagrada od deset hiljada.

Pomogao sam mu da inscenira sopstvenu smrt, a on mi je zauzvrat postao odan i ponudio da radi sa mnom kako bismo pomagali drugima poput njega.

Vremenom smo stvorili sopstvenu grupu koja pokušava da spasava ljude zarobljene čvrstim stiskom podzemlja.

Svi oni mogu slobodno da napuste moju kompaniju, ali niko neće.

Ne samo da ih dobro plaćam već imaju priliku da putuju, iskuse nalet adrenalina kroz borbu i spasavanje i postali su deo porodice koju sam nekako stvorio.

Grupa duhova – mrtvi za podzemlje, ali i te kako živi.

A ja sam njihov vođa.

Ispustim uzdah, odmahnem glavom i krenem unutra.

Stojeći u predvorju, gledam Bernadette kako mi prilazi, noseći čašu vina.

Njena ofarbana crvena kosa poskakuje, a veštačke grudi samo što joj ne ispadnu iz uske crne haljine.

Štikle joj odzvanjaju po belom mermeru, a taj zvuk mi vibrira kroz telo, gotovo dovoljno da se vidljivo stresam.

Toliko me iritira da ne mogu da je pogledam u oči.

Ta žena je čudovište koje ucenjuje ljude.

Verovatno najgora vrsta osobe koju sam imao nezadovoljstvo da upoznam.

Bernadette mi noktima prelazi preko grudi dok prolazi pored mene, a ja je pratim u kancelariju.

Izvlači fasciklu i treska je na sto između nas.

„Bryan Tiernan“, kaže, otvarajući je na fotografiji njegovog razbijenog lica, „jutros je podneo dve prijave protiv tebe. Za napad i podmetanje požara.

Morala sam da ga podmitim i kažem mu da više ni reč ne progovori o tome.

Hoćeš li mi objasniti zašto napadaš nasumične ljude u njihovim kućama, a onda ih zapališ?“

Ćutim.

Lupkam prstima po naslonima stolice.

Trebao sam da ga ubijem kao što sam ubio poslednjeg tipa s kojim je spavala.

Niko ne jebe Stacey i prolazi nekažnjeno.

Ne mogu da je imam, ali niko drugi neće.

„Ne mogu stalno da zataškavam tvoje ispade kada skreneš s puta. Kažem ti ko su mete. Ne treba da proveravam da li se ovakve stvari dešavaju.“

Pokazuje na dokumentaciju, otkrivajući zube.

„Nisi obučen da radiš ovako. Nisi imao nikakav razlog da provališ u njegovu kuću i držiš mu pištolj uperen u glavu, a pogotovo nisi imao razloga da ga prebiješ tako da je gotovo neprepoznatljiv.

Ovo je lako moglo da postane slučaj pokušaja ubistva.

Šta bi bilo da je izveštaj umesto mene dobio neko od mojih kolega?“

Slegnem ramenima.

To je dovoljno iznervira da kroz stisnute zube procedi:

„Zašto. Si. To. Uradio?“

Zavalim se u stolici i prebacim članak jedne noge preko kolena.

„Imao sam svoje razloge.“

Podiže savršeno počupanu obrvu.

„Hoćeš da ih objasniš?“

„Ne.“

Rastrojen sam – to je jedino objašnjenje.

„To se tebe ne tiče.“

Zareži i nagne se napred.

„Pažljivo, Kade. Vrlo lako mogu da predam tvoj dosije i da te pošalju u zatvor do kraja života.

Smestiće te u ustanovu poput one u kojoj je tvoj otac.“

Gledam je pokušavajući da obuzdam bes, a ona se podrugljivo osmehne i zatvori fasciklu.

Nije prvi put da mi govori nešto slično i ima dovoljno moći da to zaista i uradi.

Ona vodi čitavo carstvo podzemlja i ima visok položaj u Police Scotland.

Nemam gde da pobegnem.

„Međutim, odlaziš na neko vreme i, koliko god ćeš raditi za mene u Americi, nedostajaćeš mi.“

Obilazi sto i seda na njegovu ivicu ispred mene.

„Archie će biti kod kuće za sat vremena. Hoćemo li sačekati da nam se pridruži ili da ti odmah pokažem našeg novog ljubimca?“

Oko mi zatreperi.

„Novog ljubimca?“

Ne sviđa mi se kako to zvuči.

„U smislu?“

Bernadette se nasmeši, izuva štikle i spušta stopala tačno između mojih nogu.

Haljina joj se podiže uz butine, otkrivajući da je naga ispod nje.

Bez veša.

Bez granica.

Bez jebene srama.

Suzdržavam grimasu i skrećem pogled.

„Svideće ti se.“

Silazi sa stola.

„Pođi za mnom.“

Na trećem spratu se kikoće i okreće prema meni.

„Sećaš se kada nam se Rachel pridružila? Pa, ova je još lepša.

I pustolovnja.“

Možda bih mogao da se upucam u glavu upravo sada.

Pištolf mi gori uz leđa, kao da me moli da ga upotrebim.

Ali ako ubijem nju ili sebe, cela moja porodica će biti uništena – Bernadettina dosadna zamka ako joj se ikada suprotstavim.

Ako odbijem određeni posao, Luciella bude ugrožena.

Ako odbijem da jebem nekoga, tata nedeljama ne viđa majku.

Niko u mojoj porodici ne zna razlog njihove loše sreće.

Navodno sam student, živim svoj život u Stirlingu.

Ali to je daleko od istine.

Jednog dana ću joj pobeći.

Pobegnuću iz ovog života.

Kada otvori vrata i otkrije plavušu koja se dodiruje na krevetu s baldahinom, stenjući i izvijajući se po somotskim čaršavima, Bernadette mi kaže da joj otkopčam haljinu.

Molim se da ovo bude kratka noć.

Ali onda mi zabija iglu u vrat i svaka šansa za to jebeno nestaje.

Postavljena su tri šatora. Jedan je za mene i moje prijatelje. Jedan za Luciellu i njeno društvo. A podalje od grupe osamnaestogodišnjaka – osim Basea i Deza, koji imaju dvadeset – nalaze se mama i Ewan.

Ona je ovde.

Ne da bih ikada imao muda da lepo razgovaram s njom.

Otkako smo imali petnaest godina, trudim se na sve moguće načine da je iznerviram.

Svaka čast na zrelosti.

Base i ja sedimo na balvanu ispred vatre. Dodaje mi džoint kada mama i Luciella ne gledaju, dok devojke pokušavaju da naprave sopstvenu vatru.

Pogled mi je prikovan za jednu određenu tamnokosu lepoticu dok mi prijatelj priča o svom vikendu u Moskvi. Stacey se smeje nečemu što je Tylar rekla.

Uopšte nije smešno.

„Jebeš veze“, kaže Base dok gleda ljude kako se ljube. „Teško je pronaći nekoga ko je veran.“

Frknem i skrenem pogled kada se njene oči susretnu s mojima.

„Ti od svih nas imaš najveći izbor, pošto jebeš i muškarce i žene.“

Dodaje mi džoint i izduvava dim.

„Postoji razlika. Seksualno me privlače i jedni i drugi, ali emotivno i romantično mogu da budem samo sa ženom. Ima li to smisla?“

„Ima.“

Baseu je trebalo čitavo večno vreme da konačno kaže da je biseksualan, jer se plašio da ćemo ga gledati drugačije. Umesto toga, svi smo se napili i proslavili.

„To ne znači da imam veći izbor. Mislim, bez uvrede, druže, ali tebe ne bih ni pogledao. Previše si visok i rekao bih da bi bio dominantan. Deza bih jebao, doduše, ali nemoj da mu kažeš da sam to rekao.“

Nasmejem se.

„Neću.“

Narednih pet minuta Base kucka nešto na telefonu dok ja posmatram ljude. Momci imaju frižidere pune piva ispred šatora za dvanaest osoba, a neki od njih ćaskaju s devojka.

„A ti?“ konačno pita Base.

Namrštim se i otvorim još jedno pivo.

„Ja?“

Klimne glavom.

„Nikada te nisam video ni sa kim. Dez i ja smo nekoliko puta pričali o tome. Mislimo da si nevin.“

Napravi grimasu.

„Zvučalo je loše. Nisam tako mislio. Samo... nikome ne posvećuješ ni pogled.“

Ućutim, razmišljajući da li da ustanem i odem pre nego što ga udarim ili da priznam da me nikada niko nije privukao, niti sam ikada imao potrebu da nekoga poljubim ili jebem ili bilo šta od onoga što oni rade. Nikada nisam imao seks za jednu noć kao svi oni.

Nekada me je bilo sramota zbog toga, ali valjda me više nije briga.

Nije da sam potpuno lišen seksualnog uzbuđenja – moja ruka sasvim dobro odradi posao i bez emocija ili osećaja da to radi neko drugi.

Ne – jedna osoba mi je u mislima. Ona je najbolja prijateljica moje sestre i mrzi me.

Pogledom pretražujem kamp dok je ne ugledam kako pijucka svoje piće i gleda u jedva osvetljenu vatru. Mnogo toga sam shvatio o njoj samo posmatrajući šta radi. Nije naročito društvena, ne priča mnogo. Fantastična je plesačica. Jednom sam možda slučajno upao dok se istezala u studiju, a slika nje kako se saginje urezala mi se u glavu.

Ima nekoliko tetovaža. Ništa preterano. Lepo joj stoje.

Nasmeši se nečemu što Dez kaže, a ja stegnem flašu piva u ruci. Koliko god izgledala nevino i slatko, ume da bude jebeno iritantna; krade mi cigarete iz usta i odlazi, koluta očima kada je ispravim, čak i kada sam u pravu. Nazvala me je svakakvim imenima kojih možeš da se setiš, i to mi deset puta popravi dan.

Ne bi trebalo da gledam najbolju prijateljicu svoje sestre na način na koji je gledam, ali kada Stacey Rhodes uđe u prostoriju, nemoguće je ne gledati je.

Ponovo pogleda prema meni, ali ovog puta ne sklanjam pogled. Osećam hladan vazduh na vratu.

Base me laktom gurne u rame i ja prekinem kontakt očima.

„Dakle, jesi li?“

Pogledam ga dok pali još jednu cigaretu.

„Jesam šta?“

„Nevin?“ pita. „Možeš da mi kažeš. Pomoći ću ti da konačno jebeš.“

Stegnem vilicu.

„Odjebi.“

Base se nasmeje kroz dim.

„Opusti se. Ne pokušavam da ti se rugam.“

Promrmljam nešto sebi u bradu i ustanem.

„Nemoj me to više pitati.“

Podiže ruke.

„Dobro. U svakom slučaju, trebalo bi da kažemo devojkama da sednu s nama“, kaže Base dok me prati do šatora po još jedno pivo. „Njihova vatra je jadna, a sviđa mi se guzica tvoje sestre. To je dozvoljeno, zar ne? Ili imaš neka pravila?“

Prevrnem očima.

„Možeš da radiš šta hoćeš s Luciellom, samo nemoj da mi pričaš detalje. Ozbiljno. A ako je povrediš, zadaviću te.“

Nasmeje se, a zatim podigne flašu piva prema devojkama.

„A Stacey? Deluje mi sve zgodnije svaki put kad je vidimo. Kako je to uopšte legalno?“

Baciti prijatelja u vatru moglo bi da prođe kao nesrećan slučaj, zar ne?

Progundam kada nam se devojke pridruže i sednu u krug oko naše vatre. Muzika svira, ljudi razgovaraju među sobom, a ja se usredsređujem na plamenove.

Kroz vatru je ponovo vidim.

Ovog puta već gleda u mene.

Nešto me preseče u stomaku, a zatim osetim treperenje.

Ne znam kako da prestanem da se osećam ovako.

Kada svi odluče da igraju igru izazova, progundam i razmišljam da odem u šator da spavam. Naslonim laktove na kolena.

„Neću da igram izazove dok mi je jebena sestra ovde.“

Dez se sledeći oglasi.

„Dobro. Zašto ne bismo uveli pravilo da onaj ko dobije izazov mora da ode u jedan od šatora i izvrši ga za dva minuta? Tako će biti privatnije.“

„Žao mi je što ću te razočarati, ali meni treba mnogo više od dva minuta“, kaže Base uz osmeh dok pijucka pivo. „Ali mogu da napravim izuzetak ako je u pitanju određena plavuša.“

„Ćuti, Sebastian“, odbrusi Luciella.

Raspravljaju se tamo-amo dok ona konačno ne odustane, a Tylar zada prvi izazov – da neko iskapi svoje pivo.

Sledeći je da neko skine majicu, a treći je da Dez go trči oko kampa.

„Izazivam Luciellu da me poljubi“, kaže Base, a ja spustim glavu zbog njegovog očajavanja. „Hajde, princezo. Nadam se da si spremna za dva minuta u raj.“

„A šta ako kažem ne?“ pita ona prekrštenih ruku. „Ne mogu da ga poljubim!“

Moja sestra me pogleda.

„Reci im da ne mogu!“

Slegnem ramenima.

„Radi šta hoćeš.“

Probada me pogledom punim smrtonosne izdaje pre nego što joj se nozdrve rašire.

Ustaje i prati Basea u šator. On ga zakopča, a neko pokrene štopericu.

Da prekratim vreme, sedim na telefonu i skrolujem kroz društvene mreže. Kliknem na jedan određeni profil.

Želim da je zapratim, ali verovatno bi me blokirala.

Kliknem na označene fotografije i namestim ekran tako da niko ne može da vidi.

Obešena naglavačke na vazdušnom obruču, Stacey nosi crveni bodi koji ističe njenu neverovatnu gipkost.

Napravim snimak ekrana.

Šator se otvara i ja ugasm ekran. Base nam pokazuje palac gore, a Luciella izgleda kao da želi nekoga da ubije.

Sledeći izazov dobijaju Dez i Tylar, a zatim još troje ljudi. Izazovi postaju sve intimniji, a vreme na štoperici sve duže, do tačke kada počinjem da paničim.

Stacey još nije dobila izazov da nešto uradi s nekim, a nisam ni ja.

„Kade“, kaže Tylar uz osmeh.

Duša mi napušta telo kada vidim kakav mi pogled upućuje.

„Izazivam te da se ljubiš sa Stacey.“

Umalo ne ispustim telefon.

„Šta?“ Luciella zvuči zgađeno. „Je l’ se ti šališ?“

„Ti si upravo poljubila Basea“, kaže Tylar odmahujući rukom. Zatim nakrivi glavu prema Stacey. „Hajde.“

„Ja idem u krevet“, kaže moja sestra uz grimasu.

„Hoćeš da te ugrejem?“ pita Base.

Ona se lažno nasmeši.

„Radije bih gorela u paklu, ali hvala.“

Svi se nasmeju, ali ja ćutim, gledam u plamenove i pitam se da li je moguće jednostavno nestati.

Teško dišući kroz nos, pogledam Stacey kako ustaje.

O, sranje.

Ovo se stvarno dešava.

Ne.

Ne mogu jebeno da je poljubim.

Znam da mi lice poprima najjaču nijansu crvene, a ruke mi drhte.

Gledam devojkicu kojom sam opsednut još od svoje petnaeste kako bezbrižno korača prema šatoru, kukovi joj se njišu, kosa joj pada niz leđa – sve dok me Base ne potapše.

To je samo poljubac.

Dovoljno sam jebeno odrastao da mogu da podnesem jedan poljubac.

Znaću šta da radim. Neću ispasti potpuni kreten tako što ću nešto zeznuti. Verovatno se ljubila s gomilom ljudi i ovo joj ništa ne znači.

Mislim da ću se onesvestiti.

Pratim je, zahvalan zbog muzike koja svira – nadjačava misli koje divljaju u mojoj glavi.

Stacey prva ulazi, a ja ponovo zakopčavam šator kada uđem za njom.

Bez oklevanja, Stacey seda i okreće se prema meni.

„Možemo da se pretvaramo ako želiš. Znam da bi radije ovo radio s bilo kim drugim. Neću se uvrediti. Stvarno.“

Pa, jebeno sam uvređen.

Pogled koji imam na nju je predivan dok joj se haljina podiže uz butine, ali pre nego što uspem da ubacim bilo šta o svojim šorcevima, spuštam se na pete, oponašajući njen položaj.

„Ako se plašiš, možeš to da priznaš.“

Ne znam kako uspevam da to izgovorim a da ne povratim.

„Hoćeš da se pretvaramo?“

Pročisti grlo i nervozno prebira prstima.

„Imamo dva minuta. Mislim da je već prošlo trideset sekundi.“

Klimnem.

„U redu.“

„U redu“, ponovi ona. „Je l' to običan poljubac?“

„Tylar je rekla: 'Ljubi se sa Stacey.'“

Želim da joj sklonim pramen kose s lica, ali umesto toga stežem šake.

„Nemoj da se smeješ“, kaže grickajući usnu, „ali ja ovo nikada nisam radila.“

U sebi odahnem od olakšanja i pomerim telo napred sve dok nam se kolena ne dodirnu.

„Ni ja.“

Stacey raširi oči, ali nastavim pre nego što stigne da progovori.

„Samo zatvori oči.“

„Nemoj da lažeš da bi se ja osećala bolje. Svi znamo za tvoju reputaciju.“

Sužim oči.

„Kakvu reputaciju?“

Slegne ramenom.

„Znaš na šta mislim.“

Zatim odmahne glavom.

„Nije važno.“

„Bilo kakva reputacija koju imam u tom smislu je laž“, kažem dok podešavam svetlo lampe na blag sjaj. „Mnogo ljudi priča sranja o meni samo da bi privukli pažnju ili imali neku priču. U istoj sam situaciji kao i ti. U redu?“

Proguta knedlu i posmatram kako joj se grlo pomera.

„U redu“, tiho odgovara.

„Zatvori oči i prestani da budeš nervozna“, kažem dok se celo moje telo bori protiv drhtaja.

Kapci joj se spuštaju, tamne trepavice, guste i duge, ležu na meku kožu ispod očiju.

„Nemoj da se smeješ ako uradim nešto pogrešno.“

Na trenutak je posmatram, kao da to već nisam radio milion puta, dopuštajući sebi da izbliza proučim svaku njenu pegicu, savršene jagodice, način na koji joj se tamna kosa uvija oko lica i pada niz njega.

Polžiže usne i moj pogled privuče taj pokret. Prirodno su pune, tamnoružičaste, a ona uvek grize donju.

Teško dišem kroz nozdrve dok se naginjem napred i zatvaram oči.

Srce mi lupa opasnom brzinom. Nosom prelazim uz bočnu stranu njenog dok nam se usne ne poravnaju, a onda zastanem.

Upropastiću ovo.

Toplota zrači između nas, a ja jebeno ne mogu da dišem.

U grudima mi se javlja sve jači pritisak.

Panika me preplavi i povučem se centimetar unazad, spreman da joj kažem da ćemo se samo pretvarati pred svima.

Ali Stacey se nagne napred i prisloni usne na moje, a svet stane.

Vreme se zaustavlja.

„Broken“ od Lovelytheband polako nestaje, kao i smeh i žamor grupe u blizini, sve dok ne ostanemo samo Stacey i ja.

Dlanovima mi prelazi preko grudi sve do ramena, a ja se trznem na njen dodir, nesiguran šta da osećam.

Primećuje kako se ukočim usred poljupca i sklanja ruke.

„Izvini ako sam...”

Grabim je pre nego što uspe da se povuče, privlačim je nazad sebi i uzvraćam poljubac.

Čvrst je, ali nežan, i kada krenem po drugi, opušteniji poljubac, njen čvrsti stisak ponovo mi obuhvata ramena.

Želim ovo još od svoje petnaeste, ali nikada nisam imao muda da joj priđem.

Koliko god bila zgodna, zastrašujuća je kada krene da me psuje i vređa.

Iskreno, mislim da bi pobegla u suprotnom smeru da ovo nije izazov.

Ta pomisao me nervira.

Istovremeno naginjem glave i poljubac postaje dublji, do tačke kada odjednom poželim da razdvojim usne i osetim njen jezik, da je dodirnem rukama, da otkrijem koliko joj je lice nežno pod mojim dlanovima, ali ne želim da je uplašim.

Umesto toga, ljubim joj donju usnu, pa gornju, svaki put je nežno usisavajući.

Ona šakama zgužva materijal moje majice.

Ne volim dodir.

Zbog njega se osećam nelagodno, ali moja ruka kao da ima sopstvenu volju dok prelazim prstima preko oštne linije njene vilice, pomerajući ih naviše sve dok joj ne dodirnem gustu kosu.

Stacey zadrhti u mom zagrljaju i želim da to uradi ponovo, da pokaže da može da reaguje na mene.

Zavisno je.

Povuče moju donju usnu među zube i krv mi jurne u kurac.

Palcem milujem meku kožu ispod njenog oka i baš kada nam se usne razdvoje, dok osećam toplotu naših usta i jezika, Base – jebeni kreten – dovikne:

„Vreme je isteklo!“

Nijedno od nas ne prestaje.

Stacey pomera ruke s mojih ramena na obe strane mog lica i ljubi me snažnije, približavajući se sve dok mi se prsti ne zaviju oko njenog potiljka.

Trnci mi prostruje grudima i pokrenu nešto životinjsko u meni.

Tiho zaječi dok joj posesivno obavijam ruku oko donjeg dela leđa i privlačim je sebi.

„Nastavi“, naredi zadihano uz moje usne, a ja klimnem, teško dišući.

Tako je topla i prijatna.

Nijedna loša misao ne juri mi kroz glavu i ne govori mi da pobegnem od nje.

Sve je mirno.

Sve je tiho.

Sve je u redu.

Vrh jezika mi dodiruje njen i nenamerno zastenjem, povlačeći je još bliže dok joj se noge razdvajaju oko mojih kolena, tako da je gotovo u mom krilu.

Ima ukus baš onakav kakav sam očekivao.

Slatkast i voćan, sa trunkom mente koja prikriva dim cigareta koji povremeno puši.

Stacey Rhodes ima jebeno božanstven ukus.

Zavisan.

Uklanjam svaki prostor između nas dok ne sedne na mene, zbog čega se toplota skuplja pri dnu moje kičme.

Tvrđ kao kamen, pokušavam da je držim na sigurnoj udaljenosti kako je ne bih uplašio.

Prstima mi zariva ruke u kosu i povlači je dok joj se jezik igra s mojim.

Proždire me, a ja joj to dopuštam.

Gladno upijamo svaki uzdah koji nam izleti i postajem jebeno sve tvrđi.

Naročito kada mi obuhvati bokove svojim.

Osećam kako se smeši uz moje usne.

A onda... leptirići.

Imam jebene leptiriće dok se ljubim s nekim.

Šta, jebote, nije u redu sa mnom?

„Hej“, kaže Base i udara po platnu šatora. „Hoćemo li nastaviti da igramo bez vas?“

Stacey se prva odmakne, skliznuvši mi iz krila, i gotovo sam siguran da čujem njen tihi vrisak.

„O, sranje“, promrmlja. „Dolazimo!“

„Previše informacija, Rhodes.“

Koliko mogu da vidim, zenice su joj raširene, obrazi zajapureni, a grudi joj se nekontrolisano podižu i spuštaju.

Želim ponovo da je poljubim, ali čim ustane i požuri napolje ne uputivši mi ni reč, mehur puca i trenutak nestaje.

KADE

Telefon mi zvoni i izvlači me iz sna koji bih najradije izbrisao iz sećanja. Koliko god me ponovno proživljavanje te noći tera da polupam sve po sobi, ono me drži prizemljenim kada se nađem u situacijama poput ove u kojoj sam sada.

Misli mi se uvek vraćaju njoj kada izgubim kontrolu, kada se onesvestim i kada me telo izda. Sećanja se odvijaju poput jebene noćne more, rugajući mi se zbog onoga što smo imali i zbog onoga što je ona uništila.

Telefon ponovo zvoni, a na ekranu se pojavljuje ime moje sestre.

Sranje.

Izvlačim se iz dva para ruku i nogu, go i klizav od znoja i ko zna čega još. Bernadette stenje, ali umesto da se probudi i vikne mi da se vratim da spavam, poseže za... kako god da se zove i privija se uz njene grudi kao da su jastuci.

Ekran mi je prepun poruka od Lucielle i mame.

Imam petnaest propuštenih poziva.

Luciella: Gde si, jebote? Za sat vremena krećemo na aerodrom!

Luciella: Base je ovde i rekao je da se nije čuo s tobom. Ako uskoro ne dođeš kući, otići ću bez tebe!

Luciella: Javi se na telefon, kretenu!

Mama: Tvoj tata je srećan što nam se pridružuješ; ne prestaje da se smeši. Ovo mu mnogo znači, dušo. Drago mi je što ostavljaš po strani sve što se dogodilo i dolaziš u posetu. Vidimo se uskoro.

Neću da lažem, ova poslednja me je zbolela.

Naš poslednji susret završio se tako što sam prevrnuo sto i besno izašao iz prostorije za sastanke nakon što je on pomenuo Stacey i naš raskid.

Pojavljuje se još jedna poruka dok kucam odgovor Lucielli, govoreći joj da se smiri.

Čitam je dvaput i zaigra mi desno oko.

Base: Izlazi iz čijeg god kreveta da si i pomeri svoje jebeno dupe pre nego što te pronađem. Moram da kupim Stacey (daj mi pet ako dobijem poljubac), ali nema šanse da idem u Ameriku bez tebe.

Namrštim se na poruku.

Čitam je ponovo. I ponovo. I ponovo.

Zašto je, kog đavola, on pokupi?

Ono što je stavio u zagrade nervira me više nego što bih želeo da priznam. Stacey ga neće poljubiti samo zato što ju je pokupio. Možda je primetio kako začutim i zurim u nju kad god je u blizini i pokušava da me iznervira?

Izbegavam ruku koja pokušava da mi obavije struk i sedam na ivicu kreveta.

Ponovo čitam poruku, a palčevi počinju da kucaju pre nego što mozak uspe da isprati ono što govorim.

Ja: Krećem kući. Pokupiću Stacey usput.

Besnim na samog sebe, ali ne povlačim reči.

Ona živi na suprotnoj strani grada od Bernadette. Ali kao što sam rekao, impulsivan sam, kontrolišući kreten i odbijam da joj dozvolim da joj se približi ako mogu da sprečim.

„To je laž“, rekao sam dok joj je ruka bila obavijena oko mog kurca, a upravo je to bila najveća jebena laž.

Voleo bih da mogu da je izbrišem iz svog života.

Čak i kada radim u drugim zemljama, proveravam njene društvene mreže kao neki jebeni progonitelj, prijavljujem se na video-nadzor da gledam kako ulazi u studio ili šeta po vili, ili pitam Luciellu kakve planove imaju za vikend samo da bih znao šta rade.

Jednom sam čak hakovao telefon svoje sestre da bih čitao njihove poruke i to je bilo najveće kajanje u mom životu.

Dve godine opsesije devojkom koja me je dovela do ludila.

Kucam još jedan odgovor Lucielli, govoreći joj da sam na putu, pre nego što navučem odeću i zavučem pištolj – koji sam ranije, a da Bernadette nije videla, gurnuo ispod kreveta – za zadnji deo šortsa.

Gde mi je, jebote, kačket?

Nakon što se ispišam, primećujem ogrebotine na obrazu i brojne tragove ujeda na vratu i grudima. Umivam lice hladnom vodom i razmišljam da upucam Bernadette dok spava.

Možda bih mogao da je ugušim jastukom i namestim da izgleda kao da je ona druga devojka to uradila.

Previše rizično.

Koliko god želeo da je se rešim, ne mogu. Imam previše emotivnog tereta koji ne smem da rizikujem.

Možda bi trebalo da se ugledam na tatu i prestanem da marim za bilo koga. Svi ionako misle da sam isti kao on – možda bih mogao da im dokažem da su u pravu tako što ću ubiti glavu škotskog podzemlja.

Archie me presreće na pola stepenica.

„Jutro“, kaže, držeći kafu u jednoj ruci, a činiju punu kuvanih jaja u drugoj.
„Nije te valjda držala budnim celu noć?“

Ispustim podrugljiv smeh i ignorišem ga.

Ovaj čovek je poremećen.

Politički lider koji sarađuje s brojnim dobrotvornim organizacijama za zaštitu životinja, škole i žrtve svih vrsta zlostavljanja, a ipak je tom bolesnom kretenu bilo sasvim normalno da prisili mene, tada tinejdžera, na trojku, a zatim me zlostavlja kada bih se onesvestio.

Bilo mu je normalno da me drogira i naliva alkoholom dok ga molim da napustim kuću.

Bilo mu je normalno da gleda kako ubijam.

Da gleda kako mučim ljude koji su im se zamerili.

Bilo mu je normalno da od mene napravi oružje – besnog klinca očajnički željnog da zaštiti svoju porodicu – i da me ucenjuje tako da nikada ne mogu da prestanem.

Preselio sam se u Stirling i kupio stan novcem koji sam zaradio od ugovora, nadajući se da će me ostaviti na miru, ali njihove kandže su i dalje u meni.

Hotelske sobe i jahte.

Automobili i klubovi.

Gde god mogu da me imaju, imaju me.

Najviše želim njega da ubijem.

Doći će i njegovo vreme.

A sada stoji ovde sa osmehom, u svilenom ogrtaču, i pita me da li me je njegova žena držala budnim celu noć.

Želim da ga šutnem niz stepenice i nateram da se uguši svojim jebeno kuvanim jajima.

Rame mi udara o njegovu ruku dok prolazim pored njega, jureći niz stepenice po dve odjednom sve dok ne stignem do automobila. Treba mi deset minuta da kontrolišem disanje.

Vadim telefon, otvaram tajni folder i šaljem Barryju poruku da sam dostupan narednih nekoliko dana.

Obaveštava me da su dva automobila već parkirana napolju i čekaju me.

Uvek čekaju.

Možda se ne plašim mnogo toga, ali to ne znači da mi nije potreban sopstveni tim za obezbeđenje.

Uvek su tu.

Van vidokruga, ali spremni na sve što mi se nađe na putu.

Bernadette, naravno, ne zna za njih, jer su tu da me zaštite od njenih uvrnutih igara.

Voli da ih igra kada je iznerviram – nasumično šalje nekoga da pokuša da me prebije ili da me upuca negde gde rana neće biti smrtonosna.

Svi koje je do sada poslala završili su mrtvi, a da nisam ni morao da upotrebim svoje čuvare.

Ako nije želela da joj ljudi budu pobijeni, nije trebalo da me šalje u različite zemlje na intenzivnu obuku rukovanja oružjem i borilačkih veština.

Moj tim ne zna koliko stvari postaju ekstremne s Bernadette i njenim mužem i, ako mogu da biram, tako će i ostati.

Oni su moji vojnici – dovoljna je jedna reč da sam zlostavljan i otvorili bi vatru i izgubili živote.

Imam stotine ljudi pod svojom komandom, ali Bernadette ih ima na desetine hiljada.

Znam kolike su šanse za preživljavanje takvog rata.

Palim motor, i dalje kontrolišući disanje i potrebu da uđem unutra i stavim metak između svačijih očiju.

Besniji sam nego inače, verovatno zbog Baseove poruke.

Posle noći iz pakla, pretnji i neželjenog seksa, jedino o čemu razmišljam jeste šta je Stacey odgovorila Baseu.

Ako je rekao da će je pokupiti, onda je sigurno prihvatila njegovu ponudu?

Jebote, nadam se da nije.

Nisam raspoložen za dramu.

Srećom, Jason ne ide u Ameriku, čime se taj problem rešava.

Radije bih se udavio nego proveo bilo kakvo vreme s njim.

Sunce počinje da izlazi dok se Staceyjino imanje pojavljuje predamnom i, kada se zaustavim ispred njene kuće, vraćam pištolj u kasetu za rukavice.

Pogledam prema njenom prozoru; zavese su zatvorene, osim malog proreza koji obično ostavlja na sredini kako bi je sunce probudilo.

Uprkos svemu što se dogodilo, toliko me privlači da sam se tokom poslednje dve godine četiri puta penjao do njenog prozora i posmatrao je dok spava.

Jednom sam čak razmišljao da se ušunjam unutra.

Mogao bih to i sada, zar ne?

Jebote, ne.

Moram da potisnem sve te impulsivne misli.

Smanjujem muziku, vadim telefon i gledam njene kontakt-podatke.

Pegava.

Blokirana je gotovo dve godine.

Sumnjam da je za to vreme uopšte pokušala da mi pošalje poruku.

Verovatno je obrisala moj broj i prešla na sledećeg jadnika kojeg će otrovati.

Zurim u poslednje poruke između nas.

Pegava: Spava. Vidimo se kod kućice pored bazena?

Ja: Trka do tamo.

Pegava: Uvek pobedim, sećaš se?

Samo nekoliko sati kasnije, poruke su od slatkih i razigranih postale očajne i molećive.

Pegava: Molim te, javi se na telefon, Kade. Pusti me da ti objasnim.

Pegava: Želim da popravim ovo. Molim te.

Gomila propuštenih poziva, a nedelju dana kasnije napisala je:

Pegava: Luciella je rekla da si se iselio. Gde si otišao? Molim te, pričaj sa mnom. Volim te.

Ovaj poslednji deo me je potpuno razbesneo.

Te noći sam prvi put povukao crtu kokaina i otišao u četvorodnevni provod s Baseom u Americi.

Volim te.

Ne.

Nije me volela.

Nije imala pojma šta je ljubav.

Blokirao sam je odmah nakon što sam otkucao nekoliko odgovora, ali nijedan nisam poslao.

Samo nekoliko dana kasnije Bernadette mi je prišla ispred plesnog studija dok sam razmišljao da uđem i jebeno mnogo bih voleo da sam tada samo otišao od njene lažne ponude.

Stežem zube, besan na sebe što ponovo čitam poruke – nešto što sam uradio milijardu puta dok sam bio drogiran ili se utapao u alkoholu – i činim nešto nezamislivo.

Odblokiram njen broj.

Krv mi huči u ušima, prsti mi drhte dok menjam ime njenog kontakta i kucam joj poruku.

Ja: Napolju sam.

Eto.

Jednostavno i direktno.

Nema potrebe komplikovati.

Posle dve godine držanja distance, prekršio sam svoja pravila tako što sam je pratio do prednje kapije, gledao kako pleše, prišao joj i dozvolio joj da me dodiruje, dozvolio sebi da se setim svakog zvuka koji je ikada proizvela zbog mene.

Kada mi je obavila ruku oko kurca – laži koja nije bila laž – zaboravio sam šta je uradila.

Ali sada se sećam.

I odbijam da joj ponovo dozvolim da mi sjebe glavu.

Srce mi ubrzano lupa čim telefon zavibrira u ruci, a živci mi se rasprše u paramparčad zbog njenog odgovora od tri reči.

Jadno sam govno.

Stacey: Pa, zdravo, stranče.

Zaustavljam osmeh koji pokušava da mi se pojavi na usnama, dok mi se grudi stežu i gutam knedlu.

Počinje da svira „Waste Love“ i malo pojačavam zvuk, ali ne toliko da probudim njenu porodicu.

Sećam se kako mi je rekla da njena maćeha mrzi posetioce, mrzi bilo koga u kući, zbog čega sam se uvek penjao kroz njen prozor.

Ja: Pomeri se ili odlazim.

Kuca, briše, kuca, briše.

Umalo ne pošaljem još jednu poruku kada konačno odgovara.

Stacey: Kolutam očima na tebe. Budi tu za 5 min.

Svetlo u njenoj spavaćoj sobi se pali, zavese se otvaraju i otkrivaju je kako gleda dole prema meni, samo u grudnjaku.

Koža mi se naježi pri svežem sećanju na moja usta na njenoj dojci, toplota mi jurne uz kičmu i zbog toga mi se kurac trzne.

Posle malo dužeg trenutka u kojem nam se pogledi sudaraju, a nijedno ne skreće pogled, pokazuje mi srednji prst i nestaje iz mog vidokruga.

Malo govno.

Ne blokiram je ponovo, ali prevlačim prstom naviše kroz prozor za razgovor i istog trenutka prezirem sebe dok čitam sve naše starije poruke.

Uglavnom flertovanje i zadirkivanje, govorili smo jedno drugom koliko smo jebeno zgodni dok je moja porodica bila u istoj prostoriji.

Fotografije s putovanja na koja smo tajno išli.

Želim sve da izbrišem, ali kada mi prst zastane iznad dugmeta za brisanje svega, odlučujem da ipak neću.

Nakon što mi je pre nekoliko godina bilo izazvano da je poljubim, izdržao sam svega nekoliko dana pre nego što sam je pritisnuo u čošak u svojoj kuhinji i izazvao je da me ponovo poljubi dok nikoga nema u blizini.

Podigao sam je na kuhinjski pult i dozvolio rukama da lutaju njenim telom, umalo ne doživljavajući napad panike od pomisli da ću nešto uraditi pogrešno.

Ta verzija mene više ne postoji.

Više ne osećam anksioznost u njenoj blizini zato što je lepa i zato što nemam pojma šta da radim s njom.

Ne.

Mislim da, kada bih je sada jebao, ne bih mogao da se zaustavim dok je ne zadavim do smrti.

Sidro koje me je slomilo.

Jebeno smešno.

Pojavljuje se gotovo petnaest minuta kasnije, istrčavajući iz kuće s koferom koji vuče za sobom i torbom preko ramena.

Trebalo bi da izađem i pomognem joj, ali otvaram gepek i umesto toga se opuštam u sedištu.

Ne bi trebalo da budem nervozan.

Ne bi trebalo da se pitam šta da joj kažem.

Definitivno ne bi trebalo da razmišljam o njenim rečima od sinoć.

Opusti se.

Ne znači ništa.

Valjda nikada nije ni značilo.

Ne njoj.

Gutam vazduh kada se spušta na suvozačko sedište u majici na bretele i farmerkama.

Njen parfem i šampon preuzimaju sva moja čula i moram još više da spustim prozor i zapalim cigaretu kako bih ih potisnuo.

Stacey se naginje napred i gleda prema svom prozoru.

Kada pratim njen pogled, vidim senku nekoga ko tamo stoji, ali ko god da je, brzo zatvara zavesu.

Mora da je njen polubrat Kyle.

Nikada ga nisam upoznao jer je uvek bio odsutan zbog studija, ali ona je često lepo pričala o njemu.

Ne govori ništa dok vezuje pojas, niti kada vadi telefon i počinje da skroluje kroz društvene mreže, ignorišući sve poruke koje joj se pojavljuju na ekranu.

Ni zdravo.

Ni hej, ono od sinoć je bila greška.

Ni jebena reč o tome.

Dobro.

Neću ni ja pominjati.

Ne bi trebalo ovoliko da me nervira.

Dok izlazim s njenog imanja, pojačavam muziku.

Ali kada krenem da pritisnem gas, krišom je pogledam, kao da proveravam saobraćaj, a pogled mi pada na njen vrat.

Namrštim se i umalo ne zaustavim auto da bolje pogledam modrice koje je pokušala da sakrije šminkom.

Prvi instinkt mi je da pronađem onoga ko ju je povredio i ubijem ga, ali onda se setim načina na koji sam je zgrabio u studiju i još jače stegnem volan.

Valjda joj ja nisam napravio te modrice?

Nisam...

Jebote.

Ne, ne bih je povredio.

Želela je da je čvrsto držim.

Trebalo bi odmah da stanem i izvinim joj se.

Trebalo bi da joj kažem da mi nikada nije bila namera da ostavim tragove na njoj.

Nisam psihopata koji povređuje ljude do kojih mu je stalo.

Da, pucao sam ljudima u glavu ili ih unakazio i mučio ljude zbog informacija koje bi pomogle Bernadette, ali nikada nisam digao ruku na Stacey.

Jebote.

Možda jesam.

Možda sam je sinoć držao za vrat jače nego što sam mislio.

Možda su svi u pravu i stvarno sam kao moj otac, potpuno odsečen od stvarnosti.

Knedla mi se stvara u grlu dok prolazim kroz sve moguće načine da joj kažem izvini.

Ali tada je zove moja sestra i ona gasi moju muziku da bi razgovarala.

Kaže joj da smo na putu, zastenje i zamoli je da prestane da viče, a zatim frkne i prekine poziv.

„Kreću sada. Ne žele da zakasne. Pokupiće nas na aerodromu.“

Usmeri pogled na ogrebotinu na mom obrazu; očigledne tragove ujeda sa strane mog vrata.

Verovatno i mirišem na seks.

Ako joj bilo šta od toga smeta, ne pokazuje, već se vraća kucanju po telefonu.

Zašto bi je bilo briga?

Bezosećajna je.

Zavuče pramen kose iza uha, a zatim se nagne da uzme nešto iz torbice kod svojih nogu.

Pogled mi pada na naša inicijala isprepletana na otkrivenom delu njenih leđa.

Odmahnem glavom i skrenem pogled.

Palim još jednu cigaretu i pojačavam rok muziku.

Kada stignemo do vile, ona izvodi moje pse u šetnju dok se ja tuširam i oblačim.

Ćaska sa osobljem; ja ih streljam pogledom.

Ne razgovaramo ni na putu do aerodroma, niti dok stojimo u saobraćajnoj gužvi koja kao da se uopšte ne pomera.

Stalno gledam njen vrat i primećujem da je popravila šminku i da su modrice sada jedva vidljive.

Možda nisu nastale u studiju.

Možda je, kao i ja, sinoć jebala nekog drugog.

Ta pomisao me dovoljno iznervira da stegnem vilicu.

Ja sam hodajuća, govoreća kontradikcija.

„Ne mrziš je, sine. Samo si ljut na nju“, rekao mi je tata kada sam ga poslednji put posetio.

Ali on je lažov.

Mrzim je.

Ne drhtim od anksioznosti zato što sam ljut na nju – jebeno ludim jer jedino o čemu mogu da mislim jeste ona s njim.

„Sranje“, iznenada kaže. „Autoput je zatvoren zbog teške saobraćajne nesreće. Zato smo zaglavljeni ovde.“

Namrštim se.

„Piše li koliko će trajati dok ga ne otvore?“

„Može da potraje satima“, odgovara zavalivši se u sedište. „Definitivno ćemo propustiti let. Reći ću Lu.“

I da stvari budu još bolje, zaista propuštamo naš let, a sledeći iz Glasgowa je tek za dva dana.

Umesto toga, moramo da vozimo do Edinburgha, rezervišemo jedini hotel u blizini aerodroma koji ima slobodnu sobu i čekamo do sutra da odletimo.

Base mi želi sreću, a ja sklanjam Bernadetteinu poruku u vezi s jednim ugovorom.

Ona prati svaki moj korak – odnosno one koje joj dozvoljavam da prati – tako da zna kuda idem.

Uočavam jedan od svojih automobila u blizini – Barry sedi na suvozačkom mestu s laptopom.

Klimnem mu kada ulazim, a četiri čuvara obučena u svakodnevnu odeću idu iza nas, držeći se dovoljno daleko da Stacey ne shvati o čemu je reč.

Kada stignemo do recepcije hotela, siguran sam da se neko šali sa mnom.

Potpuno očekujem da neko iskoči iz saksije s biljkom i kamerom.

Stacey koja pobeli u licu samo dodatno pojačava moju nervozu.

Dostupna je samo jedna jebena soba.

STACEY

Kyle: Je l' to bio Kade Mitchell?

Kyle: Čekaj... Jesam li poludeo? Jesi li ti sa decom Tobiasa Mitchella? Je l' Lucy zapravo Luciella? Bliznakinja?

Kyle: Znam da se sada ponašam kao previše zaštitnički nastrojen stariji brat, ali znaš li ko je on? Jesu li ti blizanci dali lažna imena? Sranje. Sećaš li se našeg koda za hitne slučajeve ako ti zatreba da dođem po tebe?

Ležim u malom bračnom krevetu i čitam svaku poruku. U sledećoj poruci Kyle mi šalje članke iz novina, datirane iz vremena kada je Tobias Mitchell uhapšen.

Psihotični ubica osuđen da ostatak života provede u ustanovi.

Na jednom od njih je fotografija Kadea i Lu kao dece, nasmejanih pored svog oca u veštačkom parku unutar ustanove u Americi.

Legendarni Tobias Mitchell konačno dobio pravo na posete svoje dece.

Na dnu stranice nalaze se povezani članci i klikćem na onaj o Ariji.

Doktorica Miller konačno pronašla pravu ljubav sa bivšim partnerom. Ali šta Tobias misli o tome?

Nekako su uspeali da dođu do njihove fotografije sa venčanja, na kojoj blizanci imaju oko sedam godina.

Lu se široko smeši, Kade se mršti, a njihov stariji brat Jason, jedanaest godina stariji od njih, drži ruke na njihovim ramenima.

Sećam se da sam nekada mislila da je i on Tobiasov sin, ali liči na Ewanu.

Aria mu nije mama, ali prema njemu se ponaša isto kao prema Kadeu i Lu, naročito otkako mu je biološka majka pre nekoliko godina umrla od predoziranja.

Već neko vreme je poput duha u toj porodici.

Poslednji članak koji čitam objavljen je pre dva meseca – Kade sa cigaretom u ustima izlazi iz noćnog kluba u Londonu, dok mu je neka devojka pod ruku.

Nazivaju brinetu hrabrom, a zatim ulaze u detalje o tome kako su njih dvoje delili hotelsku sobu, iz koje je ona nekoliko sati kasnije izašla raščupane kose.

Zatvaram pretraživač.

Kyle šalje još jednu poruku, pitajući da li je ovo crveni kod.

Mogu samo da pročitam njegove poruke.

Dok smo bili u automobilu, telefon mi nije prestajao da vibrira, a poslednje što sam želela bilo je da pričam o Kadeu sa svojim polubratom dok sedim na suvozačkom mestu.

Bilo je neprijatno kada me je prvi put pokupio jer nisam imala pojma šta da kažem, naročito nakon onoga što se dogodilo u studiju, ali sam postajala sve manje nervozna jer od njega nije dolazila nijedna bezobrazna opaska.

Bila je to ona prijatna tišina koju sam toliko puta doživela s tom njegovom stranom.

Pa... verzijom njega koju sam imala samo za sebe gotovo godinu dana.

Verzijom koja mi je držala ruku ispod pokrivača i smešila mi se kada niko nije gledao.

Ljubila me u kućici pored bazena.

U automobilu.

U nasumičnim hotelskim sobama širom sveta dok smo po milijarditi put gledali *The Greatest Showman*.

Verzijom njega koja mi je nedostajala svakog dana otkako je izašao iz mog života –

a ja sam mu to dozvolila.

Ta njegova strana brzo se ponovo uvukla u svoju ljušturu kada je pre nekoliko sati bacio torbu u našu sobu i izjurio, promrmljavši sebi u bradu:

„Jebote.“

Sela sam na mali krevet, izula cipele i navukla jorgan preko sebe, i od tada sam ovde.

Ponovo je onaj svoj uobičajeni seronja.

Neću se iznenaditi ako je pijan u baru dole ili u taksiju na putu do kuće neke nasumične devojke.

Da li da mu pošaljem poruku i pitam hoće li nešto da pojede sa mnom ili će mi reći da odjebem?

Kao po komandi, telefon mi zazvoni, a srce mi zastane pomislivši da je on.

Ali Kyle mi šalje znak pitanja.

Zaboravila sam da odgovorim.

Nema sumnje da se preznojava i šeta po sobi, brinući za moju bezbednost.

On je zaista potpuna suprotnost svom mlađem bratu.

Ja: Izvini. Telefon mi je bio utišan! Dobro sam. Obećaj mi da nećeš reći Nori ili Chrisu ko su oni. Ne želim da paniče. Ali da, oni su njegova deca.

Prođe nekoliko minuta, a onda mi se ekran ponovo osvetli.

Kyle: Jebote. Da, važi – neću ništa reći. Kakvi su? Kul? Kreteni? Hvale li se time ko im je tata? Pročitao sam nešto o tome da je Kade potpuno isti kao taj psihopata. Jesi li videla članak o njemu kada je imao 12 godina? Piše da mu se u očima vidi smrt. Šta to, jebote, uopšte znači? O, sranje, mislim da ne želim da znam, ali nisi valjda u vezi s njim?

Uzdišem i odmahnem glavom.

Neki od ovih članaka su stvarno smešni.

Da su ovi novinari znali onu Kadeovu stranu koju sam ja poznavala, nikada ne bi govorili takve stvari o njemu.

Bez obzira na to kako se ponaša sada.

Tobias je imao problema sa svakom emocijom i nije imao pojma kako da ih kontroliše.

Njegov sin, s druge strane, može da ih oseća u određenoj meri, svakako ume da ih pokaže kada se dovoljno opusti i ne krene u ubilački pohod kada stvari ne idu po njegovom.

Ponovo čitam poslednji deo Kyleove poruke i sužavam oči.

Nema šanse da mu kažem da je Kade moj bivši ili da imamo toliko komplikovanu prošlost da bi od nje mogao da se napiše ceo roman.

Neću mu reći da me je jednom, dok je on kucao na vrata moje sobe da vidi treba li mi nešto iz prodavnice, Kade pribio za pod, obavio ruku oko mog vrata dovoljno čvrsto da mi gotovo preseče dotok vazduha dok me je grubo uzimao.

Ne.

To mu definitivno neću reći.

Stiže još jedna poruka i frknem.

Kyle: Neprijatno mi je zbog ovog kašnjenja odgovora. Želim da povučem svoje pitanje.

Ja: Ćuti. Nisam u vezi s njim. I oni su normalni ljudi.

Kyle: Dobro. Kul. Mislio sam da vam je let bio pre nekoliko sati? Kako imaš signal?

Ja: Propustila sam ga. Moram da ostanem u hotelu do sutra.

Kyle: Sa sinom psihopate? Jebote.

Kyle: Zapamti... narandžasti emoji sa lokacijom i dolazim po tebe.

Pošaljem mu „okej“ i on odlazi s mreže.

Srećom, blokirala sam Chrisa.

Kada su počele da stižu prve poruke pune uvreda čim sam sela u automobil, pobrinula sam se da ne može da me kontaktira do kraja puta.

Telo me i dalje boli od njegovog nasilnog „lekcije“ od sinoć.

Ne mislim da su modrice i posekotine previše primetne, ali sam stavila debeli sloj korektora da ih prekrijem, za svaki slučaj.

Da li je loše što prihvatom njegove udarce?

Ako me ne bi povređivao na taj način, možda bi pribegao seksualnim napadima, a ja bih radije umrla nego to dozvolila.

Sredina je popodneva, ali sinoć nisam mnogo spavala.

Zevam, protežem se ispod pokrivača i brzo šaljem Kadeu poruku da idem da odspavam.

Pročita je, a kada prođe deset minuta bez odgovora, uzdišem i stavljam telefon na punjač.

Čim mi glava dodirne jastuk, tonem u san.

...

Prošlo je nekoliko sati otkako sam se probudila, a Kadea i dalje nema.

Televizija je dosadna, društvene mreže su mrtve, a ja iznova čitam istu rečenicu iz romantične komedije i nikako ne uspevam da shvatim šta zapravo piše.

Kasno je.

Svetlost ulične lampe prodire kroz prozor, kiša udara po staklu, a meni očajnički treba hladna limenka soka.

I umirem od gladi.

Mislim da ceo hotel može da čuje svaki put kada mi stomak zakrči tražeći hranu.

Ali moja lenjost je za sada pobedila i odlučila sam se za flašu vode iz mini-frižidera.

Jesam li preturala po njegovim stvarima tražeći nešto za jelo i na kraju odlučila da ukradem njegove grickalice?

Jesam.

Jesam, jebote.

Luciella je zvala.

Sletele su pre sat vremena.

Rekla je da je bila na korak od toga da udari Basea u lice i pošalje ga kući.

Nije joj se dopalo što je predložio brzi seks kako bi oboje postali članovi „mile-high kluba“.

Prekinula je poziv kada sam počela da se smejem.

Začuje se zvučni signal sa vrata i ona se otvaraju, udarajući o zid.

Ne bi trebalo da ustuknem – nisam nameravala – ali srce mi na trenutak ubrzano zalupa i privlačim jorgan do grudi kao da će Chris svakog časa upasti i zabit mi pesnicu u lice.

Kade zastaje na pragu kao da je zaboravio da sam ovde, podiže obrvu kada vidi moj prestravljeni izraz, a zatim polako zatvara vrata.

Popuštam stisak na pokrivaču i pretvaram se da čitam knjigu, odbijajući da priznam njegovo prisustvo.

Ali energija se promeni kada je blizu – ako pre ovoga nisam mogla da čitam, sada definitivno ne mogu.

Ipak držim knjigu otvorenom i posmatram ga preko njenog vrha.

Baca ključeve od automobila na hotelsku komodu, skida jaknu i ostavlja je na maloj stolici dok ide prema kupatilu.

Ni zdravo, kretenu.

Telefon mu jednom zazvoni na komodi.

Drugi put.

Hiljadu jebeno puta.

Ignorišem ga dok voditeljka na televiziji objavljuje vest o jezivoj smrti u centru Edinburgha.

Podignem pogled prema ekranu dok stoji na kiši s mikrofonom u ruci i objašnjava da je telo muškarca pronađeno obezglavljeno usred Holyrood Parka nekoliko sati ranije.

Jezivo ubistvo usred bela dana.

„Vau“, izleti mi.

Pojačavam ton, potpuno zaboravljajući na knjigu koja mi klizne iz krila, i pomeram se prema kraju kreveta dok gledam snimke policajaca koji ograđuju područje.

Drugi kadar dolazi iz helikoptera koji lebdi iznad parka.

„Jesi li video ovo?“ dovikujem Kadeu, ali on mi, naravno, ne odgovara. „Ovo je baš blizu nas.“

I dalje traže napadača – nekoga visokog, snažnog i obučenog u crnu fantomku.

Za sada nije pronađen nijedan dokaz osim delića snimka sigurnosne kamere, ali nemaju način da identifikuju počinioca.

Policajci su peške i u vozilima, tragajući za osobom koja je to uradila.

Nikada ne bih mogla da oduzmem život drugoj osobi, uprkos onome što sam ponekad pomislila da uradim Chrisu.

Sama ta pomisao tera me da zadrhtim i ponovo se uvučem u krevet.

Utišavam novinarku i pokušavam da se usredsredim na knjigu.

Maria – glavna junakinja – ide na sastanak naslepo i nada se da će prekinuti svoju trogodišnju seksualnu apstinenciju.

Moj seks za jednu noć sa Bryanom ili Byronom bio je poslednji put kada sam imala seks i, iskreno, ne mogu da kažem da je bilo nešto što se pamti.

Pošteno govoreći, ni od njega nisam čula ni glasa, tako da smo očigledno saglasni da je to bilo nešto jednokratno.

Ne mogu da rizikujem da se zadovoljavam kod kuće dok je Chris pod istim krovom.

Možda moja potreba za zadovoljstvom objašnjava zašto su stvari u studiju otišle toliko daleko.

Objašnjava kako sam uopšte skupila hrabrost da napravim prvi potez, s obzirom na to da su mi živci bili na ivici samo zato što su Kadeove ruke bile na meni.

Da li je normalno mrzeti ga i istovremeno želeti da ga osećam u sebi?

Da li je normalno buditi se oblivena znojem i na samo nekoliko sekundi od orgazma zbog samih sećanja?

Verovatno nije.

Da se devojke sinoć nisu pojavile ranije na času, čvrsto verujem da bismo Kade i ja ponovo završili na podu studija.

Ta napetost je i dalje tu – ona koja me potpuno parališe, privlačnost prema njemu zbog koje iznutra vrištim.

Sva osećanja koja sam zaključala duboko u sebi.

Svaki put kada nam se pogledi sretnu, želim ga.

Ali isto tako želim da ga ošamarim toliko jako da ga zaboli.

Vrata kupatila se otvaraju i zatvaraju i podižem pogled.

„Jesi li jeo?“ pitam, a glas mi na kraju pukne kada vidim da je samo u boksericama.

O, majko božja.

Grabim knjigu i čvrsto je stežem u rukama dok mi pogled klizi niz njegovo telo.

Ranije je bio vitak, ali sada?

Ogroman je.

Dopuštam očima da upiju njegova snažna leđa, mišiće koji se grupišu dok vadi stvari iz torbe.

Ruke mu izgledaju potpuno drugačije bez majice, kao da bi mogao da mi smrvi lobanju golim rukama.

Pluća mi otkazuju kada se uspravi i okrene prema meni, pokazujući trbušnjake, grudi, onaj savršeni V-oblik mišića i liniju dlačica koja vodi nadole.

Tamne tetovaže prekrivaju njegovu preplanulu kožu – one kojih ranije nije bilo, a koje prekrivaju starije tetovaže koje su meni nešto značile.

Tu su zmije.

Mnogo zmija.

Peščani sat sa kazaljka sata iza njega prekriva ono što je nekada bila rascvetana ruža koju je uradio zbog mene, iznad srca.

Uprkos svemu, on je umetničko delo – uvek je bio, ali Kade s kojim sam se nekada valjala po krevetu i smejala dok smo gledali naš uobičajeni film sada je još zgodniji nego pre.

„Da.“

A njegove noge?

Mogle bi nekoga da uguše svojom veličinom.

Na jednoj ima šare koje se obavijaju oko nje, a na drugoj izobličene životinje.

Mastilo nestaje ispod njegovih bokserica i pitam se da li ima i svoj—

„Jesi završila?“

Pogled mi brzo pada na knjigu, a rumenilo mi se penje uz vrat sve do obraza.

„Sanjarenje. Nemoj da ti padne na pamet da bih trošila vid na tebe. I možeš da spavaš na podu.“

Osećam njegov bes.

Ako on može da razgovara sa mnom kao da sam govno na dnu njegove cipele, mogu i ja s njim isto.

„Zašto bih?“

„Zato što te mrzim“, odgovorim mrtva-hladna. „Neću da delim krevet s tobom.“

Zna da to ne mislim.

Nasmeje se, navlačeći sive pamučne šortseve i uzimajući četkicu i pastu za zube.

„Čisto da znaš“, počinje dok pere zube, „pre bih zapalio sopstvena muda nego delio krevet s tobom.“

„Šarmantno. Je l' tako obično osvajaš žene?“

„Ne. To mi prirodno ide“, kaže kroz četkicu. „Ti bi od svih ljudi trebalo da znaš kako se ulazi u tuđe krevete. Šta je Tylar rekla? U poslednje vreme si imala dosta prakse.“

„Dosta.“

Okrenem stranicu i ne uspevam da zadržim bes kada ga pogledam.

„Sekunde me dele od toga da te udarim, Kade. Ili lezi u krevet ili odjebi.“

„Ova tvoja ljutita strana ne funkcioniše. Strašna si koliko i štene.“

Frknem.

Umiva lice, gasi svetlo u kupatilu, a zatim prekrsti ruke na kraju kreveta.

Posle nekoliko sekundi osećam njegov pogled na sebi, a koža mi se zagreva dok pokušavam da ne uzvratim pogled.

„Problem?“ pitam, držeći oči prikovane za knjigu.

Okrenem tri stranice umesto jedne – potpuno sam dekoncentrisana.

„Ako legnem, obećavaš da mi više nećeš grabiti kurac?“

Pogled mi leti prema njemu u užasu dok prilazi drugoj strani kreveta i spušta se pored mene.

„Moram da odgovorim na poslovne mejlove, a poslednje što mi treba jeste neželjena erekcija kao sinoć.“

Iz grla mi se otme ogorčeni uzdah dok vraćam pogled na knjigu.

Može da tvrdi da je bila neželjena koliko god hoće, ali osetila sam koliko je bio tvrd i njegov težak dah na svom vratu.

Bio je svuda po mojim grudima, za ime boga.

Ne.

Jebeš ga.

Može da dobije moju tišinu, makar samo zato da ga sprečim da dobaci još neku uvredu.

Progutam knedlu kada se namesti pored mene.

Moja svileni košulja zakopčana je do vrata, ali uz nju idu odgovarajuće kratke pantalone, što znači da su mi noge gole, a živci mi planu kada se on nagne napred.

„Šta čitaš?“

Zatvaram knjigu.

„Idi i prestani da mi odvlačiš pažnju.“

Kade se ceri.

„Da li ti često odvlačim pažnju, Pegava?“

„Prestani da me tako zoveš.“

„Sada si previše nevina za to?“

„Dobro.“

Zbacujem jorgan sa sebe.

„Spavaću u automobilu.“

Hvata me za ruku i elektricitet koji prostruji kroz moje telo tera me da u sebi zadržim dah.

Stežem zube.

„Prestani da budeš kreten. Stvarno, Kade. Znaš da je ovo neprijatno, a ti svojim glupiranjem samo pogoršavaš stvari.“

„Prestaću“, kaže, a pogled mu je sada pomalo pospan dok mi je bliže. „Bila je šala.“

Po njegovim spuštenim kopcima mogu da zaključim da je pripit.

Oduvek je imao prelepe pospane oči.

Kada pije, gotovo se potpuno sklope.

Čak i tada, srebrnoplava boja i dalje je приметna.

I dalje oduzima dah.

Nervira me što bi trebalo da budem ljuta na njega.

Stavljam jastuk između nas.

„Nemoj da pređeš na moju stranu ili ću ti izbosti oko.“

Na licu mu se pojavljuje senka osmeha.

Nastaje tišina.

Lampa na njegovom noćnom stočiću i dalje je upaljena.

Ovo nije dobro.

Srce ne bi trebalo da mi lupa i preti da će mi probiti grudi.

Ne bi trebalo da budem nervozna.

Mi smo samo dvoje ljudi koji dele krevet zato što nemamo drugu mogućnost.

Osim što se plašim da će moje telo tokom sna samo krenuti prema njemu.

A ova nova verzija Kadea, koja me mrzi iz dna duše, odgurnuće me i verovatno izbaciti iz kreveta.

Uspravlja se, a moj pogled ostaje na njemu dok munjevitom brzinom kuca po telefonu.

Zovite me radoznalom, ali ne mogu da se suzdržim.

Odgovara na mejlove.

Barem mislim da su mejlovi – ne prepoznajem aplikaciju koju koristi.

Grickam unutrašnju stranu obraza, vadim svoj telefon i počinjem da skrolujem, dosađujući se.

Prođe deset minuta.

„Zašto odgovaraš na poslovne mejlove ovako kasno?“

Kade ne prestaje da kuca.

„Zato što neki ljudi zapravo moraju da rade, bez obzira na vreme.“

„Gde ti uopšte radiš? Koliko ja znam, pomagao si Ewanu i studirao.“

Otvora novi mejl i kuca nekome čije ime počinje slovom B, a zatim naginje telefon tako da ne mogu da vidim šta piše.

„Nije tvoja stvar. Mnogo toga se promenilo za dve godine.“

Dakle, neće da mi kaže gde radi?

Čudno, ali dobro.

Primljeno k znanju.

„Jesi li video vesti? Neko je ubijen nedaleko odavde. Obezglavljen. Osoba koja je to uradila i dalje je na slobodi.“

Kade ne podiže pogled s telefona i najmonotonijim, najdosadnijim glasom odgovara:

„Šteta.“

STACEY

Budim se i ugledam Kadea kako stoji kraj prozora, zagledan napolje, s jednom rukom u džepu i čašom nečega za šta pretpostavljam da je viski koji je uzeo iz bara dole.

Kockice leda zveckaju o čašu dok otpija gutljaj – i zvuk je toliko glasan da mogu da zamislim kako mu se grlo pomera dok guta.

Oslonim se na lakat i protrljam oči zglobovima, pokušavajući da oteram umor.

„Da li ti ikad spavaš?“ pitam promuklo dok zevam.

„Ne“, odgovara strogo, otpijajući još jedan gutljaj. „Vrati se da spavaš.“

„To je sve što radim otkako smo stigli.“ Potpuno sednem i protegnem ruke, pomerajući glavu s jedne strane na drugu kako bih opustila ukočen vrat. „Koliko još do leta?“

Polako prilazi noćnom ormariću i proverava vreme na telefonu, iako nosi sat.

„Nekoliko sati.“

„Treba da legneš.“

„Ne.“

„Izgledaš umorno.“

„Nisam.“

„Kade...“

Prevrće očima.

„Hoćeš li začepiti ako legnem?“

Ponovo padnem na krevet.

„Nepodnošljiv si – znaš li to? Nema potrebe da razgovaraš sa mnom na taj način. Šta je bilo, bilo je. Prestani da budeš kreten.“

Suvo se nasmeje, ni najmanje zabavljen.

„Šta je bilo, bilo je.“

Kade jezikom pokupi viski s usana dok me posmatra.

„Pomeri se.“

Nevoljno se pomerim do ivice kreveta.

Kade legne preko pokrivača, uzdišući i trljajući oči palcem i kažiprstom. Izgleda iscrpljeno, a zglobovi prstiju su mu ponovo sveže isečeni.

Okrenem se na bok.

„Jesi li se tukao?“

Pogleda svoju šaku i spusti je pored sebe, ostajući nem. Pogled mu luta po plafonu, kao da razmišlja. Trepavice su mu tako duge i tamne da impulsivno poželim da ih povučem.

Krevet je mali i laktovi nam se na delić sekunde dodirnu kada se uvuče pod jorgan. Više je to bio ovlašni dodir nego pravi kontakt, ali dovoljno da mi obrazi planu.

Legnem na leđa i uvijem jorgan oko sebe, držeći ruke pravo uz telo.

Kade pruži ruku da ugasi lampu i obavije nas tama, ali mesečina nam ipak pruža dovoljno svetla da vidimo lica jedno drugom.

Losion posle brijanja koji je koristio dok je bio mlađi zamenio je nečim skupljim, a miris mi ispuni nozdrve. Nemirno pomeram prste i trudim se da ne dišem previše duboko.

Štipa koren nosa i nešto sebi mrmrlja – bilo zbog naše situacije, bilo zbog činjenice da ga je Aria ubedila da pođe na put, a sve je već krenulo nizbrdo.

Grudi mi se u tišini podižu i spuštaju dok se svim silama trudim da ostanem mirna.

Deliti krevet s njim je u redu. Možemo da budemo zreli u vezi s ovim i da ne pravimo od toga ništa.

Možemo da se pravimo da mi sinoć ruka nije bila oko njegovog kurca dok mi je sisao bradavicu.

Možemo da se pravimo da nekada nismo bili zaljubljeni.

Možemo i da se pravimo da ne delimo sada hotelski krevet dok se međusobno mrzimo iz dna duše.

Delili smo toliko kreveta; doduše, njegov kurac je uvek bio u meni, ali ipak. Da li i on to oseća? Tu gravitacionu silu koja nas vuče jedno drugom?

Od nje mi se po koži pojavljuje tanak sloj znoja i želim da pomerim ruku udesno i dotaknem njegov mali prst svojim.

Kao što smo radili dok smo bili tinejdžeri, pod ćebetom, da nas niko ne vidi.

„Mogu li nešto da te pitam?“ Njegov dubok glas i ton prostruje kroz mene. „I želim da budeš iskrena sa mnom.“

O, Bože. Ovo može da ode u toliko različitih pravaca.

„Šta?“

Duboko udahne i uspravi se, oslanjajući se na lakat tako da je okrenut prema meni.

„Jesi li mene krivila za ono što se desilo? Je li to razlog zašto si to uradila?“

Srce mi se stegne u grudima. Trudila sam se da ne mislim na taj slom.

Odmahnem glavom.

„Kako bih mogla da te krivim za nešto takvo?“

„Kada si...“

Zaustavi se, ovlaži usne, a zatim pređe palcem preko njih.

„Ubedio sam sebe da je to neka izopačena osveta.“

Volela bih da mogu da mu kažem istinu, ali bojim se da je šteta već načinjena.

Zaslužuje pravu priču – znam to. Ali time bih započela rat, a nemam pojma kako bi se završio. Chris je đavolski zao, u svakom smislu te reči, i sama pomisao na sukob između njega i Kadea me užasava.

Čak i kada bih mu rekla, ništa se ne može promeniti. Ono što je izgubljeno, izgubljeno je, a ja sam zaglavljena u pokušaju da pronađem svoju snagu i svoj glas.

Kako nekome da kažem šta se dogodilo te noći, a da me ne gleda kao da sam prljava?

Mogu samo da odmahnem glavom i nadam se da će odustati.

„Ne. Nije bilo tako.“

Dugo me posmatra, proučavajući mi lice, način na koji zadržavam glasan gutljaj i suze koje prete da poteku.

„Zaboravi da sam pitao.“

Imali smo sve, a sada nemamo ništa osim laži i zamerki.

Ne mogu da budem ljuta na njega – ne zaista.

Ali on je tako lako otišao, a ja nisam mogla da se borim za njega.

Zagrizem donju usnu i, ne čekajući da kaže bilo šta drugo, okrenem mu leđa i podignem kolena kako bih se namestila.

Privid dodira na kičmi šalje mi strujne udare na sve strane.

Trenutak nepažnje znači da mi se majica podigla i sada je svaka modrica i svaki ožiljak koji mi je Chris ostavio na leđima potpuno vidljiv.

„Koji kurac?“

Glas mu je režanje – smrtonosno.

„Šta ti se dogodilo?“

Krv mi se pretvara u led dok dodiruje moje ožiljke, prelazeći prstima preko njih.

Progutam knedlu.

„Ples.“

„Ne laži me. Treba li nekoga da ubijem?“

Podrugljivo frknem.

„Ne. Ne lažem. Od plesa su.“

„Stvarno?“ pita. „Zašto ih nisi imala ranije?“

Zatvorim oči kada osetim kako mi još više podiže majicu, otkrivajući svaki ožiljak i modricu.

„Jebote, ne, Stacey. Okreni se.“

„Ne“, kažem tiho.

„Okreni. Se.“

Uzdišem i pogledam ga preko ramena. Izgleda besno, obrve su mu skupljene, a oči pune gneva.

„Sada radim akrobacije na svili, sećaš se? Cepaju mi kožu.“

Telefon mi počinje da vibrira, a na ekranu se pojavljuje nepoznat broj.

Utišam ga dok me Kade hvata za rame i povlači unazad, tako da legnem ravno na dušek.

Ponovo je tako blizu dok se nadvija nada mnom i pažljivo me posmatra.

Jedna ruka mu je zarivena u jastuk pored moje glave; drugom mi podiže majicu sve do ispod grudi, otkrivajući neuredan ožiljak ispod pupka od trenutka kada su me vukli po zemlji, pa sam se posekla na staklo.

„Prestani, Kade.“

Prstom prelazi preko udubljene kože.

„Nisi imala nijedan od ovih.“

Naglo povučem majicu nadole pre nego što može da vidi ono između mojih grudi. Nema šanse da bih mogla da slažem o tome i okrivim ples.

„Pusti.“

„A modrice na vratu i tragovi na licu? Od plesa?“

Znaće da lažem, pa prećutim trenutak pre nego što tiho odgovorim:

„Ne.“

Pogled mu prelazi preko mog lica.

„Ja?“

Telefon ponovo počinje da vibrira.

„Ne“, odgovorim.

„Mora da su od mene“, kaže, još više mršteći se dok prstima prelazi preko modrice na mom ramenu, a zatim i one na mom grlu.

Ne bi trebalo da zadrhtim, ali ipak zadrhtim, i on to primeti.

Taj dodir ne bi trebalo da me baca u spiralu niti da mi stvara vrelinu između nogu.

A ipak sam ovde, vlažna i željna, samo zato što je Kade blizu mene.

Oči mi se blago rašire kada oponaša stisak kojim me je držao za grlo u studiju.

„Ovako sam te držao. Ja sam to uradio.“

Izgleda užasnuto, a oči mu potamne dok me odmerava.

„Povredio sam te.“

„Nisi ti“, šapnem.

„Znači, jebala si se s nekim sinoć?“

U očima mu zatreperi nešto preteće.

„Otkad voliš da te tuku tokom seksa? Ko je bio?“

Puls mi treperi ispod njegovog palca i znam da ga oseća. Vilica mu se steže dok gleda moj vrat, a potreba da obavijem noge oko njegovog struka postaje prevelika.

„Na takva pitanja ti neću odgovarati.“

Ne mogu.

Sve što vidim jeste pravi razlog zbog kojeg sam sva u modricama i ranama.

„Pusti to.“

Kade gricne donju usnu i diše kroz nos. I dalje je iznad mene, a toplota koja zrači iz njegovog tela gotovo me tera da se vrpoljim.

„Želim da znam ko je.“

Glas mu je zastrašujuć, a ludilo u njemu ga je potpuno otreznilo.

„Ako mi ne kažeš, saznaću. Nemoj mu više prilaziti ako će ti ovako uništavati telo.“

Talasa besa me preplavi.

„Mogu da spavam s kim god hoću. Baš kao što i ti jebeš koga god hoćeš.“

Zajecam od daha kada se Kade spusti na mene, namestivši se između mojih nogu i uhvativši me za grlo – ali nežnije nego u studiju.

„Tako je. Možemo da jebemo koga god hoćemo, kad god hoćemo i u kom god položaju hoćemo. I hoću. Jer ne želim ništa više od toga da izbacim iz glave sliku tebe kako mi sinoć hvataš kurac.“

Taj isti kurac je tvrd između mojih nogu i borim se protiv poriva da podignem kukove.

„Da?“

Klimne, a dah koji miriše na mentu udara mi u lice.

„Iritiraš me. Otrovna si zmija koja neće da odjebe iz mojih misli. Svuda si, a opet nigde. Jebena bolest.“

Namrštim se.

„Bolest? Udariću te.“

Dah mi se otme između nas kada se trlja o moju pičku preko odeće.

„Možeš da pokušaš.“

Toliko želim da stegnem noge oko njega, što je suludo, s obzirom na to da me upravo nazvao prokletom zmijom i bolešću.

Dah mi zastane kada još jednom zarotira kukovima uz mene, boreći se protiv sopstvenih poriva.

„Jebote. Mrzim te. Jebeno te mrzim.“

Podignem kukove.

„Ne deluje mi da me mrziš.“

Odmahuje glavom i šakom mi steže kosu sve dok ne osetim pritisak na temenu.

„S kim si jebala?“

Ćutim, iako mi je disanje postalo teško od toga koliko mi je vruće, koliko sam mokra ispod šortsa i od nasumičnih udaraca njegovog kurca o mene.

„Ispitivanje mene dok to radiš neće ti doneti odgovor.“

Zajecam kada se jače pritisne uz mene, glavićem svog kurca pritiskajući tačno moj ulaz, i poželim da mi se gaćice pocepaju.

Četvrti put kada telefon zazvoni, Kade opsuje sebi u bradu i pomeri se da legne pored mene, prekidajući kontakt.

Proklela bih onoga ko god da je.

Sednem, duboko drhteći udahnem i sakrijem zajapurene obraze dok uzimam telefon.

„Halo?“

„Vau“, razvlači Chris, a srce mi potone. „Ona se stvarno javlja.“

Brzo se popnem na Kadea, opkoračim ga i pritisnem mu dlan preko usta za slučaj da pokuša nešto da kaže.

„Šta hoćeš?“

Pokušavam diskretno da smanjim jačinu zvuka na telefonu.

Ali Kade primeti. Obrve mu se skupe dok proučava moj užasnuti izraz lica.

„Gde si, jebote?“

Trznem se od besa u Chrisovom glasu.

Kade me prodorno gleda. Obe njegove šake počivaju pored mojih kolena, čvrsto stisnute u pesnice.

„Zašto nisi u Americi?“

„Komplikacije“, jedino kažem, u sebi moleći Kadea da ćuti.

Jače mu pritisnem dlan na usta kada pokuša da se izmakne.

„Propustila sam let.“

Nemam pojma kako zvučim jer sva moja koncentracija nestaje dok pokušavam čvršće da zadržim Kadea, gotovo se trgnuvši kada osetim koliko je tvrd tačno ispod mene.

Ruke mu polete sa obe strane mog struka i uhvate me kada pokušam da ustanem.

Prstima mi se zariva u meso, privlačeći me još čvršće uz sebe, tako da tvrda linija njegovog kurca pritiska tkaninu između mojih nogu.

Želim ponovo da zarotiram kukovima.

Potreba mi gotovo oduzima svaku razumnu misao dok Chris nastavlja da više.

Hvala Bogu što sam smanjila zvuk – čak ga i ja jedva čujem.

Stezanje Kadeove vilice govori mi da i on to oseća.

Borbu da se ne trljamo jedno o drugo.

Da se ne pomerimo i ne osetimo zadovoljstvo za koje oboje znamo da nas čeka.

Ako pomerim kukove, zarotiram ih, donja strana njegovog kurca ponovo će se trljati o moj klitoris i sigurno će mi izvući stenjanje iz grla.

Ruka mi sklizne s njegovih usta i pritisnem prst na njegove usne, upozoravajući ga da ćuti.

Ne voli kada mu se naređuje, ali mislim da ga strah u mojim očima tera da posluša, jer ne odaje svoje prisustvo osobi s druge strane telefona.

Šake su mu toliko velike da mi gotovo potpuno obuhvataju struk.

Prsti mu klize s mojih kukova na zadnjicu i privlače me još bliže.

„Zarotiraj kukovima prema mom kurcu, Pegava“, šapuće tiho i gotovo zacvilim.

„Jebeo te izazivam.“

Čak i dok Chris nastavlja da urla preko telefona, gledamo jedno drugom u oči.

Njegove oči potamne dok mi puca još jedan komadić razuma i jednom se pomerim uz njega.

Telo mi zapeva od tog osećaja.

Steže me čvršće da bi me kontrolisao i pokreće sopstvene kukove na način od kog mi se usne razdvajaju.

Od korena do vrha, njegova dužina klizi preko svakog osetljivog dela mog tela.

Gaćice su mi već natopljene, a vlaga se probija kroz njih do pidžama-šortsa.

Spustim ruku na njegove grudi i ponovo zarotiram kukovima.

Srce mu lupa pod mojim dlanom, grudi mu se podižu i spuštaju pri svakom dubokom udahu i izdahu.

Nemam pojma šta Chris govori. Nijedno od nas više ne obraća pažnju na telefon dok se trljamo jedno o drugo preko odeće.

Kade drži glas tihim, a plavetnilo njegovih očiju preuzimaju raširene zenice.

„Da li te on tera da vrištiš kao što sam ja nekada?“

Oh, misli da spavam s osobom koja me zove.

Ali ili je to tako, ili će me dalje ispitivati o modricama i ranama, a iskreno, radije bih nastavila da se trljam o njega dok mi nasilni polubrat preti, potpuno nesvestan onoga što radim.

Jebeno odjebi, Chris.

I dalje držeći telefon uz uho, pomerim ruku s njegovih grudi i povučem je do njegovog vrata dok pomeram kukove, trljajući se o donju stranu njegove debele dužine.

On prati svaki moj pokret i, ako uskoro ne prekinem poziv, Chris će me čuti kako stenjem.

Kade pulsira uz moje međunožje dok mu jače stežem grlo.

Svojim stiskom na mojoj zadnjici zaustavlja moje pokrete i posmatra kako njegov kurac klizi uz moje međunožje pri svakom podizanju njegovih kukova.

Kičma mi trne, a toplota mi se penje uz noge sve od prstiju.

„Odgovori mi ili prestajem“, upozorava.

Između svake izgovorene reči, vrh njegovog kurca pritisne moj ulaz pre nego što sklizne naviše, zbog čega mi se celo telo zategne.

Grizem usnu pri svakom pokretu, a butine su mi mokre.

„Da li te on tera da vrištiš kao što sam ja nekada?“

„Ne“, zajecam.

„Ne šta?“ pita Chris zbunjeno, prekidajući svoju tiradu.

Kade gubi strpljenje, uzima mi telefon iz ruke, prekida poziv i vraća šake na moj struk.

„Sećaš li se kako da vrištiš moje ime?“

Zajecam pri svakom snažnom pokretu dok mu ruka pronalazi moje rame i povlači me nadole, na njega.

Pre nego što uspem bilo šta da kažem, pre nego što uopšte stignem da smislim bilo kakav odgovor, zgrabim šaku njegove kose baš u trenutku kada mi se osećaj poput spirale obavija oko svakog pršljena, duboko se uvlači u mene i dovodi me na ivicu eksplozije.

Kade mi povuče šorts nadole i zabije prste u mene.

Svaki moj nerv gori.

Ispustim stenjanje i svom snagom udarim dlanom o uzglavlje.

Njegovi pokreti postaju brzi i snažni, a noge mi drhte od siline kojom me jebe.

Zaustavi se i ja hvatam dah, cvileći kada me slobodnom rukom pljesne po zadnjici.

„Jaši moje prste, mala kurvo. Baš kao nekada.“

Glava mi pada unazad, duga tamna kosa mi je u neredu dok radim ono što kaže, sve dok mi noge nezaustavljivo ne zadrhte.

Kade ponovo preuzima kontrolu i jebe me još jače, savijajući prste tako da pogađaju ono posebno mesto zbog kog mi se vid muti.

„Kade. Ne bi trebalo ovo da radimo.“

„Znam. Nastavi da to radiš.“

Drugom rukom steže mi jednu polovinu zadnjice.

„Ako Base pokuša da te jebe, setićeš se ovoga. Mene – kako te teram da stenješ moje ime.“

Prodire dublje i celo telo mi se zategne.

„Praviš kaos, Pegava. Jebeno kaplješ po mojoj ruci.“

Čvrsto zatvorenih očiju, stenjem i cvilim dok mi njegovi prsti prodiru u mene silinom od koje mi telo podrhtava.

Teško diše i sam ispušta stenjanje dok se spuštam dovoljno nisko da mu svojim mokrim butinama trljam kurac.

Na kolenima iznad njega, pogled mi se sudara s njegovim.

Oboje smo potpuno obuzeti požudom i tečnom vrelinom u venama.

Ali nešto bljesne u Kadeovim očima.

„Nećeš dozvoliti nikome da te povredi – jesmo li se razumeli?“

Palcem pritisne moj klitoris i usne mi se razdvoje u tihom uzdahu zadovoljstva, dok je orgazam koji se sve više i više gradi sada na ivici da eksplodira.

„Kada saznam ko te je povredio, jebeno ću ga uništiti. Iscediću mu svu krv, a onda ću te jebati pored njegovog leša. Jesi li razumela?“

Vođena senzualnim pokretima njegovih prstiju i palcem pritisnutim uz moj otečeni klitoris, klimnem.

„Rećima, Stacey.“

Pljesne me po klitorisu i ja kriknem.

„Daj mi jebene reči.“

„Da! U redu, da. Neću... jebote... Kade, ovo je tako pogrešno.“

Oči mu gore dok me prodorno posmatra.

„Odustaješ?“

Odmahnem glavom, pomerajući kukove uz njegovu ruku.

„Ne.“

„Želim da čujem kako zvuči, baš kao nekada. Moram da čujem kako vrištiš moje ime.“

Izvuče prste i na trenutak razmišljam da ga udarim.

„Želim da sedneš na moje lice.“

Povuče me prema svojim ustima, a ja se uhvatim za okvir kreveta da ne izgubim ravnotežu.

„Uguši me tom pičkom.“

Kade me povuče za kukove i zarije lice između mojih nogu, a ja zastenjem toliko glasno da mislim da nas čuje soba pored.

Jezik mu je vlažan na mom klitorisu i zastenje dok ga glasno sisa – zatim ga uzme među zube i zabije dva prsta u mene, zbog čega vrisnem.

Slobodnom rukom miluje sebe, stenjući uz moju željnu pičku, čas me prstima obrađujući, čas jezikom prelazeći preko mog ulaza, uzimajući svaki deo mesa među zube, razvlačeći usne po celoj mojoj pički, a zatim zarivajući lice između mojih nogu i kušajući me nakon što mi je napao unutrašnju stranu butina.

Poput električnog udara, sve u meni se rasplamsa kada me orgazam pogodi – kao kresanje šibice koje se poput požara širi celim mojim telom.

Moji zidovi se stežu i pulsiraju oko njegovih prstiju, a vid mi se zamagljuje do potpune tame.

Obe ruke su mi u njegovoj kosi, vučem ga dok jašem njegovo lice, trljajući se o njegove prste i usta dok eksplodiram – i nastavljam da eksplodiram.

Kadeov jezik udara po meni, telo mi se grči dok se tečna požuda obavija oko moje kičmene moždine poput jedne od njegovih tetoviranih zmija.

„O, jebote.“

Zagrize moj klitoris, a ja ciknem kroz orgazam.

„Glasnije. Stegni moje prste tom mokrom pičkom i vrišti moje jebeno ime kao mala prljava kurva kakva jesi.“

Takve pogrdne reči trebalo bi da me nateraju da ga ošamarim, a ne da još jače stegnem njegove prste u sebi, očajnički želeći da nastavi s tim prljavim rečima.

Glava mi pada unazad i vidim zvezde.

Vazduh mi se otima iz pluća.

Intenzitet mog vrhunca doseže tačku pucanja, a njegovo ime mi klizne s usana, praćeno nizom psovki.

Ali to je samo šapat – jedva čujan dah.

„Glasnije.“

Sisa moj klitoris toliko snažno da gotovo gubim svest dok ga podsećam tačno kako zvuči kada vrištim njegovo ime.

KADE

Imao sam pet pravila kojih sam se držao dve godine.

Pravilo broj jedan: Kloni se svoje toksične bivše devojke.

Pravilo broj dva: Nemoj da odblokiraš njen broj.

Pravilo broj tri: Ako se oboje nađete u istoj prostoriji, nemoj jebeno da je gledaš – zamka je.

Pravilo broj četiri: Ni pod kakvim okolnostima nećeš imati nikakvu seksualnu interakciju s njom.

Pravilo broj pet: Nikada ne oprostí Stacey Rhodes.

A ipak sam sada ovde, s dva prsta duboko u toj istoj bivšoj, dok joj se sok sliva niz moju bradu, a ona tako glasno stenje moje ime da joj glas puca.

Pravilo broj jedan prekršio sam onog dana kada sam se vratio kući na odmor koji mi je Bernadette dala posle teškog posla u Africi. Pokupio sam Stacey nakon seksa za jednu noć kao jebeni idiot.

Bes izazvan drogom vratio me je u onu kuću da ga prebijem do besvesti i zapalim mu kuću. Trebalo je da umre.

Isto je sa svakim tipom s kojim ona dođe u kontakt.

Kako sam uspeo da propustim jednog?

Pravilo broj tri izletelo je kroz prozor kada sam saznao da Luciella pravi kućnu žurku i da će Stacey biti tamo.

Nakon što sam je ponovo imao u svom automobilu, nakon što me je mučio njen jebeni miris vanile, više mi nije bilo dovoljno da ostanem u senci.

Rekao sam Dezu i Baseu da ćemo upasti na žurku.

Pratio sam je do prednje kapije. Išao sam protiv sopstvenog razuma samo da bih imao malo vremena nasamo s njom i saznao s kim se jebala.

Pratim je dovoljno dugo da znam s kim razgovara, koga sreće i ko je jebeno dodiruje, a nisam imao pojma ko je bio onaj kod kapije.

I dalje nemam pojma.

Barry radi na tome.

Pravilo broj četiri otišlo je dođavola onog trenutka kada sam joj dozvolio da me uhvati za kurac u studiju.

Čim sam osetio njen dlan na sebi, bes koji sam osećao malo se stišao. Ne potpuno – tek toliko da ublaži potrebu da nekome otkinem glavu.

Moj bes ovih dana ne poznaje granice, naročito kada je u pitanju lepa, sitna plavokosa plesačica po imenu Stacey jebena Rhodes.

A onda je došlo do toga da je odblokiram, još jednog prekršenog pravila.

Ali pravilo broj pet će ostati čvrsto.

Od same pomisli da joj oprostim muka mi je.

Nikada više neću pasti pod njenu čaroliju.

Nemojte me pogrešno shvatiti, prizor nje iznad mene je predivan.

Oduvek je bila jebeno zgodna – vlažan san; oduvek je umela da mi pošalje vrelinu kroz vene.

Grudi joj poskakuju dok se pomera uz moja usta, butine čvrsto stežu moju glavu dok jaše moje lice, a njen ukus na mom jeziku tera me da je ližem kao izgladnели čovek.

Ne zaslužujem lepe stvari.

Ne zaslužujem da me gleda kao da sam njen jebeni Bog, ali ni ona ne zaslužuje mene.

Mislio sam ozbiljno kada sam je nazvao zmijom, a ipak mi kurac pulsira dok jebem sopstvenu ruku, osećajući njen orgazam na jeziku.

Iskreno, ne mogu da kažem da sam oduševljen sobom.

Imam tih pet pravila s razlogom.

Ova devojka mi je slomila tinejdžersko srce, a ipak sam ovde i pružam joj zadovoljstvo.

Stacey glasno stenje dok je ližem i sisam kroz njen orgazam, a moj kurac postaje još tvrdi u mojoj šaci.

Tvrd sam kao kamen.

Poriv da nas okrenem i jebem joj mozak iz glave je snažan.

Njene ruke mi hvataju kosu dok se trlja o moja usta.

„Kade“, cvili iznova i iznova, spuštajući glavu, a drhtaj u njenom glasu i podrhtavanje njenih butina čine da mi kurac bude prekriven predsemenom i jebeno osetljiv.

„Ne mogu“, dahće. „Previše je.“

Natečena je i ružičasta i ima ukus prljavog greha kojim bih se gostio svakog dana.

Godinama nisam uživao u pružanju zadovoljstva nekome, a moj kurac sigurno nije bio tvrd kao čelik dok sam nekoga oralno zadovoljavao.

Tako dugo nisam dobrovoljno učestvovao ni u čemu seksualnom – niti me je palio nečiji ukus ili zvuk.

Svaka nakon nje bila je ili distrakcija da bih je učinio ljubomornom ili neželjeni zadatak.

Nikada nisam tvrdio da sam svetac kada je seks u pitanju.

Nisam više džentlmen koji može da ponudi nežne reči i ruže.

Sada sam proizvod svega što mi je rađeno i čime sam bio zlostavljan, i ne postoji ništa što mogu da uradim da to zaustavim.

To je sada moj život; samo moram da ga živim.

Pa jebeno me tužite ako ću još malo ostati ispod nje i produžiti joj orgazam.

Deluje ispravno.

I jebeno me nervira što je tako.

Kasnije ću snositi posledice ovoga, kada mi Stacey neizbežno kaže da je ovo bila greška.

Jače sisam njen klitoris, a dubok zvuk neopisivog zadovoljstva izvija joj se s usana, gurajući je prema još jednom orgazmu koji mi se sliva niz bradu.

Jaja mi se stežu.

Možda ću stvarno svršiti dok je ližem.

Mokra je do kraja zbog mene dok joj se pička steže oko mojih prstiju, podrhtava i pulsira dok ih ponovo savijam, guram i sisam.

Njen vrhunac doseže tačku pucanja dok joj se telo trese, a moj stisak oko kurca se pojačava dok joj se usta otvaraju u nemom „jebote“, zenice raširene i divlje.

Ne dajem joj ni sekundu da se vrati u stvarnost dok menjamo položaje, a moj kurac pritiska unutrašnju stranu njenog bedra dok ona ispod mene hvata dah, pravo u moje lice.

„Još jedan“, naredim, pružajući ruku između nas da kružnim pokretima trljam njen klitoris.

„Još jedan, Pegava, a onda ću te jebati.“

Jebaću je toliko jako i brzo da me više nikada neće zaboraviti.

Kada se vrati onome ko je redovno jebe – pod uslovom da ga ne pronađem i ubijem – neće moći da doživi orgazam a da ne vidi moje lice.

Ta pomisao me još više iznervira.

„Ne prestaj“, dahće.

Dok je ponovo dovodim do orgazma, prsti joj se grče u posteljini.

Butine pokušavaju da joj se spoje, ali ih kolenom razdvajam dok joj se zidovi vagine stežu oko mojih prstiju pri svakom grču.

Hvata me za ručni zglob, molećivim pogledom tražeći da prestanem jer je previše.

Izvlačim prste iz nje i ližem ih do čistog dok me posmatra; borim se protiv dubokog stenjanja koje preti da mi se otme iz pluća zbog njenog zaraznog ukusa.

Spuštam usta prema njenim.

Pre nego što uspevam da uhvatim njene usne, ona okreće glavu u stranu.

„Ne. Nemoj da me ljubiš.“

Poljubila ga je.

Nozdrve mi se šire od besa i okrećem je.

„Na sve četiri. Ne želim da te gledam.“

Reči mi imaju ukus otrova na jeziku.

Poslušaj me, polako, a zatim me pogleda preko ramena, podižući obrvu.

„Da mogu da zamislim da si neko drugi.“

Prevrće očima i podvlači jastuk pod telo.

„Baš si kreten.“

Naravno da joj to ne smeta.

Ovde je samo da bude jebana i ništa više.

Podigne zadnjicu, a ja pljunem na njen analni otvor.

Trzne se i besno me pogleda dok vrhom palca kružim oko njega.

„Šta?“

Stegne zube i skloni moju ruku.

„Ako se samo usudiš da staviš bilo šta tamo, otkinuću ti jaja.“

Borim se protiv smeha, pljesnem je po zadnjici, a moj kurac zatreperi kada zacvili od peckanja.

Sve mogu da vidim – njenu sjajnu pičku i zabranjeni otvor u koji želim da zabijem jezik.

Uživam u činjenici da sam bio prvi koji je probio svaku njenu granicu.

Kliznem glavom svog kurca uz njeno bedro, skupljajući vlagu, a zatim ga protrljam preko njene pičke i zadnjice.

Trzne se, pa se povučem pre nego što ignorišem njenu pretnju i pokušam da prodrem u taj zadnji otvor.

Kaplje od uzbuđenja, a ja palčevima prelazim preko unutrašnje strane njenih butina, razmazujući njen sok.

Zatim joj zgrabim majicu, podignem je preko glave i gurnem joj lice u jastuk.

Na leđima ima nekoliko tetovaža koje se pridružuju onima na rukama i nogama.

Izgleda kao jebeno umetničko delo sastavljeno od svih mojih dizajna.

Volim mastilo; volim da crtam tetovaže, naročito za nju.

Ugledam svoju omiljenu, onu koju sam nacrtao dok smo bili u hotelu u Londonu, iste noći kada smo jedno drugom izgubili nevinost.

Imam istu tetovažu – K i S, uklopljene u zamršen dizajn značajnog stiha, ruža i vinove loze zbog kojih je naše inicijale teško primetiti.

Nije želela da ih Luciella ili Tylar primete.

Jer sam bio njena mala prljava tajna, a ona je želela da tako i ostane.

Stezanje me povuče u grudima, ali ga potisnem i ponovo joj zabijem dva prsta.

Spremna je.

Veo tame spušta se u mom umu, nešto protiv čega se stalno borim, a sada jebeno nije trenutak da me obuzme.

Oči mi nevoljno zatrepere u brzom, nekontrolisanom treptanju i soba se zamagli.

Bernadettein glas je u mojoj glavi, kao da mi šapuće preko levog ramena kako sam dobar dečak i kako dobro radim – koliko devojka ispod mene uživa dok joj jebem mozak iz glave.

Nokti koji mi grebu leđa i paraju kožu.

Ženino cviljenje da budem grublji.

Pucanj i krv.

Mrtva je, a Bernadette želi da nastavim, ali ne mogu.

Staceyjin glas me izvlači iz spirale.

„Šta čekaš?“

Moji prsti se ne pomeraju u njoj.

Jebote, jesam li se isključio?

Progutam knedlu.

„Izgleda da moram da skupim malo hrabrosti da ponovo budem u tebi.“

Cela se zategne kada ponovo počnem da pomeram prste unutra-napolje, zabijajući ih u nju dok je hvatam za rame i guram joj lice nazad u jastuk.

„Koliko ih je uopšte bilo ovde?“

Ne treba mi njen odgovor; već znam.

Srce mi jebeno lupa, a vrti mi se u glavi.

Kurac mi pulsira u šaci dok se devojka koju nikada nisam prestao da pamtim savija preda mnom.

Sekunde me dele od toga da jebem svoju bivšu, a ja paničim.

Sramota.

Više ne znam kako izgleda neobavezan seks.

Poslednji put kada sam to radio, imao sam neku devojku savijenu ovako u kući pored bazena i držao Staceyin užareni pogled dok sam prodirao u nju.

Bila je besna.

Nije me bilo jebeno briga.

To je bio samo delić svega kroz šta me je provela.

„Ako ovo uradimo, ne znači ništa. Seksualna transakcija i ništa više.“

Ponovo me mrko pogleda preko ramena, tamna kosa joj pada niz leđa.

„Ako je tako, potrudiću se da zamišljam tvog najboljeg prijatelja i umesto tvog stenjanja izgovaram njegovo ime.“

Stežem vilicu dok ne zaboli i spuštam se, hvatajući je za grlo spreda.

„Začepi, jebote.“

Ubiću Basea pre nego što dobije priliku.

„Držaćeš se podalje od njega.“

Guta, grlo joj se pomera pod mojom šakom.

„Nateraj me.“

Jebote, jebote.

Puštam joj grlo, hvatam je za kukove i privlačim njenu zadnjicu prema sebi.

Ignorišem njen zarazan kikot koji mi umalo izmami osmeh i nameštam se uz njenu pičku, pre nego što kliznem kroz njenu mokru pukotinu.

Ruke joj se stežu oko jastuka dok polako uvlačim natečeni glavić kroz njen spremni otvor, a njena toplota obavija glavić mog kurca kao da sam se vratio kući.

Jebote, uža je nego što sam očekivao.

Je li bila ovako uska i za njega?

„Hoćeš li da se pomeriš?“

Stacey je, iako neverovatno strpljiva s mojim drogiranim dupetom, nekoliko sekundi udaljena od toga da me zadavi.

„Ili samo uživaš u pogledu?“

Sranje, ponovo sam odlutao.

Nisam trebalo ranije da uzimam one linije.

Danas više ne mogu da funkcionišem ni sa njima ni bez njih.

Da Stacey zna da sam na nečemu, izbacila bi me iz hotelske sobe i rekla mi da odjebem.

Nemam čak ni kondom, a nije me briga.

Napuniću je svakom kapljom sperme i gledati kako curi iz njene pičke.

Ako je oplodim, zauvek će biti vezana za mene.

Koji kurac ja radim?

Odvajam se od nje, guram kurac u šorts i uzmičem od kreveta.

Ona se okreće, seda i povlači majicu nadole da sakrije grudi, a zatim je drži kako bi prekrila pičku.

Gleda me upitno, potpuno zbunjena.

„Nikada se ne menjaš, zar ne?“

Reći mi izlaze pre nego što stignem da razmislim.

Iritantno je koliko je Stacey zaista lepa i seksi, sve to pomešano.

Ali ona je đavo.

Izopačena zmija.

Stacey nije zadatak.

Ne plaća mi da spavam s njom i niko mi ne drži pištolj uperen u glavu dok ne svršim.

Ali ni ona nije nevina.

Obrve joj se skupljaju i, umesto da mi uzvрати zbog mog ponašanja, pita:

„Šta nije u redu?“

Jedan deo mene želi da joj se poveri.

Jedan deo mene još uvek vidi moju Stacey i ono što smo nekada bili.

Ali onda se setim ko je ona i video joj bljesne u mislima.

„Bled si.“

Odlazim besno u kupatilo s telefonom i zaključavam vrata.

Leđa mi udaraju o drvo.

Klizim niz njih i pokušavam da kontrolišem disanje.

Glava me pulsirajuće boli, kao da mi je kiselina iza očiju, a kurac mi istog trenutka splašnjava.

Unutra i napolje.

Samo udahni i izdahni.

Stacey kuca na vrata, ali ne uspevam da razaznam njen nežni glas niti ono što govori.

Ruke mi se tresu, kolena poskakuju dok šakama prolazim kroz kosu i osećam sloj znoja na licu.

Vid mi se muti i osećam kako gubim svest.

Jebote.

Ponovo se dešava.

Jebote.

KADE**FLASHBACK 2**

„Uspori, jebote!“ urla moj polubrat Jason, pružajući ruke da dlanovima lupi po komandnoj tabli. „Zašto te učim da voziš ako nećeš da poslušáš ni jednu jedinu stvar koju ti kažem? Već šest meseci ovo radimo!“

Prevrnem očima i odmahnem glavom.

„Vozim trideset, dramatični kretenu.“

„Na kružnom toku“, odgovara on, frkćući i naslanjajući se u sedištu.

Spušta prozor da se malo rashladi.

„Jebote. Možda ću poslati poruku Giani i reći joj da možda neću stići na večeru večeras.“

„A onda će doći po mene. Drži svog psa na povocu.“

Udari me po ruci, a ja prasnem u smeh.

„Više nemaš deset godina. Mogu da ti razvalim guzicu zatvorenih očiju.“

„Voleo bih da vidim kako pokušavaš.“

„Samo ću reći Ariji da pušiš džointove u njenoj kući pored bazena.“

Prevrnem očima.

„Možeš li biti išta sličniji svom ocu?“

On frkne.

„Mislim da si ti previše sličan svom ocu.“

Sužavam oči prema starijem bratu. Polubrat, ali ipak moj brat. Uvek se međusobno zadirkujemo, pa smo navikli na prozivke na račun očeva i povremene tuče.

Ewan je zakon. U suštini mi je kao još jedan otac, meni i Lucielli.

„Namerno ću se zakucati“, kažem mu, a oči mu se rašire.

Prekidam ga pre nego što stigne da progovori.

„A otkačiću ti sigurnosni pojas neposredno pre nego što udarimo u drvo.“

Pritisnem gas.

„Osim ako ne kažeš da ti je žao.“

Prebledi kada ubrzam. Ne gledam praznu ulicu, već držim pogled na njemu.

Adrenalin mi juri kroz vene dok prelazim ograničenje brzine, a znam da nas uskoro čeka krivina.

„Sranje. Dobro. Dobro!“ Jason ispušta vazduh i promrmlja: „Izvini.“

Nasmešim se i usporim, pojačavajući muziku.

„Pičkice.“

Obriše znoj s lica.

„Začepi, impulsivni psihopato. Hajde još jednom paralelno parkiranje.“

Mesecima me uči da vozim. Otkako sam dobio probnu vozačku i položio teoriju, izlazimo kad završi s poslom, ako njegova devojka nema planove s njim.

„Mislim da ću pitati Gianu da se useli kod mene“, kaže moj brat dok se vraćam unazad na mesto koje je izabrao, pravim polukružno okretanje u tri poteza, a zatim krećem prema Loch Lomond. „Godinama smo zajedno. Valjda smo spremni za taj korak, zar ne?“

Slegnem ramenima.

„Pitaš lika koji ne razume takve stvari.“

„O, da, frigidni devac. Jasno.“

Izdahnem.

„Uglavnom“, počinjem, ovlaživši usne i pitajući se da li da pomenem njeno ime. Da li bi ga bilo briga ako poljubim najbolju drugaricu svoje sestre? Da li je to uopšte nešto loše?

„Znaš kako nisi mogao da ideš na kampovanje...“

Prekinem se, znajući da će mi se smeјati kada mu kažem da mi je to bio prvi poljubac. Zna da sam nevin, toliko.

„Svi smo igrali izazove.“

Jason se namršti.

„Drago mi je što nisam išao. Je li Luciella bila tamo?“

„Otišla je posle pet minuta.“

Klimne.

„Dobro.“

Možda me nije briga šta ona radi, ali on je zaštitnički nastrojen stariji brat kakav bi trebalo da budem. Iako je ponekad kontrolišući kreten koji želi da je umota u vatu i drži podalje od svih muškaraca na svetu.

„Izazvali su me da... da p-poljubim nekoga.“

Progutam knedlu, iznerviran što mucam.

„Poljubio sam nekoga.“

„Dobro“, odgovara Jason zbunjeno. „Je li to velika stvar?“

„Bio mi je to prvi put.“

Uz neveričan zvuk nagne glavu.

„Imaš osamnaest godina, čoveče. Šta si, jebote, radio sve ovo vreme?“

Slegnem ramenima.

„Nisam bio zainteresovan.“

Prekrsti ruke.

„Sviđa li ti se?“

Nemoj da se smeješ, ali ovo nikada ranije nisam radio. Najboljih osam reči koje sam čuo tokom svojih osamnaest godina života.

„Da.“

Udari me po ramenu i ja se ukočim, opuštajući se tek kada skloni ruku.

„Pa, barem je mlađi brat probio led. Jesi li spavao s njom?“

Nasmejem se.

„Niko ne kaže ‘spavao’, Jason. Matori kretenu.“

„Imam dvadeset devet godina, idiote.“

Uzdahnem.

„Pa, Stacey—“

„Čekaj. Čekaj malo. Poljubio si Stacey? Zar te ona ne mrzi do srži?“

Frknem, zaustavljajući se kod kapije imanja i čekajući da je obezbeđenje otvori.

„Da.“

Jason ispušta vazduh.

„Srećno s tim.“

Znam. Trebaće mi sreća. Jer čim uđem u ovu kuću, moraću da se sakrijem u svojoj sobi. Luciella pravi žurku pored zatvorenog bazena sa svojim prijateljima.

Koliko god puta da sam video Stacey u kupaćem kostimu, mislim da sada ne bih mogao da podnesem taj prizor, znajući kakav je osećaj ljubiti je.

A uradiću to ponovo.

Luciella će me jebeno mrzeti.

„Nastavi“, rekla mi je Stacey u šatoru, dok mi je sedela u krilu s jezikom u mojim ustima, i ja nameravam jebeno da nastavim.

...

„Nestalo nam je leda!“ uzvikuje Tylar. „Stacey, ti ideš.“

Kada klimne i izađe iz bazena, sklanjam pogled. Pogled na njeno mokro telo samo će pogoršati moju fascinaciju njome.

Već sam napravio snimak ekrana i isekao fotografiju koju je Tylar objavila na društvenim mrežama pre sat vremena, pre nego što su me prijatelji naterali da siđem ovde.

Sve one godine zadirkivanja sada su mi se vratile kao bumerang.

Tipično je da se ispostavi da je prva devojka koja me zanima upravo ona koju maltretiram još od svoje petnaeste godine.

Moji prijatelji su pomagali tako što su ciljali Tylar i Luciellu, ali moja jedina svrha bila je da Staceyjini život pretvorim u pakao.

Bez ikakvog razloga.

Izgubio sam broj puta koliko mi je pokazala srednji prst, odgurnula me i nazvala jebeno kretenom.

I, naravno, sve sam to zaslužio.

Njen zadihani glas mi odzvanja u glavi i jače stežem flašu piva.

Kao jebena mantra, neprestano me privlači, moleći me da postupim prema svojim impulsima.

Ponovo sam u onom prokletom šatoru, s njom u krilu.

Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi. Nastavi.

Želim da nastavim.

Jebiga.

Niko me ne pita kuda idem dok napuštam prostoriju s bazenom. Voda kaplje po tepisima dok idem prema kuhinji.

Osoblje me popreko gleda, ali ih ignorišem. Ne trudim se ni da obučem majicu.

Samo moram da izbacim ovo iz sebe.

Poljubi je.

Barem završi poljubac.

Onda mogu da zaboravim ovu žeđ za nečim većim.

Ubeđujem sebe da idem po nešto za jelo i to je donekle istina – samo što je užina visoka 163 centimetra, tetovirana akrobatkinja na svili, slasnih oblina, zategnutih od vežbanja, koja užasno peva uglas sa pesmom „Wrecking Ball“ dok odjekuje celim imanjem.

Nema pojma da se naslanjam na dovratak dok iz sveg glasa peva svaku reč.

Užasno peva.

Dobro, ne može svako biti savršen. Ali, Isuse, njen užasan glas mogao bi da probudi mrtvaca.

Njen bikini – sićušna crna stvarčica – pripija joj se uz telo.

Jebeno mi se urezuje u um dok se kreće unaokolo, zalupajući ormariće i dalje pevajući kako pesma ulazi u refren.

Pretražuje zamrzivač, a zatim i veliki zamrzivač u uglu, potpuno nesvesna da sam ovde.

Ovde neće pronaći led, ali pustiću je da nastavi.

Pogled je predivan.

Pogled mi se, postideno, spušta na njenu zadnjicu dok se isteže kako bi dohvatila gornji ormarić, stenjući kada ne uspe.

„Led je u zamrzivaču dole u podrumu“, kažem joj, smeškajući se kada poskoči od iznenađenja i okrene se.

„Jebote, Kade!“

Prisloni dlan na potpuno golo i mokro poprsje.

„Mislim da mi je srce upravo eksplodiralo.“

Zacerekam se, a zatim se zaustavim. Ne smajem se pred ljudima pored kojih se ne osećam prijatno.

A ona je poslednja osoba na svetu pored koje bih mogao da se osećam opušteno.

Od nje mi se vrti u glavi, izluđuje me i čini jebeno nervoznim.

Umesto toga trepnem i odgurnem se od dovratka, prilazeći dok ne stignem do sredine kuhinje.

„To bi bila ruptura srca, a češća je nekoliko dana do nekoliko nedelja nakon srčanog udara.“

„To je bila metafora, seronjo“, odbrusi, a ja ne uspevam da zaustavim smeh.

Zalupi zamrzivač i stavi ruke na kukove.

Kukove koje sam držao u svojim dlanovima.

Kukove koje ponovo želim da držim.

Ovlaži usne, a moj pogled pada na njena usta.

Jebote.

Sve o čemu razmišljam od one noći jeste Stacey i to počinje da me izluđuje.

Ona mi je ovo uradila, pa može jebeno i da popravi.

„Šta hoćeš?“ pita, prekrštajući ruke. „Ako si ovde da me zadirkuješ zbog toga što sam te poljubila i koliko sam bila loša u tome, ne trudi se. Večeras nisam raspoložena za tvoje sranje, Kade.“

Način na koji izgovara moje ime tera anksioznost da mi se razlije po koži.

Želim samo da kažem da moram ponovo da je poljubim, ali umesto toga glupo odgovorim:

„Led.“

Namršti se.

„Led? Piješ pivo iz flaše. Zašto bi ti trebao led?“

Jebote.

Dobro, razmišljaj, Kade, glupi kretenu.

„Predugo ti je trebalo“, kažem, oslanjajući lakat na kuhinjsko ostrvo. „A gledala si na pogrešnom mestu.“

„Kako god.“

Pre nego što stigne do stepenica koje vode u podrum, pomerim se u stranu da joj preprečim put.

„Čekaj.“

Pokušava da sakrije, ali definitivno sam video kako me je odmerila.

Još sam mokar od vode, baš kao i ona.

Proguta knedlu i napravi korak unazad.

„Šta?“

„Poljubac...“

Nemam pojma šta, jebote, radim, govorim ili mislim. Siguran sam da mi se ruke tresu.

„Šta si mislila o njemu?“

Ja sam idiot – jebeni, sramotni idiot.

Zašto joj jednostavno ne kažem da sam se samozadovoljavao dok sam mislio na nju pre manje od dvanaest sati?

Slegne ramenima, kao da je nije briga.

Bar mi se ne smeje.

„Imala sam velika očekivanja, s obzirom na to koliko si pun sebe, ali imala sam i bolje.“

Ma nema jebene šanse.

„Lažeš. Bio sam ti prvi poljubac“, odgovorim, zamišljajući kako joj hvatam lice i prislanjam usta uz njena.

Zamišljajući je ključna reč.

Jer sam jebeno prevelika kukavica da to zaista uradim.

„A ti si bila moj.“

„Vidiš, u to mi je teško da poverujem. Ako ti treba izgovor za to koliko je bilo loše, nemoj sebe previše da kriviš. Znam da ti se gadio izazov isto koliko i meni.“

Ne bi trebalo da me povredi njen komentar, ali ipak me povređuje.

„Nije mi se gadio.“

Podigne obrvu.

Gubim strpljenje i polako joj prilazim.

Iako se ponaša samouvereno i kao da je ništa od ovoga ne dotiče, znam da joj puls udara u vratu.

Dovoljno sam blizu da vidim kako joj koža treperi sa strane grla.

Želim da zubima uhvatim to mesto.

„Hoćeš da ti dokažem da mi se nije gadio?“

Nemam pojma odakle mi to, ali reči su već izašle iz mojih usta.

Zaista sam to rekao.

Ja.

Kade Mitchell.

Upravo sam pitao Stacey Rhodes da li želi da joj dokažem da mi se nije gadio poljubac.

Da... impliciram da želim ponovo da je poljubim?

Ne znam.

„Pegava?“ navaljujem, videvši kako njena slika loše devojke počinje da popušta dok nervozno gricka usnu.

Približim joj se, osećajući toplotu unutrašnje panike, a ona izlance:

„Mokra sam.“

Nakrivim glavu.

„To je prilično direktno. Ne znam da li znaš, ali i ja sam.“

Kosa mi je mokra, baš kao i njena. Sitne kapljice i dalje klize niz njeno telo i potpuno mi remete razum.

Ćuti, ali vidim bes u njenim očima.

Zbog toga je još privlačnija.

„Rekla si mi da nastavim“, podsećam je, puls mi ubrzava dok pravim još jedan korak i dodatno smanjujem razmak između nas.

„Ili ćeš i zbog toga da lažeš? Oboje znamo da se nijednom od nas nije gadio.“

Oči joj zasijaju, grlo joj radi dok spuštam drhtave ruke na pult sa obe njene strane.

Stacey podigne bradu.

„Bio je to izazov.“

Ugao usana mi se podigne.

„Onda te izazivam da me ponovo poljubiš.“

„Tvoja sestra bi mogla da uđe“, kaže drhtavim glasom, a pogled joj leti prema vratima, pa prema zadnjem ulazu.

Nema osoblja. Nema ljudi.

Samo mi.

Moja sestra neće ući.

Lena je lenja kučka, a kuhinja je predaleko od nje. Uostalom, Base će je zabavljati svojim flertovanjem. Verovatno ju je do sada već gurnuo u bazen.

Kapljice vode klize joj niz grudi i trudim se da ih ne gledam dok upijaju se u punoću njenih grudi.

„Onda bi trebalo da se vrati i ponovo izađe.“

„Ubila bi me.“

Oboje se klatimo na ivici ove privlačnosti, uže se zateže pa ponovo popušta, a niko od nas ne pravi prvi korak.

A jebeno želim da ga ona napravi, jer nemam pojma šta ću uraditi ako me odbije.

Pokušaću da je poljubim i udariću joj zubima o zube ili ću je povrediti.

Hajde, Kade, govorim sebi.

Želi to.

Samo je jebeno poljubi i ignoriši koliko te ovo izluđuje.

„Čisto sumnjam da bi te ubila.“

Frkne.

„O, da li se ti to šališ? Nisi video koliko se naljutila zato što su nas izazvali?“

„Iskreno, nije me jebeno briga“, kažem, pluća mi gore od pritiska.

„Poljubiću te, a onda ćemo se vratiti na žurku, važi?“

Pogled joj pada na moja usta, a zatim se vraća na moje oči.

„Zašto želiš da me poljubiš?“

„Zato što mi se svidelo“, lako priznajem, a oči joj se rašire.

„Zato mi treba još jedan ukus, Pegava“, kažem tihim glasom, a ruke me svrbe od želje da je dodirnem, da joj prođem prstima kroz kosu i povučem je dok joj se glava ne zabaci unazad, dajući mi dovoljno prostora da joj usnama osvojim vrat.

„Onda ću te ostaviti na miru.“

Jedino što kaže jeste:

„Dobro.“

Grudi mi se podižu i spuštaju u ritmu njenih.

„Dobro“, ponovim, savijajući prste na pultu pored nje.

Progutam knedlu i brojim do tri, ali se ne saginjem da joj uhvatim usne.

Ova devojka je predugo moja opsesija i od one noći u šatoru ne mogu da mislim ni o čemu drugom.

Pogrešno je.

I koliko god da ne želim da budem poput svog oca, mislim da možda postajem takav.

Ko postane ovakav posle jednog poljupca?

Da li je i on bio takav prema mojoj majci?

Hoću li zauvek čeznuti za ovom devojkom?

Odbacujem sve te misli kada kaže:

„Ali...“

Gledam kako ponovo pogleda prema vratima.

„Lu...“

Brine se da ćemo biti uhvaćeni.

To je dobra stvar, zar ne?

Želi da je poljubim.

Mislim.

Iskreno, nije me jebeno briga ako moja sestra uđe.

Može da odjebe i da se ne meša u ovo.

Šta god ovo bilo.

Nastavi.

Uхватim joj vilicu između palca i prstiju i spustim glavu, nosom dodirujući njen.

„Rekla si mi da nastavim.“

„Ja... jesam“, dahne.

Palcem joj prelazim preko brade i mekoće donje usne.

„Hoćeš li?“

Prolazi nekoliko trenutaka i nešto mi grebe iznutra grudi sve dok konačno ne prošapuće:

„Da.“

Umesto da krenem prema njenim usnama, prislanjam usta uz njenu vilicu i uživam u ukusu njene kože dok nižem poljupce duž nje.

Osetivši kako joj dah zastaje, nežno je gricnem, spuštajući usne prema ubrzanom puls u njenom vratu koji ne mogu da prestanem da gledam.

Trgnem se kada joj se dlan podigne uz moja gola prsa, a mišići se zategnu pod njenim nežnim dodir.

Pokuša da se povuče, baš kao one noći u šatoru, ali slobodnom rukom uhvatim je za ručni zglobov i zadržim je tu.

Dodir mi je odbojan i nepotreban.

Jedva grlim i sopstvenu majku.

Osoba koja otvoreno želi da me dodiruje, mazi i oseća moju blizinu tera mi kožu da se naježi.

Oduvek sam bio takav, ali kada me Stacey dodiruje, čak i ako je to samo ruka na mojim grudima ili ramenu, osećaj je drugačiji.

Uopšte mi nije odbojan.

Ali mi je i dalje stran.

Nepoznat.

Ipak želim da ga još istražim.

Pritisnem njen dlan na svoje grudi i ne puštam ga.

Verovatno misli da sam čudak, ali sviđa mi se njen dodir.

Sviđa mi se njen ukus.

Sviđa mi se način na koji joj dah zastane dok joj ljubim vrat.

Sisam kožu njenog grla i privlačim je među zube.

Zvuk koji ispušta tera me da zastanem.

Nikada ovo nisam radio.

Nikada nisam ljubio devojčin vrat dok joj oslobađam vilicu da bih joj uhvatio kosu i nagnuo glavu u stranu, dajući sebi bolji pristup.

Ne znam ni kako znam da to uradim.

Samo... znam.

Oči mi se sklapaju dok mi prstima prolazi kroz kosu, a osećaj je previše intiman i nametljiv.

Shvata šta se dešava i spušta dlanove na moja ramena dok joj i dalje ljubim vrat.

Sada svira spora rok pesma, ali ja čujem samo nju.

Tiho zajeca i zabaci glavu dok joj sisam kožu, i siguran sam da čujem svoje ime izgovoreno poput jebene molitve.

Uspravim se, obuhvatim joj lice šakama i kako treba pritisnem usne uz njene.

Bez daha, oboje tonemo u poljubac, njeni prsti mi se zarijavaju u ramena dok spuštam ruke na njene kukove i stežem ih kada razdvaja usne, dopuštajući mi da jezikom dodirnem njen.

Ovo je isto, a opet drugačije.

Pre smo morali to da uradimo.

Ovog puta to radimo svojom voljom.

Produbljujem poljubac i jače je pritiskam uz pult jer to želim.

Ona mi uvlači donju usnu među svoje usne i grize je jer to želi.

Ne oseća se na alkohol.

Pila je voćno piće, ali definitivno bez alkohola.

Nehotice zastenjem kada mi sisa jezik i, bez razmišljanja, uhvatim je za zadnji deo butina i podignem na pult.

Ponovo se ljubimo, dublje, njene noge se razdvajaju kako bih mogao da stanem između njih, sve dok ne obavije članke oko mojih leđa, a ruke oko mog vrata.

„Moramo da budemo oprezni“, kaže uz moje usne, i dalje prelazeći jezikom preko mog.

„Bilo ko...“ Još jedan dodir jezika. „Može da uđe.“

Njena gola koža pod mojim rukama je vreća, meka i zarazna i, kada bi to bilo prihvatljivo, ljubio bih joj butine i sisao kožu dok ne ostavim trajne tragove.

Lizao bih sve do njenog...

Ne.

To je previše.

Ako ne stanem, mogao bih da je uplašim.

Prvi se odmaknem i gurnem ruku u kupaći šorts kako bih sakrio koliko sam uzbuđen.

„Zaboravila si led, Pegava.“

Sklizne s pulta.

Na moje zadovoljstvo, nasmeši se dok gricka usnu, onu istu koju sam malopre imao među zubima.

„Pokaži mi gde je.“

Nasmešim se i krenem za njom iz kuhinje, gledajući njenu zadnjicu s leđa.

Lagao sam kada sam rekao da ću je ostaviti na miru.

Ona hrani moju opsesiju, a ovo će samo postajati gore.

Ovo je tek početak.

KADE

Treptanjem pokušavam da rasteram maglu pred očima dok sedim naslonjen na vrata kupatila. Svetlost me zaslepljuje, a glavobolja se približava granici nepodnošljivog.

Začuje se kucanje na vratima.

„Kade?“

Zatvaram oči i ignorišem je dok bol u slepoočnicama postaje sve jači. Naginjem se napred i duboko udahnem pre nego što uzmem telefon i otvorim poruke.

Prsti mi drhte dok kucam poruku mami.

Ja: Jesi li još s tatom?

Odmah je vidi, ali mi se vid toliko zamuti da dlanovima trljam oči.

Ranije sam uzeo samo dve linije, ne celu kesicu, ali osećam se kao da me sekunde dele od gubitka svesti zbog još jednog predoziranja.

Ako se onesvestim i ponovo počnem da sanjam Stacey, biću više nego jebeno besan.

Mama: Da, dušo. Hoćeš da razgovaraš s njim? Je li sve u redu?

Ja: Da. Pozvaću za deset minuta.

Umivam se mnogo jače nego što je potrebno, ignorišući još jedno kucanje na vratima.

Pluća mi se bore za vazduh, a bolno zujanje u ušima toliko je intenzivno da se iznenadim što mi krv već ne curi iz njih.

Hvatam se za ivicu lavaboa i spuštam glavu dok mi kolena drhte.

Nešto mi sedi na grudima – pritiska ih svom snagom.

Ključevi od automobila su pored nesesera, pa ih uzimam – i odmah mi ispadaju na mermerni pod.

„Jebote“, promrmljam.

Staceyin nežni glas me, iritantno, umiruje.

„Kade? Jesi li dobro? Možeš da razgovaraš sa mnom.“

U pravu je, tačno je s druge strane vrata.

„Žao mi je.“

Zastenjem u dlanove.

Bolje joj je da odjebe.

Stavljam glavu pod mlaz vode i natapam kosu ledeno hladnom vodom, a zatim je sušim peškirom, ali ništa mi nije bolje.

Šta god da mi juri kroz telo, potpuno me onesposobljava – šake mi se grče, lice mi trne i poslednje što ću uraditi jeste da od nje tražim pomoć.

„Nećemo ovo učiniti neprijatnim. Znam da ti nije značilo ništa, u redu? Možemo da zaboravimo da se dogodilo ako će ti tako biti lakše. Izađi, pa možemo da gledamo neki film ili nešto.“

Isuse, zašto jebeno ne mogu da dišem?

Ponovo otvaram poruke i gledam poslednje poruke od Bernadette.

Bernadette: Poslala sam ti kontakt za posao kojim ćeš se pozabaviti dok čekaš let. Bez nereda – razumeš?

Bernadette: Jesi li sam u hotelu?

Ja: Da.

Bernadette: Dva sata, Kade. Ovo je velika zarada za oboje – nemoj da sjebeš stvar.

Manje od sat vremena kasnije poslao sam joj potvrdu da je posao završen i fotografiju glave tog tipa.

Iako sam namerno napravio popriličan nered koji će ona morati da očisti.

Meta je bio nasilni kreten.

Zaslužio je.

Muka mi se penje u grlo zajedno s anksioznošću koja me trenutno razdire.

Stacey sedi na krevetu, prekrštenih nogu i zabrinutog izraza lica kada izađem iz kupatila.

Uzimam torbu i prebacujem je preko ramena.

„Kade.“

Sada ustaje i prilazi mi.

Izmičem njenoj ruci.

„Nemoj jebeno da me dodiruješ.“

Reči izlaze iz mene prigušeno i na silu.

„Gde ideš?“

Zaustavlja se nasred sobe.

„Razgovaraj sa mnom. Nemoj da ovo učiniš neprijatnim.“

Ne odgovaram joj dok zalupim vrata i proveravam da li su zaključana.

Brzo šaljem poruku Barryju i kažem mu da postavi čuvara ispred sobe.

Odmah potvrđuje.

Klimam glavom jednom od svojih ljudi dok izlazim iz hotelskog lobija.

Napolju crni SUV čeka s još nekoliko mojih ljudi, spremnih za instrukcije.

Gde god da idem, oni su uvek u blizini.

Uvek mi čuvaju leđa.

Uvek su na oprezu.

Uvek čekaju.

Kada sednem na vozačko mesto svog R8, odmahnem glavom zbog njenog mirisa koji je svuda oko mene.

Zar ne mogu da pobegnem od nje?

Prvo – moja je bivša.

Drugo – najbolja je prijateljica moje sestre i uvek je tu.

Treće – dolazi u Ameriku.

Četvrto – zaglavljen sam s njom u jebenoj hotelskoj sobi.

I peto – najveći haos u mojoj glavi ove godine – želim da se vratim i jebem joj mozak iz glave, da je ponovo čujem kako stenje moje ime, da osetim njenu kožu pod rukama i njen ukus na jeziku.

Prislanjam čelo na volan kako bih izbacio sve te misli i dozivam u sećanje video – onaj koji je pokrenuo sve ovo – srećom, gubeći poluerekciju koja je počela da se javlja.

Mama se javlja nakon drugog zvona.

„Halo, dušo. Imamo deset minuta pre nego što se poseta završi.“

Vodimo onaj uobičajeni razgovor napred-nazad o tome kako nam je prošao dan dok pokušavam da se usredsredim.

Tamo je sunčano, ovde pada kiša.

Luciella se celo jutro svađa s Baseom i jedva čeka da nas vidi.

Šapuće nešto mom tati:

„Otići ću do kupatila i ostaviti vas dvojicu malo nasamo.“

Pluća su mi još jebeno u plamenu.

„Hvala, mama.“

Nekoliko sekundi tišine.

„Kade?“

Dubok, preteći glas odzvanja kroz telefon.

Koliko god da se svet plaši Tobiasa Mitchella, on je moj otac.

Ima svoje probleme i užasnu prošlost, ali nisam ni ja mnogo bolji.

Za samo dve godine oduzeo sam više od stotinu života, dok je on ubio četvoro ljudi.

On može da se opravda time što nije razumeo razliku između dobra i zla, ali ja vrlo dobro znam šta radim kada nekoga pronađem, nateram da krvari i moli za milost.

„Tata...”

Zastajem dok mi knedla steže grlo.

Sve me pogađa odjednom.

„Sine?”

Zatvaram oči.

„Može... Može li neko da nas čuje?”

„Samo ja.”

Stežem zube, nesiguran koliko mogu da kažem.

Ne zna da sam vezan za Bernadette i njen sjebani svet, a ne verujem da bi ga čak ni ustanova mogla držati na lancu kada bi saznao.

Počeo bi od Archieja i obezglavio ga dok bi Bernie užasnuto posmatrala.

Ipak, ja želim da budem taj koji će završiti s njom.

Pritisak koji mi gnječi grudi postaje još jači i siguran sam da moj tim, koji sedi u SUV-u preko parkinga, može da me vidi kako se povijam preko volana.

Udahnem koliko duboko mogu.

„Propustili smo let. Sledeći je sutra.”

Zastajem i gutam knedlu dok mi znoj izbija po celom telu.

„Moramo da delimo hotelsku sobu, a unutra je samo jedan jebeni krevet.”

„Pazi na rečnik.” Uzdiše. „Šta si uradio?”

„Previše.”

Uspevam još jednom da progutam knedlu dok mi znoj klizi niz lice.

„Tata... ne mogu kako treba da dišem i... grudi me ubijaju. Usne mi trnu, a i šake. Isto kao kada mi se to dešavalo dok sam bio klinac.”

Nismo dugo razgovarali.

Skoro dve godine.

Ali znam da može da me izvuče iz ovoga.

Uvek je ranije mogao.

Tata tiho zazuji, a nekoliko sekundi prolazi.

Čujem snažno, nepravilno lupanje sopstvenog srca u ušima.

„Vidiš li?”

Vilica mi se iznova steže i opušta, a prsti opsesivno lupkaju po volanu.

Kokain bi sada polako trebalo da napušta moj sistem.

„Da. Vidim.“

„Pet predmeta koje vidiš. Reci mi.“

Izdahnem i pogledom pretražim okolinu.

„Drugi automobili. Ulična svetiljka. Tabla na hotelskom parkingu.“

„Dobro. Nastavi.“

Tata ćuti dok pokušavam da se koncentrišem.

Polako, bol u grudima malo popušta, ali ne potpuno.

„Lisica je upravo pretrčala ono malo brdo ispred mene.“

„Sećaš li se da je Luciella htela lisicu kao kućnog ljubimca kada je imala deset godina?“

Osmeh mi povuče uglove usana.

„Da.“

„Još jednu, sine.“

Moj um nije protiv mene.

Sva ova panika je samo u mojoj glavi.

„Mogu da je namirišem u automobilu. I dalje nosi isti parfem.“

Znam da klima glavom.

„Onaj koji si joj ti kupio?“

„Da.“

Gledam u suvozačko sedište i zamišljam njene nežne noge, izvajane godinama plesa, i kosu koja joj leti oko lica dok vozim sve brže.

Smeje se, a zatim mi se penje u krilo.

„Isti. Flowerbomb.“

„Morao si da provodiš vreme s njom.“

Skrećem pogled s njene halucinacije pored sebe.

„Da.“

„I kako se zbog toga osećaš?“

„Kao da mi nije smetalo što sam prekršio prva četiri pravila. Ali sada žalim zbog toga, jer na kraju dana ona ne zasluži da prekršim peto.“

Tata mi je pomogao da formiram tih pet pravila.

Bio sam potpuno van sebe odmah nakon našeg raskida i znao je da sam na nekoliko sekundi od toga da izgubim kontrolu.

Mislio je da će mi to pomoći da ostavim alkohol, potpuno nesvestan svih droga koje sam uzimao.

Trebao mi je neko da popuni prazninu, a opijanje do stanja kome bilo je najbolji način dok mi je Bernadette visila nad glavom i vodila me u podzemlje kao životinju u klanicu.

„Posmatram je“, priznajem. „Kada je u vili, u studiju ili šeta tržnim centrom. Ako je ne vidim bar jednom dnevno, poludim. Penjao sam se do njenog prozora da je gledam kako spava i pokušavam da hakujem njen telefon već godinu dana. Hakovao sam Luciellin.“

A ljude s kojima spava pronalazim i činim da nestanu, ali taj deo zadržavam za sebe.

„To je ekstremno“, odgovara tata. „Ali razumem.“

Naravno da razume.

„Ipak, ne mogu da prestanem da je mrzim.“

„Pomoglo bi kada bi joj dozvolio da objasni.“

Šaka mi gotovo smrvi telefon uz uvo.

„Ne. Već smo razgovarali o tome. Nijedna od njih ne zasluži da je jebeno saslušamo.“

„Prestani da psuješ.“

Tata na trenutak zaćuti.

„Šta se još dogodilo? Tvoja majka je zabrinuta za tebe.“

Skrećem mu pažnju s mene.

„Stacey ima mnogo modrica“, kažem. „Deluju sveže. Kada sam ih video, rekla je da su većinom od studija.“

Nastaje duga tišina, pa dodajem:

„To mi daje povoda za razmišljanje.“

Izvlačim cigaretu i pripalim je, zahvalan što mi pluća dovoljno dobro funkcionišu da mogu da unesem dozu nikotina koja mi je potrebna.

Žar baca blag sjaj po automobilu dok uvlačim dim duboko u pluća.

„O čemu razmišljaš?“

Izduvam oblak dima kroz prozor.

„Dobar je lažov, ali Luciella trenira isto što i ona i nije sva u modricama. Neko ju je povredio.“

Stacey je verovatno najbolja vrsta lažova – ona najproračunatija i najviše sklona manipulaciji.

Znam.

Bio sam na prijemnoj strani njenih laži.

„Nisi primetio ništa dok si je pratio kao neki ludi bivši dečko?“

Oko mi zatreperi zbog njegovog tona.

„Ne.“

„Gde je Stacey sada?“

„U hotelskoj sobi. Vrata su zaključana, tako da neće moći da dođe do nje.“

U sebi zastenjem čim reči napuste moje usne.

„Ko?“

Ton mu je opasan.

„Niko.“

„Kade. Ko onda ne može da je pronađe?“

„Nije važno.“

Čujem kako mu ruka udara o nešto.

„Nemoj da kriješ ovakve stvari od mene. S kim si u problemu?“

Ponovo povučem dim, uživajući u pečenju pri svakom udahu.

„Ako ti kažem, pokušaćes da pobegneš. Bolje ti je da ne znaš. Ja ću se pobrinuti za to.“

Smeje se i jeza mi prolazi niz kičmu.

„Misliš da sam zaglavljen ovde? To je uvreda, sine. Trebalo bi mi manje od jednog dana da izađem odavde i stigнем na pola puta do Škotske.“

Podignem obrvu.

„Mogao bi da pobegneš?“

„Istog trenu. A sada mi reci šta se dešava.“

Ignorišem drugi deo.

„Zašto onda nisi pobegao?“

„Moja porodica je srećna – zašto bih to uništio? Povredio sam tvoju majku pokušavajući da je volim onako kako je njoj bilo potrebno. Koliko god da će mi ona zauvek biti sve, nikada nisam mogao da joj pružim ono što je želela.“

Hvatam se za ovu temu, znajući da je toliko zaluden kada je moja majka u pitanju da će ostati pri tome.

„Mislim da te i dalje voli. Vidim to po tome kako se promeni kada si tu.“

Istina je.

Mami lice zasija čim ugleda mog tatu ili razgovara s njim.

Voli mog očuha Ewana, to znam sigurno, ali potpuno je drugačija i življa kada je s mojim ocem.

Da on nije psihopata koji joj je priredio pakao dok su bili u dvadesetim, možda bi imali šansu.

Ali, iskreno, prema izveštajima koje sam čitao o njima, bili su toksični.

Osim toga, volim Ewana.

Tišina.

A onda:

„Voleo bih da je to istina, sine. Ewan je ljubav života tvoje majke, a ona je ljubav mog života. To se ne može promeniti.“

„Zvuči jadno“, kažem, izbacujući dogorelu cigaretu kroz prozor, a zatim ga pritiskom na dugme ponovo zatvaram.

„Više od dvadeset godina si zaključan i još je voliš?“

„Ne prođe nijedan dan da je volim išta manje.“

Da, kao što rekoh... jadno i zabludelo.

„Mogu da čujem da se osećaš bolje. Dobro. I mi smemo da imamo loše dane. Kod tebe je kasno. Zašto ne pokušaš malo da odspavaš pre leta?“

Zatvaram oči dok mi glava pada na naslon za glavu.

„Ona je tamo, sećaš se?“

Pauza, a onda se podrugljivo nasmeje.

„Onda pokaži malo samokontrole kada si s njom.“

Čujem mamu kako pita da li je sve u redu, a on joj odgovara da jeste i da će odmah doći.

„Provešću malo vremena s tvojom majkom pre nego što ode. Idi u sobu i spavaj. I, jebote, sine, drži kurac u pantalonama i ne upadaj u nevolje.“

Mama prekoreva tatu zbog rečnika.

Nasmejem se.

„U redu.“

Okleva.

„I, Kade?“

„Da?“

„Izvini zbog onoga što se dogodilo kada si poslednji put bio ovde. Nisam imao pojma koliko ti je značila.“

Poziv se prekida.

Gledam u ekran s gorkim ukusom u ustima.

Tata bolje od bilo koga zna kako je želeti nekoga koga ne možeš imati.

Njegova prepreka je on sam, dok je moja to što ne verujem ni jednoj jedinoj vlasici na Staceynoj glavi.

Imamo šest sati do leta.

Nema jebene šanse da to preživim.

Dovoljno sam iskren prema sebi da priznam da me je strah da ponovo budem u onoj sobi s njom.

Telefon mi zavibrira u ruci dok prilazim Barryjevom automobilu.

Kad već pominjemo đavola.

Stacey: Ozbiljno nećeš spavati u automobilu? Ubica je na slobodi! Spavaću na podu ili u kadi. I neki tip je ispred vrata – rekao mi je da čekam da se vratiš kada sam pokušala da izađem po tebe. O čemu se radi?

Nema pojma da sam ja čudovište koje noću pravi buku.

Grizem usnu dok ponovo kuca, i dalje osećajući njen ukus čak i nakon što sam temeljno oprao lice.

Barry ćuti dok ulazim na suvozačko mesto SUV-a.

Stacey: Shvatam, mrziš me. Ono što se večeras dogodilo bio je trenutak loše procene s obe strane, ali moramo da se ponašamo kao odrasli. Dogovorićemo se da ne prilazimo jedno drugom, čak i ako budemo u iskušenju, u redu?

Ja: Prestani da mi šalješ poruke.

Impulsivan odgovor zbog kog se pokajem čim ga pročitam.

Trudim se da se ne nasmejem kada mi pošalje emotikon srednjeg prsta.

Njen ratni poklič.

Pogledam Barryja, koji me posmatra podignutih obrva i čeka da progovorim, dok mu prsti lebde iznad laptopa.

„Da li se smeškaš?“ pita. „Nemoj to da radiš, jezivo je.“

„Odjebi. Možeš li da utvrdiš ko ju je zvao pre otprilike sat vremena?“

„Mogu da pokušam. Telefon joj je i dalje zaključan – ne mogu da provalim u jebenu stvar.“

„Ima i modrice.“

Trljam lice.

„Mislim da je onaj kreten tuče. Možeš li da proveriš? Ruke su mi vezane dok sam s njom.“

Barry klimne.

„Videću šta mogu. Trebalo bi da spavaš.“

„Da“, kažem uz zevanje.

U iskušenju sam da se vratim u sobu, samo da je vidim, ali time bih samo hranio posesivnu stranu sebe koja svakodnevno prati svaki njen jebeni korak.

Sam sebi sam najveći neprijatelj.

Mrzim je, ali ne mogu da živim ako ne znam šta radi.

Posle deset minuta i još jedne cigarete, otvaram svoju tajnu aplikaciju, prebacujem novac na nju i pravim drugačije planove za put.

Imam i više nego dovoljno novca od ugovora, klijenata i poslovnih udela, tako da novac nije problem kada je putovanje u pitanju.

S obzirom na broj zadataka koje sam odradio tokom poslednje dve godine, moj bankovni račun mogao bi da parira zbiru računa moje majke i Ewana.

Večerašnji ugovor doneo mi je trista hiljada.

Trebalo mi je manje od sat vremena da završim posao.

Nekada sam to mrzeo, ali više ne toliko.

To je u meni probudilo duboku glad za krvlju i haosom.

Doživljavam nalet adrenalina kada povređujem ljude.

Znam da je pogrešno, ali sada je to ugrađeno u mene.

I dalje mogu da vidim krv tipa kojeg sam večeras obezglavio i čujem njegove krike za pomoć dok sam ga jurio s mačetom i fantomkom na glavi.

Kada dogovorim vreme i mesto na kojem će moj privatni avion sleteti i dopuniti gorivo, šaljem poruku Stacey.

Ja: Spremi se. Avion poleće za nekoliko sati.

Ja: I dogovoreno. Pokušaj da držiš ruke podalje od mene.

STACEY

Moje telo gori.

Kadeovi dodiri koji su još uvek prisutni na mojoj koži deluju poput duhova.

Nemam pojma šta se dogodilo. Jednog trenutka sam bila na sve četiri, spremna – čekala da me Kade uzme otpozadi. Srce mi je toliko brzo tuklo, kao da mi je u grudima buknila iskra jer smo ponovo bili tako blizu. A već sledećeg trenutka bio je beo kao krpa i jurio u kupatilo, uz svoje uobičajene odvratne komentare.

„Nikad se ne menjaš, zar ne?“

Očigledno ne. Ne kada je on u pitanju. Kako možemo da budemo razdvojeni dve godine, a onda ponovo skliznemo u ovo? Nekada smo upoznavali tela jedno drugog i učili kako da onom drugom pružimo zadovoljstvo.

Istraživali smo jedno drugo, živeli i voleli, a onda ležali jedno drugom u naručju. Nije bilo grubosti niti njegovog ponižavanja mene na bolne načine.

Sramota mi prožima telo. Od toga što je primetio modrice i ožiljke kojima me je Chris prekrio, do toga što sam mu dozvolila – nekome ko tvrdi da me prezire – da me dovede do vrhunca... više puta.

Mrzi me. Toga sam svesna. Ali me istovremeno i zbunjuje. Prešli smo put od toga da smo bili nadomak seksa do toga da mi je rekao da putujemo privatnim avionom.

A zašto je ispred moje sobe bio telohranitelj? Kade ga je otpustio kada je došao u sobu i uzeo moje torbe, a nije odgovorio ni na jedno moje pitanje o tome kako je uopšte moguće da ćemo leteti privatnim avionom.

Navukla sam najprikladniju odeću koju sam imala – crnu letnju haljinu do polovine butina. Podigao je obrvu kada je video šta nosim – biće savršena za Ameriku, ali ovde je usred škotske zime.

Sada se vozimo u tišini, a ja neprestano stežem haljinu zbog guste napetosti koja i dalje visi između nas.

Povremeno pogledam Kadea dok nas vozi do McDonald'sa koji radi dvadeset četiri sata, pre leta, čekajući da vidim hoće li prekinuti tišinu. Ali on već puši treću cigaretu i odvrnuo je muziku, tako da čisto sumnjam.

„The Death of Peace of Mind“ od Bad Omensa svira dovoljno glasno da me zabole uši i, kada pokušam da utišam muziku, on me uhvati za zglob, ne pogledavši me.

„Ne diraj moj jebeni radio.“

Trgnem ruku iz njegovog električnog dodira, frknem i zavalim se u sedište.

„Više mi se sviđao stari Kade. Ovaj novi je smarač i nadržani kreten. Ne moraš stalno da se ponašaš prema meni kao prema govnu.“

Nema odgovora. Čak ni uvrede.

Kada stignemo do McDonald'sa, ne pita me šta želim – naručuje Big Macove za oboje i porciju mocarela štapića.

„A šta ako sam htela nešto drugo?“

Kade izlazi iz reda za preuzimanje hrane i parkira.

„Ne voliš ništa drugo.“

Treptanjem ga pogledam.

„Za nekoga ko ne može da me podnese, izgleda da se sećaš mnogo toga o meni.“

Na licu mu se pojavi osmeh. Suzbija ga, otkopčava pojas i namešta se raširenih nogu.

„Nažalost.“

Jedemo u tišini. Radio i dalje svira, mada ga je sada barem utišao, a telefon mu neprestano vibrira zbog poruka. Odbija poziv, a zatim baca telefon u pregradu između sedišta.

„Možda je bilo važno.“

„Samo jedi, Pegava.“

„Nemoj da me zoveš tako.“

Gleda me sve dok ne sklonim pogled, a obrazi mi gore.

Posle još nekoliko minuta tišine, uzima svu ambalažu i baca je u kantu pored koje je parkirao. Radio se prebacuje na vesti; jezivo ubistvo je glavna vest, a novinar objašnjava da je jedna osoba privedena, dok je drugi osumnjičeni još uvek na slobodi.

„Šefica škotske policije, Bernadette Sawyer, ovde je sa nama. Lično je radila na ovom slučaju proteklih nekoliko sati. Da li biste želeli nešto da poručite javnosti, gospodo?“

Kade zadržava dah i usporava.

„Naravno. Želim da uverim javnost da imamo najbolje od najboljih na potrazi i snažno apelujem na sve koji imaju bilo kakvu informaciju da se jave. Verujemo da su postojala dva napadača i jednog smo privedi. Holyrood Park će ostati zatvoren do daljeg.“

„Da li možete nešto da kažete o nevinom životu koji je oduzet?“

„Zar nije čudno pitati to na—“

„Ššš.“

Prevrćem očima i prekrštam ruke dok Kade pojačava zvuk.

„Identifikovan je kao Matthew Barnwell, tridesetogodišnji muškarac koji se vraćao kući s posla. Porodica je obavestena, a društvene mreže preplavljene su

porukama podrške ovom cenjenom članu zajednice, dok stotine ljudi izražavaju saučešće.“

Kade cokne jezikom.

„Cenjenom.“ Odmahuje glavom. „Jebeno smešno.“

„Poznavao si ga?“ pitam zbunjeno. „Čoveka koji je ubijen?“

„Naravno da ne.“

Sužavam oči i mrštim se.

„Onda šta je smešno?“

„Ne poznaje ga. Kako može da kaže da je bio cenjen? Puna je govana.“

„Pa, barem zvuči zgodno“, kažem. „Baš ima melodičan glas.“

Ništa. Ni reč.

Trzne mu se oko dok naglo pritiska gas. Izlazi na dugačak put ka aerodromu, bez ulične rasvete, kroz tunel od drveća.

Ponovo svira neka pesma Bad Omensa i lupkam stopalom u ritmu.

Pitam u koliko sati polećemo – nema odgovora.

Pitam zašto se ponaša kao idiot – nema odgovora.

Pitam da li želi da razgovaramo o onome što se ranije dogodilo i, naravno, nema odgovora. Šamar bi valjda bio prihvatljiv, zar ne?

„Hajde, Kade. Hoćeš li da me ignorišeš tokom celog puta?“

„Ne planiram da te vidim tokom celog puta“, odgovara ravnodušnim tonom. „Čim sletimo, ova noćna mora je gotova.“

Stežem vilicu dok mi se nervoza i bes šire venama.

Kade ima svako pravo da bude ljut na mene, ali je ipak otišao. I dalje tvrdi da me prezire.

A ipak sada nosim njegovu jaknu jer mi je bilo hladno. Ako Kade zaista, zaista mrzi tlo kojim hodam, zašto me onda uopšte vodi ovim avionom? Zašto me je pritisnuo uza zid u studiju? Zašto me je pratio iz vile da vidi s kim razgovaram na kapiji? Zašto mi je pružio zadovoljstvo?

Zašto je pokušao da me poljubi?

Skupim dovoljno hrabrosti da progovorim i okrenem se prema njemu.

„Nisam znala šta radim“, kažem, ispunjavajući tišinu i pokušavajući da smirim živce.

Preplićem prste. Milion puta sam zamišljala ovaj razgovor i u glavi mi je uvek mnogo lakše da govorim. Zašto mi je toliko teško da priznam šta se dogodilo?

Kadeova brza vožnja i ignorisanje mene nimalo ne pomažu.

„Te noći sam bila—“

Zaustavim se, knedla mi se zaglavi u grlu. Ne uspevam da izgovorim ono što želim.

„Nije bilo...”

Onako kako ti misliš.

„Nisam...”

Želela sam to.

Ali jedino što uspevam da završim jeste:

„Žao mi je.”

Gledam kroz prozor da sakrijem suze koje mi se skupljaju iza očiju dok pokušavam – i ne uspevam – da pronađem glas.

Ako mu kažem šta se dogodilo i koliko puta, pomisliće da sam još prljavija nego što već misli. Iskorišćena. Bezvredna. Ili će reći da lažem. Možda mi neće verovati, a onda će me nazvati osobom koja samo traži pažnju, manipulatorom – toksičnom osobom.

Toliko želim da mu kažem istinu, ali reči ne izlaze.

I dalje nema odgovora.

„Izvini“, kažem ponovo.

Kade se podrugljivo nasmeje.

„Ne troši dah. Stvarno me zabole.”

Odmahnem glavom.

„Očigledno ti je stalo, inače ne bi imao tako užasan stav prema meni.”

Ponovo se okrećem prema njemu i dozvoljavam da mi suza sklizne niz obraz, dok mi usna podrhtava.

„Volela sam te. Želela sam sve s tobom. Zašto bih to uništila? Nikada ne bih namerno—“

Telo mi se cimne unapred kada Kade naglo zakoči. Gume zaškripe po asfaltu sve dok se automobil ne zaustavi.

Kosa mi pada preko lica, ruke su mi na komandnoj tabli, a ja ga gledam raširenih očiju dok teško diše i hvata upaljač.

Gura vrata i izlazi.

„Kuda ćeš—“

Glas mi prekida zalupanje vrata.

Okrenem se i pogledam iza automobila. Vidim ga kako provlači obe ruke kroz kosu.

Otvaram vrata.

„Znaš šta? Jebi se, Kade!“

Krećem prema njemu. Njegove pospane, besne oči prate me dok povlači dim iz džointa. Zaustavljam se ispred njega.

„Ostavio si me. Trebao si mi, a otišao si bez da si se čak i potrudio da se boriš za mene!“

„Zašto bih se borio za tebe?“ zajedljivo pita. „Video sam šta se dogodilo na onom snimku i to mi je bilo dovoljno da vidim tvoje pravo lice. Šta je bilo, bilo je, zar ne? Vрати se u jebeni auto i skloni mi se s očiju.“

Zgrabim mu džoint i bacim ga.

„Nisam znala šta radim! Želela sam te—“

„Stacey, kunem se Bogom, začepi jebena usta.“

Približava mi se.

„Ne zaslužiš vreme da objašnjavaš zašto si uradila ono što si uradila i stvarno me nije briga. Izvukao sam se na vreme kad sam pobeгаo od tebe.“

Stežem zube, a nove suze mi naviru.

„Htela sam da se vratim kući tebi. Plakala sam za tobom.“

„Plakala si za mnom? Kada? Dok si bila na njemu?“

Kade napravi korak prema meni. Samo nekoliko centimetara je između nas i ne ustuknem kada mi uhvati vilicu. Nije stisak grub niti bolan, ali dovoljan da pokaže kako bi mogao da me savlada u sekundi.

Uprkos njegovim rečima, vidim bol u njegovim očima.

„Video sam dokaz da si bila s njim.“

Pušta mi vilicu i prolazi pored mene.

„Čekaju nas kod aviona. Pokreni se ili te ostavljam ovde.“

Poražena, stojim na mestu i razmatram mogućnosti.

Mogu da uzmem svoje torbe i pozovem Uber da me odveze do glavnog terminala na naš prvobitni let, ili mogu da pođem s Kadeom ovim apsurdnim i preskupim privatnim avionom i ćutim tokom celog puta.

Jer jebeš njega.

Jedno je izgubiti glas pred svima, ali izgubiti glas pred nekim koga si volela – kome si verovala – deset miliona puta je gore.

Nikada me niko nije saslušao. Čak me ni tata nije slušao kada sam mu rekla da me Chris zlostavlja.

Ćutanje je kao da si zarobljen u mentalnom zatvoru.

Hladan vazduh mi prolazi ispod haljine i odlučujem da se vratim do suvozačkog sedišta i zatvorim vrata.

„Mrzim te“, kažem nezrelo. „Nikada me više nećeš dodirnuti.“

„Primljeno k znanju.“

Ubrzava niz put, laktom oslonjenim na ivicu vrata automobila.

Prisloni karticu uz čitač na ogradi, koja se zatim otvara. Vozi pravo u hangar, gde nas čeka mali srebrni avion oštrog nosa.

Nikada ranije nisam videla nešto slično.

Naravno, Nora je bogata, ali kad god napuštamo zemlju, uvek letimo komercijalnim letovima.

Muškarac u odelu stoji na dnu spuštenih stepenica.

Kade mu klimne kada krenemo prema avionu.

„Barry.“

„Gospodine“, odgovara on. „Pokupićemo vaše torbe.“

Pogled mu pada na mene.

„Gospođice Rhodes.“

Nakrivim glavu.

„Zdravo.“

„On je moj asistent“, objašnjava mi Kade dok me vodi prema stepenicama.

„Kako možeš ovo da priuštiš?“ pitam zadivljeno, širom otvorenih očiju.

Kadeov jedini odgovor – na moje iznenađenje – jeste da obavije prste oko mog zgloba kada se sapletem na vrhu stepenica, nakon što ugledam unutrašnjost od krem kože i hrastovine.

„Ne, ozbiljno, kako možeš ovo da priuštiš?“

Gledam mini-bar prepun vina, šampanjca i drugih skupocenih stvari. Izgleda kao mali dom u avionu, sa sofom i osam stolica, između kojih su stolovi.

Znam da njegova porodica ima mnogo novca, ali ne ovoliko.

Pa čime se, kog đavola, bavi da bi mogao da priušti ovako nešto?

Toliko sam zbunjena.

Kade me gurne napred kada mi noge odbiju poslušnost.

Vrata se zatvaraju, a mladić sa engleskim akcentom – Barry, Kadeov asistent – prolazi s njim kroz plan leta i sastanak koji ima zakazan dok bude u Americi.

Potvrđuje da su Kadeovi psi trenutno napolju, na imanju, sa osobljem i da će kasnije tokom dana imati zakazanu naprednu obuku.

Podižem obrvu kada Kade izvadi laptop.

Sedam na sedište preko puta njega, i dalje nesposobna da pronađem bilo koju drugu reč osim „jebote“ i „Isuse“.

Zaboravila sam da sam mu upravo vikala, dok se divim svemu oko sebe.

„Nemoj da kažeš Lucielli za ovo“, kaže Kade.

Barry nam sipa po piće i obaveštava nas da polećemo za pet minuta.

„Reći će mojoj mami, a ne mogu da se jebeno bakćem s njenim ispitivanjem i dosadnim pitanjima.“

Nakrivim glavu.

„Hoćeš li odgovoriti na neka moja?“

Otpije gutljaj, zatim spušta čašu na mali sto između nas, a pogled mu se vraća na ekran laptopa.

„Ne.“

„Nisi ti neki ljudi plaćeni ubica, zar ne?“ pitam uz osmeh, pokušavajući da popravim raspoloženje. „Čekaj, tebe plaćaju za seks.“

Zastanem, razmišljajući.

„Diler droge?“

Strogo me pogleda.

„Od tvog glasa me boli glava.“

Prevrćem očima i gledam kroz prozor dok avion izlazi iz hangara.

Nemir mi se uvlači duboko u grudi kada pomislim na sve načine na koje će me Chris naterati da platim zato što sam mu prekinula poziv ili zato što sam uopšte pošla na ovaj put.

Dozvolila sam Kadeu da prekine poziv s mojim psihotičnim polubratom kako bih mogla da se trljam o njega. Što se završilo tako što sam mu sedela na licu. A zatim sam bila savijena preko njega i na korak od toga da me uzme.

A sada sedi preko puta mene u luksuznom avionu, ima asistenta, neobično je bogat, a ja jedino mogu da mislim o tome da dovršimo ono što smo započeli u hotelu.

Mrzim ga. Prezirem.

Mislim da bih mogla da ga ošamarim i da se zbog toga ne osećam loše punih deset minuta.

Ipak, i dalje mogu da budem privučena njime.

Naročito kada vrhom palca prelazi preko usana dok gleda nešto uznemirujuće na laptopu.

Pomera se, nogu raširenih, i slučajno kolenom dodiruje moje.

Podiže pogled i uhvati me kako ga posmatram. Brzo skrećem pogled prema svojim rukama, koje nervozno petljaju u mom krilu.

Ovo će biti dug let.

STACEY

Čarolija privatnog aviona nestala je nakon šest sati.

Spavala sam. Pila sam. Odspavala sam pijanstvo. Molila sam ovog idiota da sa mnom igra „Vidim nešto što ti ne vidiš“, što je on, naravno, odbio.

Šta to kuca?

Obrve su mu skupljene dok se koncentriše na ekran, a ja ga posmatram. Zeva i nervira me što čak i to uspeva da izgleda seksi.

Oslonim laktove na sto između nas.

„Zar ti ne spavaš? Izgledaš užasno.“

Oči su mu upale, pod njima su tamni kolutovi, a kosa mu je odavno prestala da izgleda pristojno. Ovaj čovek nije spavao više od dvadeset četiri sata, a prst kojim lupka po stolu kada ne kuca, kao i način na koji poskakuje jednom nogom, navode me da ga pažljivo proučavam.

On je... drugačiji.

Gotovo bih rekla da se spušta sa nekog opijata, prema onome čega se sećam kada bi Chris uzimao drogu i budio se na podu moje spavaće sobe. Ili prema tome kako bih se osećala jutro nakon što bi mi na silu ugurao tablete u grlo.

Ipak, Kade koji uzima stimulanse deluje potpuno van karaktera, pogotovo ako uzmem u obzir koliko je opsednut fizičkom spremom.

Grickam usnu.

Znam da puši travu, ali Kade ne bi uzimao ništa jače. Sećam se koliko je mrzeo drogu kada smo bili mlađi. Uzimao je lekove da bi držao pod kontrolom sve ono što mu se dešavalo u glavi; znam to jer sam uvek sedela na umivaoniku i pružala mu čašu vode da ih proguta.

Mrzeo je tablete; mrzeo je pilule koje su ga kontrolisale.

Da li se to promenilo?

„Ima sofa pozadi u avionu — zašto ne odeš da legneš?“

Njegove plave oči ostaju na ekranu.

„Nisam umoran.“

Uzdišem.

„Bogat, bezobrazan i očigledno besmrtan, pa ti san ni ne treba. Stvarno si prava prilika.“

Blagi osmeh dotakne mu usne, ali pređe rukom preko lica da ga sakrije i nastavi da kuca.

„Vrati se da spavaš. Tvoje društvo je tada bilo bolje. Zauzet sam.“

„Čime?“

„Poslom“, odsečno odgovara i tako završava naš razgovor.

Zevnem i nasmešim se Kadeovom asistentu.

„Šta još ovde može da se radi?“

Pokazuje prema televizoru, ali odmahnem glavom.

„Imamo društvene igre, ako vas neka zanima?“ ponudi.

„Hoćeš li ti da igraš sa mnom?“ pitam Kadea, ali on samo promrmlja nešto i odmahne glavom, ne odvajajući pogled od laptopa.

Nacerim se Barryju.

„Ti?“

Pogleda prema bratu moje najbolje prijateljice, zabrinutog izraza.

„Gospodine?“

„Radi šta god ona hoće“, kaže, nehajno mahnuvši rukom prema meni.
„Verovatno će ti popušiti ako je zamoliš.“

„Kade!“ uzviknem užasnuto i okrenem se da se izvinim čoveku, koji mi klimne i vrati se na svoje uobičajeno mesto u uglu.

Lupim poklopac Kadeovog laptopa.

„Da li je to stvarno bilo neophodno?“

Polako podigne svoje gotovo srebrne oči do mojih zelenih. Rupice na obrazima mu se pojave dok pokušava da me otera besnim pogledom.

Podižem obrvu, ne mareći što će svakog trenutka eksplodirati.

Kroz stisnute zube procedi:

„Bio sam usred nečega.“

Naslonim lakat na njegov laptop, podbočim bradu šakom i široko se nasmešim.

„A sada nisi.“

„Jebote.“

Odmahuje glavom u neverici dok mu leđa udaraju o naslon stolice.

„Nepodnošljiva si. Šta hoćeš od mene?“

Baci laptop na sto pored nas, a onaj između nas gurne napred sve dok ne klikne u držač.

Laktovima se osloni na kolena i nagne napred. Velike, tetovirane šake prelaze preko lica dok uzdiše, a ja se setim gde su te ruke bile pre samo nekoliko sati i telo mi vrišti da mu se popnem u krilo i nateram ga da mi se potpuno preda.

Njegov moker jezik bio je u meni pre samo malo vremena.

Sećam se kako sam doživela vrhunac iznad njega, koliko je moćno bilo uhvatiti ga za kosu i jahati njegova usta.

Kako mi je njegovo ime tako prirodno izlazilo s usana.

Kako je njegov tvrdi kurac pritiskao moje telo s leđa i koliko sam želela da se gurnem unazad i osetim ga potpuno u sebi.

Mislim da i on možda razmišlja o tome, jer se zavaljuje i namešta u sedištu.

„Prestani tako da me gledaš.“

„Kako?“

Oči mu potamne.

„Znaš kako. Ne sviđaš mi se, a ni ja se ne sviđam tebi, pa zašto onda neprestano buljiš u moj kurac kao da te poziva da ga popušiš?“

Coknem jezikom, iako mi obrazu gore. Njegov asistent ga je sigurno čuo.

„Zar ne možemo jednostavno da ostavimo sve po strani i budemo prijatelji?“

Pogled koji mi uputi naterao me da stisnem noge i iznenada poželim da prihvatim poziv da mu popušim. On je meni pružio zadovoljstvo, pa je pošteno da ja učinim isto.

Očigledno me Kade neverovatno lako uzbuđuje.

„Nismo mi birali da budemo zaglavljani zajedno na putu, zato izbacite iz glave ideju da smo čak i blizu toga da budemo prijateljski nastrojeni. Prestani da pokušavaš da razgovaraš sa— Šta, kog đavola, radiš?“

Skliznem sa sedišta na kolena, uhvatim ga za butine i zabijem nokte u njih.

„Reci svom asistentu da izađe.“

Kade proguta knedlu.

„Odjebi, Barry.“

On se nasmeši, ali osmeh sakrije gotovo istog trenutka kada se pojavi.

„Da, gospodine. Javite ako vam nešto zatreba.“

Klimne mi.

„Gospođice Rhodes.“

Na kolenima mu se nasmešim.

Kade mi uhvati vilicu.

„Prestani tako da ga gledaš“, upozori me.

Skrenem pogled sa Barryja dok pakuje laptop u torbu.

„Ili šta?“

„Nije dobra ideja da me provociraš, Stacey.“ Pomeru se na sedištu. „Ne gledaj moje osoblje. Nikada. Jasno?“

Prevrćem očima.

Začuje se tihi klik, a Kade i dalje besno zuri u mene dok se nameštam između njegovih nogu i klizim šakom preko izbočine na njegovim pantalonama.

Već je tvrd.

Ne kaže ništa dok mu polako povlačim šorts, podižući mu kukove da mogu da ga spustim i otkrijem njegove Calvin Klein bokserice. Njegova dužina napinje belu tkaninu.

Zaječi kada ga pomazim, a ja ga pogledam kroz spuštene trepavice.

„Mrziš što me želiš, zar ne? Sve ti piše na licu.“

Zatvara oči i zabacuje glavu dok dlanom klizim gore-dole duž njegove erekcije. To ga čini još tvrdim, a otečeni vrh proviruje iz bokserica, sa svetlucavom kapljicom preejakulata.

„Da nastavim?“ pitam zavodljivo dok mu polako spuštam bokserice. „Ili želiš da stanem?“

Podigne kukove, vilica mu je stegnuta dok otvara oči i posmatra kako mu spuštam bokserice.

„Izbaciću te iz ovog aviona ako staneš.“

Prazna pretnja ne bi trebalo da me uzbuđuje, ali osećam pulsiranje između nogu. Činjenica da je počela da svira „Take Me Back To Eden“ od Sleep Tokena samo pojačava moju potrebu.

Nacerim se, grickajući usnu da sakrijem osmeh dok ga potpuno oslobađam.

Debeo, dug i prošaran venama, jedva mi staje u šaku kada obavijem prste oko njega. Nežno ga pomeram gore-dole i zavrćem kada stignem do vrha.

Nastavljam da ga milujem, uživajući u načinu na koji mu se mišići zatežu dok me posmatra.

„Upotrebi usta.“

„Reci molim.“

Podiže obrvu i zateže se dok palcem razmazujem njegov preejakulat, a zatim prinosim prst ustima da ga okusim.

Gleda moje usne, grudi mu se podižu i spuštaju.

„Ja ne molim.“

Slegnem ramenima i krenem da ustanem, ali me hvata za rame i gura nazad.

Diše kroz nozdrve i obavija šaku oko moje kose.

„Hoćeš li mi popušiti, Pegava? Ako hoćeš, prestani da se igraš s njim i stavi mi ga u jebena usta.“

Moja vagina zatreperi na njegov mračni ton.

„Nateraj me.“

Zabijam nokte u njegovu butinu dok mi hvata vilicu, otvara usta i prislanja vrh svog kurca na moje usne. Razmazuje preejakulat preko moje donje usne, a zatim pušta moju kosu, gura mi dva prsta u usta i pritiska ih na moj jezik.

Zagrcnem se oko njegovih prstiju, oči mi zasuze.

„Jebaću ti grlo, a ti ćeš biti dobra devojka i progutati svaku kap moje sperme.“

Ne čeka odgovor; izvlači prste i gura kurac u moja usta, a zatim me hvata za potiljak i primorava da spustim glavu dublje.

Zagrcnem se zbog njegove debljine, treba mi vazduh, ali istovremeno želim da ga sisam i osećam kako klizi unutra i napolje iz mog grla.

Pogledam ga i vidim kako grize usnu, želja mu je ispisana po licu dok mi drži kosu u šaci i kontroliše pokrete moje glave.

Izvlači se tek malo, a zatim me ponovo tera da se zagrcnem kada prodre duboko.

Pljuvačka mi klizi iz uglova usana dok pomera kukove i jebe mi usta.

Butine mi mole da ih raširim. Da posegnem između nogu i pružim sebi malo olakšanja, ili ih barem stisnem jednu uz drugu da izazovem makar malo trenja.

Ima nečeg u tome kada gledam muškarca kako zatvara oči i psuje dok mu pružam zadovoljstvo, zbog čega postajem još vlažnija.

„Jebote“, izleti mu dok guram dlan na njegove trbušnjake da zaustavim njegove pokrete i jezikom kružim oko osetljivog vrha, lagano ga sisajući i osećajući njegov ukus.

Izvadim ga iz usta i vratim se milovanju, zbog čega me pogleda besno.

Neću mu prepustiti kontrolu.

Ja imam moć.

Ja kontrolišem ovo.

Na kolenima sam ispod njega, a ipak sam iznad njega.

Krenem da ga uzmem dublje u grlo svojom voljom, ali mi hvata lice i primorava me da ga pogledam.

„Gledaj mene“, naređuje. „Ne skidaj pogled.“

Osećam se sigurno dok ponovo obavijam usne oko njegovog kurca i još malo ga zadirkujem izvlačeći usta.

Osećam se sigurno dok jezikom prelazim duž njegove donje strane i obuhvatam mu testise.

I definitivno se osećam sigurno dok držim pogled na njegovom, posmatrajući ga na ivici da izgubi kontrolu dok ponovo prestajem da ga sisam.

Naš dogovor da se odupremo iskušenju potpuno je propao.

Prislonim usne na vrh i šapnem:

„Moli me da nastavim.“

Kade mi zgrabi šaku kose.

„Molim te, vrati mi ga u jebena usta.“

Ne daje mi vremena ni da bilo šta uradim pre nego što gura vrh kroz moje razdvojene usne i ponovo mi prodire duboko u grlo, brzo podižući kukove.

Zagrcnem se oko njega, ali to ga samo navodi da prodre još dublje, oduzimajući mi vazduh dok mi oči suze.

Povlači me za kosu i izvlači svoj kurac iz mojih usta da mogu da udahnem.

Napeto pita:

„Zašto?“

Zadihano pokušavam da napunim pluća dok mi suze klize niz obraze.

„Zašto šta?“

Pogleda svoj kurac.

Slegnem ramenima uz blag osmeh.

„Duguješ mi.“

Ne sviđa mu se moj odgovor.

Oči mu potamne, hvata kurac i prislanja ga uz moju donju usnu, prevlačeći ga preko mog obraza da obriše moje suze.

„Ovo ništa ne menja.“

Jednom rukom mi prolazi kroz kosu i povlači je dok ne osetim tračak bola, a unutrašnji mišići zatrepere od želje.

„Zajebala si me i ne mogu da ti oprostim. Ne očekuj ništa od mene. Ako želiš da mi pušiš, radi to, ali bez ikakvih očekivanja—“

„Onda prestani da me zaustavljaš, idiote.“

Ponovo ga uzimam duboko u grlo, gutajući oko njega, a njegovi prsti se stežu u mojoj kosi dok mu se oči prevrću unazad.

Zastenje.

„Jebote, Stacey.“

Zadržim ga tako nekoliko sekundi, sisajući i ližući, dok mu se kurac uvećava sa svakim pulsiranjem.

Dubok, vibrirajući stenjaj izlazi mu iz grudi dok ga primam sve do kraja.

Oči mi još više suze, ali nastavljam da ga gledam dok ostajem tako nekoliko sekundi pre nego što se podignem po vazduh.

Bradavice mi se zatežu ispod haljine i borim se protiv poriva da pocepam tkaninu i pomazim svoje bolne grudi.

Naspram njegovog otečenog vrha koji curi, šapnem:

„I dalje me mrziš?“

Zastenje i bori se protiv režanja.

„Prestani da pričaš.“

Kade me dodatno ućutkuje tako što zabija obe šake u moju kosu i povlači mi glavu nadole.

A onda mi jebe usta — brže i snažnije, sve dok se pljuvačka ne skupi u mojim ustima, dok ne počnem da hvatam vazduh i dok nisam sigurna da njegov asistent može da čuje kako se gušim oko njegovog kurca.

Njegovo stenjanje, uzdasi i prigušene psovke ispunjavaju prostor, gotovo nadjačavajući muziku koja dopire iz zvučnika u svakom uglu aviona.

Kade grize donju usnu i vidim da je blizu. Njegov kurac trza se pri svakom pokretu i svakom prelasku mog jezika, kao i pod milovanjem moje ruke.

Ruke su mu i dalje zapetljane u mojoj kosi, drže me na mestu dok snažno podiže kukove.

Zagrcnem se, gušim i stenjem oko njegove debljine, pretvarajući se u tihi zvuk kada mu se pokreti uspore.

„Sviđa ti se ovo, zar ne?“ brzo izgovara. „Vidim koliko si uzbuđena. Prava mala kurva, moja Pegava.“

Usta su mi razvučena oko njegove osnove dok duboko prodire i posmatra kako mi oči suze.

Pomera pramenove tamne kose s mog lica i palcem briše suze.

„Želim ove suze. Bez svih onih drugih drama. Suze zbog toga što mi pušiš. Umireš od želje da se dodirneš, zar ne?“

Uspevam da klimnem glavom sa njegovim kurcem u ustima.

Ako ne dobijem nekakvo oslobađanje, vrisnuću.

Boli me između nogu, grudi su mi teške, a ja nesvesno trljam butine jednu o drugu.

Kade izduva vazduh, grudi mu se snažno podižu dok polako pomera kukove u moja usta.

„Pokaži mi koliko si mokra.“

Bez imalo oklevanja zavlačim ruku pod haljinu da proverim koliko sam vlažna.

Pomeram veš u stranu i zaječim oko njegovog vrha dok vrhom srednjeg prsta kružim po klitoris, konačno dobijajući pritisak koji mi je potreban.

Uvučem prste i podignem ih da mu pokažem koliko sam vlažna.

On nastavlja da se pomera.

„Nastavi da se dodiruješ. Hoću tvoje prste duboko u tvojoj pički dok svršavam u tvoja usta.“

Zajecam oko njega dok uvlačim dva prsta u sebe, a drugom rukom trljam klitoris.

Kade zabaci glavu.

„Jebote. Nedostajala su mi tvoja usta.“

Gurnem i treći prst unutra i blizu sam eksplozije.

Jedva se suzdržavam da ne zaplačem zbog nestvarnog osećaja mojih unutrašnjih mišića koji se stežu oko mojih prstiju, dok se toplota pojačava.

„Možeš dublje da me primiš. Uvuci me u svoje grlo.“

Gura u moja usta, a njegov otečeni vrh udara u zadnji deo mog grla i zatim klizi niz njega.

„Tako. Sve. Uzmi svaki jebeni centimetar. Sad gutaj oko mog kurca. Jebote!“

Već osećam kako se zmija zadovoljstva obavija oko moje kičme i uvija duboko u mom središtu.

Obe Kadeove šake ponovo mi se stežu u kosi, umirujući pokrete moje glave dok mu se kurac kreće u mojim ustima.

Duboko zastenje i svrši mi pravo u grlo.

Njegova dužina pulsira i postaje još tvrđa sa svakim trzajem, a on psuje i bolno steže moju kosu dok snažno sisam, a moj sopstveni orgazam me pogađa — vlažna, zaslepljujuće vrela toplota prolazi kroz celo moje telo.

Posmatra me kako vrištim oko njegovog kurca dok trljam klitoris sve dok više ne mogu.

Srce mi ubrzano lupa, butine su mi mokre, kosa raščupana.

Izvlačim prste, a on mi hvata zglobove kako bi ih sisao.

Toplota njegovog jezika dok prelazi preko njih i način na koji ne skida pogled s mojih očiju čine da mi srce lupa još brže.

Vlažnost mi curi iz usta dok polako uvlačim vazduh u gladna pluća, a nit pljuvačke razvlači se od njegovog vrha do mojih usana.

Prelazi palcem preko mojih usta.

„Dobra devojka. Ako mi nešto nedostaje u vezi s nama, to je koliko dobro mi pušiš.“

I dalje je tvrd kada mi zgrabi vrat.

„Sad se popni ovde i jebeno me jaši.“

Njegovo vreme oporavka oduvek je bilo impresivno.

Nema oklevanja — odmah mu se popnem u krilo i podignem haljinu do kukova.

Kade obavlja ruku oko mog struka dok drugom šakom obuhvata svoj kurac između mojih nogu.

Baš kada krenem da se spustim na njega, iznenađeno vrisnem kada Barry ulazi kroz vrata i obaveštava nas da moramo da sednemo na svoja mesta zbog sletanja.

Kao da je neko na mene prosuo kantu ledene vode, uvijam prste u tkaninu Kadeove majice i zakopavam lice od sramote.

Povlačeći haljinu pozadi da pokrije moju zadnjicu, on besno pogleda Barryja preko mog ramena dok ovaj prolazi pored nas prolazom da uzme nešto iz torbe.

Zatvaram oči.

Niko od nas se ne pomera iz trenutnog položaja.

Osećam vrh njegovog ukrućenog kurca kako dodiruje moj otvor i trlja se o moju klizavu pičku.

Drhtim i spuštam se malo niže.

Njegov vrh prolazi kroz moj rascep i on zadrhti.

Još jedan pokret i biće potpuno u meni.

„Možda ubijem Barryja“, šapnem Kadeu na uvo, osećajući kako zadrhti.

Kade uzdiše i spušta glavu na moje rame, steže mi kukove, a zatim me podiže dovoljno visoko da prekine naš intimni kontakt.

„Ja ću to uraditi umesto tebe. Imam pištolj u torbi.“

Nasmejem se, ali način na koji mrko gleda Barryja dok mi pomaže da ustanem i namesti haljinu, pre nego što navuče bokserice, navodi me da pomislim da se ne šali.

STACEY

Jadni Barry mora da trpi Kadeove ubilačke poglede tokom celog sletanja.

Nudi nam vodu. Kade ignoriše ljubazni gest, ali ne skida pogled s njega. Ja prihvatom čašu i zahvaljujem mu se, čisto da se čovek oseća malo bolje.

Mogu da vidim da već neko vreme radi za Kadea i da je navikao na njegove promene raspoloženja. Ne trzne ni na njegov nagli ton, a kada mu Kade kaže da sedne i ostavi nas na miru, on ga pogleda, zatim baci pogled na mene i jedva zadrži osmeh dok odlazi da sedne i veže pojas.

Dok brišem maskaru ispod očiju i popravljam kosu, borim se da ne frknem.

Kade možda deluje zastrašujuće i nedostupno, ali nije toliko strašan.

Sedi s laktom oslonjenim na naslon za ruku, vrhom prsta na slepoočnici i nogu raširenih. Bela majica koju nosi zategnuta je preko njegovih čvrstih grudi, a tkanina na ramenima izgužvana je od toga što sam je maločas grčevito stiskala šakama. Trudim se da ne buljim u njegovo telo. U tetovaže. U njegove mišićave ruke prošarane venama.

Prekrštam noge i gutam knedlu, i dalje ga proučavajući.

Tamna obrva mu se podiže i uhvaćena sam kako ga gledam.

Opet.

Umesto da pocrvenim i skrenem pogled, sužavam oči, pitajući se da li bi trebalo da zanemarimo činjenicu da je Barry ovde ili to što slećemo. Mogli bismo da izbacimo iz sebe ovu napetost i seksualnu frustraciju jednim brzim seksom. Možda bismo onda mogli da pređemo preko svega ovoga i budemo pristojni jedno prema drugom.

Držim njegov pogled sve dok ga on konačno ne skrene.

Pritisak pri spuštanju tera mi uši da zapuše, a stomak mi se prevrće. Kade prelazi prstom po ekranu telefona, potpuno nezainteresovan, dok ja pokušavam da ne zamišljam kako se avion ruši.

Avion se cimne kada dotakne pistu, gume zaškripe sve dok ne usporimo do ujednačene brzine.

Odahnem s olakšanjem.

Mrzim letenje, ali najgori deo je sletanje. Tokom celog puta nije bilo turbulencija, ali ranije sam izdaleka videla munju, zbog čega su mi se dlačice na potiljku nakostrešile.

Kade me je samo namršteno pogledao kada sam pitala šta bi se dogodilo da nas pogodi.

Pogledam kroz mali prozor i posmatram kišu koja lije i vetar koji šiba drveće. Stisnem usne i pogledam svoju letnju haljinu.

Konačno Kade prekida tišinu dok nas avion vozi do sredine privatnog hangara.

„Nije trebalo da sletimo pre večeras. Ovde je pet ujutru.“

„Onda imamo dodatni dan u Americi.“

Telefon mu zazvoni.

„Ne razumeš“, kaže, okrećući telefon ekranom nadole kako ne bi video ko zove. „Moja porodica će proveriti kada nam avion sleti. Ne znaju da imam ovoliko novca. Moraćemo negde da ostanemo dok navodno ne sletimo komercijalnim letom.“

„Baš si lukav, zar ne? Reci im da smo ranije poleteli odnekud drugde.“ Slegnem ramenima. „Nije nikakav problem.“

„Prestani da budeš teška i slušaj me.“

Usnama oblikujem „važi“ i skupim se u sedištu, a on nastavlja:

„Moram nešto da obavim. Ostaviti ću te u hotelu.“

Oči mi se rašire dok otkopčavam pojas.

„Posetićeš tatu tek kada je trebalo da sletimo. Nisi robot, Kade. Moraš da spavaš.“

On me nehajno otpravlja rukom.

Ustajem kada Barry kaže da možemo da izađemo. Otvara vrata i spušta stepenice, osmehujući mi se, ali obara pogled čim ga Kade pogleda.

„Poslaću ti sve detalje“, kaže Barryju. „Drži se blizu.“

Zatim pogleda mene.

„I prestani da joj se smeškaš.“

„Izvinite, gospodine“, odgovara on, a obrazi mu pocrvene.

Namrštim se na Kadea.

„Prestani tako da se ponašaš.“

Kade podiže obrvu i okreće me prema stepenicama, a zatim kreće za mnom.

„Kako to? Barry je dovoljno dugo moja desna ruka da zna da ne treba da me nervira.“

Srce mi preskoči u grudima jer... da li time misli da ga je iznerviralo to što me Barry gledao?

„Kako on zna ko sam ja?“

Kade pali cigaretu, očigledno gluv na moje pitanje, zatim predaje naše kofere muškarcu u odelu i zahvaljuje mu.

Mračno je i pomalo hladno na kiši, ali ništa nalik Škotskoj.

Kade mi ponovo nudi svoju jaknu, što rado prihvatam, trudeći se da ne udahnem preduboko dok mi je prebacuje preko ramena.

Za nekoga ko tvrdi da me prezire, njegovi postupci govore potpuno suprotno.

Muškarac klimne Kadeu i pruža mu ključeve.

Oči mi se rašire.

„Nema šanse“, izletim. „Bentley...“

Proučavam felne koje izgledaju poput ogledala, farbu gun-metal sive boje i crno-belu unutrašnjost.

„Sportski Bentley?“

„Bentley Continental GT“, kaže nezainteresovano.

„Nije bilo nijednog običnog automobila za iznajmljivanje?“

„Nije iznajmljen.“

Oči mi se još više rašire.

„Čime se ti tačno baviš da zarađuješ novac?“

To ga iznervira.

„Začepi i ulazi.“

...

Prva dva sata vožnje uz Kadeovu plejlistu su, najblaže rečeno, opuštajuća.

Sedišta su udobna i grejana. Automobil klizi putem dok svira „Digital Bath“ od Deftones.

Nehajno ga posmatram — način na koji okreće volan donjim delom dlana, kako ga steže dok ubrzava, lakat mu je između nas dok puši.

Zaustavlja se da nam kupi hranu, flašu vode za mene i energetska piće za sebe.

Pred kraj zaspim i budim se tek kada skreće na parking ispred starog skladišta.

„Gde smo?“ pitam, trljajući pospane oči zglobovima prstiju. Maskara mi sigurno izgleda katastrofalno. „Je li ovo hotel?“

„Ne. Moram nešto da obavim, pa ću te odvesti. Ovo mi je bilo usput. Samo ostani ovde“, kaže mi. „Zaključaj vrata i nemoj ni jebeno da pomisliš da me pratiš.“

Grudi mi se stežu od trenutne anksioznosti.

„Gde smo?“

„Imam posla koji moram da završim. Samo lezi na zadnje sedište. Niko te neće videti.“

Začuje se kucanje na mom prozoru.

Trgnem se i ugledam muškarca s pirsingom na obrvi i tetovažom pištolja koja mu se proteže niz stranu lica. Gotovo svi prednji zubi su mu uništeni, nagriženi do zastrašujuće i odvratne mere. Nosi teksas-jaknu prepunu bedževa.

Ćuti, Kade mi oblikuje usnama dok spušta prozor.

Muškarac stoji uspravno i prilazi Kadeovoj strani, gde mu se pridružuje još jedan tip.

„Gospodine Mitchell. Dobro došli nazad.“

Potapša drugog muškarca po ramenu.

„U drugim zemljama ga zovu Nāve, jer je čovek bez srca. Smrtonosan, nemilosrdan i uvek završi posao.“

Kade iznervirano pređe rukom preko lica.

„Dobro.“

Ha?

„Nismo vas očekivali do sutra.“

Nemam ni najmanju predstavu šta se, kog đavola, događa.

On mahne nekome iza sebe i vrata skladišta se otvaraju, otkrivajući još ljudi.

Izgledaju poput bande bajkera.

„Vidim da si ovog puta doveo drugu kurvu. Gde je plavuša koju si prošli put doveo?“

Molim?

Kurva?

Kade se ne udostoji odgovora.

„Hajde da završimo s ovim“, kaže, a zatim se okrene prema meni. „Ostani ovde.“

„I da rizikujem da je svi lešinari zgrabe?“

Čovek prasne u glasan smeh, udarajući dlanom po krovu automobila.

„Ne budi smešan. Što nas je više, to je veselije.“

Bezubi okreće leđa nama i maše prijateljima.

„Nāve je ovde. Javite Crawleyju.“

Još četvorica se pojavljuju pored automobila, a Kade zastenje.

„Jebote. Ostani iza mene“, upozorava me. „Ne razgovaraj ni sa kim od njih. Ne gledaj ih u oči. Drži glavu spuštenom. Jasno?“

Progutam knedlu.

„Plašiš me.“

„Dobro“, odbrusi. „Ne zajebavaš se s ovim ljudima. Trebalo je da te ostavim u hotelu.“

„Još uvek možeš.“

Panika u mom glasu je očigledna, srce mi ludački lupa.

Ne želim unutra, ne sa svim ovim ljudima koji izgledaju kao da bi mi bez razmišljanja zarili nož u leđa.

„Molim te, odvedi me u hotel, Kade. Molim te.“

Gasi automobil, a prozor mu se podiže.

„Pratiće me tamo i neko će te nadzirati. Samo ostani iza mene i ne progovaraj ni reč. Nemam vremena da šaljem svoj tim po tebe.“

Kade prvi izlazi i prilazi mojoj strani, otvara vrata i naginje se da otvori kasetu za rukavice.

Zagrcnem se i pokrijem usta.

„Zašto imaš pištolj? Mislila sam da se šališ kada si rekao da ga imaš!“

Njegova preplanula koža i trbušnjaci se vide dok podiže donji deo majice i zatakne smrtonosno oružje za pojas.

„Da li uopšte znaš da ga koristiš?“ pitam tiho.

Pogleda me dok mi otkopčava pojas, a onda osetim hladan metal na nozi kada mi oštrica klizne uz spoljašnju stranu butine. Zatim dršku zavlači uz ivicu mog veša.

Glas mu je tih i, iako me je strah, puls mi ubrzava zbog dodira njegove ruke na meni.

„Mera predostrožnosti.“

„Kade. Ozbiljno. Plašim se“, priznam polako dok mu dlan sklizne s mog bedra, a on mi obriše suzu s obraza.

„Poznaješ li ove ljude?“

Pruž a mi ruku i pomaže mi da izađem iz automobila.

„Da. Prestani da postavljaš pitanja.“

Istog trenutka požalim što sam obukla kratku haljinu, ali je barem dovoljno duga da sakrije malu oštricu zarobljenu ispod pojasa mojih gaćica.

Ponovo mi prebacuje jaknu preko ramena, a ja mu stežem ruku dok hodamo prema skladištu.

Još muškaraca se pojavljuje dok ulazimo i poželim da sam sačekala komercijalni let.

Neprijatno mi je dok me desetine očiju prate dok silazim niz metalne stepenice, jedva osvetljene treperavim svetlima.

Kamere prate svaki naš pokret, a leden vazduh mi se uvlači pod kožu.

„Ne sviđa mi se ovo“, šapnem Kadeu. „Mogu li, molim te, da sedim u autu?“

Ulazimo u lift, a neko staje iza mene, previše blizu da bih se osećala prijatno.

Kade besno pogleda muškarca i povuče me ispred sebe, tako da mi leđima uz njegove grudi, a zatim obavije ruku oko mog struka.

„Ostani mirna.“

Promrmlja mi to uz uho, ali to nimalo ne smiruje ubrzano lupanje mog srca.

„Ako vide da se plašiš, nahraniće se tim strahom.“

Uspevam da klimnem.

To što mi je ruka oko struka ne šalje talase zadovoljstva kroz telo kao što bi trebalo, ali prija.

Osećam se sigurno.

Želim da ostanem ovde zauvek — njegov dah na mom vratu, naši isprepletani prsti, njegovo telo koje me obavija dok se lift spušta — iako znam da se samo pretvara da sam njegova kurva i da me štiti.

„Diši, Pegava“, šapuće. „Sa mnom si bezbedna.“

Pištalj zataknut za njegov pojas urezuje mi se u leđa, tupa strana oštrice pritiska mi bedro, a ja sam prestravljena dok drhtim u njegovom zagrljaju.

Već sam bila na mestima poput ovog sa Chrisom, ali tamo nikada nije bilo oružja niti pretnje po život.

Alkohol, droga i seks.

Bol, prisilni poljupci i plaćeno zadovoljstvo.

Mislila sam da su te žurke jazbina samog Sotone; nisam znala da postoji mesto dublje od najdubljih krugova pakla.

Kada stignemo na dno, zapahne nas odvratani smrad.

Još članova bande stoji oko stola kada ulazimo u prostoriju punu kutija i plafonskih lampi.

Ilegalne biljke.

Beli prah.

Tablete.

Stakleni zid kroz koji se vidi usamljena stolica na sredini prostorije za ispitivanje.

Strah mi se uvlači u kosti, prodire u krv i preti da zaustavi rad mojih organa.

„Nāve“, kaže jedan od članova bande.

Ima dugu belu bradu i zlatne zube. Ruke mu počivaju na stolu između nas, na kojem leži smeđa koverta s Kadeovim nadimkom.

„Nismo očekivali da ćemo te videti do sutra.“

„Svestan sam, Crawley.“

Ponovo stojim iza njega, prekrštenih ruku i pogleda uprtog u pod.

„Došao sam po ugovor i pedeset.“

„Samo pedeset? Prošli put si hteo trista.“

„Pedeset“, ponavlja Kade. „Stavi u kofer.“

Koža mi se ježi kada mi priđu dvojica tipova koji zaudaraju na pivo.

„Je li tvoja kurva ovde za zabavu?“ kaže jedan, dok drugi promrmlja:

„Uzeo bih malo od ovoga.“

Trgnem se kada me ošamari po zadnjici.

„Ja—“

Reči mu prekida Kadeova ruka koja munjevito kreće napred. Lakat mu udara najbližeg muškarca pravo u nos, lomeći ga uz krvavi, krckavi zvuk.

Pištolf mu je uperen u drugog, a on deluje potpuno nezainteresovano zbog mnoštva oružja koje je sada upereno u njega.

„Dodirni je još jednom i razneću ti jebenu glavu.“

O, Bože.

Umrećemo.

Kade ne trepće. Ne spušta pištolf.

Stavljam dlan na njegova leđa.

„Molim te...“

Molim te, prestani. Zašto smo ovde? Zašto imaš pištolf? Gde je Kade s kojim sam odrasla?

„Čuli smo priče o tebi. Ne plašim te se. Uzeću ti kurvu iz tih prljavih ruku i više je nikada nećeš videti.“

Kade uzdiše kao da ovo ni najmanje nije traumatično ili zastrašujuće.

„Poslednja šansa.“

Glas mu je hladan i odsečan.

„Povuci se.“

Čovek se nasmeje, a zatim pokaže zube.

„Ili šta? Jedan sam od petorice vođa ovde, i ja—“

Kade povlači obarač.

Trzam se uz prigušen vrisak kada pucanj odjekne u mojim ušima.

Čovekovo telo pada na pod, beživotno — mrtvo — dok mu krv polako curi iz rupe između očiju.

Dlanom pokrivam usta kako bih prigušila vrisak, dok mi se žuč penje u grlo.

Kade, potpuno miran, vraća pištolj za pojas.

„Niko od vas neće dići prst na nju — jesmo li se razumeli?“

Mračan i zastrašujući, njegov ton mi prolazi kroz grudi poput strele okovane ledom, trjući me tečnim strahom.

„Ako želite moj posao, niko od vas je neće dodirnuti, gledati, niti čak priznati njeno prisustvo.“

Na moje iznenađenje, svi se slažu i spuštaju oružje, podižući ruke u znak predaje, dok ja ostajem ukopana od šoka, a oni nastavljaju svojim poslom.

Krv mrtvog čoveka pravi lokvu na podu kraj mojih stopala i pokušavam da ne povratim.

Ako pobegnem, nemam kuda.

Još jače stežem Kadeovu levu ruku dok razgovaraju o drogi, težinama paketa koje pakuju u kofer i ugovoru koji bi Kadeu, s obzirom na njegovo iskustvo, trebalo da bude lak.

Oči me peku, ali se borim da ne pogledam mrtvog čoveka pored sebe.

KADE**FLASHBACK 3**

Nisam video Stacey tri dana i razmišljam da pitam sestru za njen broj.

Bilo bi mnogo lakše da ga imam. Ili bi me... ignorisala i rekla da je to bila greška i da sam je naterao da me poljubim.

Čekaj. Jesam li je naterao? Tehnički, zagradio sam je uz kuhinjski pult i izazvao je da me ponovo poljubi. O, sranje. To nije dobro. Možda bi trebalo da se izvinim? Da li bi me uopšte saslušala?

Tata mi je pre nekoliko noći rekao da se smirim, jer sam stalno mislio da sam umislio taj poljubac. Rekao mi je da duboko udahnem i navedem tri stvari koje mogu da vidim, dve koje mogu da dodirnem i jednu koju mogu da pomirišem. Upalilo je. Pluća su mi se ponovo ispunila vazduhom, a zamagljen vid se razbistrio.

Onda mi je rekao da prestanem da vrtim sve u glavi i da razgovaram s njom.

Slobodno mogu da kažem da sam i dalje u svojoj glavi.

Nikotin mi prodire u pluća dok posmatram kako se voda na jezeru talasa, kako se mali čamac njiše levo-desno uz drveni mol i kako blagi sjaj svetala obasjava spoljašnji bazen.

I dalje mi je smešno što živimo u Škotskoj – gde pada kiša skoro svakog dana i imamo nedelju dana leta godišnje, ako imamo sreće – a imamo spoljašnji bazen. Bio sam u njemu četiri puta i svaki put su mi se jaja smežurala, a ja sam završio na ivici jebene upale pluća.

Luciella i njeni prijatelji često su u njemu. Ne da ja namerno stojim baš ovde gde sada stojim i satima zurim u određenu crnokosu lepoticu. Base je jednom sedeo sa mnom, a ja sam ponovo počeo da umišljam stvari, misleći da i on gleda u nju.

Kako god bilo, Stacey ne može da ima. Prisvojio sam je i niko drugi ne može da je ima osim mene.

Valjda. Mislim. Verovatno ne, ali voleo bih da je tako.

Čekaj. Kako se uopšte prisvaja osoba?

Kad bih ove misli izgovorio naglas, pobegla bi iz zemlje, a mene bi zaključali s tatom. A to ne dolazi u obzir, jer moram ponovo da je poljubim.

Ili da razgovaram s njom.

Ili da zadobijem njenu pažnju duže od jednog minuta dok mi se nevine ruke tresu.

Erekcija koju dobijem svaki put kad se setim onog trenutka u kuhinji postaje biološka opasnost.

Izvadim telefon i vidim da je Luciella objavila sliku našeg glavnog dnevnog boravka s televizorom, uz opis: filmsko veče sa Stacey, mamom i Ewanom.

Cigareta mi umalo ne ispadne između prstiju.

Ona je dole.

Sama činjenica da je dole tera me da se na brzinu istuširam, operem zube i navučem samo bokserice i trenerku. Ne trudim se da obučem majicu – u vili je pakleno vruće.

Pre nego što izađem iz sobe, zastanem, izdahnem i prođem rukama kroz kosu pre nego što ponovo izvadim telefon.

Otvaram prepisku sa Jasonom.

Ja: Tu je. Šta da radim?

Jason: Giana je rekla da kuliraš i da se praviš da se ništa nije desilo.

Namrštim se. To zvuči kao najgori savet ikad.

Ja: Zašto?

Jason: Ko ga jebe. Namignula mi je kad sam je pitao. Samo se opusti i nemoj da je izbodeš kao što je tvoj tata Ariju.

Prevrćem očima i grizem usnu da bih zadržao smeh dok mu odgovaram.

Ja: Nije je on izbo; njegov prijatelj jeste, idiote. Jednog dana, kad moj tata dođe po tebe i tvog tatu, samo ću stajati sa strane i gledati.

Jason: Hahaha! Sad odjebi i nemoj da se izblamiraš. Srećno. Trebaće ti sa tim pogledima.

Kreten.

Guram telefon u džep, naprskam se losionom posle brijanja i silazim dole. Trudim se da ne gledam Stacey; sedi na kauču u kratkoj crvenoj haljini i mekanim čarapama za spavanje.

„Dolaziš ovaj put, je l' da?“ pita je Luciella.

„Ne mogu.“

„Zašto?“

Slegne ramenima. „Jednostavno ne mogu.“

Sedam na fotelju između dva velika kauča. Na jednom su moja sestra i Stacey, a na drugom Ewan i mama.

Pauzirajući televizor, mama pita: „Šta gledamo?“

„Ima li The Greatest Showman?“ pitam.

Luciella zastenje. „Gledali smo to, ono, hiljadu puta!“

Frknem. „Dobar je film.“

„O čemu se radi?“ pita Stacey, a svaka kap krvi u mom telu pretvara se u led kada me pogleda pravo u oči.

„O nekom pohlepnom liku opsednutom novcem i mjuziklu“, srećom odgovara moja sestra. „Vara ženu i na kraju ipak dobije srećan kraj. Sranje.“

Mami padne vilica. „Pazi na rečnik!“

Siknem kroz nos i odmahnem glavom. „Dobar je film.“

Sestra podigne daljinski. „Gleda mi se horor.“

Svetla se priguše i film počinje, ali jedino o čemu mogu da razmišljam jeste da je trebalo da pretekнем sestru i prvi odgovorim Stacey.

Dao bih joj mnogo jebeno bolji opis.

Ipak, dovoljno sam zaintrigiran da ostanem dole umesto da pobegnem u svoju sobu.

Film traje već najmanje sat vremena, a ja nisam obratio ni najmanje pažnje na njega.

Luciella neprestano vrišti i trza se od straha; Ewan izgleda kao da će svakog časa zaspati.

Prođe me jeza, ali mi se jebeno ne ustaje po majicu. Umesto toga uzimam ćebe iz korpe pored kauča.

„Kade, dušo, možeš li da поделиš to sa Stacey?“ pita mama. „Deluje mi da joj je hladno.“

Ima mesta pored nje, a Luciella je s druge strane, ali radije bih zabio igle u oči nego seo tamo.

Poljubac je u redu. Deliti ćebe zvuči kao jebena noćna mora.

Ionako sam nervozan dok sam joj u blizini. Doživću pucanje arterije ako joj se još više približim.

Ustajem iz svog udobnog sedišta i sedam pored nje, pružajući joj polovinu ćebeta.

Potrebno je mojoj porodici svega deset minuta da odluči da mora da napusti prostoriju. Ewan i mama odlaze po hranu, a Luciella da razgovara telefonom s tatom.

Ostavljaju me sa Stacey.

Samog.

Pod istim jebenim ćebetom.

Ubijte me.

„Ovaj film je užasan“, kaže Stacey, prekrstivši ruke. „Ne znam kako ljudi uživaju u tome da se na svakih pet sekundi prestrave.“

Progutam knedlu. „Da.“

„Radije bih gledala onaj film koji si pomenuo – The Great Man?“

Nacerim se i oslonim lakat na naslon kauča. „The Greatest Showman,“ ispravim je. „Bila si blizu.“

Grize usnu, a moj pogled pada na njena usta. „Misliš li da će primetiti ako promenimo kanal?“

„Luciella bi primetila i da premotamo film pet sekundi unapred.“

„Hmm. Tačno.“

Pogledi nam se sudaraju, a neutaživa želja da obmotam šaku oko njenog konjskog repa i privučem je sebi raste sa svakim trenutkom.

Mogao bih da je gledam zauvek – različite nijanse svetlozelenih očiju koje gledaju u mene; način na koji joj se zenice šire dok nesvesno pružam ruku i namotavam tamni pramen oko prsta.

„Zašto si mi dozvolila da te poljubim?“ pitam, prisećajući se njenih usana na mojima u kuhinji pre nekoliko dana. „Godinama sam te zadirkivao. Trebalo je da me ošamariš.“

Stacey pocrveni. „Ja, ovaj... htela sam.“

Pramen kose klizne sa mog prsta. „Da me ošamaraš?“

Vrpoljeći se i igrajući prstima po ivici ćebeta, Stacey uzdahne. Glas joj je nežan poput milovanja po obrazu.

„Igraš li neku igru? Navedeš devojkicu da te poželi, samo da bi je onda odbacio i dobio pohvale?“

„Kako mogu da dobijem pohvale ako niko ne zna da sam te ponovo poljubio?“

„Znaš na šta mislim.“

„Hm. Ne bih rekao.“

Kvaka na vratima se pomera. Okrenem telo i pogledam iza kauča prema vratima dok mama proviruje unutra da kaže da pravi picu. Klimnem glavom, prolazeći rukom kroz kosu dok se vrata ponovo zatvaraju.

Pokret pomera ćebe.

Ne. Nije pokret.

Stacey ga sklanja kako bi se popela na mene, smeštajući se u moje krilo, s butinama obavijenim oko mojih kukova.

„Ako si to stvarno mislio, onda...“

Hvata me za lice kako bih je pogledao, a u njenim šumskozelenim očima vidim tu potrebu.

„Poljubi me ponovo.“

Zaledio sam se. Potpuno i jebeno potpuno sam se zaledio. Sve što mogu jeste da progutam knedlu koja mi se gomila u grlu i preti da će me ugušiti.

Želim da je poljubim. Jebote, koliko želim.

Ali to što me je zatekla nespremno čini me nervoznim. Nemam vremena da razmislim, da isplaniram kako da je dodirnem ili šta da kažem. Uvek želim da imam kontrolu, tako da me je ovo što je ovako na meni potpuno izbacilo iz ravnoteže.

To što me dodiruje bez ikakve pripreme tera mi krv da tutnji u ušima.

Srce mi lupa nepodnošljivo brzinom, a šake mi se grče pored tela. Želim da je uhvatim za kukove i privučem bliže. Želim da okusim njene usne i čujem kako zajeca. Želim da osetim njeno telo preko celog svog.

Ali nešto me sprečava da se pomerim.

Osetivši moju nervozu zbog nagle promene atmosfere, Stacey namršti obrve, a onda shvati. Podigne se na kolena iznad mene.

Gledam je kao da ima dve glave, dok mom mozgu treba previše vremena da obradi naš položaj.

Prelepa devojka sedi na meni, a ja samo sedim ovde kao kip razrogačenih očiju.

Zašto jebeno moram da budem ovakav čudak? Zašto ne mogu da budem normalan, da ne paničim, ne zaledim se i ne sjebem sve?

Pušta moje lice i deo pritiska u grudima popušta.

„Ja... O, Bože. Kakva sam ja idiotkinja.“

Lice joj je crveno poput jagode dok pokušava da siđe sa mene. Postiđena je.

Moje ruke se pokrenu pre nego što stignem da razmislim. Hvatam je za kukove i vraćam da sedne u moje krilo.

„Nemoj.“ Jedna reč, glas mi je hrapav i molećiv. „Nemoj.“

„Šta želiš da uradim?“

„Budi strpljiva sa mnom“, jedino uspevam da kažem pre nego što joj zarobim usne svojim.

Usne nam se stapaju i većina mojih briga nestaje dok mi obavija ruke oko ramena i uzvraća poljubac. Malo je preplavljujuće, ali mogu da se nosim s tim.

Uvlačim jezik između njenih usana, a ona mi se otvara upravo u trenutku kada mi iz grla izleti stenjanje.

Uzimajući od mene ono što želi, Stacey nagine glavu kako bi produbila poljubac, sve dok mi se prsti ne urežu u materijal oko njenog struka.

Visceralna potreba da dodirnem njenu голу kožu je nepodnošljiva.

Želim da joj pocepam jebenu haljinu i ližem i grizem svaki njen centimetar.

Smešan je to poriv, s obzirom na to da je moje iskustvo ravno nuli i da bih verovatno dobio tremu čim bi stvari postale ozbiljne.

Hvata moju donju usnu zubima i ja šištim. Sisa je, liže, a zatim mi primorava glavu u stranu kako bi mokrim usnama krenula niz moje grlo.

Kurac mi se ukruti toliko da postaje bolan, a trenerka ne čini ništa da to sakrije.

Gotovo smešten između njenih nogu, moj kurac moli da ga oslobodim stega, ali to bi je samo uplašilo i oteralo.

Kao ni ja, ni ona ranije nije poljubila nikoga, pa pretpostavljam da je i ona nevina.

Stežem zube dok mi proždire vrat, a ruke joj klize niz moja gola prsa pa se vraćaju gore, obavijajući mi ramena.

Mogu da osetim kako prati tetovažu duž moje leve ruke i od toga me prolaze žmarci.

Ispitujući gde može da me dodiruje a da se ne ukočim, istražuje me dok joj se usne ponovo kreću preko mojih.

Uzima moje ruke i sklanja ih s njenog struka. Namrštim se, a ona polako spušta moje dlanove tik iznad svojih golih kolena.

„Je l' ovo u redu?“ pita, pomerajući ih sve više i više naviše, zavlazeći ih ispod materijala svoje haljine. „Ili je previše?“

Umalo se ne nasmešim.

Razume me. Shvata zašto moram polako.

„Da.“

„Reci mi ako postane previše, važi?“

Dubok zvuk zatreperi mi u grudima. Dodirnem njen nos svojim i kratko je poljubim.

A onda me ponovo ljubi, dok rukama klizim uz njene bokove, a zatim prelazim preko tkanine njenog donjeg veša.

Čipka.

Verovatno bela i nevina.

Zadrhtim pri udahu kada ispusti tihi zvuk zbog mog dodira, a zatim mi gura jezik u usta dok mi obe šake uranja u kosu.

Povuče me za kosu, a ja jače stegnem njen struk, umirući od želje da je privučem napred i pripijem uz sebe.

Prebrzo.

Mnogo, mnogo prebrzo.

„Uzela sam tvoj broj iz Luinog telefona“, kaže mi pravo u usta, uvlačeći moj jezik između svojih usana i snažno ga usisavajući. „Ako ti pošaljem poruku, hoćeš li odgovoriti?“

Nacerim se, a ruke mi se same pomeraju i hvataju je za zadnjicu.

Koja je, uzgred, jebeno savršena.

Svi oni plesovi i akrobatski sportovi kojima se bavi očigledno daju rezultate.

Ako je još malo privučem napred, osetiće moj kurac i koliko je tvrd zbog nje, a nisam siguran da je iko od nas spreman za to.

„Pretpostavljam da ćeš morati sama da saznaš.“

Zajeca dok joj grickam vilicu.

„Lukava mala Pegava, kradeš mi broj iz telefona najbolje drugarice.“

Nasmeje se, a svaki mišić u telu mi se zagreje i zategne od toga koliko jebeno želim da je ponovo čujem kako se smeje.

Okrenem nas i namestim se iznad nje, oslonjen jednom rukom pored njene glave.

Ponovo joj se usnama spajam s ustima, jezici nam se prepliću dok mi ruka klizi s njenog boka na kosu pa nazad na bok, ljubeći, ližući i grickajući dok oboje ne ostanemo bez daha.

Razmiče noge, a moji dosadni živci ponovo počinju da rade.

Tvrd sam.

Kurac me boli.

Jaja su mi zategnuta, a naši poljupci postaju sve zahtevniji, sve intimniji dok mi gležnjevima obavija noge i zabija nokte u leđa kako bi me privukla bliže.

Bilo ko bi sada mogao da uđe i vidi me iznad Stacey.

Bez obzira na sve to, bez obzira na težinu u grudima koja se sa svakom sekundom pogoršava, skupljam joj haljinu oko kuka i zavlacim ruku ispod njenih povijenih leđa kako bih dobro uhvatio njenu zadnjicu.

Nesvesno, dok mi jezik klizi preko njenog, kukovi mi se pomeraju, a dužina mog kurca klizi između njenih nogu u istom trenutku kada je privlačim uz sebe.

Koliko god se borio protiv potrebe da stisnem zube zbog trnaca koji mi prolaze vrhom kurca i jajima, moj um sustiže telo.

I zaledim se.

Prvo se moje usne odvoje od njenih, a zatim sklanjam ruke s njenog tela, dok me preplavljuje šok.

Razrogačenih očiju gledam je.

U rumenilo na njenom licu.

„Izvini“, uspevam da izgovorim, dok mi srce jebeno lupa u grudima, pre nego što se udaljim od nje.

„Izvini“, kažem ponovo, duboko gutajući i vraćajući se u prvobitni položaj dok Stacey polako seda i briše usta.

„Nisam pokušavao da—“

Prekidam se kada se vrata otvore, dok je ćebe već prebačeno preko nas.

Ewan prvi ulazi s picom i, hvala Bogu, povukao sam se na vreme, jer bi inače imao pun pogled na mene kako prikivam Luciellinu najbolju drugaricu za kauč i simuliram seks s njom.

Mama ulazi za njim s dve činije hrane, a Luciella ih prati s poslužavnikom punim pića.

Pogledam Stacey.

Grize nokat na palcu, pogledom prikovana za zamrznuti ekran, a rumenilo joj se i dalje širi od vrata ka obrazima.

Oboje kontrolišemo disanje dok mi Luciella govori da će me tata zvati sutra i da je potpuno zaboravila šta se uopšte dešavalo u filmu.

Film ponovo kreće i otkriva devojkicu kako vrišti iz sveg glasa.

Još uvek osećam Stacey na svojim usnama, sirovim od njenog grickanja i sisanja.

Vrelina koja se širi između nas još je prisutna i samo se pojačava kada mi prsti dodirnu njene, a ona mi ispod čebeta uhvati ruku.

U bilo kojoj drugoj situaciji, povukao bih se od takvog fizičkog kontakta i zamislio tu osobu u milion komada.

Ruke bi počele da me bole.

Ali sa Stacey, uzvraćam joj tako što preplićem naše prste.

Ja.

Kade Mitchell, sa osamnaest godina, prvi put u životu držim devojkicu za ruku.

I sviđa mi se.

Kada se film završi i moramo da pustimo jedno drugo, odlazim u svoju sobu i tamo nalazim poruku s nepoznatog broja.

Nepoznat broj: *Znam da nisi pokušavao da... znaš. Oboje smo se zaneli. U redu je. Nemoj previše da razmišljaš o tome.*

Nepoznat broj: *I želim da gledam onaj film Great Man s tobom.*

Nasmejem se, sačuvam njen broj i otkucam odgovor.

Ja: *Ne ako nastaviš da pogrešno izgovaraš naziv. Postoji granica nepoštovanja koje ću tolerisati zbog tog remek-dela.*

Pegava: *The Greatest Showman! Ali da, želim da ga gledam s tobom. Možeš da kažeš ne. Ne želim da osećaš kao da MORASH.*

Ja: *Zar stvarno imam izbora?*

Pegava: *Naravno da ne. Ostajem ovde u sredu posle treninga. Hoćeš li biti kod kuće?*

Nijedna devojka nikada nije bila u mojoj sobi, osim ako računam mamu kada me doziva i više na mene.

Dez, Base, Jason i Ewan jesu, ali niko drugi.

Volim što imam svoj prostor, ali nešto u vezi s tim da Stacey bude ovde deluje... ne znam.

Ja: *Dodi u moju sobu kada Luciella zaspi. Ako još jednom pogrešiš naziv, izbaciću te napolje i reći sestri da se njena drugarica loše ljubi.*

Pegava: *NEĆEŠ!*

Ja: *Vidimo se u sredu, Pegava.*

STACEY

Noge me nesvesno iznose iz skladišta, previše sam u šoku da bih mogla da ih zaustavim.

Kade izgovara moje ime, ali ne mogu da stanem, ne mogu da govorim, čak ni da dišem. Izvlačim nož iz donjeg veša i bacam ga na zemlju. Sve što mogu da vidim jesu crveni otisci mojih cipela na podu skladišta.

„Stacey.“

Zaobilazim automobil i krećem prema glavnoj kapiji, neprestano ponavljajući sebi da će sve biti u redu. Jedino što treba da uradim jeste da uzmem prevoz do hotela i pronađem Luinu sobu, gde ću biti bezbedna. Samo moram da pobegnem od svog tog haosa i opasnosti.

Moram da pobegnem od muškarca kog sam nekada poznavala kao nervoznog tinejdžera – muškarca koji je upravo pucao nekome u glavu kao da nije ništa.

„Stacey.“

Kapija počinje da se otvara kada joj priđem, ali Kade me hvata za ruku i okreće prema sebi pre nego što stignem do nje.

„Ćuti o ovome.“

Stežem zube toliko jako da me zabole.

„Jebi se.“

Trzam ruku iz njegovog stiska, ali on staje ispred mene.

„Budi ljuta na mene koliko god hoćeš – baš me briga. Ali mojoj sestri ne smeš da kažeš ni reč o ovome.“

„Želim da pobegnem od tebe. Neću ništa reći, ali ovo je jebeno bolesno.“ Pokrivam usta kako bih zaustavila jecaj. „Ubio si ga!“

Kade jednom trepne, potpuno nepokoleban, dok okreće nož u ruci ne prekidajući kontakt očima sa mnom.

„Sranja se dešavaju.“

Nemam nikakav odgovor na to. Telo mi se i dalje trese, srce mi i dalje lupa u grudima, a glava me boli. Krv je poprskala moju haljinu i umrljala mi kožu. Ako je uskoro ne sperem, mogla bih da izbacim sve što sam pojela u poslednja dvadeset četiri sata.

„Odvešću te u hotel. Kasnije možemo da se nađemo sa svima.“

„Uzeću Uber“, odgovaram. „Ne idem nigde s tobom.“

Uzdiše.

„Hajde, Pegava.“

„Ne! Nemaš pravo da me zoveš tako!“ Pritisak u glavi mi postaje još gori. „Ubio si nekoga!“ povisim glas. „Šta ti se dogodilo?“

„Pusti mene da te odvezem u hotel – sva si prekrivena krvlju.“

„Šta ti se dogodilo?“ Ne popuštam, a vid mi se muti. „Nemam pojma ko si ti. Ti nisi Kade u kog sam se zaljubila.“

Klimne i spusti glavu.

„Pretpostavljam da nisam.“

Sigurna sam da sam prebledela.

Kade podigne pogled, pažljivo zakorači prema meni i pokuša da mi skloni pramenove kose – sada slepljene krvlju – s lica, ali se trzam od njegovog dodira.

Ruka mu se ukoči, a zatim je spušta pored tela.

„Plašiš me se.“

Skrećem pogled.

„Svesna si da si jedina osoba na svetu koju nikada ne bih povredio, zar ne?“

„Da je to istina, onda ne bi izašao iz mog života kada si mi bio najpotrebniji.“ Odmahnem glavom. „Već si me povredio.“

„Nećemo ovo raditi“, kaže, izdišući i gurajući ruke u džepove. „Ne bi trebalo ni da razgovaram s tobom.“

Cinično se nasmejem.

„Aha, da, to je definitivno bilo tako pre nekoliko sati, zar ne?“

„Znaš na šta mislim.“

„Ne. Ne znam na šta misliš. Šta se dogodilo onom momku kome se gadilo kada bi njegovi prijatelji uzimali drogu? A sada kupuješ drogu vrednu pedeset hiljada, očigledno imaš kurve i ubijaš ljude?“

Vilica mu se steže.

„Ovo nema nikakve veze s tobom. Gledaj svoja posla i pusti to, u redu?“

„Ne mogu...“ Okrećem mu leđa. „Ne mogu da pustim. Znali su ko si i pitali zašto nisi doveo svoju drugu kurvu. Ti... nisi morao da ga upucaš.“

Kade frkne, a zatim čujem zvuk paljenja upaljača pre nego što osetim miris dima njegovog džointa.

„Mogu da te uverim da on neće biti poslednja osoba koju ću upucati.“

Teško mi je da shvatim njegove reči.

Nekada sam bila zaljubljena u njega. Bio je naporni brat moje najbolje drugarice koji je voleo da me zadirkuje, ali sve je bilo bezazleno i zabavno, i dala bih sve da mogu da se vratim u to vreme.

O, kako bih drugačije postupala kada bih mogla da se vratim.

Bez laži.

Bez tajni.

Bez skrivanja činjenice da smo zajedno.

Ponovo pokušavam da odem, ali Kade me hvata za ručni zglob.

„Dramatišeš. Ne ovde. Ulazi u jebeni auto.“

Trzam ruku iz njegovog stiska i okrećem se, ali stižem da napravim samo dva koraka pre nego što opsuje sebi u bradu, zgrabi me i podigne sa zemlje, prebacujući me preko ramena.

Svet se okreće naglavačke, a ja se zapanjeno oglasim dok pesnicama udaram po njegovim leđima i nogama pokušavam da se oslobodim.

„Spusti me, seronjo!“

Moje otimanje ne pomaže ništa, s obzirom na mišiće koje ima.

„Nemam vremena za tvoje gluposti, Stacey.“

„Baš lepo ime“, kaže neki glas, a Kade zastane.

Pokušavam da vidim u koga Kade gleda, ali zaglavljena sam tako da mogu da buljim samo u njegovu zadnjicu.

„Moraću da pitam tvog šefa koliko košta. Kada ti ističe vreme s njom?“

„Skloni se, Crawley.“

Grčevito stežem materijal Kadeove majice na njegovim leđima, zaleđena od straha dok se još dvojica muškaraca pojavljuju pored nas.

„Dvigatsya“, kaže Kade, a ja se namrštim na jezik za koji nisam ni znala da ga govori. Glas mu postaje dublji. „Ona ne prodayotsya.“

Muškarac se duboko nasmeje.

„Ona seichas.“

„Stacey“, kaže drugi, smejući se dok se saginje do nivoa mojih očiju i kezom mi se obraća. „Platio bih pravo bogatstvo za tebe.“

Jedna Kadeova ruka nestaje ispod mojih nogu, iako me i dalje sigurno drži preko ramena. Čujem kako repetira pištolj.

„Nemoj da me teraš da ponavljam. Skloni se.“

Muškarac koji me je posmatrao uspravi se, a zatim nestane iz mog vidokruga.

„Opusti se“, kaže Crawley, ponovo na engleskom. „Dolazimo u miru. Samo nas zanima vaša mala vrana.“

Kade jače stegne moje noge.

„Skloni se ili ću ti staviti metak između očiju.“

Zastenjem i pokrivam uši, čekajući prasak.

Moja haljina nekako i dalje prekriva zadnjicu – verovatno zahvaljujući načinu na koji je Kade postavio ruku.

Čujem korake po šljunku, a Crawley, bivši vođa, posmatra me dok Kade ide prema automobilu s pištoljem spuštenim uz telo, prstom i dalje na obaraču.

Zbacuje me s ramena i moja leđa pritisnu hladan metal automobila dok otvara suvozačeva vrata.

„Prestani da ih gledaš“, sikće. „Hej...“

Podiže mi bradu.

„Gledaj mene. Smiri se. Prebrzo dišeš, a ne mogu da se jebeno bakćem s tobom ako se onesvestiš.“

Nisam ni znala da paničim do ovog trenutka, dok mi njegove reči nisu doprle do ušiju i dok nisam shvatila da mi srce lupa zastrašujućom brzinom, a oči peku.

Ne sećam se da sam ušla u automobil niti da sam vezala pojas.

Mislim da je on to uradio.

Druga vrata se zalupaju, a motor se pali i počinje da tutnji ispod mene. Izlazi unazad iz prostora kao da ga neko juri, a ja moram da se uhvatim za komandnu tablu, jedva izbegavajući trzaj vrata, dok naglo skreće ulevo i ubrzava niz ulicu.

„Reci mi tri svoje omiljene stvari.“

Pogledam Kadea.

„Š-Šta?“

„Tri omiljene stvari. Hajde.“

Usredsredim se na disanje.

„Ples.“

„Nastavi“, podstiče me dok prolazi kroz krivinu, ne gledajući u mene.

„*The Greatest Showman*.“

Zastane.

„Još jednu.“

„Psi...“ Izdahnem. „Milo i Hopper. Nedostaju mi.“

Kade ponovo ubrzava, pritiskajući mi leđa uz sedišta, i shvatam da su me njegova pitanja omela – sada ponovo pravilno dišem.

Prolazi nekoliko minuta, automobil i dalje juri, a ja se napokon naslanjam na sedišta i prekrštam ruke.

On usporava, a zatim staje na semaforu.

„Trebalo je da uđeš u auto kada sam ti prvi put rekao. Sada znaju tvoje ime.“

Ne odgovaram – samo gledam kroz prozor.

Svetla prodavnica i uličnih svetiljki stapaju se u jednu blještavu boju.

Oči me peku, ali i dalje zurim kroz prozor, nesposobna da upijem bilo šta što govori.

Nije zadovoljan.

Žali se, ali ga ignorišem, što ga samo još više razbesni.

Nisam sigurna šta je očekivao kada me je odveo u zgradu punu takvih ljudi.

Sunce izlazi u daljini, ali koliko god da su narandžaste i žute nijanse prelepe, ne mogu da se usredsredim na njih. Pokušavam da zatvorim oči i zaspim.

Ruke mi se i dalje tresu i svaki put kada sklopim oči ponovo vidim telo onog čoveka kako pada na zemlju.

Čujem zvuk koji je proizveo pištolj kada je povukao obarač i osećam kako mi je srce stalo kada sam videla da je neko ubijen.

Sećam se načina na koji su me Crawley i njegovi ljudi gledali – Kadeova kurva.

Gledala sam Chrisa kako prebija ljude do besvesti, prisustvovala ilegalnim borbama u kavezu i gledala kako ljude povređuju flašama i noževima.

Ali ne smrt.

Ne ubistvo.

Kade bi mogao da bude uhapšen i zatvoren na veoma, veoma dugo.

„Izađi iz svoje glave.“

Jebi se.

Stižemo u hotel. Kade nosi naše torbe do recepcije i traži sobu.

„Dve sobe.“

Njegove upečatljive srebrnoplave oči su na meni, ali ga potpuno isključujem. Potreban mi je prostor, a poslednje što mi treba jeste da budem pored Kadea dok se jedan deo mene plaši njega.

„Dve?“ ponavlja žena, gledajući Kadea.

Srećom, nije primetila krv na mom licu.

On klimne i uzdahne.

„Da.“

Plaća obe sobe, a zatim zahvaljuje ženi.

Liftu treba nekoliko trenutaka da stigne, a Kade prislanja karticu kako bi nas odveo na jedanaesti sprat.

Moja soba je preko puta njegove.

Otključava moja vrata, a ja ih otvaram i ulazim unutra. Prati me, spušta moju torbu i kofer pored kreveta.

„Imam posla“, kaže. „Hoćeš li biti dobro?“

Ne.

„Da“, odgovorim, držeći pogled na crvenom tepihu.

Gotovo je iste boje kao krv koja se skupljala oko mojih stopala.

„Molim te, idi. Kasnije ću uzeti Uber do Luci.“

„Pogledaj me.“

Odmahnem glavom.

Kade stoji na vratima i tapka prstima po gornjem delu dovratka. Trznem se kada napravi korak napred, pa se on zaustavi.

„Nemoj da me se plašiš, Pegava. Ponekad ljudi moraju da se promene da bi preživeli.“

Gledam svoje prste i nervozno ih preplićem.

„Kojim si jezikom govorio?“

Prelazi palcem preko spoja usana, dok mu je sveže smotan džoint zataknut iza uha.

„Ruskim.“

Klimnem, nesposobna da pitam bilo šta drugo.

Čeka čitav minut pre nego što ode, a vrata se zatvaraju tihim klikom.

Ne čujem kako otvara vrata svoje sobe, ali čujem njegove korake kako postaju sve tiši dok odlazim u kupatilo i punim lavabo.

Potrebno mi je nekoliko minuta da operem krv s lica.

Zatim svlačim haljinu sa tela koje još podrhtava i posmatram svoj iscrpljeni, izbezumljeni odraz.

U mojim očima nema svetlosti.

Samo suze za dečakom kog sam nekada poznavala.

Ponovo se umivam u lavabou, ali nije dovoljno.

Osećam se prljavo.

Tuširanje ne uspeva da zagreje hladnoću koja mi se širi niz kičmu.

Ne pomaže ni kada se umotam u ćebe i posmatram sunce kako se pomera preko neba.

Nekoliko sati kasnije čujem sirene.

Da li policija dolazi da uhapsi Kadea?

Usna mi ponovo zadrhti i iznerviram se zbog toga koliko sam slaba.

Predala sam tom dečaku svoje srce kada sam bila tinejdžerka i čak ga i sada, godinama kasnije, još uvek drži.

Ali ovog puta ga gazi osvetom zbog stvari koje nisu bile pod mojom kontrolom.

Nisam lagala kada sam rekla da ono što se dogodilo nije moja krivica.

Nisam imala pojma šta radim niti u kakvoj se jebeno stvarnosti nalazim.

Sve što sam znala jeste da nikada ranije nisam osetila takav nivo panike.

Samo sam želela svog dečka, a tek sam sledećeg jutra saznala da nisam u krevetu svog dečka.

Nemam pojma šta mu se dogodilo otkako smo raskinuli, ali nisam sigurna da Kade u kog sam se zaljubila još uvek postoji.

Ušuškam se u krevet i pokušavam da smirim misli.

Potrebna su mi gotovo četiri sata da se osetim kao da više nisam na ivici nervnog sloma.

Kada konačno uspem, vadim telefon iz svog kožnog ranca i uključujem ga.

Obaveštenja počinju da pristižu jedno za drugim.

Većina je s nepoznatog broja – Chris koristi jednokratni broj.

U jednoj poruci do najsitnijih detalja opisuje šta će mi uraditi kada se vratim kući, ali umesto da osetim strah, prevučem prstom preko poruka, obrišem celu prepisku i blokiram broj.

Kyle mi poručuje da srećno stignem.

Lu mi javlja da neće preživeti ovo putovanje s Baseom.

Sinoć su izašli na piće s njenom mamom i Ewanom.

Base je imao seks u troje u sobi pored njene, a onda je pitao da li želi da im se pridruži.

Označena sam na nekoliko snimaka i fotografija iz studija.

Moje devojke vežbaju za takmičenje koje uskoro dolazi.

Na nekoliko drugih snimaka izvode vratolomije na šipci i obruč, istežu se i plešu.

Nakon što odgovorim nekim svojim učenicima, telefon mi zazvoni zbog nerazumljivih poruka od Kadea.

Kade: Stcy bunda?

Kade: lakuuuunxo pegava.

KADE

„Koliko misliš da ih ima unutra?“

Barry sedi pored mene u automobilu parkiranom preko puta zgrade koju smo Stacey i ja napustili pre dva sata. Još tri terenca su parkirana u blizini i motre na okolinu dok vezujem redenik s municijom oko struka i punim svaki njegov odeljak okvirima i bodežima.

Pogledam ga i naginjem glavu levo-desno dok razmišljam o odgovoru.

„Možda pedeset.“

„Onda lako“, kaže svojim geordijskim akcentom.

Prigušeno se nasmejem na njegov sarkazam.

„Svi su naoružani, tako da verovatno ne.“

„Jesi li siguran da znaju njeno ime?“

„Zar ne slušaš?“ odbrusim, mršteći se. „Prepričao sam ti tačan razgovor pet puta.“

„Samo mi je malo dramatično što sve ovo radiš zbog jednog imena.“

„Radiš za mene više od godinu dana i misliš da je ovo dramatično?“

Nakrevelji se.

„Bilo je ono kada si pokušao da zapališ nečiju kuću. Takođe zbog iste devojke, da napomenem. Nije li ovo ipak malo previše?“

Prekidam s punjenjem redenika i palcem i kažiprstom stisnem koren nosa.

„Ako kažu Bernadette njeno ime, pratiće Stacey, a onda će verovatno uspeti da iskopa našu prošlost. Ne želim ni da zamislim šta bi joj uradila da me natera da budem poslušniji.“

Barry zna sve.

Morao sam da mu kažem, inače bi pomislio da samo uhodim neku nedužnu devojku. Šalje mi izveštaje kada nemam vremena da je posmatram.

Misli da bi, kao dvadesetjednogodišnjak, trebalo da pronađem neku drugu opsesiju koja me neće terati na ubistvo.

Jesam li ekstreman?

Da.

Ali zbog sopstvenog jebenog razuma moram da znam šta radi.

Je li to čudno?

Mrzeti je, a ipak morati da znam šta radi?

Iako je zmija?

Zmija koja i dalje pripada meni.

„Planiraš da pobiješ čitavu bandu zbog devojke koja te je navodno prevarila?“

Stežem zube i pokušavam da mu ne razbijem lice.

„Da“, odgovorim dok naglo otvaram vrata. „Jesi li uspeo da saznaš ko joj je uzvratio poziv u hotelu?“

„Ne. Telefon ima jebenu čeličnu zaštitu.“

„Nastavi da kopaš.“

Barry ne odgovara, već i sam izlazi iz automobila i proverava redenik s municijom, sakriven ispod odelja.

Naterao sam ga da nosi isti kao ja, jer materijal upija najveći deo sile metaka.

Petnaest momaka ide s nama, ali još trojica su u pripravnosti, a snajperista je na krovu zgrade preko puta skladišta.

Iz unutrašnjosti dopire hevi-metal muzika dok hakujemo kapiju.

Naši koraci su nečujni u skladištu, a puške su uperene ispred nas dok se penjemo stepenicama.

Šaljem nekoliko momaka levo, drugu grupu desno, a Barry i još trojica prate mene.

„Čisto“, kaže neko preko slušalice, dok drugi dodaje:

„Jedan dole.“

Držim pušku podignutu i nišanim pravo ispred sebe dok iskoračujem u stranu iza ugla. Prigušivač utišava pucanj.

Metak mu se zabija u lobanju i trenutno ga ubija.

Još četvorica padaju, a mi postavljamo eksploziv na zidove.

Bernadette me je poslala u Rusiju na intenzivnu obuku s njihovim oružanim snagama, grupom vojnika koji rade za njen račun i koji nisu štedeli na mučenju dok su me učili da se borim, pucam, ubadam i odupirem tehnikama ispitivanja.

Barry stoji pored mene dok sklanjam pušku i uzimam dva noža, stežući drške u šakama i dajući znak svom timu da me prati.

Guram nož ispod nečije brade i čistim mu vilicu jednim potezom, a zatim ga ubadam u oko dok mu dlanom prekrivam unakažena usta.

„Spavaj“, šapnem mu na uvo dok izvlačim nož iz oka i povlačim ga preko grla.

Telo mu pada pred moje noge, a ja zakoračim preko njega i obrišem nož o njegov teksas-prsluk.

„Vođe će biti u podrumu“, kažem Barryju. „Crawleyja ostavi meni.“

Dok se lift spušta, ostatak mog tima silazi stepenicama.

Proveravam da li mi je pištolj napunjen, a zatim prevrćem nož u ruci dok čekam.

Pre samo nekoliko sati bio sam u ovom oknu lifta sa Stacey, držeći je u naručju i pokušavajući da je smirim.

A sada sam prekriven krvlju, adrenalin mi juri venama kao detetu na Badnje veče.

Čim lift stigne na dno, klizna metalna vrata uz škripu se otvaraju, a pucnji odjekuju s obe strane.

Udarac metka koji pogađa moj oklopljeni prsluk baca me na zid, a žareći bol mi oduzima dah.

Pre nego što taj seronja uspe da me dokrajči, bacam nož pravo u njegovo lice, a Barry mu lomi vrat.

Postavljamo još nekoliko eksploziva dok trčimo kroz podrum, pucajući u svakoga ko nam se nađe na putu.

Izmičem sekiri koja leti pravo prema mojim grudima.

Preko slušalice jedan od mojih momaka kaže:

„Fuller je povređen.“

Opsujem u sebi i krenem prema njima, gde pronalazim Fullera s prostrelnom ranom na grudima.

„Drži pritisak na rani.“ Pokazujem na jednog od svojih najnovijih članova. „Odvedi ga našem bolničaru. Ne idite u bolnicu.“

On klimne i odlazi, dok Barry i još trojica ostaju s moje leve strane.

Izmičemo mecima i pucamo, ubijajući najmanje dvadeset članova bande pre nego što postavimo poslednji eksploziv.

Hevi-metal muzika i dalje svira i, dok punim pušku, nesvesno klimam glavom i zviždućem uz melodiju.

Nacerim se Barryju kao ludak.

„Spreman?“

„Lud si – znaš li to?“

„Da.“

Krv mi je umrljala lice, a Barry je gotovo neprepoznatljiv ispod crvenih prskotina.

Dajem znak svima da nas prate napolje, a kada nas lift vrati gore – metalna vrata jedva sprečavaju metke da prođu kroz njih – isključujem struju.

Pesnica me pogađa s leđa, a pečenje na obrazu dočekujem kroz sav adrenalin koji mi pumpa vene.

Crawley hramlje u stranu i hvata se za zid, očigledno pokušavajući da pobegne iz ovog mesta i ostavi svoje ljude iza sebe.

Naređujem svom timu da spusti oružje.

„Gospodine?“

Pogledam Barryja.

„Odlazite. Svi.“

Moj pomoćnik se zadržava sekund predugo, a zatim govori svima da se vrate do vozila.

Uzdišem i izvlačim džoint zataknut iza uha, iznenađen što je preživeo pucnjavu.

„Misliti da možeš da me udariš i tek tako odeš bila je greška, ali tvoja najgora greška bila je što si pogledao u njenom pravcu.“

Crawley frkne dok se hvata za butinu, a krv mu curi između prstiju.

„Tvoja kurva?“

Vilica mi se zateže dok ga gledam, a strpljenje mi je na samoj granici pucanja.

„Ona nije moja kurva.“

Palim džoint i uvlačim dim, nadajući se da će me smiriti, jer nisam raspoložen da mučim ovog tipa.

„Jesi li bio u kontaktu s mojom šeficom otkako sam otišao?“

„Zašto bih kontaktirao gospođu Sawyer?“ pita zbunjeno, čvršće stežući povređenu nogu i teturajući se do zida, niz koji klizi dok ne završi na dupetu.
„Je li devojka bila njena ćerka?“

Nakreveljim se i izdahnem.

„Ne. Cassie je još nepodnošljivija.“

„Je li to razlog zbog kog si ovde? Zbog svoje kurve?“ Smeje se. „Deljenje je znak brige, Nāve.“

Prevrnem očima.

„Prestani da me zoveš tako. Moje ime...“

Hvatam ga za vilicu toliko snažno da počinje da se otima.

Pritiskam užareni kraj džointa na njegov obraz dok govorim:

„Moje jebeno ime nije Nāve.“

Vrišti dok mu žar prži kožu, a oči mu se pune suzama.

Puštam ga, posežem iza sebe i uzimam jedan od noževa iz redenika, pa ga prinosim između nas.

„Zovem se Kade. Kade Mitchell. Tobiasov sin. Možda bi trebalo da ti ga urežem u kožu? Hoćeš li me onda i dalje zvati Nāve?“

„J-Jebi se.“

Sklanjam mu ruku kada pokuša da me udari, slab i polako umirući od gubitka krvi.

Verovatno je pogođen.

Umesto da mu pružim brz kraj metkom između očiju, urezujem svako slovo svog imena u njegovo oznojeno čelo, velikim štampanim slovima, sve dok mu pljuvačka ne počne da curi niz bradu, a on više ne može da se pomeri i gotovo je bez svesti.

„Eto“, kažem, posmatrajući četiri grimizna slova sa osmehom. „Sada nikada nećeš zaboraviti ko sam.“

„Ti si Smrt“, promrmlja tiho i nerazgovetno. „Tvoje vreme će doći. Ti i tvoja kurva.“

Raširim ruke u stranu, iznerviran.

„Ona nije moja jebena kurva.“

Oslonim laktove na kolena.

„Zapravo, ona uopšte nije kurva. Ona je devojka koju posmatram, devojka kojom sam opsednut sve dok ne pomislim da ću jebeno poludeti. Dao sam joj svoje srce kada sam bio tinejdžer, a znaš li šta je uradila? Slomila ga je. Ona je otrovna zmija.“

Zastanem.

„Čekaj. Razumeš li ti uopšte reč koju govorim, Crawley?“

On nestaje pred mojim očima, više me ne sluša.

Svetlost mu iščezava iz očiju, a ja prevrćem svojim i povlačim oštricu noža preko njegovog grla da budem siguran da je zaista mrtav.

Krv mu lpti iz vrata i natapa mi šaku.

Trljam toplu tečnost između palca i prstiju pre nego što ustanem.

Stacey bi izgledala predivno prekrivena krvlju.

Samo da nije njena.

Otresam tu misao.

„Diži ga u vazduh“, naređujem.

„Još ste u dometu, gospodine“, kaže Barry preko slušalice. „Morate da napustite područje.“

Nacerim se i obrišem krv Crawleyjevih ljudi s lica – već počinje da se suši – a zatim pogledam okno lifta.

„Biću dobro. Samo ga diži.“

Tamo dole je ostalo još nekolicina muškaraca, zarobljenih i ranjenih, koji pokušavaju da izađu.

Stepenište je blokirano, a zbog nestanka struje lift ne radi.

Biće zarobljeni u podrumu skladišta.

Svi su gledali Stacey.

Svi su je želeli.

Ali niko nikada neće moći da je ima.

Čak ni ja.

Skidam sako i bacam ga u stranu, a zatim zavrćem rukave do laktova, s nožem i dalje u ruci.

Otkopčavam uprljanu košulju dok prolazim kroz parking i izvlačim metak koji se zabio u moj oklopljeni prsluk.

To će ostaviti modricu.

Već osećam osetljivu kožu i tup bol u boku tamo gde je udarac pogodio.

Stižem do automobila i pronalazim Barryja na suvozačkom mestu.

„Rekao sam ti da ga digneš u vazduh.“

„Koliko god ti mislio da si besmrtni, gospodine, neću dovesti vaš život u opasnost.“

„Dao sam ti naređenje.“

On uzdiše.

„Zbog vaše bezbednosti, odlučio sam da ga ne poslušam.“

„Ti i Stacey počinjete da me nervirate s tim vašim bezobraznim odgovaranjem.“

Nasmeje se, a zatim dodirne ekran telefona, otvarajući aplikaciju koja povezuje sav eksploziv i aktivira ga.

Prvo dolazi bljesak, a zatim zaglušujući zvuk eksplozije koji gotovo da mi probija bubne opne.

Kugla plamena eruptira poput vulkana prema nebu i ja se osmehujem umetničkom delu koje smo stvorili.

Bio bih rastrgnut na komade da ga je aktivirao kada sam rekao.

„Odlično odrađeno, ekipa. Spakujte se i odmorite.“

Okrećem se svom pomoćniku.

„Moram da završim jedan ugovor. Možeš li da središ ovo, odeš u hotel i čekaš da ti se javim?“

Barry klimne i izlazi iz automobila, tapšući po njegovom prednjem delu.

Gledam ono što je nekada bilo skladište puno članova bande, a sada je potpuno uništeno i ispunjeno mrtvim, spaljenim telima.

Ako Bernadette sazna da sam zbrisao čitav MC, poludeće.

Ne mogu jebeno da se bakćem s tim.

Moraću da lažem i kažem joj da smo imali sukob i da su zapretili da će nas razotkriti, pa sam jednostavno morao da ih dignem u vazduh.

Bilo je neizbežno.

Tragedija.

Ogromna šteta.

Možda će ljudi naučiti da se ne kače s mojim stvarima.

KADE

Dok se u daljini čuju sirene – Barryjev tim za čišćenje, a ne hitne službe – proveravam da li su svi otišli, a zatim ukucavam lokaciju svoje mete i zastanjem kada shvatim da je u pitanju vila prepuna obezbeđenja. Pratim mapu, zaustavljam se u šumovitom području da spalim odeću i navlačim novo odelo koje sam spakovao u kofer, zajedno s drogom koju ću upotrebiti da bih ušao.

Pre nego što zatvorim kofer pun opreme, povlačim dve linije kokaina, mrzeći sebe još malo više nego malopre. Ali moram da utišam vibriranje u kostima, nešto što se dešava kada predugo ostanem bez stimulansa. Droga mi se sada, doduše, više ne ubrizgava na silu. Mislim da je to prestalo kada sam počeo da žudim za usponima koje mi pruža.

Izvlačim kofer iz automobila, izvlačim ručku i vučem ga za sobom dok prilazim prilazu koji vodi do električne kapije. Pritisnem interfon i predstavim se kao distributer gospodina Lennox, a osoba s druge strane me pušta unutra.

Prevrćem očima na obezbeđenje. Koliko je, jebote, bilo lako da samo ušetkam ovde potpuno naoružan?

Upućuju me u glavnu prostoriju, gde za stolom sedi debeo, masan muškarac i puši cigaru. Zlatno prstenje blista na svakom prstu.

„Šta imaš za mene?“ pita, kašljući kroz dim.

Zavaljuje se dok spuštam kofer na njegov sto i otvaram ga, pokazujući mu sav beli prah unutra. Osmeh mu se razvlači preko lica, a onda odvratno zakrklja.

Ali gospodin Lennox nema priliku ni da podigne jednu kesicu i pregleda je pre nego što izvlačim pištolj iz pojasa i pucam mu pravo u grudi četiri puta, dok prigušivač utišava pucnje.

Telo mu se istog trenutka klati i pada. Fotografšem ga i šaljem sliku Bernadette, zahtevajući ostatak svoje isplate.

Ostavljam kofer za sobom, ali uspevam da stignem samo do glavnog stepeništa pre nego što neko zapuca na mene.

Bacam se iza prevrnutog stola, smejući se svojoj sreći dok izvlačim drugi pištolj, tako da sada pucam iz oba dok trčim do stuba, izbegavajući metke koji mi fijuku pored glave.

Kokain mi ne pomaže pri nišanjenju, pa ispuštam jedan pištolj i izvlačim bodež. Zatim prilazim jednom tipu s leđa i zabijam mu ga u vrat. Koristim njegovo telo kao štit dok se probijam ka zadnjem izlazu.

Nemam pojma, jebote, kako sam uspeo da stignem do automobila, niti koliko dugo su me jurili pre nego što sam sleteo Bentleyjem u jarak. Nekako

sam prošao bez ogrebotine, ali sam besan što sam uništio novi auto i sada moram da bežim peške dok im ne umaknem.

Krv mi je ušla u oči i sve mi oboji vid u crveno dok kucam poruku svom asistentu na napuklom ekranu telefona.

Barry me pokupi na obližnjoj benzinskoj pumpi i gunda celim putem do hotela, govoreći mi da moram da budem oprezniji. Pruža mi maramicu za lice, ali ga otresam, zahvalim mu i iskačem iz automobila.

Recepcioner me ni ne pita da li sam dobro dok prolazim pored pulta i krećem ka liftu. Na drugom spratu ulazi jedan par, ali se drže po strani, u uglu male metalne kabine, što dalje od mene – čoveka prekrivenog krvlju, s redenikom s municijom jasno istaknutim preko grudi.

Mislim da mi je usna rasečena; malo peče.

Koraci su mi trapavi i nesigurni dok izlazim iz lifta, a jaka svetla me teraju da žmirim i zaklanjam oči ravnim dlanom.

Kada stignem do naših soba, šaljem Stacey poruku za koju mislim da verovatno nema nikakvog smisla, a kada ne dobijem odgovor, ignorišem svoju sobu i sedam ispred njene, zabavljajući se telefonom.

Prvi snimak koji imam sačuvan je s našeg poslednjeg odmora u Grčkoj. Gledam video iz karaoke-bara, nas na balkonu, još jedan na kojem se Stacey sunča, a ja zumiram njeno lice – njenu preplanulu kožu prekrivenu pegama. Jedan je ona snimila dok se držimo za ruke i hodamo pešćanom plažom. Zaustavljam snimak kada me poljubi u obraz i proučavam osmeh na njenom licu, isti kao moj.

Video za videom, slika za slikom, progone me, a ipak nijednu ne mogu da obrišem.

Jebeno mrzim sebe što sam otvorio taj folder. Obično je zaključan i dobro sakriven od radoznalih očiju. Mučan je način na koji se zbog njega osećam.

S emocijama se borim još od detinjstva. Prvi put sam se osećao živim kada sam imao Stacey, a sada je sve u meni crno.

Mrtav sam iznutra.

Palac kojim listam fotografije prekriven je skorenom krvlju. Svaka pojedinačna slika pravi novu rupu u mojim već šupljim grudima; toliko očajnički želim da se vratim u tu stvarnost, da se sakrijem od osobe koja sam postao. Ali ona više ne postoji. Ona nije ista Stacey kao tada, a ja definitivno nisam isti Kade.

Listam naše poruke, sve do nekih od prvih koje smo razmenili.

Naša prva zajednička fotografija: ja spavam s rukama obmotanim oko nje, iz perioda kada je slučajno ostala preko noći. Ona se smeši kameri, po običaju pokazuje srednji prst. Opis mi izmami blag osmeh na ugao usana, iako ne bi trebalo.

Hrčeš toliko glasno, seronjo.

Bili smo klinci zaslepljeni emocijama.

Imali smo sve. A ona je sve sjebala.

Ubijanje ljudi na visokim položajima, dilovanje s narko-bosovima, ispijanje sulude količine alkohola, obezglavljivanje i vađenje utrobe, čak i upadanje na teritoriju bande da bih napravio pakao – sa svim tim mogu da se nosim. Ali ne i s prevarom. Ne s jebeno lažljivom osobom zbog koje sam poverovao da sam joj nešto značio kada nisam.

Kako neko može da gleda drugu osobu u oči i kaže joj da je voli, a onda samo nekoliko sati kasnije ode da jebe nekog drugog, to mi nikada neće biti jasno.

...

Sada već dva sata sedim ispred Staceyne hotelske sobe, mnogo omamljeniji nego što sam planirao. Možda je do džointa koji sam popuštao pre deset minuta, a bio je pun trave, ili sam jednostavno umoran – i to deluje kao sasvim moguća opcija.

Ili je možda kokain iz one MC bande bio sumnjiv, pa sam sada potpuno odlepljen zbog nečega što su mu uradili.

Ne želim da ulazim u svoju sobu. Ako je neko preživeo i pratio me dovde, moram da budem na oprezu. Mogli bi da uđu u Staceyinu sobu.

Još jedna smrt na mojim rukama neće predstavljati problem.

Volim da ubijam ljude koji zaslužuju smrt. Pričinjava mi ogromno zadovoljstvo da gledam kako im svetlost napušta oči dok ispuštaju poslednji dah.

Tek je dva popodne, a već sam ubio najmanje šezdeset ljudi i zaradio sto pedeset hiljada.

Stacey bi se zgrozila nada mnom kada bi znala.

Nije odgovorila, pa mogu samo da pretpostavim da spava.

Dobro. Mogao bih da kažem nešto zbog čega ću se kajati dok sam ovako sjeban.

Čovek bi pomislio da bih, nakon svih tih stimulansa, trebalo da budem odlično raspoložen, ali osećam se kao da bih mogao da stavim omču oko vrata. Ne bih to ipak uradio – ostao bi nered iza mene, a nikome ne treba da se bavi tim sranjem.

Da li bi joj bilo stalo da umrem?

Nisam uplašen – ako se desi, desi se, ali jedan deo mene bi želeo da zna kako bi se osećala. Da li bi se kajala? Bila tužna? Osetila olakšanje? Da li bih video suze na njenim obrazima kao one na avionu?

Slika nje na kolenima preda mnom proleti mi kroz glavu i glava mi klone unazad na vrata, dok mi se moj izdajnički kurac iritantno trza. Dođe mi da ga ošamarim.

Još mogu da osetim njene usne stegnute oko mog kurca, da vidim suze kako joj klize niz lice dok se guši, kao i način na koji je progutala svaku kap moje sperme.

To me jebeno izluđuje. Bio sam nekoliko sekundi od toga da budem u njoj i bio bih da nije bilo jebeno Barryja. Nikada ranije nisam pozeleo da ubijem svog asistenta. Ide mi na živce većinu vremena, ali nikada ga nisam zamišljao mrtvog.

Čak sam pozeleo da udarim Basea kada je rekao da je zgodna.

Ona me čini opasnijim nego što već jesam.

Kada bi pokazala na neku nasumičnu osobu i rekla mi da pucam, povukao bih obarač bez ijednog pitanja. A ipak ne mogu da podnesem da dišem isti vazduh kao ona. Čak sam jednom ili dvaput zamislio kako je ubijam i istog trenutka zažalio zbog tih slika u glavi.

Što se pre sastane s Luciellom, to bolje.

Jebote. Glava mi puca. Predvorje je previše svetlo i jedva uspevam da napregnem oči dovoljno da išta vidim. Zidovi se stapaju jedan s drugim; pod je lava, a ipak je mekan pod mojim dlanovima.

Definitivno sumnjiva droga.

Vrata na koja se oslanjam se otvaraju i ja padam unazad u Staceyinu hotelsku sobu.

Pojavljuje se tamna kosa, a zelene oči me zbunjeno i prestravljeno gledaju odozgo.

„Koji kurac?“ prosikće pre nego što joj pogled padne na grimizne mrlje po mojoj odeći i telu. „Šta ti se, pobogu, dogodilo?“

Mrmrljam i trljam oči kažiprstom i palcem. Koliko god mi reči divljale po glavi, previše sam sjeban da bih pravilno govorio.

Ono što želim da kažem jeste da sam završio posao i da želim da znam da li me se još uvek plaši, ali svaku reč izgovaram u mutnim slogovima.

Pokušavam da ustanem, ali telo odbija da me posluša. Izgledam kao prevrnuti kornjača na kokainu.

„Zašto si sav krvav?“ pita, pogledavajući gore-dole hodnik pre nego što šire otvori vrata.

Nije moja krv. Savršeno sam jebeno dobro.

„Uđi.“

Stacey koja naređuje je jebeno zgodna.

Ali ne mogu da se pomerim.

„O, zaboga.“

Nekako uspeva da me uvuče u sobu, podiže bodež koji sam držao pored sebe i zatvara vrata.

„Šta si uradio?“ Lepa je kada je ljuta. „Jesi li pijan?“

Nisam ni takao alkohol, ali neću joj to reći.

Ne da bih uopšte mogao, jer se soba jebeno vrti, a ja imam osećaj kao da lebdim. Trljam oči zglobovima prstiju. Ne. Gubim vid.

To je novo.

Soba postaje mračna – ili su mi oči zatvorene? Ne znam.

Osećam nešto vlažno i nežno na licu. Stacey kleči i pere mi krv s lica peškirom koji je umočila u toplu vodu. Trznem se kada mi provuče prste kroz kosu, zapetlja ih i povuče.

Ne sprečava me da je uhvatim za kukove kako bih ostao uspravan.

„Kako ti je krv dospela u kosu?“

Pegava, dušo, ja sam jebena životinja. Trebalo je da me vidiš kako sam danas odradio svoje Jackie Chan sranje.

„Hoćeš li mi odgovoriti?“

„Nemoj...“ Zastajem, pokušavajući da usporim misli dok kokain juri kroz vene. Otvaram oči, a one peku od nespavanja. „Nemoj... da me se plašiš.“

Vid mi se ponovo muti dok Stacey prelazi krpom preko mog čela.

„Mogu da podnesem to što me mrziš, Kade.“ Gužva krpu da bi upila vodu iz moje kose, a moja glava klone na njeno rame dok mi trlja potiljak. Voda mi se sliva niz leđa. „Ne mogu da podnesem da uništavaš svoj život zbog bilo kakvih problema u koje si se uvalio.“

Slabo frknem.

Da me nisi prevarila, ne bih one noći bio ispred studija, razmišljajući da li da uđem da te vidim, i Bernadette me ne bi pronašla.

Moj unutrašnji glas je sebičan.

Ne mogu da je krivim za čudovište koje sam postao. Ne. To je na meni.

Njeno lice je poslednje što vidim pre nego što mi se vid zamuti i izgubim svest.

KADE**FLASHBACK 4**

Pre dva dana sam položio vozački ispit, pa me Jason izveo u grad, a ja sam pripit pitao Stacey da li i dalje dolazi u moju sobu da gledamo film. Rekla je da dolazi.

Rasulo sam se, jebena vreća živaca, dok po stoti put sređujem sobu. Mama je ranije donela gomilu čiste odeće i pitala me zašto u jedanaest uveče usisavam zavese.

Može se reći da mi je oduzela usisivač i rekla da idem da spavam.

Večeras previše razmišljam. Čak sam prebrisao ekran televizora.

Dopisivali smo se ceo dan i shvatio sam nekoliko stvari. Kada je kod kuće, ili nema signal ili ne proverava telefon. Jedini razlog zbog kojeg sam danas dobio toliko njene pažnje jeste to što je s tatom na nekom događaju.

Voleo bih da verujem da mi ne piše samo zato što joj je dosadno. Sama pomisao da svojevolejno ne razgovara sa mnom u svim ostalim prilikama čini me nervoznim i stvara mi nelagodu.

Možda bi trebalo ponovo da se istuširam?

Da bih prekratio vreme, ponovo čitam naše nedavne poruke.

Pegava: *Jesi li siguran da želiš da me vidiš?*

Pegava: *U redu je ako ne želiš.*

Ja: *Začepi.*

Pegava: *Komunikacijske veštine su ti sranje. Šta „začepi“ znači u ovom kontekstu?*

Ja: *Ako kasnije ne dođeš u moju sobu, oteću te iz kreveta i dovući ovde.*

Pegava: *Oh, okej. To je pomalo preteće, ali i malo slatko.*

Nisam sladak. Ne znam kako da budem. Kada sam ranije pročitao tu poruku, buljio sam u nju čitavih pet minuta pre nego što sam otišao da zapalim još jednu cigaretu.

Sa nervozom koja mi grize stomak, čekam. Palim još jednu cigaretu, ponovo perem zube i još jednom proveravam sobu da vidim da li sam propustio neki nered.

Telefon mi zazvoni i potrebno mi je sve što imam u sebi da ne skočim na njega.

Očaj nije privlačan i, navodno – prema Jasonovoj devojci – trebalo bi da sačekam najmanje deset minuta pre nego što odgovorim.

Izdržim jedva trideset sekundi pre nego što pročitam poruku i odgovorim.

Pegava: Spava.

Ja: Dođi gore.

Dok se začulo kucanje na mojim vratima, toliko sam puta prošao kroz sobu da me čudi što mi se tepih nije zadimio.

Naglo otvaram vrata i nervozno se sklanjam u stranu da pustim Stacey da uđe.

Nosi farmerke i pleteni džemper, a kosa joj je vezana.

„Ćao.“

„Ćao“, odgovaram stidljivo, zatvaram vrata i zaključavam ih.

Ne znam šta drugo da kažem, a očigledno ni ona. Gleda po mojoj sobi i ja je pratim dok razgledava. Velika je, veća od većine spavaćih soba, a dvokrilna vrata koja vode na moj balkon privlače joj pažnju.

„Često te vidim kako stojiš ovde gore.“ Izlazi na hladnoću i spušta pogled na zemljište oko vile. „Uvek pušiš.“

„Ne smem da pušim u sobi“, kažem joj, oslanjajući se na kameni zid pored nje. „Mama bi me ubila.“

Osmehuje se, a savršeni zubi su joj beli i pravilni.

Kada se vratimo unutra, primetim kako drhti. Zatvaram balkonska vrata i ponudim joj udobniju odeću za gledanje filma. Farmerke joj dobro stoje, ali nešto u tome da nosi moju odeću deluje mi mnogo bolje. Ne očekujem da će prihvatiti ponudu, niti da će uzeti moju majicu i šorts i otići u kupatilo da se presvuče.

Ležem na krevet i nameštam film, pokušavajući da ne razmišljam o tome kako mi srce ubrzano lupa niti o tankom sloju znoja koji mi se stvara između obrva.

„Ovo mi je ogromno“, kaže Stacey otvarajući vrata kupatila. Moja majica joj seže skoro do kolena. „Mislim da mi šorts ne treba.“

O, jebote.

Spušta ga na moju komodu, a ja gutam knedlu dok prilazi krevetu.

„Tata dolazi po mene ujutru. Vратиću se u Luciellinu sobu posle filma.“ Stavljajući koleno na ivicu mog kreveta. „Stvarno ne sme da sazna da sam ovde. Jesi li nekome rekao?“

„Nisam“, slažem – Jason i tata su potpuno upućeni. „Šta je toliko strašno ako sazna?“

„Je l' se ti šališ?“ odgovara, a moje oči je prate dok se penje pored mene i namešta uz uzglavlje. „Morala bih da pobegnem iz zemlje ako bi saznala da sam ovde.“

„Deluje dramatično.“

„Je l' ovaj film stvarno dobar?“ pita, menjajući temu. Prekršta ruke preko grudi i moram priznati da me pogled na njeno telo u mojoj crnoj majici tera da poželim da nikada ne pustim ovaj jebeni film.

„Najbolji. Ako ti se ne svidi, bojim se da ova mala stvar između nas neće funkcionisati.“

Frkne.

„Bez pritiska, seronjo.“

Upravo sam rekao da smo nešto, a ona me nije ispravila. To je pozitivno, zar ne?

Njene gole noge su tik uz moje, a zbog načina na koji sedi, moja majica joj se podigla uz butine. Protiv zdravog razuma, koji mi govori da skrenem pogled i pustim film, kažem:

„Ako planiraš ponovo da me napadneš, preporučujem da to ne radiš dok gledamo ovo.“

Stacey me udari po nozi.

„Začepi ili odlazim.“

Ne. Ne odlazi. Ne dok ne krenu odjavne špice, a ja je ne poljubim barem deset puta. Trebalo bi da izvedem prvi poljubac dok mi anksioznost još ne steže grudi i dok ne stignem da previše razmišljam.

Nervoza me ne savlada dok se naginjem ka njoj, zglobovima prstiju joj podižem bradu i privlačim joj glavu unazad, a zatim usnama pronalazim njene. Nežni dodir naših usana – tako mekan i jebeno zarazan kada ona tiho zastenje. Staceyin dlan istog trenutka naleže na moj obraz dok mi uzvraća poljubac.

Mogao bih da je ljubim zauvek.

Ne znam zašto mi je trebalo toliko dugo. Trebalo je da uradim ovo pre nekoliko godina. Možda bih je, da jesam, imao duže. Do sada bi bila moja devojka i svi bi znali da je moja, a ja njen.

Razdvajamo usne i naginjemo glave kako bismo produbili poljubac. Uplicem prste u njenu kosu i privlačim je sebi. Još bliže. Slobodnom rukom se, pomalo sramotno, grčevito držim za okvir kreveta.

Želim da nastavim da je ljubim. Želim da nastavim da prelazim jezikom preko njenog, da čujem njeno ubrzano disanje i osetim kako mi zubima hvata donju usnu. Želim da dodirujem njenu kožu i popnem se na nju. Želim da uradim sve što sam zamišljao.

Ali ne radim to.

Odmičem se, zagrizem donju usnu i osetim ukus njenog voćnog balzama. Grudi joj se ubrzano podižu i spuštaju; moje rade isto. Čelo mi je naslonjeno na njeno i, umesto da se potpuno odmaknem, ponovo je ljubim.

Poljubac je dubok i divlji. Stacey prati svaki pokret mog jezika dok mi namešta ruku na svoj struk, hvata me za ramena i povlači preko sebe. Sviđa mi se što preuzima kontrolu, jer ja stvarno nemam pojma šta radim.

Ima ukus slatkog opijanja dok me vuče za kosu. Ne znam koliko dugo ostajemo tako, ali usne su mi sirove, kurac mi je tvrd kao kamen, a moja majica se na Stacey toliko podigla da joj vidim donji veš i donji deo brushaltera.

Ta slika će me proganjati zauvek. U dobrom smislu. Mislim.

Prekidam poljubac, podižem se na kolena i spuštam zamagljen pogled niz njeno telo. Svaka obline. Svaka tetovaža. Želim da je dodirujem svuda.

„Nisi stvarna, Pegava.“ Raširim dlan preko njenog stomaka i kliznem njime naviše. „Jebeno si prelepa. Stvorena si za mene.“

„Koliko god da ne želim da ti hranim ego, ni ti nisi loš“, odgovara kroz kikot, a način na koji izgovara „hraniti“ tera mi kurac da trzne.

Nema načina da sakrijem koliko sam uzbuđen. Nisam mali, a šorts mi nimalo ne pomaže da sakrijem ispučanje tkanine. Stalno spušta pogled prema njemu.

„Idemo polako“, kaže. „Je l' tako?“

Mi.

Klimam glavom i sklanjam ruku.

„Tako je. Ali ako nešto želiš“, kažem, spuštajući pogled niz njeno telo, „reci mi.“

Stavlja moju ruku na svoja rebra.

„Želim da me ponovo poljubiš.“

Hvala jebeno Bogu. Da me je pitala da je oralno zadovoljim ili da jebemo, pretvorio bih se u gomilu prašine.

Spuštam se na nju i priljubljujem usne uz njene, gutajući joj poljupce. Sisa mi jezik, a ja zastenjem u njena usta kada mi člankom obavije nogu.

„Verujem ti“, šapuće mi, hvatajući me za vilicu tako da mi pogled ponovo susreće njen. Kosa joj okružuje jastuk; zelene oči, pune usne. „Želim da i ti meni veruješ.“

Uzima ruku koja joj je na rebrima i polako je uvlači ispod brushaltera – tanke crne čipke s ružičastim detaljima koji odgovaraju njenim gaćicama. Stežem zube i kontrolišem svaki udah kroz nozdrve dok osećam mekoću njene kože.

„Verujem ti“, ponavlja.

Ruka mi se ukoči, a pluća mi se stegnu.

Koji kurac radim? Ne mogu ovde da sedim i dodirujem je na taj način. Ne mogu ništa od ovoga da uradim a da ne zajebem. Urađiću pogrešno.

Primećuje moje oklevanje.

„Nećeš me povrediti.“

„Mogao bih.“

Nežno mi pridržava obraz, a glas joj je tih.

„Ne bi mogao. I nećeš.“

„Želiš da uradim ovo?“ pitam dok joj obuhvatam grudi, potrebno mi je da potvrdi. Ona je ta koja je stavila moje ruke na sebe, ali mi sada treba da čujem kako izgovara tu kratku reč.

„Da“, izdiše. „Želim. Ali ne želim da uradiš bilo šta zbog čega ti nije prijatno. Možemo da stanemo – ili da usporimo. Samo mi reci.“

Bez daljeg razmišljanja, uvlačim i drugu ruku pod njen brushalter i obuhvatam joj drugu dojku. Um mi još nije sustigao telo, pa joj guram brushalter do brade da bih je potpuno video i milujem je. Grudi su joj taman za šaku, pune i čvrste, i želim da znam kakve bi bile u mojim ustima. Koliko bi joj prijalo da ih ljubim?

Bradavice joj se zatežu dok jednom prelazim palcem preko nje, a iz grla joj izlazi tih uzdah.

„Jebote“, izletelo mi je.

Stacey uvlači donju usnu među zube i gricka je, disanje joj postaje teže.

„Nisu velike niti nešto posebno.“

„Ćuti.“

Osmehuje se, ali joj osmeh nestaje, a usne ostaju razdvojene dok joj vrtim bradavicu između palca i kažiprsta. Spuštam se da je ponovo poljubim, gutajući njene tihe jecaje dok je štipam i milujem joj grudi, proždirući joj usne.

Konačno joj puštam bradavice, pomeram se na leđa i povlačim je na sebe.

Povlačim svoju majicu.

„Skinij ovo“, naređujem, gotovo svršavajući u bokserice dok je sulači sa sebe i baca iza leđa. „Jebeno savršena.“

Duboko diše dok pružam ruke i ponovo joj obuhvatam grudi. Kurac mi se napinje u šortsu, a činjenica da sedi svega nekoliko centimetara od njega nimalo ne pomaže.

Nikada nisam pogledao nekoga i poželeo da ga jebem. Da, zamišljao sam Stacey u svakom mogućem položaju, ali nikada nisam želeo da te scenarije pretvorim u stvarnost.

Ne zato što nije jebeno poželjna; jednostavno nisam takav tip.

Ali dok je Stacey samo u donjem vešu, jaše me na mom krevetu, zenice su joj proširene, a koža zajapurena, želim da joj zabijem kurac toliko duboko da ga nikada više ne izvučem.

Ponovo se ljubimo, a ja stičem malo samopouzdanja dok dopuštam rukama da istražuju njeno gotovo nago telo. Od golog dupeta do hvatanja za leđa, do milovanja bradavica i štipanja dok izdiše moje ime.

Stenje mi u usta kada je jače štipnem, a usne spuštam niz njeno grlo kako bih joj sisao puls koji snažno udara pod mojim jezikom. Želim da nastavim, da joj uzmem bradavicu među zube, ali se ipak vraćam njenim ustima.

Zaječi dok joj povlačim kosu i ponovo okrećem nas, tako da sam sada između njenih nogu.

„Nikada nećemo pogledati ovaj jebeni film.“

„Kako se beše zvao?“ šali se, smešeći se dok joj zubima nežno grickam vilicu i sklanjam kosu s lica.

Spuštam se pored nje, ispreplićem jednu ruku s njenom dok drugom uvijam pramen crne kose oko prsta.

„Rekla si da ćeš biti dobra devojka.“

Kada sam joj pre neki dan pripit poslao poruku, rekla je da sada, pošto imam vozačku, moram svake nedelje da je vodim u McDonald's, a ja sam rekao da hoću samo ako bude dobra devojka.

Njen odgovor?

Uvek sam dobra devojka, Kade.

Umalo nisam umro.

Lažno uzdahne.

„Jesam li loša devojka?“

U sebi zastenjem dok gledam njeno telo, sada prekriveno samo gaćicama.

„Veoma.“

„Onda bi bolje bilo da pustiš film.“ Stacey razigrano zagriže moje zglobove pre nego što – nažalost – ponovo obuče moju majicu. „Ili ću ga gledati s Luciellom.“

„Lažeš. Ona ga nikada ne bi dobrovoljno gledala.“

Stacey se privija uz moj bok, a ja joj obavijam ruku oko ramena. Film počinje i oboje usmeravamo pažnju na ekran, ćutimo osim kada mi postavi neko pitanje o filmu. Često se smeši. Često joj se oči rašire. Često jače stegne prste oko mojih.

Prija.

Osećam kako tone u moj zagrljaj kada operna pevačica počne da peva. Ne gledam ekran televizora; gledam nju. Oči su joj prikovane za film; upija svaku reč, svaki stih koji izlazi iz usana crvenokose.

„Zašto je ovo tužno?“ pita drhtavom bradom. „Njegova žena može da vidi kako reaguje. Hoću da je zagrlim.“

„Znam.“

„Ali pesma je tako bolno prelepa.“

„Znam.“

Gledamo ostatak filma i, kada krenu odjavne špice, oboje zevamo, noge su nam isprepletane, a njena neukrotiva kosa mi je na licu.

„Obožavam ovo“, kaže uz još jedan zev. „Moramo ponovo da ga gledamo.“

„Kad god poželiš.“

Sekunde me dele od sna. Nikada ni sa kim nisam delio krevet. Čak i kada sam bio klinac i Luciella se plašila mraka, spavao sam na njenom podu dok se ne bi smirila.

Nikada mi nije palo na pamet da spavam pored nekoga. Nikada to nisam želeo. Nikada nisam ni zamišljao. A ipak, dok je Stacey priljubljena uz moj bok, s kolenom prebačenim preko mene, rado bih zatvorio oči i zaspao.

Držim je za butinu, nos mi je u njenoj kosi i ne trudim se da pitam da li ostaje.

Jason je u pravu – sviđa mi se. Da li je to čudno, s obzirom na to da sam je poljubio svega nekoliko puta? Postoji li neki vremenski okvir za osećanja i sva ta emotivna sranja?

Još ne zna, ali nekako je zaglavila sa mnom. Ne mogu to da izgovorim naglas, a da ona ne pobegne glavom bez obzira, ali činjenica da nijednom nisam pogledao drugu devojkicu sa zanimanjem niti pomislio da je lepa sve dok nisam ugledao nju govori dovoljno.

Ali nemam pojma šta da radim s njom.

Stacey se pomera pored mene i spušta glavu na moja prsa; verovatno može da čuje koliko mi brzo i snažno lupa srce. Strpljiva je sa mnom. Daće mi vremena da se naviknem na sve ovo. Čak je i način na koji spušta dlan na moja prsa, tik uz glavu, nežan.

Miris njenog šampona i zvuk njenog dubokog disanja poslednje su čega se sećam pre nego što utonem u san. Padam u prvi miran san koji sam imao godinama dok se oboje privijamo jedno uz drugo.

Kada se ujutru probudim, majica koju sam joj dao uredno je složena na mojoj komodi – a nje nema.

Posežem za telefonom i primetim da imam poruku od nje. Fotografiju koju mi je poslala pre sat vremena. Onesvešćeno spavam, grleći je s leđa, lica

zarivenog u njenu kosu. Ona se pospano smeši i pokazuje srednji prst, a ispod fotografije stoji poruka:

Hrčeš toliko glasno, seronjo.

Oči mi se naprežu protiv svetlosti dok Stacey izlazi iz hotela za mnom. Nije mi rekla ni jebenu reč. Probudio sam se u njenom krevetu, dok je ona bila na podu, umotana u ćebe – tresla se od hladnoće. Prebacio sam jorgan preko nje i iskradao se u svoju sobu pre nego što se probudila.

Oprala mi je svu krv s ruku, podlaktica i lica, čak i iz kose, a onda spavala na tvrdom podu.

Poslao sam joj poruku izvinjenja, a ona je samo rekla da imamo petnaest minuta pre nego što moramo da krenemo.

Tišina počinje ozbiljno da mi ide na kurac.

Kada je pitam da li želi nešto da pojedemo, ona samo nešto promrmlja. Promrmlja. Koji kurac je to? Da ili jebeno ne?

„Gde ti je auto?“ pita, osvrćući se po parkingu.

Na trenutak nemam pojma ni sam, dok gledam oko sebe, a onda mi sine i izduvam vazduh, još više iznerviran što sam ga uništio.

„Moramo da uzmemo Uber.“

„Šta se desilo s tvojim autom?“

Slegnem ramenima i izvadim cigaretu. Verovatno je još zatrpan u jarku, osim ako se Barry i za to pobrinuo, ali još mi se nije javio.

Kuca nešto na telefonu dok se oslanja na zid, prekrstivši ruke i namrštivši se, a onda proverava vreme na satu dok tapka nogom. Zabavljen, naslanjam se na ogradu i punim pluća nečim što nije ni približno otrovno kao ona.

Strana me užasno boli od modrice, ali pozdravljam taj bol. Sprečava me da gledam Stacey i poželim da započnem razgovor s njom, da vidim njen osmeh ili da je ponovo gledam na kolenima.

Mislim da je dodirivala modricu dok sam spavao, osim ako nisam halucinirao. Sećam se da sam otvorio oči i video njeno lice iskrivljeno u zbunjenosti dok su joj vrhovi prstiju prelazili preko kože koja je poprimala ljubičastu boju, a usna joj je podrhtavala pre nego što je sve ponovo postalo crno.

Baš kada krenem da je pitam, ona besno odlazi prema našem prevozu. Moram da požurim da bih je sustigao.

Trebalo bi bar da joj zahvalim što se brinula o meni kada očigledno nisam bio ni sposoban da govorim.

„Što se tiče malopre—“

„Nemoj“, upozorava me. „Samo uđi u auto, Kade.“

Namrštim se zbog načina na koji izgovara moje ime.

„Dobro. Luciella misli da smo tek sleteli“, kažem dok oboje ulazimo u Uber. „Staćemo negde da jedemo, pa ćemo otići da se nađemo s njima. Baka neće biti tamo. Nažalost, ima grip.“ Poslednji deo izgovaram sarkastično.

Ništa. Nema odgovora.

Da nije Stacey, moja nasilna strana bi poželeva da joj razbije glavu o staklo zato što me ignoriše. Da je nateram da krvari. Da vrišti i moli za oprostaj.

Tišinu koju joj pružam dajem joj za njeno dobro.

To što me ona sada ignoriše samo je detinjasto ponašanje.

Ne bi trebalo da me bude briga što neće da me pogleda, ali osećam kako postajem sve uznemireniji i pomalo nervozan što se ponaša kao da ne postojim. Ona je jedina osoba na svetu zbog koje sam se ikada osećao ovako, a to me tera da besno stegnem šake.

Ja sam Kade Mitchell. Ne bavim se emocijama. Nije me briga za ljude, naročito ne za one koji me zajebu.

Pa zašto onda ne mogu da prestanem da je gledam?

Telefon mi zazvoni zbog sledećeg ugovora.

Pola miliona.

Vlasnik kluba u gradu u kojem ćemo odsedati. Poznat po vrbovanju i seksualnom iskorišćavanju maloletnika.

Poslednji deo potvrđuje da ću uživati.

Čitam dosije dok Stacey gleda kroz prozor.

Izvukao se s optužbom za silovanje, krađu hiljada od jedne starice i drogiranje maloletne devojke pre nego što ju je naterao na oralni seks.

Kada se dočepam tog seronje, nateraću ga da pati. Porodica te devojke plaća Bernadette – i meni – više nego dovoljno da mu razvlačimo patnju. Javili su se Bernie pre nekoliko nedelja, nakon što su čuli za nju od rođaka u Škotskoj, i posebno tražili najbolju.

A ja nikada ne razočaram.

Hotel u kojem odsedamo ima bazen pozadi, okružen ležaljka. Base mi šalje slike kako leži na jednoj od njih s pivom u ruci. Mama i Ewan su maksimalno iskoristili bar, a Luciella nestrpljivo čeka svoju najbolju drugaricu, koja trenutno kuca nešto na telefonu namrgođenog lica i gricka nokat.

Tišina mi stvara nelagodu.

Jebiga.

„Izvini“, kažem, prekrštajući ruke. „Zbog toga što sam te probudio. Samo sam...“ Nadrogiran do jaja. „Bio pijan.“

Ne odvaja pogled od telefona.

„U redu je.“

Nije jebeno u redu.

Pogledaj me. Viči na mene. Uradi jebeno nešto.

Poslednja dvadeset četiri sata proveli smo svađajući se i dovodeći jedno drugo do ludila, a sada ne može ni da me pogleda samo zato što sam upucao nekoga ko je pokušavao da je seksualizuje? Naravno, nema pojma šta se dogodilo tokom ostatka dana, ali ja sam samo radio svoj posao.

Posao koji jebeno ne želim.

Ali ako kažem Bernadette da izlazim iz svega ovoga, i mene i mog tatu verovatno čeka smrtna presuda. Ostatak moje porodice će proći još gore.

Ne tako davno sam odbio jedan ugovor i zapretila mi je mojim psima.

Mojim jebanim psima.

Odmahnem glavom i oslonim laktove na kolena.

„Dobro.“ Beskoristan sam. „Zaboravi poslednja dvadeset četiri sata.“

„Već zaboravljeno.“

Šake mi se bespotrebno stežu od besa i pomeram vilicu.

„Dobro.“

Kada stignemo do hotela, Stacey me potpuno ignoriše i izlazi iz automobila.

Moram da obuzdam iritaciju i kažem sebi da je ne odvlačim u sobu i prebacim preko kolena. Ovakvo njeno ponašanje je apsurdno.

Zagrlim mamu i klimnem Baseu da me prati do naše sobe dok Luciella uzbuđeno vrisne i zgrabi svoju drugaricu u zagrljaj.

„Buraz, imam toliko jebeno priča za tebe“, kaže Base dok otključava vrata hotelske sobe. „Izlazimo kasnije, je l' da? Sinoć sam imao trojku i sačuvao njihove brojeve!“

Luciella napravi grimasu dok ona i Stacey zastaju nekoliko vrata dalje od naše sobe.

Savršeno. Upravo ono što mi jebeno treba.

„Molim te, Sebastian, prestani da budeš tako vulgaran.“

Uprkos besu koji me trenutno obuzima, jedva zadržavam osmeh dok Base besno gleda u nju.

„Nemoj da me zoveš tako.“

„To ti je ime, zar ne?“ Otvara vrata svoje sobe, a Stacey bez reči ulazi unutra. Oči moje sestre zabadaju se u mene. „Budi spreman za sat vremena. I nemoj ni da pomisliš da ovo pokvariš tati.“

Sužavam oči.

„S kim ti, jebote, misliš da razgovaraš?“

Odmahuje glavom.

„S nekim ko mi je nekada bio brat, a sada je opsednut jebanim izubijanim demonom. Saberi se, Kade. Kada si poslednji put spavao?“

Zurim u nju.

Base prekrsti ruke i nezadovoljno frkne.

„Nemoj da me zoveš Sebastian.“

„U redu, Sebastian“, dovikuje Luciella dok zalupi vratima.

„Možda ću ti ubiti sestru“, kaže on, odmahujući glavom i podižući jednu od svojih torbi. „Ide mi na glavu otkako smo napustili vilu. Pitao sam je da li želi da nam se pridruži—“ Zastane. „Nema veze.“

Divno.

Soba je velika, s dva odvojena kreveta, kupatilom s tušem i kadom i balkonom koji gleda na bazen.

„Misliš da će i one večeras izaći?“ pita dok se baca na svoj krevet. „Luciella mi neće posvetiti ni trunku pažnje, pa možda priđem njenoj najboljoj drugarici.“

„Zvuči toksično.“

„Zato što sam ja, Sebastian Ivanovich Prince, toksičan.“ Namigne mi, a onda na ruskom kaže: „Nateraću tvoju sestru da shvati da sam njena prava ljubav tako što ću jebati njenu najbolju drugaricu.“

Trzne mi se oko i odlazim u kupatilo da se ponovo istuširam.

„Čekaj. Jesi li razumeo šta sam rekao?“ Base se uspravi, zbunjenog lica. Nema pojma da govorim više jezika. „Hej, šta je s tobom? Rekao si da ti ne smeta što mi se sviđa Luciella?“

„Ne smeta mi.“ Zastajem pre nego što uspem da zatvorim vrata. „Samo sam umoran.“

On zareži.

„Dobro. Ja ću napraviti planove. Daj mi telefon. Moj je prazan.“

Bacam mu ga.

Sve moje poslovne stvari zaštićene su lozinkama – poslednje što mi treba jeste da sazna za tajni život koji vodim; da nisam student građevinarstva za kojeg me smatra.

Ali čim ga otključa, nagne glavu.

„Ej, Kade?“ Ustaje s kreveta, okreće ekran prema meni i srce mi se stegne. „Zašto imaš sliku ultrazvuka na telefonu? Napravio si nekoga trudnim?“

Pre nego što stigne da pogleda fotografiju i vidi ime žene, istrgnem mu telefon iz ruke.

„Napuni svoj i koristi svoj jebeni telefon i ne, nisam nikoga napravio trudnim.“

„To je snimak bebe.“

Odmahnem glavom.

„Ozbiljno ti kažem, Base. Pusti to.“

„Ja sam ti najbolji prijatelj. Možeš da mi kažeš ovakve stvari. Koga si napravio trudnom? Kada ćeš postati tata? Moram da znam! Biću Ujak Base!“

Kad bi samo znao koliko je star taj snimak.

Prodorno ga gledam dok stežem telefon na dlanu.

„Prestani.“

Podiže obe ruke i uzmiče. Ne veruje mi, ali ne nastavljam razgovor pre nego što se vratim u kupatilo i pokušam da se ne onesvestim od toga koliko mi brzo srce lupa.

Kada zaključam vrata, puštam tuš i čekam da se prostorija ispunji parom, držeći glavu u rukama. Počinje da me hvata najgora migrena, imam osećaj kao da sam sav prekriven krvlju i utrobom, a jebeno mi je neprijatno.

Vrela voda mi peče kožu deset minuta pre nego što je zatvaram, oblačim se i odlazim do recepcije da se nađem s mamom, Ewanom i sestrom.

Base i Stacey ne dolaze da vide mog tatu. Mama predlaže da odu na piće i sačekaju nas, što mi ide na živce jer znam, jebote, da će Base flertovati s njom dok mu jezik ne otpadne.

Vožnja Uberom do ustanove u kojoj je moj tata traje pola sata, a Ewan mi priča o svom novom projektu i načinima na koje mogu da pomognem. Pokušava da me vrati u građevinu s njim; verovatno je primetio da sam malo skrenuo s puta. Uvek sam voleo da pomažem – držalo me je prisebnim – ali trenutno nemam ni vremena ni mentalne snage da se usredsredim na nešto takvo.

Ewan nam kaže da će se vratiti za sat vremena, da će razgovarati s nekim u zgradi u vezi s jednim izvođačem radova. Uvek želi da mojim roditeljima ostavi vreme nasamo. Tati prija da bude s mamom. Imaju prilično posebnu vezu, s obzirom na njihovu užasnu prošlost.

To je uvrnuta ljubav i toliko je izopačila tatin um da ne može da se usredsredi ni na koga drugog, a da ga ne upoređuje s njom ili ponovo odmah postane opsesivan.

Dijagnostikovao mu je psihopatski poremećaj i voli mamu na svoj način – naučeno, proučeno, čak i ako to nije isti način na koji bi neurotipična osoba

voleda. Ograničen je način na koji oseća, ali dovoljan da nikada ne prekine vezu koju imaju.

Pomalo tužno kada razmisliš o tome. Biti zaljubljen u istu ženu više od dvadeset godina i znati da nikada neće imati srećan kraj mora da bude teško.

Ponekad njihovu priču upoređujem sa svojom i Staceyom i pitam se da li ću je i za dvadeset godina i dalje posmatrati.

Verovatno.

Sranje.

Isti sam kao moj tata.

Čim uđemo u glavni deo ustanove, unutrašnji park s veštačkim jezeretom, ugledamo tatu za stolom za piknik – onim za kojim uvek sedi i čeka posete.

Pogleda preko ramena i oči mu zasijaju.

„Ćao, dušo“, kaže ustajući i grleći mamu.

Grle se kao da juče nisu proveli sate zajedno.

„Jesi li se dobro naspavao?“

„Jesam“, odgovara mama, obuhvatajući mu lice i prelazeći palčevima preko kože. „Obrijao si se. Je l’ ti je Luciellin komentar o sedim dlakama u bradi ušao u glavu?“

On se ceri. Mama se smeška i rumeni.

Luciella i ja stojimo iza njih u tišini.

Tamne, preteće oči padaju na mene i prvi put ko zna posle koliko vremena pomislim da bi mogao da me udari. Anksioznost me grebe iznutra dok prilazi, proučavajući moje lice, oči i sve tetovaže koje sam dobio tokom poslednje dve godine.

„Zdravo, sine.“

Usne mi se stisnu i klimnem.

„Tata.“

Obično, kada ga posetim, privuče me u zagrljaj ili mi kaže nešto ohrabrujuće, kako dobro izgledam, koliko mi treninzi prijaju. Ali ovog puta samo zuri u mene, pokušavajući da me pročita.

S minimalno sna, bolnom stranom tela jer sam upucan, modricom na licu od Crawleyjevog udarca, padom nakon droge i činjenicom da se poslednja tri dana jedva brinem o sebi, iznenadio bih se kada bih sada izgledao normalno. Verovatno sam bled i iscrpljen. A definitivno sam zaboravio da sredim kosu. Izgleda kao katastrofa od lokni i talasa na sve strane, pada mi preko čela.

Luciella prekida neprijatan trenutak tako što ga grli i tek tada mu se lice razvedri, pa nas povede prema jezeretu.

Drži mamu za ruku, Luciella mu obavlja ruku svojom, a ja idem iza njih – ćutim, nesposoban čak i da smislim kako da započnem razgovor dok njih dvoje pričaju o planovima za narednih nekoliko dana.

Ne bi trebalo da budem ovde. Nemam razloga da budem ovde.

Izgubio je još jednu žalbu, ali već sam znao da će je izgubiti. Hteo je da poseti Škotsku na vikend, ali zato što nisam uradio ono što mi je rečeno, Bernadette se pobrinula da žalba propadne, a sada mu je zauvek zabranjen ulazak u Ujedinjeno Kraljevstvo.

Veoma sumnjam da bi ga ijedna zemlja uopšte pustila unutra. Širom sveta je poznat kao psihotični ludak.

Luciella usporava kako bi hodala sa mnom.

„Šta ti je? Razgovaraj s njim.“

Slegnem ramenima.

„Ne znam šta da kažem.“

Nisam posetio tatu skoro dve godine. Poslednji put smo se žestoko posvađali, a ja sam prevrnuo jedan od stolova za piknik. Sada ima više sedih dlaka, ali i dalje trenira u teretani koju imaju ovde i zdravo se hrani.

Čovek bi pomislio da bi muškarac u četrdesetim barem trebalo da izgleda kao da je u četrdesetim, ali on je samo malo starija verzija mene, s istim nivoom fizičke spremnosti. Verovatno bi mogao da me prebije bez ikakvog truda.

„Možda prvo da se izviniš“, kaže, posmatrajući njega i mamu kako se smeju nečemu dok ona naslanja glavu na njegovo rame. „Nazvao si ga ludakom, parazitom koji samo troši kiseonik i rekao mu da bi bilo bolje da je mrtav zbog onoga što je uradio mami, a onda si otišao i ostavio ga.“

Čim su te reči izašle iz mojih usta, zažalio sam zbog njih. Ali bio sam jebeno besan na njega da bih se okrenuo i izvinio, da bih sve povukao.

Povredile su ga moje reči – bio je to prvi put da sam ga ikada video da plače.

Pokušao je da se složi sa mnom, da mama zaslužuje sve što nije uključivalo njega, ali nisam sačekao da čujem njegovo objašnjenje. Istrčao sam, blokirao broj ustanove i nastavio sa svojim životom.

Sve zato što je pokušao da razgovara sa mnom o Stacey.

Ne mrziš je, sine. Samo si ljut na nju.

Znao je sve o nama.

Sigurno postoji razlog zbog kojeg se ovako ponaša. Svako putovanje. Niko se ne može promeniti preko noći.

Svaki put kada sam se osećao srećnim.

Čak je znao i kada sam je pitao da mi bude devojka.

Treba da je saslušáš, Kade. Ako je voliš, pusti je da ti objasni.

Tobias Mitchell nije bio osoba koja bi trebalo da daje ljubavne savete. Mislím, hajde. Prestao je da uzima lekove i oteo moju majku kako bi je učenjívao da bude u vezi s njím.

On je milion nijansi psihotíčne opsesije, ali je nekako baš on bio taj koji mi je pomogao da shvatím da se zaljubljujem u Stacey dok sam bio tinejdžer.

„Trebalo bi da se vratím malo kasnije“, šapuće mi sestra dok naši roditelji razgovaraju o svojoj večeri. „Možda da popijemo kafu?“

Tata me mrko gleda i osećám kako mi sva krv napušta lice.

„Da. Dobra ideja.“

Ostavljámo ih na miru i odlazímo u kafeteriju. Sedám za jedan od stolova dok Luciella odlazi da naručí, a vraća se s velikim čajem za sebe i lateom za mene.

„Izvíní zbog onoga što sam ranije rekla. Za ono da mi više nisi brat.“

Frknem.

„U redu je. Nisám baš bio tu.“

„Jesi li... Jesi li stvarno dobro? Znaš da možeš da razgovaraš sa mnom.“

Nekada smo bilitiski koliko brat i sestra mogu da budu, ali kada me njena najbolja drugarica uništila, nisám mogao da podnesem ni da pogledám nijednu od njih. Tolíko puta sam, pijan, zvao kući i umalo joj rekao za nas, umalo joj rekao da se Stacey i ja tajno vídamo i da mi je žao.

Ali izvinjenje bi bilo laž.

„Imám pitanje“, kažem. Smislim laž kako bih mogao da dam Barryju više informácija. „Kada smo bilitu avionu, Stacey je pokušavala da skine duks. Imala je nekoliko modrica.“ Srknem vruće piće, ignorišući opekotinu na jeziku. „Rekla je da su iz studija.“

Moram da saznam ko joj ih je napravio. Ako mi sestra kaže da se vída s nekim, pobrinuću se da poslednju nedelju njegovog života provede u strahu. Oslepeću ga, izvadiću mu jagodice prstiju, gurnuti mu šrafciğer u uši i naterati ga da se uguši sopstvenim kurcem.

Luciella se namršti.

„Jedna stvar na kojoj joj svi zavidímó jeste koliko joj treba da bi dobila modrice. Jesi li siguran da su bile modrice?“

„Siguran sam. Ima i ožiljke.“

Sestra proučáva svoju papírnu čášu.

„Primetila sam ožiljke. Rekla je da je većina od padova ili nekih glupih nezgoda. Nisam primetila modrice. Večeras izlazimo s tobom i Baseom, pa možda mogu da je pitam da obuče neku oskudnu haljinu i vidim šta će reći.“

Prestanem da pijem i spustim čašu.

„Ti i Stacey izlazite s nama? Otkad?“

„Base me je ranije pitao“, odgovara slegnuvši ramenom. „I rekla sam da.“

Ne želim da večeras izlazim s jebenom Stacey. Već imam planove i moram da završim ugovor do tri ujutru.

„Mogla bih direktno da je pitam kako je dobila modrice“, kaže grickajući pecivo.

„Nemoj da je dovodiš u neprijatnu situaciju.“

Podigne obrvu i gleda me sve dok mi ne postane nelagodno.

„Zašto si toliko zabrinut? Mislila sam da vas dvoje ne možete da se podnesete.“

„Nije me briga. To je bila samo opaska. Niko ne voli da vidi drugu osobu pretučenu.“

Ona promrmlja u znak slaganja i dovrši piće.

„Paziću na nju“, kaže, a onda joj se oči rašire. „Oh, kasirka je rekla da napolju navodno ima gomila paparaca. Verovatno su saznali da posećujemo tatu.“

„Sjajno“, kažem sarkastično. „Gde idemo kasnije?“ pitam, iako znam da je Base već sve isplanirao.

Samo ću se pobrinuti da odem, završim posao i vratim se a da oni ništa ne primete.

„Onaj klub preko puta kazina, blizu šetališta. Počinje na M?“

U sebi vrištim.

Ovaj dan ne može da bude gori.

Od svih klubova u koje smo mogli da odemo, izabrali su baš onaj čijeg vlasnika jebeno moram da ubijem?

„Tata želi da razgovara s tobom.“ Mama se pojavila na ulazu u kafeteriju. Klimne glavom prema hodniku. „Nasamo.“

Uzdahnem i pratim znakove nazad prema prostoru za posete, duboko dišući.

Čim uđem, tata me prikuca besnim pogledom.

„Sedi jebeno dole.“

Bez trunke straha, radim kako mi je rečeno.

„Od početka.“

Trudim se da ne skrenem pogled pred intenzitetom njegovog pogleda.

„Reci mi koji se kurac dešava... Od samog početka, Kade.“

Slegnem ramenima.

„Ne znam o čemu pričaš.“

„Ne pravi se glup.“

„Ništa se ne dešava.“ Odmahnem glavom i pogledam ga ozbiljnim izrazom.

„Ne opterećuj se mojim životom.“

Oči mu potamne dok me gleda kao da sam ja zlikovac.

„Jesi li na drogama?“

Siguran sam da mi je beonjača još uvek blago crvena i nesvesno šmrknem, gledajući u kolena koja mi poskakuju ispod stola.

„Ne.“

Način na koji odgovaram znači da nema nikakve sumnje da je to najveća laž koju sam mu ikada rekao.

Nemam vremena za ovo.

„Pitaću te ponovo. Jesi li na—“

Naglo ustajem od stola.

„Ne jebem se ja s ovim“, odsečno kažem dok krećem prema izlazu.

Tata nešto dovikne za mnom, ali ga potpuno isključujem i pokazujem vrataru da me pusti napolje.

Zna da sam na nečemu, što znači da će moja mama uskoro saznati.

A onda je moj plan da ostanem ispod njihovog radara sjeban.

STACEY

Volim Luciellu, ali posle broja prodavnica haljina u koje me je odvukla pre nego što smo se vratile u hotel, ozbiljno sam razmišljala da je gurnem pred auto u punoj brzini.

Navodno je klub u koji idemo otmen i skup, pa želi da se uklopimo među glamurozne devojke tako što ćemo obući najoskudnije jebene haljine koje sam ikad videla.

Čovek bi pomislio da pokušava da me skine do gole kože, s obzirom na komadiće materijala koje je birala. Nikad nije bila tip koji razmeće svojim telom, pa zašto onda večeras?

Na svaku haljinu koju mi je pružila rekla sam ne i na kraju odabrala onu s najviše materijala.

Nisam raspoložena za večeras. Provesti sate s Baseom dok mi je nabrajao sve razloge zbog kojih bi Luciella i on trebalo da se venčaju zadalo mi je glavobolju.

A ne želim ni da provodim vreme s Kadeom. Čak me i pogled na njegovo lice nervira.

Ranije se ponovo posvađao s ocem, a Lu mi je rekla da je izjurio. Bio je to prvi put da su se videli posle dve godine.

Kratko su razgovarali telefonom, ali Tobias očigledno nije bio srećan kada je video svog sina.

Ležim na krevetu i čitam dok Luciella satima ostaje u kupatilu. Dopisujem se s Tylarom, kažem Kyleu da se provodim i da će možda morati da me pokupi u Glasgowu kad sletim, a brišem uobičajene poruke od Chrisa i njegovih pola tuceta brojeva.

Pre sat vremena stigle su mi dve.

Kade: Jesi li izašla iz svog raspoloženja?

Kade: Pretpostavljam da je to jebeno ne.

Neka se tera. Bukvalno mi je rekao da zaboravim šta se dogodilo između nas, a sada se ljuti što ga ignorišem?

Brava klikne i ja brzo izlazim iz poruka baš kada moja najbolja prijateljica izlazi s osmehom. Na sebi ima teget haljinu koja prati svaku oblinu njenog tela i naglašava grudi, dok joj je plava kosa uvijena i zakačena unazad. Izgleda prelepo. Iako su ona i Kade blizanci, nisu identični – ona je povukla na majku, a Kade je – očigledno – izgledom i ličnošću povukao na Tobiasa.

Luciellin osmeh se pretvara u mrštenje, a ruke joj završavaju na bokovima.

„Zašto nisi spremna?“

„Moram da se istuširam.“

Ona teatralno zastenje.

„Mogla si da se istuširaš u sobi moje mame ili Kadeovoj.“

Ovo drugo ću preskočiti.

Dok se perem i spremam, Lu me gleda kao da me nije videla sređenu milion puta.

„Jebote, izgledaš seksi. Večeras moramo jedna drugoj da budemo krilo.“

„To bi bilo moguće da nisi pristala da izlazimo s tvojim blizancem i Baseom.“

Ona frkne.

„Bilo je u trenutku.“

Crna svila moje haljine klizi preko glatkih nogu dok prilazim ogledalu. Šlic se penje sve do kuka, a haljina se napred spušta u duboki V, tako da mi je dekolte potpuno otkriven. Mrežasti detalj i grudi koje se pripijaju jedna uz drugu, srećom, skrivaju ožiljak.

Zmaj koji mi obavija nogu izgleda poput ispisanih reči. Od kolena pa sve do vrha butine, tetovaža je sastavljena od citata iz mojih omiljenih knjiga, filmova, stihova i glupih fraza koje smo Kade i ja nekada dobacivali jedno drugom. Dovoljno su sitne da biste pomislili da su samo linije i senčenje – osim ako ne pogledate izbliza – pa je bilo potrebno pet seansi da se završi.

Kade ju je osmislio za mene.

Stihovi iz *From Now On* iz filma *The Greatest Showman* najdragoceniji su mi. Film smo zajedno gledali prvi put kada sam došla u njegovu sobu i brzo je postao naš omiljeni – više kao neka zajednička opsesija.

Kade je možda prekrrio one koje je uradio zbog mene, ali ja ću svoju uvek zadržati.

Gleda me u vrat kada ga zamolim da mi zakopča lančić.

„Šta je s modricama? Svuda su.“

Sva krv mi se povuče iz lica. Više nisu tamnoljubičaste i plave, već su izbledele u žutu boju. Mislila sam da će do sada biti manje primetne.

„Oh, ja...“ Razmišljaj. Razmišljaj, Stacey. „Pala sam niz stepenice.“

„Hm. Mora da je bio prilično ozbiljan pad“, kaže dok munjevitim pokretima palčeva kuca po telefonu. „Kod tvoje kuće?“

Grizem unutrašnju stranu usne.

„Da.“

Uputi mi pogled.

„Možeš da mi veruješ. Znaš to, zar ne?“

„Pala sam, Lu.“

„Ako te neko povređuje—“

„Lu, stvarno, prestani. Dobro sam. Pala sam niz stepenice jer sam neki dan kasnila na čas, u redu?“

Posle nekoliko sekundi okreće se prema ogledalu da stavi karmin.

„Samo da znaš da možeš da razgovaraš sa mnom.“

I, srećom, odustaje od toga.

Valjda.

Luciella zatvara vrata upravo kada Aria prolazi hodnikom, pod ruku s Ewanom.

„Oh, devojke, izgledate prelepo“, kaže, upućujući nam topao osmeh. „Zapamti šta sam ti rekla, dušo. Pozovi me ako se izgubiš ili ako popiješ previše.“

Ona uzdahne.

„Imam dvadeset jednu godinu, mama, ne dvanaest.“

„Onda prestani da se ponašaš kao derište.“

Kadeov dubok glas dopire iza nas i, iako mi krv zatreperi od njegove blizine, navlačim bezizražajan izraz lica dok se okrećem i zatičem ga naslonjenog na dovratnik, prekrštenih članaka.

Skrećem pogled kada pogleda u mene. Planiram da ga kuliram, kao što je on mene kulirao čitavu večnost – ali mislim da ću se večeras teško držati toga.

Pogled mi se ponovo vraća na njega, a njegove oči kliznu ka majci.

Kade mi je oduvek bio privlačan, još od trenutka kada sam ga upoznala kod kućice pored bazena i kada je bio bezobrazan prema meni. Petnaestogodišnja Stacey osećala je leptiriće u grudima svaki put kada bi ga ugledala.

Ali ovo... ovo je moja omiljena verzija njega.

Na sebi ima crne pantalone od odela, bez sakoa i kravate, i besprekorno belu košulju zavrnutih rukava do laktova, tako da mu se vidi skupoceni sat. Tamna kosa mu je neuredna kao i uvek, baš onako kako voli.

Znam da bih, kada bih mu podigla košulju, videla ogromnu modricu na boku i želim ponovo da osetim kako zadrhti pod mojim dodirom.

Bilo je neprimereno što sam ga dodirivala, ali duboka ljubičasta boja njegove kože učinila me je previše radoznom.

Kadeov pogled prikovan je za bliznakinju.

„Kasnimo na rezervisani separe.“

„Znam to“, odbrusi Lu, okrećući se prema majci. „Ostavila sam torbicu u tvom koferu.“

Ewan skida ruku s Arijinog lakta.

„Hajde“, kaže, vodeći Luciellu niz hodnik. „Ionako moram da odem po novčanik.“

Kada nestanu, ostajem s Kadeom i njegovom majkom, osećajući se veoma, veoma izloženo u onome što nosim.

Ona se osmehne u tišini, a zatim kaže Kadeu:

„Izgledaš elegantno. Nadam se da se osećaš bolje.“

Aria coktne zbog njegove ćutnje, a ja je pogledam dok proverava sat.

„Idem da vidim šta ih toliko zadržava“, kaže. „Možda ćeš ti imati više sreće da izvučeš neku reč iz njega.“

Spuštam glavu.

Hodnikom se širi tišina.

„Postoji li neki razlog zbog kog me ignorišeš?“ pita Kade.

Impulsivnost i glupost nateraju me da se okrenem na svojim suludo visokim potpeticama i suočim s njim.

„Zamoliću Lu da odemo negde drugde, dalje od tebe i Basea.“

„Siguran sam da će Base biti slomljenog srca.“

Gura obe ruke u džepove, oblizujući usne dok me posmatra.

„Hteo je da krene na tebe jer mu moja sestra ne poklanja pažnju. Mada to baš i nije tvoj fazon, zar ne? Više voliš starije muškarce i rezervne sobe.“

„Jebi se“, procedim kroz zube, dok mi slomljeno sećanje na tu noć steže grudi. „Kada konačno pustim Basea da me ima, pobrinuću se da budeš tu da to gledaš, baš kao što sam ja morala da gledam tebe u kućici pored bazena.“

„Nezrelo.“

Kade se duboko nasmeje.

„Ništa manje nisam ni očekivao.“

„Šta nisi manje očekivao?“

Lu se pojavljuje iza mene, zbunjeno naginjući glavu u stranu.

„Nema veze. Moramo da krenemo!“

Okreće se prema bratu.

„Gde je Base?“

„Evo me, princezo“, javlja se izlazeći iz hotelske sobe pored naše, a ja prebledim pri pomisli da nas je možda čuo. „Izvini. Morao sam da obrijem muda.“

„Divno“, odgovara iskrivljenog lica. „Hajde!“

Ona kreće napred, a Base je prati sve dok ne nestanu iza ugla.

Kade se odguruje od zida i saginje da mi prošapće:

„Da nisi tako izopačena zmija, rekao bih ti koliko si večeras jebeno dobro izgledala.“

Prevrćem očima iako osećam kako mi nervi gore dok hodamo prema liftovima.

„Uvreda ti postaje sve slabija.“

„Pomalo kao ti.“

Škljocnem jezikom.

„Nazovi me još jednom slabom – jebeno te izazivam.“

„Nemamo baš najbolji dosije kada su izazovi u pitanju. Zar ne, Pegava?“

Naglo okrećem glavu prema njemu i zaustavljam se, a on zamalo ne naleti na mene.

„Nemoj tako da me zoveš. Šta bi s onim da zaboravimo?“

„Da zaboravimo šta?“ zadirkuje me, s tračkom sjaja u očima. Deluje proketo vedro u poređenju s tim kakav je bio ranije.

Ne oseća se na alkohol, ali su mu zenice malo veće nego inače.

Okrećem se od njega.

„Prestani da pričaš sa mnom. Naporan si.“

Kade frkne, a mi nastavljamo niz hodnik.

„Samo razgovaram, ne pokušavam da te jebem.“

„Hvala Bogu. Dovoljno sam puta odglumila orgazam s tobom da mi potraje ceo život.“

Zadiham se kada me Kade u deliću sekunde zgrabi za grlo i pribije uz zid, grudima i stiskom me držeći prikovanu dok mi njegovo teško disanje udara o uho.

„Reći ću Baseu da povede moju sestru bez nas i dokazati koliko je ta jebena izjava puna sranja.“

Drhtaji mi se spuštaju niz kičmu, a puls mi udara pod njegovim dlanom.

„Više bih volela da to ne uradiš.“

Potapšem ga po ramenu, nadajući se da ću mu nekako spustiti ego i sakriti koliko utiče na mene.

„Ali hvala na ponudi.“

Vilica mu se steže, oči mu potamne dok uzmiče i pušta moje grlo. Šake mu se stežu uz bokove, ali osećaj njegove kože i dalje je na meni, senke prave haos s mojim hormonima.

„Voleo bih da nikad nisi upoznala Luciellu.“

A ledena voda koja me tada zapljusne odnosi taj osećaj.

„Voleo bih da te one noći nisam poljubio.“

Udarcem šakom u njega ne bih ništa dobila, ali jebeno želim da ga udarim upravo sada.

„Volela bih da ti nikad nisam pušila.“

Okrećem mu leđa.

„Ali sranja se dešavaju.“

Vraćam mu njegove sopstvene reči – iste one koje je izgovorio ispred onog skladišta užasa.

„Voleo bih da mi nikad nisi jahala po licu“, promrmlja dovoljno tiho da samo ja mogu da čujem – Base i Lu čekaju nas kod lifta. „Ali žrtve moraju da se podnesu kada je čoveku dosadno.“

„To je bila najgora vožnja po licu u mom životu.“

„S obzirom na to koliko si glasno izgovarala moje ime, veoma sumnjam u to.“

Nokti mi se zabijaju u dlanove dok prilazimo paru koji se prepire.

Namerno mu stanem na stopalo kada ulazimo u lift i kunem se da vidim kako pokušava da zadrži osmeh. Rupice na obrazima koje sam bezbroj puta pratila prstima duboko se urezuju i moram da skrenem pogled pre nego što Lu primeti da očima jebem njenog brata.

Staje pored mene dok se vrata zatvaraju. Ogledala prekrivaju svaki zid, a ja podižem pogled i vidim kako me posmatra kroz naš odraz.

Dok Lu proverava telefon, a Base gleda nju, pokazujem mu srednji prst, baš kao prava odrasla osoba.

On prigušuje osmeh i odmahuje glavom.

Base me odmeri od glave do pete, a zatim pogleda Lu.

„Jebote“, zastenje. „Kade, bi li me ubio kad bih imao seks u troje s tvojom sestrom i njenom najboljom prijateljicom?“

Nasmejem se.

Kadeovo mrštenje postaje smrtonosno.

Luciella ga udari torbicom po glavi i kaže mu da začepi.

Klub je toliko pun i velik da se jedva viđamo. Kade i Base ostaju za šankom, dok ovaj drugi flertuje sa svima redom. Lu i ja sedimo u separeu, a mislim da sam popila sve njene kratke čašice.

Luciella nadjačava muziku i više da Tylar dolazi avionom, da je ranije završila s poslom i da ima nedelju dana slobodno. Misli da laže, jer i Dez dolazi avionom da se sastane sa svojim prijateljima.

To joj se nimalo ne dopada.

„Zašto je toliko problem ako su zajedno?“

Izgleda užasnuto.

„Zamisli da sam tamo otišla s Baseom! On je najbolji prijatelj mog brata.“

„Dobro, razumem. Ali Dez nije tvoj brat.“

Gricka unutrašnju stranu obraza.

„Samo ne želim da se stvari zakomplikuju. Šta ako raskinu, i to bude ružan raskid? Bilo bi neprijatno. Ako je prevari, ubiću ga. Rekla bih mu da se kloni moje kuće, a onda bi to izazvalo rat između mene i mog brata.“ Slegne ramenima. „Ne želim ništa od toga.“

Razumem je, donekle. Ako se ovako oseća zbog Tylar i Deza, poludela bi zbog mene i Kadea – prošlog i sadašnjeg.

Base upada u separe pored Lu i obavija je rukom oko ramena.

„Jeste li se predomislile za seks u troje, dame?“

Odmahuje glavom, pokušavajući da sakrije osmeh bez pomeranja njegove ruke.

„U tvojim snovima.“

Namigne joj.

„Snovi mogu da postanu stvarnost, princezo.“

I to shvatam kao znak da odem.

„Idem po nešto jače.“

Znam da Base nije ozbiljan. Želi Luciellu – ne mene.

Naručujem votku kada se pored mene pojavljuje mladić u uskom crnom odelu, sa zlatnoplavom kosom savršeno nameštenom. Osmehne se dok me još jednom odmerava, naslanjajući se na šank.

Zahvaljujem barmenu i pijuckam piće kroz slamku, ignorišući ga.

„Gerald“, kaže tip snažnim američkim akcentom. „Piće ove dame je na račun kuće.“

Umalo se ne zagrcnem.

„Šta? Ne.“

„Ja sam vlasnik. Neko tako lep kao ti ne bi trebalo da plaća piće.“

Podižem obrve.

„A zašto bi to uradio?“

Slegne ramenima i ponovo me odmeri od glave do pete.

„Ja sam fina i velikodušna osoba.“

Namigne, uzima svoje piće i nestaje na podijumu za igru.

Čvrsta ruka spušta se na moj kuk, a kroz mene istog trenutka prostruje leptirići dok mi poznat glas šapuće na uho:

„Moraš da prestaneš da flertuješ s mojom metom vrednom pola miliona dolara.“

Ne okrećem se, ali malo naginjem glavu, pogledom prikovana za vlasnika kluba, koji se sada smeje s grupom devojaka.

„Vredi pola miliona?“

Dah mi zastaje kada me privuče leđima uz svoje grudi, a šlic na mojoj haljini omogućava mu dodir kože o kožu dok mu se ruka spušta niže.

„Što je opasniji, više sam plaćen.“

Gledam tipa kako poskakuje po podijumu s glupavim osmehom.

„Ne izgleda opasno.“

Spušta bradu na moje rame, a pogled mi leti prema separeu u kojem je bila Lu, ali nje i Basea tamo više nema.

„Izgled ume da prevari“, kaže Kade dok mu zglobovi prelaze gore-dole duž mojih rebara, a druga ruka opasno se približava mestu koje se trenutno pretvara u lokvu vreline dok prstima prelazi duž šlica moje haljine, šaljući električne udare kroz moje telo. „Kloni ga se. Moram da završim posao i ne treba mi da mi se mešaš.“

Gutam knedlu. Dodir mu je nežan i milujući dok se laserski šou iz DJ kabine pojačava uz intenzivnu pesmu koja svira.

Bez daha uspevam da okrenem telo i prekinem dodir, gledajući ga odozdo dok strogo odgovaram:

„Nemoj da mi govoriš šta da radim.“

Kade se nasmeje, gurajući jezik uz obraz. Osmeh na njegovom licu čini da mi koža treperi.

„Ali tako dobro slušaš naređenja“, kaže, provlačeći pramen moje tamne kose između prstiju. „Zar ne, Pegava?“

„Nemoj tako da me zoveš.“

Mrštim se na njega, ignorišući sve jači puls između nogu.

„A ti mi reci: da li dobro slušam naređenja, Kade?“

Flertovanje s njim ovako – dobro, našom verzijom flertovanja – smešno je i glupo. Luciella bi mogla da se pojavi svakog trenutka i vidi koliko smo blizu, način na koji Kade pušta moju kosu i obuhvata mi obraz dlanom, naginjući se prema mom drugom uhu.

„To mi je bilo jedno od omiljenih stvari dok sam te jebao.“

Brujanje u krvi, nervi koji se pale poput pakla, teraju me da se borim protiv potrebe da stegnem bedra. Uprkos toj potrebi između nogu i sećanju na sve usrane komentare koje mi je dobacio, sklanjam mu ruku s lica.

„Ako se dobro sećam, ti si bio taj kome su morale da se daju instrukcije kako da zadovolji devojkicu. Prestani da umanjuješ ono što sam bila u našoj vezi samo da bi sebe prikazao u boljem svetlu.“

On se zakikće i otpije gutljaj pića.

„Ovi tvoji izljevi besa su slatki.“

„Slatki? Ne, ti si hodajuća, govoreća verzija trzajne povrede vrata. Jednog trenutka ponašaš se kao da me mrziš, sledećeg pokušavaš da imaš seks sa mnom ili mi šalješ poruke. Možeš da jebesh svoju ruku, baš me briga.“

Tada mi se na usnama pojavi osmeh, jer želim da ga iznerviram, da ga gurnem koliko je on mene gurao poslednje dve godine.

„Otići ću tamo i plesati s tvojom metom, a onda ću mu reći da me odvede kući i izbaciti sliku tebe iz glave jebuću me dok je potpuno ne izbriše. Da li to ispunjava tvoja očekivanja od mene?“

Čaša mu je na pola puta do usana kada se ukoči.

„Ako ovim pokušavaš da me napraviš ljubomornim, neće upaliti. Imao sam dve godine da te prebolim.“

Grabim svoju čašu sa šanka.

„Onda ti neće smetati ako se izvinim i odem.“

„Kuda ideš?“ pita dok silazim sa barske stolice.

„Da saznam da li tvoja meta zna kako da natera ženu da pravilno vrišti njegovo ime.“

„Ne bih to radio na tvom mestu.“

„Dobro je što nisi ja“, odbrusim.

Oči mu ne napuštaju moje dok se povlačim unazad, smrtonosno mirna, i sigurna sam da ne diše. Osećam njegov pogled na koži dok se probijam kroz gomilu koja pleše.

Osetila sam razarajući bes kada sam ga videla s onom devojkom u kućici pored bazena.

Da, viđala sam ga u časopisima i novinskim tekstovima koji su obožavali da pišu o njegovim divljim vikendima s više žena, ali biti tamo – videti to uživo – bilo je mnogo gore.

On je video kratak snimak mog zlostavljanja i, po načinu na koji je montiran, izgledalo je kao da dobrovoljno jebem nekog drugog.

Izgledalo je kao da uživam, dok su izbačeni trenuci u kojima sam pokušavala da odem ili preklinjala da dođe moj dečko, ali on je to shvatio kao prevaru. Razumem zašto je otišao i odbio da me sasluša. Videla sam snimak i s moje strane je izgledao užasno.

Nije prikazao nijednu od ostalih osoba koje su me napale dok je moj brat gledao. Nisam pristala ni na jednu jedinu stvar koja mi se dogodila te noći.

Kurvo.

„Više voliš starije, zar ne?“

„Za mene si mrtva.“

I ja sam za sebe bila mrtva.

Kadeova meta se ozari kada mu priđem. Plešem i obavijam mu ruke oko vrata, a njegove pohlepne šake odmah pronalaze moje kukove. Puštam da mi ritam protiče venama, ignorišući njegove šapate uz uho o tome koliko sam jebeno seksi i način na koji me grize; kako dlanovima prelazi po celom mom telu.

U meni se ne pali nikakva vatra, nema leptirića niti želje da mu strgnem odeću.

„Što je opasniji, više sam plaćen.“

Smešno. Ovaj tip je bezopasan i vedar, čak izgleda kao da bi bio dobar čovek.

Vrti me ukруг, privlači ponovo uz sebe i poželim da pogledam preko ramena samo da proverim da li nas Kade posmatra. Da vidim da li je ljut.

Jer znam da će biti.

Želi da mi zavrne vrat isto koliko želi da me jebe do iznemoglosti.

Osećaj je definitivno – na moju žalost – obostran.

Okrećemo se, No Name leđima okrenut šanku, moje ruke su na njegovim grudima, a Kadea mogu da vidim preko njegovog ramena jer je njegova meta niska.

Pijucka piće bezizražajnog lica, ali pogled mu ne silazi s mene.

Podigne čašu u mom pravcu uz jedva primetan naklon.

Bes plane u meni i kada No Name pritisne usne na moje, ne odgurujem ga.

Jebi se, Kade. Ponašao se prema meni kao prema govnu i pričao mi s visine. Možda sam mu nedavno bila na kolenima i jahala mu lice, ali sada radim upravo ono što želi.

Zaboravljam šta se dogodilo.

Ne osećam apsolutno ništa kada No Name pritisne usne uz moje – sada mnogo nespretnije – i čvrsto me uhvati za zadnjicu.

Moram da izvedem ovog tipa odavde pre nego što završi mrtav. Ne zbog No Namea, već da Kade ne bi imao još jednu smrt na duši.

Kada nepoznati jezik pokušava da se provuče između mojih usana, ne dozvoljavam mu. Odmičem se i nastavljam da plešem s njim.

Nadam se da Kade kipi od besa.

Moja nezrelost je do sada dostigla nebeske visine.

Kadeovo piće je nestalo – sada se oslanja na šank rukama i besno me posmatra. Samo da budem dodatno zrela, pokazujem mu srednji prst i šapćem No Nameu da me izvede pozadi.

Znam da Kade ume da pročita reči s mojih usana.

No Name steže moju šaku i odvlači me s podijuma, kroz uski hodnik u kojem su toaleti, a zatim kroz zadnji izlaz u mračnu, mokru uličicu. Jedva da ima svetla, a visoki zidovi nas zatvaraju sa svih strana. Odmah mi postaje neprijatno i hladno.

Ne odlazim kući s nasumičnim muškarcima. Trebalo mi je sve što sam imala da se posle onoga što mi se dogodilo uopšte pridružim Tinderu.

Ovo radim isključivo da mu spasem život.

„Moraš da odeš“, kažem kada zatvori vrata.

Ne sluša me. Privlači me sebi i obema rukama mi miluje lice.

„Ali zabava je tek počela, lepotice.“

Ostajem mirna dok mu se odupirem rukama o grudi, ali on se ne pomera ni centimetar iz svog stiska.

„Pusti me.“

Bolno pritiska usta uz moja i panika me preplavi. Grizem ga za usnu, jako, sve dok ne osetim ukus bakra, a zatim mu petom nagazim cipelu.

No Name briše krv s usne, širom otvorenih očiju, pre nego što nasrne na mene.

„Jebeno si me zavraćila—“

Udarac pesnicom u lice prekida ga i baca u zid takvom silinom da me iznenađuje što mu lobanja nije pukla.

Kade me hvata za bradu i pregledava da vidi da li sam povređena. Palcem mi briše krv s usne.

„Je l' te udario?“

Izvlačim vilicu iz njegovog stiska.

„Ne. To je njegova krv.“

„Šta koji kurac izvodiš? Koji deo rečenice da je opasan ne razumeš?“

Zabija lakat u No Nameovo lice kada ovaj krene prema Kadeu u slabom pokušaju napada. No Name ponovo pada na zemlju, stenjući i držeći se za usta iz kojih obilno curi krv.

Moj bivši pokazuje prstom prema njemu.

„Ostani dole. Pozabaviću se tobom za minut.“

Prekrštam ruke.

„Rekla sam ti šta radim“, kažem. Veliki deo mene želi da pobegne nazad u klub, da se skloni od No Namea, od njegovih odvratnih nasrtaja, ali isto tako ne želim da Kade ubije još nekoga. „Samo ga pusti.“

Ova njegova verzija nije stvarna. Ne može biti.

„To je moj jebeni posao“, odbrusi.

Kada No Name ponovo ustane, Kade steže zube i hvata ga za grlo, pribijajući ga uz zid.

„Je l' ti se svidelo? Je l' ti se svidelo što si imao njenu jebenu pažnju?“

„Čoveče, hajde“, nasmeje se, zubi mu obojeni crvenim dok pljuje u stranu. „Imam ja mnogo više od nje ako tražiš kvalitet.“

Mrštim se na komentar.

Kade ga udara glavom. Nos mu pršti od grimizne krvi, a lobanja mu udara o zid. Oslobađa košulju iz pojasa i izvlači pištolj koji je ranije imao, prislonivši ga ispod brade svoje mete.

Krećem prema njima.

„Kade, prestani! Stvarno ne želiš ovo da uradiš.“

„Da prestanem?“ uzvraća, stežući šaku u njegovoj kosi. „Znaš li zašto mi je dodeljeno da ga ubijem?“

No Nameove oči se šire, tiho mole i preklinju, ali Kadeova pažnja je usmerena na mene.

„Otac je kontaktirao mog šefa i želeo da ga skloni zbog toga što je drogirao svoju maloletnu ćerku i silovao je.“

Prestajem da dišem, a stomak mi se prevrće.

„Prljavo kopile. Zar ne, mali govнару? Koliko je devojaka bilo tvojih
žrtava?“

No Name se osmehuje. Dođe mi da izbelim usta.

„Onda znaš da imam dovoljno dobre guzice da se nagodimo.“

On je nekoga drogirao i silovao.

Više ne vidim mladog Amerikanca, već Chrisa i brojne druge muškarce
kako stoje u Kadeovom stisku, potpuno ravnodušni dok pričaju o svim
načinima na koje su želeli da me jebu te noći.

Način na koji ih je Chris podsticao.

Naplaćivao je svaki jebeni odnos.

Snimio ga.

Vidim svog brata kako lebdi nada mnom dok haluciniram, preklinjem ga da
me odvede kući i plačem da želim svog dečka. Osećam kako su njegove usne
dodirnule moje čelo dok je dopuštao da me neko drugi napastvuje ustima.

Zubi koji se zarivaju u moju dojku, ostavljajući ranu kojoj su nedelje trebale
da zaraste.

No Name više nije No Name.

On je još jedan Chris, koji drogira i uništava, lomi i manipuliše.

On je čudovište.

Stežem šake uz bokove, ne mareći koliko psihotično zvučim.

„Udari ga ponovo.“

STACEY

Kade ga udara pesnicom u stomak, izbijajući mu vazduh iz pluća.

„Ponovo?“

Oči mi peku od suza.

„Da. Neka boli.“

Drška pištolja tri puta udara u njegovu glavu, a No Name klizi niz zid dok mu krv curi iz linije kose.

„Trebalo je da odleži deset godina“, kaže Kade, šutirajući No Nameove noge dok pokušava da ustane. „Pročitao sam tvoj dosije. Odvratna svinjo.“

Hoćeš da je jebeš? Daj mi trista i tvoja je.

Da li i ja treba da platim za svoje usluge?

A šta kažeš na popust za velikog brata?

Kade se okreće prema meni.

„Šta želiš da mu uradim sada?“

Adrenalin mi struji venama i moram da ga oslobodim. Duboko izdišem dok proučavam Kadea. Dok mu držim pogled, grudi mi se stežu od silne želje da smo ponovo u hotelskoj sobi, u avionu, na odmoru ili negde na plaži.

Taj intenzivan osećaj mi je toliko stran. Kao da je pogled na Kadea ovakvog nešto uključio u meni. Samo ovaj put. Mogu da ga imam ovaj put i da ga konačno izbacim iz sistema.

Naginjem glavu prema No Nameu.

„Obori ga u nesvest.“

Kadeovo koleno bez oklevanja udara u njegovo lice i on se sruši na zemlju.

Kade se okreće prema meni, i dalje držeći pištolj, čekajući.

„Šta sad?“

Koža mi gori od duboke potrebe, bradavice mi se ukružuju i taru o haljinu koja kao da moli da bude pocepana. Ne bi trebalo da me uzbuđuje njegovo nasilje.

On je mašina, a ja ga želim.

„Završi ono što si započeo.“

Oprezno zakorači prema meni i srce mi zastane.

„Šta sam započeo?“

Podižem obrvu.

„Želiš publiku?“

Polako skraćuje razdaljinu kada ne odgovaram, jer mi je telo previše živo i prepuno energije da bih mogla bilo šta drugo osim da čekam njegov dodir.

„Postavio sam ti pitanje.“

Podižem bradu, srce mi ubrzano lupa, a telo mi se steže dok Kadeov pogled klizi gore-dole duž mog tela.

„Da li me mrziš?“

Mršti se.

„Šta?“

„Pitala sam da li me mrziš.“

„Da.“

„Da li želiš da me povrediš?“

„Ponekad. Ali ne onako kako ti misliš.“

Pogled mi pada na oružje, obavijam prste oko njegovog zgloba i privlačim ga prema licu. Nameštam njegovu ruku tako da cev prislonim uz čelo i, baš kao što sam mislila, klitoris mi pulsira od opasnosti.

„Da li se zbog ovoga osećaš bolje? Mrziš me, tako da bi sada mogao da završiš sa mnom.“

Tihi klik mi govori da je uključio kočnicu, ali ne sklanja pištolj.

„Mogao bi sada da me ubiješ.“

Guta knedlu i steže dršku.

Sve duboko u meni vibrira, sve do nožnih prstiju, dok Kade jače pritiska cev prigušivača uz moje čelo, terajući me da se leđima priljubim uz zid.

„Voleo bi da me upucaš, zar ne?“

Kade oblizuje usne i konačno progovara.

„Bilo bi više cimanja nego što vredi.“

„Zato što bi morao da počistiš nered?“

Odmahuje glavom.

„Zato što bih poludeo kada više ne bih mogao da te posmatram. Mrzim te. Mrzim ono što jesi, ali ne mogu da prestanem da zamišljam kako tvoja pička steže moj kurac dok te davim. Zamišljam te prekrivenu krvlju koja nije tvoja. Moje ime na tvojim usnama. Kako vrištiš da želiš još dok se izvinjavaš iznova i iznova i jebeno iznova.“

Jače pritiska cev uz moje čelo.

„Mržnja nije reč koju bih upotrebio kada si ti u pitanju.“

Cerekam se.

„Uvek tako romantičan, Kade.“

On promrmlja nešto, a cev pištolja nežno klizne niz stranu mog lica. Povlači mi donju usnu metalom, a zatim njime prelazi između mojih grudi.

Hladnoća na mojoj užarenoj koži tera me da ubrzano dišem.

„Godina koju smo proveli zajedno bila je najgora godina mog života“, kaže. „Kada bih mogao da vratim svaki trenutak, svaku laž, uradio bih to.“

U njegovim rečima nema otrova, jer su mu oči poluspuštene, kurac mu je tvrd i pritiska mi butinu, a disanje mu je isprekidano.

„Zvuči kao da si me definitivno preboleo tokom te dve godine.“

Kade me prodorno pogleda, očiju ispunjenih sve većom prazninom – njegova duša se talasa u vrtlog u koji želim da zaronim.

Pluća mi se stežu dok povlači pištolj nadole, sve niže i niže, dok ne stigne do šlica moje haljine.

„Preboleo sam te, baš kao što si ti lako prebolela mene.“

Vrh prigušivača klizi između mojih nogu dok Kade hvata moju kosu i izdužuje mi vrat. Zastajem bez daha kada oružje pritisne moju pičku, a istovremeno mi jezik klizne uz grlo, dok mi zubima nežno gricka vilicu.

„Želim da svršiš na mom pištolju.“

Pomera ga uz moju pičku, dok mi je donji veš prepreka, i iz mene se otima stenjanje.

Zaustavlja pokret i sisa mi vilicu.

„Nastavi. Trljaj se o njega.“

Trljam kukovima o pištolj, potrebna mi je jača pritisak. Kičma mi trne, vrela toplota se skuplja duboko u meni od intenziteta osećaja – Kadeova usta na mom telu i njegov pištolj preko materijala mog donjeg veša.

„Sviđa ti se?“

Glas mu je dubok, a jezikom mi škaklja ušnu resicu dok govori. Dah mu zastaje u uhu dok mu obuhvatam kurac šakom.

On zastenje.

„Jebote.“

Stenjući, jače pomeram kukove, jureći taj elektricitet. Povlačenje moje kose, ugriz na lopatici, način na koji se njegova energija stapa s mojom izazivaju drhtaj dok već klizim prema euforiji.

Cviljenje mi se otima iz pluća dok se toplota gomila u meni, noge mi drhte dok prigušivač klizi od klitorisa do mog ulaza, klizi i trlja, zbog čega mi se nožni prsti grče, a ruke stežu njegova ramena.

Ciknem kada mi strgne donji veš i ponovo gurne pištolj između mojih nogu, pritiskajući ga uz moju pičku, ali ne ulazeći u mene.

„Kade“, izdahnem dok zadovoljstvo postaje sve intenzivnije.

On šišti kada mu zagrebem kožu dok me orgazam preplavljuje poput plimnog talasa, dok drži metal uz mene, a moje telo pulsira o njega.

Postaje još intenzivnije dok mi sisa puls i šišti:

„Tako. Jebeno svrši po celom mom pištolju.“

Stenjem dovoljno glasno da se zvuk odbija oko nas, zabacujući glavu dok mi noge drhte, a Kade mora da me drži uspravnom.

Vrhunac traje kao da će trajati zauvek i prihvatom ga dok me drži. Kada zaječim, srce mi divlja dok dostižem vrhunac, on me okreće, pripija grudi uz moja leđa i zavlači prste u mene. Njegov tvrd kurac pritiska mi zadnjicu dok mi podiže haljinu.

Grizem usnu dok uvija prste u meni i jebe me njima – snažno i brzo.

Spremna sam – očajnički želim da ih zameni svojim kurcem.

Trzam se kada ih izvlači.

„Moram da uđem u ovu pičku“, zareži dok me gura napred, savijajući me preko sebe, dok vrh koji curi klizi preko mog klitorisa i ulaza.

Uperi pištolj u No Namea, koji je jedva svestan.

Jednim kažnjavajućim, grubim prodorom ulazi do kraja, potpuno u meni.

Ne mogu da zadržim krik koji mi se otima niti šamar dlana preko usta. Moja pička dočekuje njegov kurac, stežući se oko njega. Velik je, debeo, a moji tesni zidovi ga obuhvataju dok se polako izvlači – a zatim ponovo prodire sve dok me svaki njegov centimetar ponovo ne ispuni.

Puna.

Toliko sam puna.

Povlači me za kosu da mi podigne glavu u stranu, terajući me da gledam No Namea.

„Prelepa je, zar ne? Slažeš se, inače je jebeno ne bi ljubio.“

Zadihano uzdišem kada snažno prodire, gurajući dublje, a pogled mi je prikovan za pištolj koji drži uperen preko mog ramena.

„Gledaj šta joj radim. Gledaj kako dobro prima moj kurac dok ti ležiš i čekaš smrt. Neka njeni krici za još budu poslednje što ćeš jebeno čuti.“

No Name jedva uspeva da otvori oči, glava mu klone, ali mene nije briga. Osećaj potpunosti, te zategnutosti oko Kadea, tera me da se guram unazad i pratim njegove pokrete.

Iz nekog đavolskog razloga, to što me najbolji prijatelj moje najbolje prijateljice jebe dok verzija Chrisa leži pred nama čini me još uzbuđenijom.

On je na nišanu.

Uskoro će umreti, a poslednje što će videti biće kako Kade Mitchell jebe mene.

Moja pička steže njegov kurac koji me nemilosrdno udara, a tiha muzika iz kluba jedva nadjačava zvuk moje vlažnosti.

Kada uspori, preklinjem:

„Ne. Nemoj nežno.“

Obaviya moju kosu oko šake i povlači mi glavu unazad.

„Ne zaslužuješ nežnost, Pegava.“

I s tim me grubo jebe kao da sam mu neprijatelj, svaki trzaj kukova gotovo me izbacuje iz potpetica. Plačem dok me udara u dubinu, haljina mi je skupljena oko struka, grudi poskakuju, a klitoris mi pulsira od potrebe da bude dodirnut.

Kadeov kurac isklizne kada se okreće i podiže me u naručje, a zatim mi pritiska leđa uz zid. Glavom pronalazi moj mokri prorez, a ja mu uplićem prste u kosu.

Kada prodre u mene, stenjem:

„O, Bože.“

Osetim peckanje po stražnjici, a on kroz stisnute zube procedi:

„Ne ulažem ovoliko truda da bi ti izgovarala ime nekog drugog jebenača.“

Nemilosrdno prodire u mene.

„Izgovori moje jebeno ime.“

„Kade“, izdahnem, jedva čujno dok duboko prodire.

Zastenje toliko snažno i duboko da osećam kako mu zvuk vibrira u kostima.

„Otvori usta“, naređuje dok podiže pištolj, a prigušivač pritiska moje usne.
„Sisaj ga dok te jebem.“

Na trenutak oklevam, ali onda razdvajam usne dok metal gura između njih.

Leđa mi se izvijaju dok prodire u mene, a ja sisam njegov pištolj, strah i zadovoljstvo mešaju se pri pomisli da bi u svakom trenutku mogao da opali i ubije me.

Ipak mu je prst na obaraču.

„Znaš li koliko je ljudi umrlo od ovog pištolja?“

Zagrcnem se kada ga gurne dublje u moja usta, istovremeno stežući moju zadnjicu. Stežem se oko njegovog kurca i stenjem oko metala dok me preplavljuje novi talas euforije.

„Znaš li koliko puta sam zamišljao da te jebem njime? Samo da bih te odmah nakon toga ubio?“

Moji unutrašnji mišići podrhtavaju oko njega dok svaki nerv u mom telu plane poput požara – svaka ćelija zuji dok mi se pred očima pojavljuju zvezde. Pokušavam da izgovorim njegovo ime, ali reč je nečujna.

Izvlači pištolj iz mojih usta i podiže mi bradu dok pokušavam da dođem do daha, cvileći dok nastavlja da prodire u mene.

„Tako dobra devojka za mene, zar ne?“

Prelazi prstom preko sline na mojim usnama, a leđa mi udaraju o zid dok me uz rezanje nemilosrdno jebe.

„Ali ponekad si loša prema meni i to me užasno jebeno naljuti.“

Mumlanje sa strane prekida nas, a Kade steže vilicu dok usporava pokrete. Trzam se i pokrивam uši dok ispaljuje četiri metka u No Namea, a zatim spušta oružje.

„Završio sam s publikom“, kaže dok se izvlači i okreće me prema zidu, ponovo me savijajući preko sebe. „Ne mogu jebeno da te podnesem. Ljubiš nasumične tipove po klubu.“

Ponovo prodire u mene, a dlanovima udaram o zid da bih ostala stabilna.

„Trebalo bi da upucam i tebe“, procedi kroz zube dok hvata jednu od mojih grudi, kukovima nemilosrdno udara, iznova i iznova me ispunjavajući i izazivajući pulsiranje moje pičke oko njegovog kurca.

„Jače“, zastenjem.

Udara me po zadnjici dovoljno snažno da zaboli, a moja pulsirajuća pička steže njegovu debljinu. Telo mi gotovo udara o zid dok prodire u mene, a ruke se bore da me zadrže na mestu.

„Oduvek si tako dobro reagovala na mene. Tako. Jebeno. Dobro.“

Sa svakim prodorom iz mene se otima stenjanje. Steže mi kosu, a oboje se krećemo dok se naši krici i psovke odbijaju unaokolo u savršenoj simfoniji.

Krajičkom oka vidim reku krvi kako se sliva prema nama.

Jebemo se pored mrtvog tela.

Stežem šake o zid dok mi štipa bradavicu, a zatim je uvija.

„Jebote, Kade.“

Ponovo sam blizu. Tako prokleta blizu. Nožni prsti mi se grče, oči su mi čvrsto zatvorene dok osećam kako mi pakao prolazi kroz svaki nerv.

Kade me hvata za bradu i okreće mi glavu da ga pogledam preko ramena.

„Otvori jebene oči. Gledaj me dok svršavaš.“

Otvaram ih i vidim kako mu se usne razdvajaju uz zadihane izdisaje sa svakim prodorom njegovog kurca u mene.

Užarena želja obavija mi donji deo kičme – i potpuno se raspadam.

Njegova ruka klizi do mog grla i gotovo mi prekida dotok vazduha dok me jebe kroz orgazam. Stisak mu je snažan koliko i moji zidovi oko njegovog kurca. Crne tačkice mi se pojavljuju pred očima od pritiska, ali to samo pojačava moj orgazam.

„To je to. Upravo tu. Sranje. Osećam kako mi tvoja pička steže kurac. Svršiću u tebe, Pegava. A želim da šetaš po klubu dok ti curi niz noge, da svi znaju koliko si prljava.“

Moji zidovi se iznova stežu oko njega, pulsirajući toplinom, srce mi ubrzava do opasnog ritma dok orgazam dostiže svoj bolni vrhunac. Vid mi se zamračuje, tiha muzika nestaje i ostajemo samo ja i Kade i način na koji mi oduzima vazduh.

Uzdahne i umiri se dok mu kurac podrhtava duboko u meni, puneći me svojim semenom. Zubima mi zariva rame, ali ne mogu da izgovorim njegovo ime; ne mogu ništa osim da vrištim u sebi dok mu se stisak oko mog grla pojačava, sve dok me konačno ne pusti.

Drhteći, oboje dahćemo, znoj nam klizi niz kožu dok pokušavamo da se ponovo sastavimo. Njegovo srce ubrzano lupa uz moja leđa, prateći ritam mog.

„Nemaš pojma koliko dugo sam želeo da bude ovako.“

Duboko izdišem dok punim izgladnela pluća vazduhom, potpuno zadovoljena, a ipak želim da ostane u meni.

„I ja.“

Spušta glavu tako da smo obraz uz obraz, oboje teško dišemo.

„Jesam li te povredio?“

„Ne“, uspevam da izgovorim.

Kada pogledam u stranu, oči su mu zatvorene, a nosom nežno dodiruje moj obraz. Okreće glavu još više, približavajući usta uglu mojih usana. I ja potpuno okrećem glavu, a on otvara raširene oči i gleda me, usne su mu razdvojene, pogled mu pada na moja usta.

Podiže ruku i obuhvata mi stranu lica, milujući palcem blistavu kožu – suzu koju je izazvao gušenjem.

Taj nežan, prijemčiv, pun ljubavi dodir me zbunjuje.

Njegov poluspušten pogled ponovo pada na moja usta i toliko želim da ga poljubim. Da pustim njega da poljubi mene.

Ali previše je.

Skrećem pogled pre nego što se ovo dodatno zakomplikuje. Ljubljenje je oduvek bilo velika stvar za njega – za nas. Mrzeo je usputne, nepotrebne oblike nežnosti. Ako bismo se sada poljubili, bila bi to trenutna greška koju bi mi kasnije nabio na nos.

Osim toga, za njega sam samo kurva.

Trzam se kada se izvlači i osetim hladnoću noći dok se udaljava i uvlači kurac u pantalone. Namešta kosu, grudi mu se podižu i spuštaju, a zatim proverava da li je No Name mrtav pre nego što uzme pištolj.

Kade poziva nekoga dok nameštam haljinu – donji veš mi je uništen – i panika počinje da me obuzima.

Ono što sam upravo uradila bilo je... nehumano.

Bolesno.

Pogrešno.

A ipak, osećala sam se živom.

Govori nekome lokaciju tela, a zatim minut kucka poruke pre nego što fotografiše No Namea.

Oči mi se pune besom zbog toga koliko ga ne dotiče ono što je upravo uradio i ono što sada radi. Odmičem se, stvarajući razmak između nas dok popravljam kosu.

Kade ništa ne govori dok odlaže telefon, posmatrajući me kako se udaljavam od mrtvog tela pored kojeg smo upravo jebali jedno drugo.

Osećam se prljavo.

Mrtva si za mene.

„Da li je vredelo?“ pitam ga, pokazujući prema telu. „Počiniti zločin da bi ti pola miliona leglo na račun.“

Kade se tiho nasmeje i zatakne pištolj za pojas.

„Na računu imam mnogo više od pola miliona.“

„Muka mi je koliko si ponosan na sebe.“

Ponovo brišem oči, ljuta na sebe što sam postala emotivna.

„Uzrujana si? Zašto?“

Izmičem kada pokuša da me dodirne.

„Hej. Razgovaraj sa mnom, Pegava.“

To ime u meni pokreće toliko sećanja.

Mogla bih zauvek da slušam tvoj glas preko telefona, Pegava.

Nedostaje mi tvoje dosadno lice. Vidimo se uskoro, Pegava.

Mogu li da te dodirnem, Pegava?

Ne pitam te, Pegava. Ideš sa mnom na sastanak.

Pegava. Pegava. Pegava.

„Volela bih da mogu da te mrzim isto kao što ti mržiš mene“, uspevam da izgovorim, skidajući vlažan pogled s njega dok prelazim preko krvavog traga.

„Ova osoba koja si sada... volela bih da to nisi ti.“

Zatvaram oči dok duboko udahnem i krenem prema vratima, dok njegovo seme već curi iz mene.

Zastajem.

„Zbog tebe se osećam bezvredno zbog nečega što nije bila moja krivica. I koliko god da je bilo zabavno igrati se s tobom poslednjih nekoliko dana, sada si izbačen iz mog sistema.“

Otvaram vrata ne udostojavajući ga ni poslednjeg pogleda.

„Sredi svoj nered pre nego što te uhvate. Laku noć, Kade.“

KADE**FLASHBACK 5**

Pegava: Još uvek imaš Jasonov auto? Da li možeš kasnije da dođeš po mene? Biće oko dva ujutru dok završim sa svim svojim rutinama. U redu je ako ne možeš. Mogu da uzmem Uber.

Ja: Mogu da dođem po tebe. U dva ujutru?

Pegava: Da. Nemam ni trunku šminke, zato nemoj da me gledaš.

Ja: Zaboravljaš da te gledam bez šminke još od naše petnaeste. Vidimo se u dva.

Ona odlazi sa mreže, a ja odlazim na brzinsko tuširanje, pokušavajući da se otreznim nakon što sam popužio previše džointa. Baš sam naduvan i sve više mislim da je onaj poslednji smotuljak bio loša ideja. Dez i Base će biti u kućici pored bazena dok sunce ne izađe, a ja razmišljam da se vratim dole na sat vremena. Morao sam da odem kada je Base počeo da priča o mojoj sestri na ruskom, a Dez me pitao ko je Pegava pošto je krajičkom oka video ekran mog telefona.

Slobodno mogu da kažem da su više nego oduševljeni što više nisam frigidni kreten.

Nešto je posle jedan. Ako odremam i navijem alarm na pola sata, nikad neću stići da odem po nju. Ali ako odem kod prijatelja, biću previše sjeban da vozim.

Jason mi je dozvolio da koristim njegov auto dok on vozi Gianin. Ne verujem da će mu se naročito dopasti kada sazna da sam pušio u njemu ili da planiram da kupim Stacey dok sam jebeno naduvan.

Legnem na krevet, kosa mi je još vlažna. Imam osećaj kao da tonem u njega, kao da je jorgan udobniji nego inače, a jastuk ogroman i mekan poput sljeza.

Ne nameravajući, zatvaram oči.

I ne nameravajući, zaspim.

...

Uspravim se, telo me boli od položaja u kojem sam spavao. Zastenjem, protrljam lice, ustanem, krckam vrat levo-desno, a zatim istegnem ruke iznad glave. Ispustim vazduh.

Kada pogledam sat pored kreveta, vidim da je sedam ujutru i iznenadan osećaj kao da mi nešto kida grudi iznutra prostruji kroz njih.

„Sranje!“

Jurim do komode po odeću, navlačim čarape, a onda jednu patiku. Skakućem po podu dok navlačim drugu, zgrabim Jasonove ključeve sa svog stola. A onda stanem, potpuno se ukočivši.

Sedam je.

Što znači da je trebalo da dođem po nju pre pet sati.

Neće biti tamo.

Koliko joj je kuća udaljena od studija? Šta ako je morala da pešači?

Dve poruke i jedan propušten poziv.

Pegava: Previše je hladno. Sačekaću unutra. Javi mi kad stigneš.

Pegava: Izvini. Nisam htela da preteram. Nikad nismo razjasnili šta mi zapravo radimo, pa sam samo pretpostavila da smo... ne znam? Nismo u vezi, ali nismo baš ni neobavezni, s obzirom na to da se već mesec dana krišom vidamo. Neću te više pitati. Pogrešila sam.

Ja: Jebote, izvini! Zaspao sam. Jesi li bezbedno stigla kući? Nemoj da ti bude žao — nisi uradila ništa pogrešno. Javi mi se kada se probudiš.

Bacam telefon na krevet i razmišljam o svakom mogućem načinu da sam sebe ošamarim, dok me njena tišina sve više čini nervoznim.

Šta ako je još tamo?

Jebote. Koji si ti jebeni idiot, Kade.

Izlećem iz sobe i umalo ne oborim mamu na dupe u hodniku.

„Ovo sam nosila u tvoje kupatilo. Gde si pošao?“

„Hm... moram nešto da obavim.“

Hvata me jednom rukom za lice.

„Oči su ti krvave. Jesi li opet pušio?“

„Ne“, slažem. „Tek sam ustao.“

Uspravim se.

„Mislio sam da danas radiš.“

„Treballo je. Moja pacijentkinja, ona mala devojčica, umrla je sinoć.“

Upućuje mi stegnut osmeh. Izmorena je.

„Nemoj tako da me gledaš. Idi.“

Klimnem.

„Izvini. Gledaj da se naspavaš. Izgledaš kao govno.“

Mama sužava oči.

„Odlazi, pre nego što te nateram da zajedno sa mnom čistiš bazen.“

Krenem da se okrenem, ali ona kaže:

„I, Kade? Znam da je Ewan već ranije pričao s tobom o ovome, ali ako spavaš s njom, molim te, koristi zaštitu.“

Prebledim.

„Ne moram ovo da slušam od tebe. I ne spavam s njom, u redu?“

„Onda budi strpljiv s njom. Stacey će biti spremna kada bude spremna.“

Zastanem.

„Ona je ta koja je strpljiva sa mnom.“

Mama me nekoliko sekundi posmatra, a onda joj se usne razdvoje.

„Oh.“

Da. Oh.

Svi ti koji pretpostavljaju da spavam unaokolo počinju ozbiljno da me nerviraju. Kao da meni nije dovoljno što se iznerviram sam na sebe svaki put kada se pored nje ponašam kao preplašeni kreten. Sad još moram da se nosim i s prijateljima, a sada i s majkom, koji misle da jebem Stacey.

Čekaj.

„Kako znaš? Tata ti je rekao?“

Ona počinje da odlazi.

„Tvoj tata mi sve govori. A sad idi. Vidimo se kada se vratiš kući.“

Pljušti kao iz kabla dok se udaljavam od vile i prolazim kroz kapiju, ubrzavajući čim stignem na auto-put. Još nije odgovorila na moju poruku, pa joj šaljem još jednu dok vozim, pitajući je da li je kod kuće.

„Zdravo, dobili ste Stacey. Ostavite poruku.“

Prekidam poziv i još više ubrzavam.

Pravo odlazim do studija i stižem za manje od pola sata. Vrata su zaključana i razmišljam da ih razvalim kako bih proverio da li je unutra.

Ponovo zovem.

Nema odgovora.

Možda spava unutra.

Kucam na vrata — tri snažna udarca.

„Stacey? Jesi li unutra?“

Ništa.

Vraćam se do auta i palim cigaretu, razmišljajući da pitam Luciellu za Staceyinu adresu kako bih bio siguran da još uvek nije na putu kući.

Srce mi se čudno ponaša.

To je reakcija koju sam imao kao klinac kada bih mislio da će me neko od roditelja uhvatiti u laži ili kazniti jer sam uradio nešto pogrešno. Ona neizvesnost da dolazi nešto loše.

Znam kako izgledaju leptirići u stomaku, ali ovo je drugačije. Muka mi je, kao da bih mogao da otvorim vrata automobila i ispovraćam utrobu.

Vrti mi se u glavi i shvatam da dišem brzo i teško.

Šta nije u redu sa mnom?

Ponovo izlazim iz auta. Kiša me natapa dok stojim i zurim u zgradu studija. Hladnoća pomaže protiv svega što me iznutra kida, ali i dalje osećam kako mi se stomak grči.

Obilazim zgradu sa strane, proveravam druga vrata i prozore i uzdahnem s olakšanjem kada se jedna vrata otvore.

Ušunjam se unutra.

Vrata se zatvaraju za mnom i okružuje me mrak. LED svetla su uvek upaljena, pa kada ugledam ružičasti odsjaj ispod jednih vrata u hodniku, krenem prema njima.

Stacey nije ovde.

Mesto je prazno i miriše na bor — kao i uvek kada ona počisti za sobom. Šipke i obruči svuda su oko mene, strunjače naslagane desno, čitav zid ogledala s leve strane.

Pronalazim fasciklu sa podacima svih ljudi i počinjem da tražim Staceyino ime.

Pet minuta kasnije — ništa.

Koliko učenika uopšte imaju?

Otvaram fasciklu sa podacima zaposlenih.

Bingo.

Stacey Rhodes. Kvalifikacije za podučavanje i obuke iz pole fitnesa, pole dancea, erotskog plesa, plesa na aerial hoopu, disko plesa, plesa za decu, savremenog plesa, plesa na svili i plesa s vatrom.

Jebote.

Moja devojka je talentovana.

Izlazim iz studija čim pronađem njenu adresu.

Stacey živi na nekom luksuznom imanju. Kuća joj je velika, na tri sprata, od bele cigle, sa sigurnosnom kapijom. Sva svetla su ugašena osim jednog, gore desno. Zaveses su navučene, ali vidim senku nekoga ko se kreće unutra.

Dovršavam cigaretu i izbacujem je kroz prozor, razmišljajući šta da kažem.

Izvinjenje, očigledno.

Objašnjenje.

I, nadam se, ona mi oprost i kaže mi da uđem.

Poljubiću je i vratiti se da spavam u njenom krevetu.

Onda će sve biti u redu.

Pa zašto mi se ruke toliko tresu?

Pozvonim na kapiji i čekam nekoliko minuta, a kada mi niko ne otvori, penjem se preko zida.

Baš me briga ako uključim alarm.

Moram da je vidim.

Međutim, ništa se ne dešava, tako da njena porodica definitivno treba da otpusti obezbeđenje.

Zaobilazim malu fontanu ispred stepenica i kucam na vrata.

Jednom.

Dvaput.

Treći put, za svaki slučaj.

Srce mi ubrzava do nepodnošljive brzine i guram ruke u džepove da prestanu da drhte kada čujem kako se vrata otključavaju.

Čovek sa sedom bradom otvara vrata.

„Mogu li da vam pomognem?“

Kiša mi kaplje niz lice.

„Je li Stacey ovde?“

„Ko si ti?“ pita oprezno. Izgleda kao da sam upravo provalio u njegovu kuću i pitao mogu li da kidnapujem njegovu ćerku. „Kako si ušao?“

Slegnem ramenima.

„Popeo sam se preko zida. Je li Stacey ovde?“

„Ti...“

Zagrcne se, gurajući naočare uz nos.

„Koji si ti, dođavola?“

Pre nego što mogu da ga pogledam popreko i kažem mu da pripazi na jebeni ton, zaustavlja me blag glas.

„Tata, u redu je.“

Mala ruka mu se spušta na rame, a vrata se otvaraju šire. Pluća mi se pune vazduhom kada ugledam Stacey u pidžami.

„On je prijatelj.“

Ma nemoj.

Umesto da pokažem i najmanji nagoveštaj koliko me ta jedna reč peče, držim ruke u džepovima i čekam da njen tata odjebe dovoljno daleko.

Stacey čeka dok mu glas više nije u dometu, a onda se okreće prema meni.

„Zašto si—“

„Zaspao sam“, upadam joj u reč, pažljivo zakoračivši prema njoj. „Nisam namerno. Jesi li dobro? Jesi li morala da pešačiš? Jesi li uzela Uber?“

„Tata je došao po mene. Nisi morao da dolaziš sve do ovde.“

Onda se namršti.

„Kako si znao gde živim?“

Provalio sam u studio i narušio ti privatnost, a onda se popeo preko zida kada kapija nije htela da se otvori.

„Snalazljiv sam.“

„Oh...“

Kucka po vratima i grize usnu.

„Moraš da ideš.“

Sve u meni se ruši.

„Zašto? Izvini. Hteo sam da dođem da te vidim. Stvarno jesam.“

Pogleda iza sebe, a zatim ponovo mene.

„Videćemo se kasnije, važi? Hvala što si doneo moj telefon.“

Namrštim se.

„A?“

Upućuje mi stegnut osmeh dok zatvara vrata, a ja na trenutak ostajem potpuno ukopan.

Znao sam da ću ovo sjebat.

Prođem rukom kroz kosu, a zatim zgrabim telefon i, dok odlazim, napišem još jedno izvinjenje. Kapija mi se ovog puta otvara i ulazim u auto.

Srce mi lupa toliko jako.

Pre nego što uspem da krenem, vrata se otvaraju i zelene oči me pogledaju.

„Ćao.“

Zurim u nju dok seda.

„Ćao.“

„Telefon mi se ugasio — zato nisam mogla da odgovorim. Stvarno nisi morao da voziš sve do ovde. Tata je pomalo stalno na oprezu i nije ljubitelj momaka u blizini kuće.“

Vezuje pojas.

„Ne da mi momci dolaze. Samo je... ponekad previše zaštitnički nastrojen.“

„Da“, odgovorim. „Mislio sam da si možda pešačila kući. Hteo sam da te uhvatim.“

„U osam ujutru?“

Slegnem ramenima.

„Jesi li... dobro sa mnom?“

„Naravno.“

Zbunjen sam. Trepnem.

Ona uzdahne.

„Uplašio si mog tatu. Zatekao si ga nespremno. Obično je baš fin.“

„Znači, nisi ljuta na mene?“

„Naravno da nisam. Mislila sam da sam ja preterala. Možeš li negde da me odvezeš?“

Palim motor.

„Nisi preterala. Mogla bi da me zamoliš da te odvezem jebeno sve do Australije i našao bih način da to uradim. Gde želiš da ideš? Luciella je još u Stranraeru.“

„Bilo gde. Ne mogu dugo da ostanem napolju.“

Klimnem i, u prijatnoj tišini, vozim nas do Loch Thoma i parkiram pored vode.

Ne sklanjam ruku kada je ona uzme, ispreplete prste s mojima i spusti nam spojene ruke u svoje krilo. Izgleda tako nevino i slatko i jebeno preslatko.

Nedostajaće mi kada odem u Ameriku na dve nedelje.

Stacey ne pušta moju ruku dok otkopčava pojas i okreće telo prema meni. Uradim isto.

„Koliko god bi trebalo da ti prigovaram zbog toga što si provalio u studio, a onda i u moje dvorište, slatko mi je što si išao toliko daleko.“

Nagnem glavu.

„Znala si da sam bio u studiju?“

Klimne i kikitne se.

„Dobila sam obaveštenje na telefonu. Videla sam ga kada sam ga uključila. Imao si sreće što ga Tylar nije dobila. Zvala bi policiju.“

„Izgleda da jesam imao sreće.“

„Hm.“

„Hm“, ponovim.

„Sigurna si da nisi ljuta na mene? Stvarno sam zaspao.“

„Verujem ti“, kaže sa iskricom u očima. „Ionako si mi samo prijatelj.“

Sužavam oči.

„Ponovi to i izbacicu te iz ovog auta i odvesti se.“

„Hoćeš li me bar poljubiti pre nego što to uradiš?“

„Možda“, kažem, puštajući joj ruku i sklanjajući joj pramen kose iza uha.

„Možda ću te samo izbaciti i odvesti se.“

Ona frkne.

„Misliš da verujem da bi, posle svega što si uradio da bi me video, samo ostavio ovde?“

„Valjda ćemo videti.“

„U redu, prijatelju.“

Otvaram svoja vrata i ona vrisne, sklanjajući se od suvozačevih vrata. Dok pokušavam da je uhvatim za nogu, ona se baca na zadnje sedište.

Ulazim za njom i, umesto da je izvučem napolje, prikujem je ispod sebe, s obe ruke iznad njene glave.

Teško dišemo.

Oboje se smejemo, a njen kikot tera moj osmeh da postane još širi.

Do I Wanna Know? od Arctic Monkeys tiho svira na radiju.

Pogled joj pada na moja usta, prsti joj se isprepliću s mojima, a kada polako spustim glavu, nosom dodirnem njen.

„Nisam ti prijatelj, Pegava. Znaš zašto?“

Poljubim je u usne.

„Zato što prijatelji ne rade ovo.“

Ponovo je poljubim, u gornju usnu, pa u donju, pre nego što usnama pređem preko oštne linije njene vilice.

„Da sam ti prijatelj, ne bih mislio na tebe svake sekunde u danu. Ne bih želeo da te osećam.“

Uхватim zubima komadić njene kože, usisam je i ona zajечи.

„Celu tebe.“

I stvarno to mislim.

Želim je.

Želim je toliko da me kurac jebeno boli koliko je tvrd.

Ne želim samo da je jebem i nestanem kao Dez i Base. Želim da sa njom doživim svaki prvi put i da ostanem.

Bez obzira na sve, ono između Stacey i mene odvijaće se polako.

Napredak je napredak.

Zaista verujem da neće nestati zato što moram da idem korak po korak.

Odmaknem lice da je pogledam.

„Jesam li ti prijatelj?“

„Ne.“

Uхватim joj zglobove jednom rukom, a drugom sklonim kosu s lica i spustim šaku oko njenog vrata poput ogrlice. Puls joj ubrzano udara pod mojim dlanom, zenice joj se šire iz sekunde u sekundu.

Uzbudjuje me da gledam kako mi se prsti stežu oko njenog vrata. Uzbudjenje za koje nisam ni znao da postoji.

Nagnem se i ponovo je poljubim, usisavajući joj donju usnu, a onda joj jezikom prodrem u usta. Stacey prati moje usne kada pokušam da se odmaknem, oslobađa zglobove i zabija obe ruke u moju kosu, produbljujući poljubac.

Dok je kušam, osećam je pod sobom, čak i njen parfem, pa joj kolenom razmičem noge i nameštam se između njih.

Ne ukočim se kada osetim svoj kurac uz nju — niti kada mi obavije noge oko struka i ukrsti članke.

„Je li ovo u redu?“

„Da“, odgovorim joj u usta dok nam se jezici prepliću, usne pomeraju, glave naginju.

Kukovi mi se nesvesno pomeraju prema njoj i oboje zaječimo.

Ponovim.

I ponovo.

Jebote.

I ponovo.

Vuče me za kosu dok joj hvatam butinu, održavajući spor ritam dok je ljubim.

„Želim da te dodirujem. Mogu li?“

Klimne, usne su joj razdvojene, zenice potpuno raširene.

Okrenem se na bok i ponovo privučem njena usta svojim, dok mi prsti polako klize od njenog obraza, preko vilice, niz čitavu dužinu grla, zaustavljajući se na desnoj lopatici.

„Nisam smeo da provalim u studio“, kažem dok prelazim preko njene dojke, preko tvrde bradavice. Nema jebeni grudnjak.

„Drago mi je što jesi“, izdiše, prelazeći jezikom preko moje donje usne i uzimajući je među zube dok joj zadirkujem pojas pantalona. „Drago mi je i što si zaspao.“

„Da?“

„Da. Inače ne bi bio ovde.“

Prestajem da dišem kada spušta ruku i hvata me za kurac.

„Ne bih mogla ovo da uradim.“

Pritiskam usta jače uz njena, a onda se odmaknem i povučem joj pojas pantalona.

„Skidam ti ovo.“

Podignem joj kukove, povučem materijal niz glatke noge i poljubim je sa strane kolena. Dođe mi da zapalim njene patike kada se tkanina zakači za njih.

Izujem joj obe patike i bacim ih negde po autu, a zatim i pantalone.

Samo u donjem vešu i roze dukserici, Stacey Rhodes leži ispod mene, bez daha, punih usana koje mole da joj se ponovo približim.

I uradim to.

Gutam svaki njen uzdah, svaki zvuk koji ispusti dok mi ruke istražuju njeno telo.

Jecajući, zabija nokte u moju ruku dok spuštam šaku.

Gledam kako klizi preko meke kože njenog stomaka, preko mišića koje godinama gradi, sve do pojasa njenog donjeg veša.

Dodirujem je vrhom srednjeg prsta.

Materijal je jebeno natopljen i nisam imao pojma da Base govori istinu kada se hvalio koliko nekoga može da navlaži.

Stacey je stvarno mokra zbog mene dok je zadirkujem, ljubim i pritiskam joj klitoris kroz donji veš.

„Je li ovako dobro?“ pitam dok polako kružim prstom.

Zaječi i podigne kukove.

„Da.“

„Moraš da mi kažeš šta da radim“, kažem bez trunke neprijatnosti. „Kada se sama dodiruješ, šta ti prija?“

Stacey ovlaži usne i jednom rukom mi uhvati zglob, dok drugom pomera trougao tkanine koji je pokriva.

„Ono što si upravo radio — uradi to sada.“

Zabacuje glavu na sedište dok radim upravo to, osećajući klizavost njenih nabora, uzbuđenje na svojim prstima, natečeni klitoris zbog kojeg zaječi kada ga palcem kružno dodirnem.

Topla, vlažna, divljeg pogleda dok se naginjem da joj ponovo uhvatim usta.

Kurac mi postaje još tvrdi.

„Tako si jebeno savršena.“

Usta joj se odvajaju od mojih uz uzdah kada joj polako gurnem jedan prst u nju.

Nežno čekam, osećajući koliko je stegnuta, iako je dovoljno mokra da bih verovatno mogao da gurnem još jedan prst.

Ali sačekaću da se navikne.

„Boli li?“

„Ne“, odgovara i privlači mi lice prema svom. „Nastavi.“

Polako uvlačim srednji prst sve dok ne uđe do zgloba, a onda ga izvlačim i ponovo uvlačim. Svaki put kada ga gurnem, telo joj zadrhti.

Dodajem drugi prst, pažljivo da je ne povredim, a usne joj klize do mog vrata, sišu ga dok uzdiše.

Spuštam glavu i udišem miris njenog šampona od kokosa.

Oba prsta guram do zgloba, dok palcem ostajem na njenom klitorisu, kružim, pomeram prste, osećam joj dah na vratu dok ubrzavam, malo jače, savijajući prste.

„Reci mi ako radim pogrešno“, kažem, izmičući ruci kojom pokušava da me dodirne. „Ne. Ovo je zbog tebe.“

Stacey je orošena tankim slojem znoja — obrazi su joj crveni, kosa raščupana, ali oči su joj još divljije.

Kurac mi je pred eksplozijom kada kaže:

„Mislim da ću—“

Ne uspeva da završi.

Ne zato što je zaustavljam, već zato što joj se reči prekidaju kada nešto u njoj eruptira, stežući se oko mojih prstiju.

Stacey se lomi poput stakla, zaječi i zabije nokte u moju kožu. Sikćem, hvatajući joj donju usnu zubima dok je i dalje obrađujem prstima.

Osećam kako pulsira, vrućina i vlaga natapaju moju šaku dok pomera kukove kroz orgazam koji je prolazi.

Kada polako izvučem prste, mokre od njenog uzbuđenja i sperme, ona se blago trzne.

Spustim ruku na njenu butinu.

„Jesi dobro?“

Klimne, a onda se nasmeši.

„Ovo je bilo neverovatno. Moramo ovako, ono, stalno.“

Nasmejem se i obrišem prste o sive trenerke.

*„Meni odgovara. Da li prijatelji idu na sastanke?“ pitam je sa osmehom.
„Ili bih prešao granicu ako bih te odveo na jedan pre nego što odem u Ameriku?“*

Stacey obavija ruke oko mene.

„Mi smo prijatelji“, kaže, a meni dođe da je bacim u jezero.

„Ali smo i nešto više.“

„Hm...“

Ona tiho ispusti isti zvuk.

„Još me nisi pitao.“

Sužavam oči.

„Ne pitam te, Pegava. Ideš sa mnom na sastanak.“

28

STACEY

Dez i Tylar su sleteli juče, ali bila sam previše umorna da pođem sa Luciellom, Arijom i Baseom po njih. Posle našeg izlaska uhvatila me je migrena i provela sam skoro dva dana u krevetu pre nego što sam se konačno odlepila od dušeka.

Nisam se javljala Kadeu. Ni on se nije javljao meni otkako se nismo videli. Nema poziva, nema poruka. Mada sam tek nedavno prestala da ga osećam u sebi – bol između nogu bio je surov podsetnik na to koliko moje telo postaje zahtevno kada je on u pitanju.

Tylar me izvlači iz zamišljenosti.

„Ideš li u bar? Imaju bilijarske stolove!“

Srče svoj koktel dok sedimo pored bazena, a sunce nemilosrdno prži. Base i Dez dobacuju loptu jedan drugom dok ispijaju piva. Lu je između njih, pokušava da je uhvati i žali se da ne igraju pošteno, dok se Aria sunča s otvorenom knjigom preko lica.

Ewan radi sa jednim od svojih izvođača, na poslu koji već neko vreme priprema u blizini Tobiasove ustanove.

A kao što sam rekla, Kade je MIA.

„Hm, jesi li dobro?“ pita Ty kada joj ne odgovorim.

„Oh, izvini.“ Otresem neprijatan osećaj. „Da. Naravno.“

Naginje glavu, a naočare za sunce, gotovo veće od njenog lica, pokazuju moj odraz.

„Jesi li sigurna da si dobro?“

Jednom klimnem.

Iskreno, nervozna sam do ludila. Pitala sam Kadeovu mamu da me stavi na spisak posetilaca kako bih mogla da vidim Tobiasa i sutra ujutru ću sedeti preko puta njega – psihopate kojeg sam nekada opsesivno proučavala.

Svaki članak, svaki dokumentarac, čak i onaj procureli intervju s njim od dana kada je uhapšen – sve sam iščitala i pogledala, fascinirana njegovim umom i načinom na koji funkcioniše; načinom na koji bi mu se oči, lišene bilo kakvog izraza, zamračile svaki put kada bi se pomenula Aria Miller.

Tada nisam ni slutila da će doći vreme kada ću jebati njegovog sina.

I to više puta.

Nije me samo strah da vidim Tobiasa – prestravljena sam.

Telefon mi zavibrira dok skupljamo stvari i vraćamo se u hotel. Dez pljesne Tylar po dupetu dok prolazi pored nas hodnikom, a ona me pogleda sa strane, verovatno se pitajući jesam li primetila.

Nisu baš diskretni. Otkako su stigli, ne skidaju pogled jedno s drugog, a znam da je mali crveni trag na njenom vratu napravljen njegovim zubima.

Namigne joj dok ulazi u svoju sobu, a Base ide za njim. Ali pre nego što uspem da uđem u svoju sobu, načujem kako Dez govori prijatelju da Kade uskoro napušta kuću svoje devojke i da će im se kasnije pridružiti.

Devojke.

U smislu, Kade ima devojku.

On je u vezi.

A mi smo se petljali.

Pre nekoliko noći bio je u meni, a onda je samo... nestao.

Jedva kontrolišem bes dok zalupim vratima hotelske sobe, ignorišući zabrinut izraz na Tylarinom licu dok marširam u kupatilo i zaključavam se unutra. Duboko udahnem i zagledam svoj odraz u ogledalu.

Kade ima devojku.

Od kada, jebote?

Zašto mi dođavola nije rekao?

Kada sam klečala pred njim, spremna da mu ga stavim u usta, rekao mi je da mu to ništa ne znači i meni je bilo u redu da ostane samo to – ništa.

Ali ovo je nisko.

Ovo nisam ja, neko ko spava sa zauzetim, potpuno nedostupnim muškarcima.

Osećam se prljavo i iskorišćeno.

Nije moj i ne polažem nikakvo pravo na tog idiota.

Ali želim da ga ošamarim toliko jako da njegova devojka pita čiji je otisak šake na njegovom licu.

Uvežbavam lažni osmeh, operem ruke i izađem iz kupatila. Tylar sedi na krevetu i dopisuje se, dok Luciella traži šta da obuče.

Trudim se da ne mislim na onu noć dok sedam pored Ty.

Njegove ruke na meni.

Njegovi kukovi koji su se zabijali u mene, njegov veliki kurac koji je udarao u moju usku pičku.

Rumeni mi obrazi, a butine mi se stežu, što me užasno nervira.

Jebali smo se.

Svađali smo se – kao i obično – i, u pravom Kadeovom stilu, on je nestao.

A sada očigledno ima devojku.

Luciella uzdahne kada joj telefon zazvoni.

„Base me stalno pita da izađemo.“

„Onda izađi s njim“, kažem, a Tylar u isti čas kaže:

„Samo napred.“

„Apsolutno ne.“

Slegnem ramenima.

„Ali sviđa ti se.“

„Šta? Ne sviđa mi se.“

Vidim joj kroz tu laž, ali nema veze. Luciella je oduvek bila takva. Njena porodica ima lošu reputaciju, ali ona je od svog života napravila misiju da bude dobra osoba, da ne pređe granicu i ne upadne ni u kakvu nevolju.

Uključujući i držanje podalje od Sebastiana Princea.

Kada sredimo sobu i obučemo se, Lu odlazi da vidi mamu, dok mi Ty lakira nokte.

„Ponovo se viđaš sa Dezom“, dobacim tiho. „Drago mi je zbog tebe.“

Pocrveni.

„Molim te, nemoj ništa da kažeš. Reći ću Lu, ali sviđa mi se što smo u našem malom mehuru gde smo samo nas dvoje. Naljutiće se i pokušaće da me natera da raskinem s njim, a nisam spremna ni da razmišljam o tome.“

„Razumem.“

Gledam kako četkicom prelazi preko svakog nokta.

„Nemoj da raskineš s njim. Obećavaš?“

„Obećavam.“

Nasmeši se dok mi lakira palac.

„Pokušavala sam da se klonim Deza, ali osećala sam se tako izgubljeno bez njega, Stacey.“

Zatvara lak i duva mi u nokte.

„Uskoro ću reći Lu.“

„Ako ne želiš da vas uhvati pre toga, možda bi mogla da budeš malo diskretnija“, kažem kroz kikut. „Stavio ti je ruku na dupe u baru pored bazena, a onda te poljubio u obraz.“

„Lu je bila previše zauzeta svađanjem sa Baseom u bazenu da bi primetila.“

Frknem.

„To je tačno. Njih dvoje se prepiru čitavog ovog putovanja.“

„A šta je s tobom i Kadeom?“

Pogledam je.

„Šta?“

Upućuje mi pogled koji govori da zna više nego što kaže, a onda ustaje i proučava svoj rad.

„Tebi baš stoji taman lak“, kaže, menjajući temu. „Ide uz tvoju dušu.“

„Šta si htela da kažeš za mene i—“

„Stoji joj ta boja, zar ne, Lu?“

Luciella se vratila, gleda se u ogledalo i nanosi crveni karmin na usne.

„Tamna kao njeno hladno srce.“

„Jebite se obe.“

„Base i Dez izlaze večeras s nama i nisam nimalo srećna zbog toga.“

Tylar se podrugljivo nasmeši i skrene pogled, a ja pokušavam da se ne zakikotam. Nema pojma koliko joj se Base uvukao pod kožu.

Navlačim farmerke i majicu, pogledam telefon kada zazvoni.

Kade: Izlaziš večeras sa Luciellom i Tylar?

Pogledam prijateljice, koje sada obe popravljaju kosu i šminku pred ogledalom, dok mu odgovaram, a puls mi udara u ušima.

Ja: Zašto? Tvoja devojka više ne želi da se druži s tobom?

Čim pritisnem „Pošalji“, požalim zbog tog zajedljivog, ljubomornog i krajnje detinjastog odgovora.

Zašto jednostavno ne mogu da ga ignorišem i nastavim da uživam u odmoru?

„Dobro. Idemo!“ uzvikne Lu sa osmehom zalepljenim za lice, a kada otvori vrata, Base i Dez naslonjeni su na zid, obojica besprekorno obučena.

Base odmeri Lu od glave do pete s osmehom koji mu obasja čitavo lice, dok ona zastenje i ramenom prođe pored njega.

Pogleda nas.

„A to ostavlja sutrašnje večer za malo ženskog druženja pre nego što se vratimo u Škotsku. Daleko od ovih seronja.“

Definitivno je to rekla tako da on čuje.

„Meni ovo zvuči kao ljubav“, promrmlja Base, a ona ga laktom udari u bok.

U Uberu osetim kako mi telefon vibrira, ali ga ignorišem. U baru mi peče dlan, a prsti me svrbe da pročitam poruke za koje sam sigurna da su od Kadea, ali se suzdržavam.

Mesto je malo, nije previše prometno i ne smrdi. Ali pre nego što uspem dobro da pogledam oko sebe, pogled mi pada na visoku, mišićavu figuru za šankom, tetovažu koja mu se penje uz vrat i tamnu kosu razbarušenu kao i obično.

Kade se okreće prema nama i podiže flašu piva dok njegovi prijatelji kreću prema njemu.

Skrenem pogled i pronađem stolicu najudaljeniju od bilijarskog stola koji su momci izabrali, a Tylar nam naručuje piće.

Telefon mi ponovo zavibrira. Pogled mi leti prema Kadeu dok kuca po ekranu.

Stiže još jedno obaveštenje.

Uzdahnem i popustim. Proverim telefon.

Kade: O čemu, jebote, pričaš?

Kade: Nemam devojku. Kada bih uopšte imao vremena za to? Misliš da bih te jebao dok sam s nekim drugim?

Kade: Mada, ljubomora ti baš slatko stoji.

Sužavam oči prema ekranu. Promrmljam „kreten“ sebi u bradu i brzo kucam odgovor pre nego što me prijateljice vide.

Ja: Bahatost ti ružno stoji. Nisam ljubomorna. I nemoj da lažeš. Dez je rekao da napuštaš kuću svoje devojke da bi im se pridružio. Stvarno me nije briga, ali nemoj mi više prilaziti.

Podignem pogled i vidim kako mu palčevi brzo prelaze preko telefona, obrve su mu skupljene od besa. Ne mogu a da ne osetim malo olakšanje jer mu, nekako, verujem.

Gledam kako grize usnu, i dalje mi odgovarajući. Kada stigne obaveštenje, podigne pogled prema meni.

Držimo pogled jedno na drugom sve dok ne osetim izdajničku toplotu kako mi se penje uz kičmu.

Kade: Nemam jebenu devojku. Morao sam da slažem njih. Kada završim ovu partiju, idi u kupatilo kad izađem. Lakše je da razgovaramo.

Ja: Sad hoćeš da razgovaraš? Ne, hvala.

„Ko te je toliko namrštio na telefon?“ pita Ty, a ja brzo gasim ekran.

„Niko“, odgovorim, a njen pogled odlazi prema momcima.

„Je l' ovo moje piće?“ Pokažem na crveni koktel i, kada klimne, otpijem ogroman gutljaj. „Molim vas, recite mi da ne ostajemo ovde celu noć.“

Ty i Lu u isti glas kažu suprotno.

Luciella zastenje i spusti lice u šake.

Zatim satima pričamo o planovima kada se vratimo kući, pošto Lu očajnički želi da pobegne od Basea i skрати putovanje.

Razgovor traje satima, a Tylar i Dez nekoliko puta ustaju i odlaze do šanka, osmehujući se jedno drugom.

Lu ih nekoliko puta posmatra, ali nakon što joj ustima pokažem da prestane, ona slegne ramenima i iskapi piće koje joj je Base kupio.

Ne pije mnogo, pa pretpostavljam da će uskoro kući. Ili će Aria doći po nju, ili ću je ja odvesti, ili će Base uzeti Uber do hotela s njom, kao prošli put.

Čak ju je tada stavio u krevet i sedeo pored nje dok nije zaspala.

Još jedno piće kasnije, Ty i Dez nigde se ne vide.

Dala sam Lu flašu vode dok sedimo na jednom bilijarskom stolu, preko puta onog za kojim Kade i Base igraju.

Trudim se da ga ignorišem.

Ali teško mi je, posebno kada mi njegovi prsti kliznu niz kičmu dok prolazim pored njega da spustim piće na mali sto.

Luciella izviždi najboljem prijatelju svog brata kada ubaci jednu od svojih kugli.

„Zapanjujuće si loš, Sebastiane.“

On se nasmeje, otpije gutljaj piva i nasloni kuk na sto.

„Hoćeš li vrištati moje puno ime kada te pribijem za sto svojim kurcem?“

Kade se umalo ne zagrcne pićem.

„Ajde, čoveče.“

„Idem u kupatilo“, objavam i skočim sa stola.

Mesto je gotovo prazno, pa čujem korake iza sebe dok prolazim niz mali hodnik, u uzak prolaz sa troje vrata.

„Stacey.“

Koža mi zatreperi.

Stanem i duboko udahnem.

„Šta?“

Hvata me za lakat.

„Nemam devojk.“

„Videla sam tvoju poruku – svesna sam toga.“

Njegove plave oči posmatraju me i vidim da želi nešto da kaže.

Možda da kaže da je sve bila greška.

Jer jeste.

Prekrstim ruke.

„Rekao si da želiš da razgovaramo. Onda pričaj.“

Stariji čovek se pojavi iza nas i sklanjamo mu se s puta. Onda neko drugi izađe, opsuje i Kade otvara vrata prostorije za održavanje i uvlači me unutra.

Čim se vrata zatvore, čujemo Tylar kako vrisne kada Dez izlazi iz nje – oboje potpuno goli, a vazduh miriše na seks.

Pokrijem oči i okrenem se.

„Izvinite!“

Kade promrmlja:

„Jebote. Skloni taj kurac.“

„Šta vi radite ovde?“ pita Ty, a ja se okrenem i vidim ih, srećom, zaklonjene. Pokriva grudi Dezovom majicom. „Tražili ste nas?“

„Hteo sam da razgovaram sa Stacey“, kaže Kade. „Možete li da odjebete?“

„Mi smo bili ovde prvi, seronjo!“ Dez zakopčava farmerke i staje ispred Tylar dok se ona sređuje. „Šta vi radite ovde? Opet se petljate?“

Tylar ni ne trepne na te reči.

A kada je pogledam, ona mi uputi stegnut osmeh.

Naravno da je znala.

Savršeno.

Poljubi me u obraz dok izlaze, a Dez – na krajnje odvratani način – baca kondom u kutiju punu smeća.

Vrata se zatvaraju i ostajemo sami.

Napetost među nama bukta, ali odbijam da dopustim da se bilo kakva toplina razvije ili da razmišljam o tome koliko se dobro uklapamo kada smo tako intimni – koliko je to zavisno.

„Nisam nameravao da nestanem odmah nakon toga“, kaže, praveći korak prema meni, s rukama u džepovima. „Znam da misliš da sam bezobrazan i sve ostalo što si mi dobacila, ali potpuno sam nameravao da ti priđem sledećeg dana.“

„A šta bi rekao da si mi prišao? Hvala na brzoj avanturi, zmijo? Izvini što sam te jebao dok sam ubijao nekoga?“

„Hoćeš da ti se izvinim zbog toga?“

Progutam knedlu.

„Ne. Samo želim da me ostaviš na miru.“

„Hoćeš li?“

Još jedan korak.

„Zato što sam ubica?“

„Zato što si moj bivši koji me ne podnosi.“

Kade nagne glavu – još jedan korak.

„A šta ako imam dobre namere? Šta ako ti kažem da ne želim da spavam s tobom, već da budem tvoj prijatelj?“

„Nikada ne bih mogla da budem prijatelj s tobom“, kažem, nesposobna da se pomerim dok Kade ulazi u moj prostor. Njegovo mišićavo telo nadvija se nada mnom i istežem vrat da bih ga pogledala u oči. „Za tebe sam samo drolja, sećaš se?“

Oči mu gore dok me posmatra, kao da prodiru u moju, navodno mračnu dušu.

„A ja sam za tebe samo govno. Mora da nas upravo to što se toliko mrzimo privlači jedno drugom.“

„Ne privlačiš me“, slažem.

Ne uzmičem kada mu se ruka podigne da mi skloni pramen kose iza uha, dok mi palcem prelazi preko obraza.

„Pa mene privlačiš, Pegava. I razbesni me što je tako. Mogao bih da budem s nekom drugom, a ja i dalje mogu da vidim samo tebe.“

Namrštim se.

„Ne znam da li si pokušavao da budeš iskren, ali zvučalo je kao da si potpuni seronja.“

„Nisam iskren čovek. Možda sam bio kada sam bio tinejdžer, kada sam obožavao tlo kojim hodaš, ali sada? Sada želim da ti strgnem odeću i zarijem zube u tvoju kožu.“

Dah mi zastane kada mi se još više približi.

„Želim da te ponižavam dok sediš na mom kurcu. Da te hvalim dok gutaš svaku kap moje sperme. Želim da obeležim svaki centimetar tvoje kože svojim ustima i da se pobrinem da više ne možeš ni da pogledaš drugog muškarca.“

Udahnem i zadržim dah u plućima dok spušta čelo na moje.

„Želim te, ali ne mogu da te imam“, kaže. „Zaslužuješ mnogo bolje od mene. Da znaš samo pola sranja koja sam morao da uradim, sada ne bi bila ovde, u ovom tesnom prostoru sa mnom.“

„Šta si uradio?“

Kade uzdahne i malo se odmakne.

„Kompanija za koju radim drži me u šaci – to je sve što treba da znaš.“

„Šta moraš da radiš za njih?“

„Mani pārdod seksam un nāvei, lai aizsargātu visus, kurus mīlu.“

Kade mi se još više približi, podižući drugu ruku između nas da mi skloni još jedan pramen kose iza uha.

Nagnem glavu, potpuno zbunjena jezikom kojim govori.

Ovlaži usne.

„Tajā skaitā jūs, vasaras raibumi.“

„Opet govoriš drugim jezikom...“

„Letonski. Iz vremena kada su me poslali tamo na šest meseci. Znam četiri jezika. Ne baš dobro, ali radim na njima. To ide uz posao.“

Nagnem glavu.

„Šta znači?“

Napola se nasmeši i odmakne od mene, spuštajući ruke dok mi konačno ne ostavi dovoljno prostora da dišem.

Otvora vrata i zastaje.

„Nadam se da nikada nećeš saznati.“

Kade

FLASHBACK 6

Kako je Luciella uspela da me nagovori da dođem u noćni klub u Americi, nemam pojma, ali evo me, sedim za šankom dok ona vodi ozbiljan razgovor o biosintezi.

Ovde sam tehnički maloletan, ali Base nam je prošle godine nabavio lažne lične karte i nekim čudom rade savršeno.

Popio sam već tri piva, a ona i dalje priča s tom devojkom.

„Oh! Ovo je moj brat.“ Gurne me prema njoj. „Kade, ovo je Annika.“

Podignem pivo prema njoj. „Zdravo.“ Onda se okrenem u stranu i naslonim na šank.

Luciella me bocne laktom dok se plavuša nasmeši i krene da ode. „Pričaj s njom, idiote!“

Nasmejem se. „Nema šanse da dozvolim da mi sestra bude krilni igrač.“

„Naporno si dosadan“, odgovori pre nego što od barmena zatraži još jednu čašu koka-kole. „Base je sat vremena udaljen. Došao je svojim avionom s dedom i dvojicom čuvara zbog nekog sastanka. Rekao je da će svratiti da nas vidi.“

„Je l' zato što si htela da dođeš ovde i toliko se potrudila oko kose?“

„Uvek se trudim!“

Prasnem u smeh. „Previše je očigledno da poričeš. Idem da zapalim. Pođi sa mnom.“

„Ne“, odgovori i okrene se prema Anniki. „Ostaću ovde.“

„Ne idi nigde“, upozorim je.

Čim izađem napolje, udari me hladnoća i zapalim cigaretu. Muzika trešti, a neki čudan osećaj me obuzme, pa pošaljem poruku Lucielli i kažem joj da izađe i stane sa mnom.

Luciella: *Prestani da gušiš. Dobro sam.*

Ja: *Ako te neko kidnapuje, neću dolaziti da te tražim.*

Luciella: *Bila bi mi milost da me neko kidnapuje i odvede od tebe.*

Pogled mi padne na poruku od Tylar. Ne sećam se da imam njen broj.

Tylar Spence: *Stacey je. Možeš li da pričaš?*

Pritisnem poziv pre nego što stignem i da razmislim. Nikad nismo pričali telefonom, pa mi je ovo čudno. A može da bude i loš poziv, s obzirom na to da mi se nije javljala.

Javlja se iz prvog zvona.

„Hej.“

Zatvorim oči i naslonim potiljak na zid iza sebe.

„Jebote. Baš mi je drago da čujem tvoj glas.“

„Jeste?“

„Da. Zašto koristiš Tylarin telefon?“

„Ostavila ga je u studiju. Moj je pokvaren. Razbila sam ekran i čekam da ga poprave.“

„Mislio sam da me namerno kuliraš.“

Zakikoće se. „Razmišljala sam da te kuliram.“

Podignem obrvu. „Stvarno?“

„Da. Trebalo je da me izvedeš na sastanak pre nego što si otišao.“

„Nadoknadiću ti“, odgovorim s osmehom. „Pričaj mi o svom danu.“

„Bio je spor“, počne. „Ne. Hoću da znam kako je tebi prošlo veče. Luciella je u grupnom četvrtku rekla da priča s prelepom devojkom i da misli da vas dvoje imate odličnu hemiju. Rekla je da će vas upoznati.“

Namrštim se uz osmeh. „Je l' moja Pegava ljubomorna?“

„Očigledno možeš da radiš šta god hoćeš. Nismo pričali o ekskluzivnosti. Je l' bila fina? Oh, Bože. Nemoj da mi kažeš. Znači li to da se viđamo s drugim ljudima? Hoćeš li da se viđaš s drugim ljudima? U redu je ako hoćeš.“ Ućuti. „Blamiram se. Slobodno prekini kad god želiš i poštedi me ove muke.“

Nasmejem se. „Uopšte nije bilo tako. Ona je nastavila da priča s njom za šankom i htela je da flertujem s njom. Očigledno sam rekao ne. I nikad ne bih prekinuo razgovor s tobom.“

„Ja bih prekinula sama sa sobom“, promrmlja. „Nisi odgovorio na moja pitanja, ali nemoj da osećaš da moraš. Samo želim da znam na čemu sam.“

„U kom smislu?“

„Da li se viđamo s drugim ljudima? Ne mislim na dečka i devojkicu. Mislim, da li je ovo neobavezno ili nije?“

Mogu da zamislim kako se hvata za čelo.

„Opet ovo radim. Izvini. Znam da je prošlo tek šest nedelja. Sad ću da ćutim.“

„Meni je ovo novo, tako da nemam pojma kako funkcioniš. Ako želiš da se viđaš s drugim ljudima, samo izvoli.“ Te reči imaju ukus otrova. „Samo ne mogu da obećam da njihova tela neće završiti u reci Clyde.“

Tišina, a onda:

„To je bilo nekako slatko.“

Duboko udahnem i izbacim dim. „Ako ti nešto znači, uopšte me niko drugi ne zanima.“

„U redu“, odgovori tiho. „To je, ovaj... dobro.“

„I kad te vidim, opet ću te dodirivati. Samo da znaš.“

„Volela bih to. Samo ako mi dozvoliš da i ja tebe dodirujem.“

Kurac mi odgovori na njene reči trzajem.

„Oh, Lu je upravo napisala u grupnom četetu da ne može da te nađe.“

Trzaj nestane jednako brzo.

„Sranje“, odgovorim. „Prićaćemo kad popraviš telefon.“

„Važi.“

Ne želim da prekinem razgovor, ali kažem:

„Vidimo se uskoro, Pegava.“

„Vidimo se uskoro.“

Poziv se prekine i raspoloženje mi se drastično popravi. Toliko da, kad se Base konačno pojavi, napijem se i đuskam s njim i sestrom po klubu uz neku vrstu elektronske muzike sve dok ne odustanemo u šest ujutru.

...

Čim je ugledam kako prolazi hodnikom na mojoj strani vile, kiselo raspoloženje posle višesatnog putovanja nestane.

Pogledi nam se sretnu dok silazim do dna stepenica i, kao u filmu, Stacey potrči. Duga kosa joj vijori iza leđa, bade-mantil joj se razvezuje i otkriva Grinch pidžamu, a kad mi skoči u naručje, uhvatim je za butinu i podignem prema sebi.

„Ovo je dramatično, ali nedostajao si mi. Baš si mi nedostajao.“

Nasmešim se.

„I ti meni“, odgovorim i poljubim je u golo rame dok joj bade-mantil visi s tela. Zakoračim. „Pođi sa mnom u kuhinju.“

Odmahne glavom, zabaci se unazad i provuče prste kroz moju kosu.

„Poljubi me. Onda me odvedi u svoju sobu.“

Stacey ima ukus voća s tračkom nane kada joj usne pritisnem uz svoje. Njena meka usta pokreću se zajedno s mojima dok mi noge steže oko struka, a ruka s njene butine klizi na njenu zadnjicu.

Nekako uspevam da nastavim da je ljubim dok je nosim uz stepenice i u svoju sobu, ne prekidajući poljubac ni kada nas spuštam na krevet. Usne nam se pomeraju ukoso, glave naginju dok jedno drugo proždiremo — ruke u kosi, usne među zubima, naša imena izviru iz usta dok govorimo koliko smo nedostajali jedno drugom.

„Mislila sam ozbiljno kad sam rekla da možeš da se viđaš s drugim ljudima“, šapne uz moje usne. „Ali više bih volela da ne budeš s drugima.“

Razdvojim joj noge kolenom i namestim se između njenih butina.

„Zašto?“

Zajeca kada pritisnem telo uz njeno.

„Sviđaš mi se“, prizna. „Je l' prerano? Izvini.“

„Prestani da se izvinjavaš.“

„Ali je l' prerano da to kažem? Ne znam kako ide s tim rokovima.“

Poljubim je jednom, dvaput, triput.

„Mi sami određujemo rokove. Ako nešto osećaš, onda to osećaš. Ako ti znači, i ti se meni sviđaš.“

Ozari se toliko širokim osmehom da pomislim da ću je od sreće ugušiti u zagrljaju.

„Imam leptiriće u stomaku.“

„I ja.“

Stacey spusti ruku do poruba moje majice i povuče je nagore. Sednem, dohvatim je iza glave, svučem i bacim preko sobe. Povlači rukom niz moja prsa, koja tek počinju kako treba da se oblikuju sada kada radim s Ewanom. Zaustavlja se na pojasu mojih šortseva.

Njene zelene oči gledaju pravo u moju dušu — dušu koju bih za nju rastrgao.

„Nervozna sam.“

„I ja“, odgovorim, a srce mi ubrza dok joj se prsti savijaju oko pojasa, igrajući se tkaninom umesto da ga skinu. „Jesi li nervozna sada?“

„Da. Ali želim da...“ Povlači me za šorts. „Želim da te dodirnem.“

Jebote.

Više puta sam svojom rukom obavio kurac nego što mogu da izbrojim, ali pomisao na to da njena ruka bude oko njega je kao da sam nadrogiran. Bar pretpostavljam da je takav osećaj. Nikad nisam uzimao drogu, osim što sam pušio džoint s Baseom i Dezom.

„Lezi pored mene, na bok.“

Pomerim se na leđa i mogu da vidim koliko je stvarno nervozna. Umesto da joj kažem da mi skine šorts, privučem je sebi i ljubim joj usta, nos, čelo, svuda gde mogu.

„Ne moramo da budemo nervozni“, kažem njoj, ali i sebi. „Sviđamo se jedno drugom i ovo ljudi rade kad im se neko sviđa.“

„Mogu li nešto da ti kažem?“

Sranje.

„Naravno.“

Odmahne glavom.

„Želim da ti kažem šta osećam prema tebi, ali ne mogu to da izgovorim.“

Zatim Stacey spusti glavu na moja prsa.

„Bože, stvarno sam blam.“

Spojim naše ruke.

„Reci mi. Mogu da ti obećam da će osećaj ili biti obostran ili će moja strana biti na višem nivou.“

„Slušala sam jednu pesmu i odmah me je podsetila na tebe.“ Obrazi joj pocrvene. „Možeš sada da mi kažeš da prestanem.“

„Koju pesmu?“

Slobodnom rukom pokrije lice.

„‘Spiracle’ od Flower Face. Tekst. Bio je toliko snažan i lep i... objasnio je kako se osećam prema tebi.“

Pokušava da ustane s kreveta.

„Sad ću da se sakrijem od sveta.“

„Prestani toliko da se blamiraš“, kažem kroz smeh i povučem je nazad uz sebe. „Poslušaću kasnije.“

„Potpuno ću razumeti ako želiš da prekineš ovo sa mnom.“

„Ćuti.“

Zagleda se u mene.

„Bezobrazan si.“

„Reci mi tri stvari o sebi.“

Nagne glavu i ne kaže ništa punih pet sekundi.

„Volim da plešem.“

„Očigledno.“

„Sendviče.“

„Pileće“, kažem. „Uvek ih jedeš.“

Stacey se nasmeši.

„Volim pse.“

„Kakve?“

Slegne ramenima.

„Velike. Uvek se uplašim da ću stati na ove male. Voliš li pse?“

„Da. Hoću dva dobermana.“

„Dobermenn.“

Namrštim se.

„Šta?“

„Dobermenn... množina.“

„Ne znam da li si ozbiljna.“

Uz osmeh uzdahne.

„Razmisli!“

Apsolutno neću.

„Ima ih dva. Dakle — Kade!“

Ućuti kada počnem da joj otkopčavam gornji deo pidžame.

Zadrhti kada mi prsti kliznu preko gole kože. Približim usta njenom vratu.

„Hoćeš li sada prestati da pričaš i pokazati mi kako se osećaš?“

Kada dramatično klimne i poljubi me, povučem jorgan preko nas, proždirući je dok mi ne povuče kosu i ostane bez daha.

„Skinu mi šorts“, naredim uz njeno grlo, sisajući joj nemiran puls dok mi ruke istražuju telo. Obuhvatim joj sise, kotrljajući bradavice među prstima i konačno osetim kako nestaje stega mog šortsa.

Zabijem zube u njenu kožu i postajem sve tvrđi i deblji dok ona tiho stenje. Ponovo se spustim na leđa, ne prekidaajući naš kontakt dok joj uzimam ruku i privlačim je do svog kurca.

Ljubim joj grlo, duž vilice sve dok ne stignem do njenih usta.

„Pokaži mi kako je, Pegava. Pokaži mi kako je kada me jebeš rukom.“

Polako, opasno polako, Stacey provuče jezik između mojih razdvojenih usana u istom trenutku kada joj ruka klizne preko mog kurca.

Zasikćem joj u usta dok me obuhvata šakom, nežno pomerajući prste gore-dole po toploj koži, po čvrstoj dužini koja pulsira i trza se pod svakim njenim pokretom. Osećaji mi jure prema glavi i pokušavam da ne guram kukovima.

Oči mi se čvrsto sklope kada me obuhvati prstima. Srce mi ponovo zalupa, a tiho zujanje počinje pri dnu kičme dok palcem prelazi nagore i briše kap preejakulata s nabreklog vrha.

Posmatra me dok privlači moja usta svojim. Možda je to odvrćanje pažnje, jer osećam kako joj srce lupa dok joj obuhvatam dojku i stežem je.

„Opusti se“, šapnem. „Sve je u redu. Ovo smo mi.“

„Sviđa mi se kako to zvuči“, tiho odgovori. „Je l' ovako dobro?“ pita dok počinje da pomera ruku gore-dole duž moje dužine. „Ili je previše stegnuto?“

Pomalo mi gnječi kurac u šaci.

„Malo olabavi.“

Stacey to uradi, a oči mi se prevrnu kada zakrene ručni zglob dok stigne do vrha i svom snagom pritisne usne na moje.

Jaja mi se stegnu dok nastavlja, sva krv u mom telu juri između nogu. Zastenjem kada trnci počnu da putuju iz prepona uz kičmu.

„Brže“, kažem joj, stežući zube kada to uradi. Zavučem ruku ispod nje, uhvatim je za zadnjicu i podignem kukove kako bih se zabijao u njen stisak oko mog kurca. Slobodnom rukom uhvatim joj vilicu i nagnem glavu u stranu da mogu da ljubim njeno grlo.

Pomera ruku sve brže, od korena do vrha, okrećući ručni zglob i stenjući dok joj sisam kožu iznad ključne kosti. Mišići mi se grče svuda po telu i već sam jebeno blizu.

Gricnem je za grlo, teško dišući, vid mi se muti i kada osetim napetost u jajima, zastenjem od pritiska koji raste i kažem:

„Polako. Jebote, polako.“

Jurim prema tom vrtoglavom vrhuncu baš kada mi zabija zube u donju usnu i sve odjednom eksplodira u meni. Potiljak mi pritiska jastuk. Sporije, ali i dalje čvrsto, Stacey nastavlja da me pomera rukom, ali se povlači kako bi me posmatrala dok svršavam.

Srce mi lupa, oči mi se zatvaraju, mišići na butinama se grče; obe šake stežem u pesnice, kroz stisnute zube izgovaram psouke i njeno ime, a dah mi potpuno zastaje.

Mlaz sperme pogodi mi grudi u najjačem orgazmu koji sam, čini mi se, ikada doživeo. Srce mi ubrzano lupa, pluća očajnički traže vazduh dok mi se um prazni.

Zadovoljan i opušten, pronađem njenu slobodnu ruku i uhvatim je dok se polako vraćam u stvarnost.

Kada konačno kako treba otvorim oči, ona mi se smeši dok mi pušta kurac.

„Ovo je još jedna stvar koju definitivno moramo ponoviti.“

Nasmejem se, sklanjajući joj koverdže s lica i zavlazeći ih iza uha.

„Samo zato što mi se sviđaš.“

Stacey se još šire nasmeši i poljubi me u obraz.

„I ti se meni sviđaš. A sada, gde su ti peškiri? Imam spermu na ruci, a ti je imaš svuda.“

Ode u moje kupatilo i baci mi jedan.

„Moram da se vratim u Luinu sobu. Vidimo se kasnije?“

Nagnem glavu dok se brišem.

„Jesi li me upravo iskoristila?“

„Da. Organizuj naš sastanak, seronjo.“

Zatim obuče bade-mantil i popne se na krevet da me poljubi u usne pre nego što nestane iz sobe.

Predugo zurim u zatvorena vrata s glupavim osmehom na licu, a onda uzmem slušalice i pustim pesmu koju je pomenula.

Čini se da smo na istom nivou.

Čim se završi, jedino što me sprečava da krenem po nju i dovučem je nazad u svoj krevet jeste to što tražim mesta na koja mogu da je odvedem, a da nas niko ne primeti.

Između toga što ona ne želi da moja sestra sazna i toga što me ljudi konstantno prate kamerom i izmišljaju lažne priče, ne mogu da je izvedem negde ovde.

Pronađem nešto savršeno i, kada sutradan kažem tati, on plati čitavu stvar. Nemam pojma kako, jebote, ima pristup novcu ili bankovnom računu, ali ima gomilu veza. Pošalje mi još novca za trošenje i kaže mi da uživam za vikend.

Kada mi kasnije pošalje poruku da joj je telefon popravljen, sastanemo se u kućici pored bazena, gde se ljubimo, pa dodirujemo, pa se još malo ljubimo pre nego što se ponovo iskrademo i pokušamo da se ne gledamo tokom večere.

Sutradan je praktično oborim na krevet u praznoj sobi i ponovo je dovedem do vrhunca prstima. To mi postaje jedna od omiljenih stvari — da gledam kako je orgazam preplavljuje, da posmatram njene zamućene oči dok lebdi u euforiji pre nego što se vrati meni — odmah uz to da osećam njenu ruku obavijenu oko mog kurca.

Sledećeg dana je pljesnem po dupetu dok prolazim pored nje u kuhinji i kažem joj da otkáže sve planove koje ima za sledeći vikend.

Kasnije mi pošalje poruku da je slobodna i zahteva da zna gde idemo, ali kažem joj da je iznenađenje.

Odvešću Pegavu na najbolji prvi sastanak ikada.

STACEY

Sedim na recepciji i ponovo proveravam vreme, strpljivo čekajući da me prozovu.

U rukama držim svesku sa beleškama o tome kako se Kade ponaša, znacima da uzima drogu i stvarima koje je izgovorio. Sve sam spremila da predam njegovom ocu i nadam se da će on znati šta da uradi.

Samo želim da mu pomognem.

„Poseta za Tobiasa Mitchella.“

Ustanem i polako krenem hodnikom, prateći ženu u cipelama s potpeticama koje odzvanjaju pri svakom koraku. Grudi me bole od silnog zadržavanja daha.

Odvede me u malu sobu. U uglu je jedan krevet, a u sredini sto s dve stolice, dve čaše vode i dve jabuke.

Mislila sam da je Kade rekao da se sastaju s njim u veštačkom parku?

Sednem za sto, nervozno premeštajući svesku po rukama tokom najdužeg minuta u svom životu.

Živci mi umalo ne popucaju kada se vrata otvore, a visoka, mišićava pojava preuzme svu energiju u prostoriji. Ili je kiseonik isisan iz mojih pluća ili jednostavno ne dišem dok Tobias Mitchell, u svoj svojoj surovosti, prikiva pogled za mene.

„Ti“, jedino kaže.

Progutam knedlu.

Ovo je bila greška.

Ali ne mogu da kontrolišem telo. Ne mogu da se nateram da ustanem i pobegnem iz sobe dok on pažljivo prilazi i spušta se na stolicu preko puta mene.

Vena na njegovom vratu je debela i, jebote, izgleda potpuno isto kao Kadeova. Znala sam da je zgodan sa slika i snimaka, ali uživo? Imam osećaj da zalazim na zabranjenu teritoriju samo zato što mi takve misli uopšte padaju na pamet.

„Šta, jebote, hoćeš?“ odbrusi i ta pomisao da mi je zgodan odmah nestane. „Gde je Aria?“

„Znaš ko sam?“

„Video sam slike“, zareži. „Zašto si ovde?“

„Moram da razgovaram s tobom o Kadeu.“

Bez reči me posmatra dok spuštam svesku na sto, a ruke mi drhte.

„Baš imaš drskosti da dođeš da me vidiš.“

Progutam veliku knedlu koja preti da će me ugušiti.

„Samo želim da mu pomognem.“

„Pomogneš? Zar ne misliš da si mu dovoljno pomogla time što si ga uništila?“

„Nisam ga ja uništila“, odbrusim i istog trenutka požalim zbog načina na koji su reči izašle iz mene.

Tobias se zavalj u stolicu.

„Koliko god da sam pokušavao da ga nateram da te sasluša, moj sin više nije isti otkad mi je rekao da ga je njegova savršena mala jebena devojk prevarila. Postao je destruktivan. Takav je i moj način.“

„Ali on nije kao ti“, kažem iskreno. „Njegove emocije—“

„Njegove emocije su naučene i kontrolisane“, prekine me Tobias. „Ali kada je prvi put počeo da izlazi s tobom? Stalno je bio na telefonu sa mnom ili je sedeo s Arijom, pokušavajući da shvati šta nije u redu s njim. Hteo je da zna zašto oseća nešto što mu nije imalo nikakvog smisla. Moj sin je želeo lekove koji bi potisnuli nagone i impulsivnost, kako bi bio siguran da te neće uništiti kao što sam ja uništio njegovu majku. A nije ni znao da je sve što oseća zapravo ljubav.“

Progutam knedlu.

Znala sam da se Kade na početku naše veze mučio. Sva njegova čula i emocije bili su divlji i lični. Pitao me je da li mislim da je nasilan, manipulativan, da li me prisiljava da budem u vezi s njim. Trudila sam se koliko god sam mogla da ga uverim da sam u tome zato što ja to želim.

Kade je tada bio anđeo, ali sada je definitivno postao odraz Tobiasa.

Tobias nastavlja kada ostajem ćutljiva.

„Imao je osećaj da je to preraslo u opsesiju, u misao da te ima samo za sebe. To mogu da razumem. U tome sam mogao da mu pomognem. Pretpostavljam da znaš našu priču? Mene i Arije?“

Ceo svet zna njihovu priču.

„Članci koje sam čitala govore svašta.“

„Uništio sam je jer nisam imao kontrolu nad sobom. Ne mislim da sam joj samo zagorčavao život. Dao sam joj pakao, mala. Prestao sam da uzimam lekove, prestao sam da idem na terapiju jer sam mislio da bi za nju bilo dobro da ima normalnog dečka. Većine se toga ne sećam jasno, ali se sećam onoga što sam osećao kada me je napustila, onoga što sam osećao dok sam gledao kako tone u alkohol i umalo ostaje bez posla. Jesi li znala da sam je drogirao svojim lekovima? Tada sam mislio da joj pomažem.“

„Čitala sam da si joj zamenio kontraceptivne pilule svojim lekovima da bi zatrudnela s blizancima.“

Zagleda me.

„Nije tačno. Nisam imao nameru da je zatrudnim. Zašto bih želeo da prenesem svoje gene?“

Jednom slegnem ramenima.

„A ti si nju i njenu najbolju prijateljicu Gabriellu McGhee zaključao u kaveze za pse. Gabriella je umrla zbog tebe. Onda si jednom od njenih ljubavnika prerezao grlo pred njom — njegova krv bila je svuda po njoj.“

„Bilo je mračno vreme“, odgovori monotono i oprezno. „Većine toga se ne sećam. Mogu samo da budem zahvalan što mi je Aria oprostila nakon godina tokom kojih sam pokušavao da budem bolji zbog nje.“

„Je l' istina da si je izbo?“

„Ne. To nisam bio ja.“

Kapak mu zatreperi i požalim što sam išta od toga pomenula. Moram da naučim da držim jezik za zubima.

„To su greške koje nikada ne mogu da vratim. Izgubio sam kontrolu nad delovima sebe. Ali, kao što si rekla, moj sin nije ja. On ima sve šanse ovog sveta da vodi normalan život.“

Nisam baš sigurna u to.

„Može li neko da nas čuje?“

Krajevi njegovih usana razvuku se u podrugljiv osmeh.

„Nema kamera. Nema mikrofona. Ničega. Samo nas dvoje, mala. Ali pazi — ja imam samo jedan tip, a njeno ime je Aria. Kade je rekao da ti više voliš starije.“

Prevrnem očima.

„Kakvu šansu ima za normalan život ako ubija ljude i uzima drogu?“

Tobias, ukočen na stolici, posmatra me pažljivo dok mu pogled tamni. Prste je spojio ispred sebe.

„Objasni.“

„Gledala sam ga kako puca u dvojicu ljudi“, izgovorim na silu. „Jednog je ubio zbog novca. Drugog zato što me je dodirnuo.“

Palčevi mi se nervozno preplicu i gutam knedlu. Imam osećaj kao da odajem Kadea, ali on ne može sam kroz ovo. Potrebna mu je pomoć, a znam da će Tobias učiniti sve što može.

„Sigurna sam da uzima drogu. Previše pije.“

„Šta još?“

Stisnem zube kako bih sprečila emocije da me savladaju. Suze me peku iza očiju, a grudi mi se stežu.

Ne zato što njegovom ocu govorim da je u nevolji, već zato što ova verzija Kadea nije stvarna. Mrzim što smo se uopšte našli u ovoj situaciji.

Kade kojeg sam poznavala nije čak znao ni kako da drži pištolj, a kamoli da puca iz njega.

A sada sedim s njegovim psihotičnim ocem i pokušavam da ne zaplačem dok mu pričam šta se dogodilo u skladištu. Nadimku koji ima. Tome da govori različite jezike. Novcu. Koferu punom belog praha.

Svaki put kada nešto objasnim, Tobias spusti glavu, a zglobovi prstiju mu pobeže.

Trebalo bi ovo da kažem njenoj majci, ali koliko god da voli Ariju, ona neće moći da ga zaustavi.

Nisam sigurna da će moći ni njegov otac. Ali вреди pokušati.

„A šta je s tobom?“ pita kada završim s iznošenjem svega što sam mogla. „Kada si ponovo počela da brineš o njemu?“

Namrštim se.

„Nikada nisam prestala da brinem o Kadeu.“

Odmahne glavom.

„To je laž. Znaš li koliko je bilo užasno sedeti tamo i gledati kako mi se sin raspada zbog onoga što si mu uradila? Koliko puta je morao da me pozove i kaže da je poriv da se udavi, da skoči s mosta, sve gori i da se plaši? Možda ne razumem u potpunosti kako funkcionišu prava ljubav, poverenje i odanost, niti kako je osećati da ti je neko iščupao srce iz grudi, ali sve sam to video kroz svog sina dok si mu lomila jednu po jednu emociju. Kako se usuđuješ da sediš ovde sa mnom i tvrdiš da ti je stalo do njega?“

Otvorim usta da odgovorim, ali ih zatvorim kada suzi oči.

„Aria ga je pronašla na svom brodu, na ivici predoziranja. Da nije uspeo da joj pošalje svoju lokaciju, verovatno bi bio mrtav.“

Šta?

„Nisam znala“, odgovorim tiho, a u glavi mi se stvara živa slika Kadea kako očajnički pokušava da dohvati telefon, dok mu se telo gasi, dok kašlje i trese se.

Ustanem.

„Ja... nisam znala.“

„Nisi ni zaslužila da znaš.“

Pogled mi se zaledi na njemu dok prestajem da koračam.

„Nisam zaslužila da znam? Zašto? Zato što sam ga, navodno, prevarila?“

„Da! Nije razumeo određene emocije dok nije upoznao tebe“, povisi glas i tako brzo ustane da stolica pada iza njega. „Svakako si mu pokazala kako da razume one negativne. Toliko dobro da je bio potpuno spreman da okonča svoj život zbog toga.“

„Žao mi je što je tvoj sin to uradio, stvarno mi je žao, ali da je ikada seo i dozvolio mi da objasnim, znao bi da je snimak od deset sekundi koji mu je poslat bio žestoko montiran iz tri sata drogiranja i aktivnosti bez pristanka.“

Srce mi zastane kada konačno izgovorim te reči.

Suze mi klize niz obraze i brišem ih dok mi glas podrhtava.

„Pomozi mi, pre nego što završi mrtav i oboje ga izgubimo.“

Gurnem svesku prema njemu dok me ćutke posmatra — razmišlja.

„Znam da misliš da Kade može bolje od mene i to je u redu. Ali nikada nisam prestala da ga volim. Ni jednom. Ali ovo...“

Kucnem prstom po svesci, a pogledi nam i dalje ostaju zaključani.

„Ovo je važnije. Ti si jedina osoba za koju znam da može da mu pomogne. Pokušaću da saznam još nešto za tebe, ali molim te, nemoj ništa da preduzimaš dok ne saznam ko mu je šef.“

„Očekuješ da sedim ovde i ne radim ništa?“

Usna mi zadrhti.

„Molim te. Biću u kontaktu s tobom.“

„Aria i ja imamo privatnu liniju koju možeš da koristiš. Reći ću joj da ti da broj.“

„Hvala.“

I time obrišem lice rukavom i prebacim torbu preko ramena.

I dalje me posmatrajući, Kadeov otac položi veliki dlan preko sveske.

„To ga je slomilo. Ono što je mislio da je video... slomilo ga je.“

Pre nego što izađem, odgovorim:

„Svi smo slomljeni na neki način, Tobias. Ali možemo i da se popravimo.“

Ruka mi se spušta na kvaku.

Dubok glas me zaustavlja.

„Nisi pala niz stepenice u studiju, zar ne?“

Na delić sekunde osetim kako mi se srce raspada. Samokontrola mi popusti i trudim se da ne prasnem u plač i privučem ga sebi u zagrljaj, da zabijem glavu u njegova snažna prsa. Lu je uvek govorila da su zagrljaji njenog tate najbolji.

Odmahnem glavom.

„Ne.“

„Jesi li abortirala bebu?“

Zatvorim oči.

„Ne.“

„Zna li moj sin istinu?“

Stisnem zube, bolno stežući vilicu dok se okrećem prema njemu.

„Bilo bi još gore. Reći ću mu kada budem spremna. Ovo je važnije.“

„Napadnuta si.“

Klimnem.

„Ko?“

„Molim te.“ Zadrhtim. „Prvo moramo da se usredsredimo na Kadea. Šta je bilo, bilo je.“

Tobias ustane i pride mi, zaustavljajući se ispred mene. Ne ustuknem kada spusti ruku na moje rame.

„Ona je bila moja unuka. Niko mi ne oduzima nešto i prolazi nekažnjeno. Kada završim s Kadeom, pronaći ću onoga ko je odgovoran. Obećavam ti, mala.“

Slabašno se nasmešim.

„Ne moraš da ga tražiš — živi pod mojim krovom.“

STACEY

Iznad nas ekran prikazuje: *Check In* za naš let kući.

Broj koji mi je Aria dala za Tobiasov tajni telefon peče me u džepu — upravo tada moj telefon počinje da vibrira.

Spustim torbu niz ruku i izvučem telefon da bih ugledala Kadeovo ime na ekranu. Pogledam prema njegovoj sestri, koja nema pojma šta se dešava i zvižduće sebi u bradu dok se gomila ljudi ispred nas raspravlja oko težine prtljaga.

Ne javljam se, ali mu šaljem poruku da pitam da li je nameravao da me pozove.

A onda se njegovo ime ponovo pojavi na ekranu.

Na treći poziv konačno kažem Tylar da moram da se javim i izguram kofer iz reda. Nema svrhe pokušavati da razgovaram s pijanim Kadeom dok se čekiram. Samo ću se vratiti u red kada završim razgovor s njim.

Čim se javim, namrštim se zbog njegove tišine i pokrijem drugo uvo.

„Kade?“

„Ne... ne želim da radim“, kaže i odmah mogu da čujem koliko je pijan. „Pričaj sa mnom, Pegava.“

„Tu sam“, odgovorim, sklanjajući kosu iza uha. „Mislila sam da si izašao s Dezom i Baseom? Jesi li napustio klub?“

„Ne želim da radim“, ponovi, ali glas mu postaje čudan, kao da se trudi da ostane budan. „Neću.“

„Gde si?“

Zakašlje se, a onda čujem zvuk upaljača, kako uvlači dim i izdiše punim plućima.

„Jesam li te probudio?“

Uzdahnem.

„Ne. Gde si?“

„U nekoj uličici.“ Pljesne dlanovima jedan o drugi. „Ne mogu da sperem krv. Dlanovi su mi jebeno crveni.“

Raširim oči.

„Krvariš?“

Jednom se nasmeje — tiho i jezivo.

„Nije moja. Ovde je mračno — nekako mi se sviđa.“

„Gde su Dez i Base?“ Pogledam prema Tylar i Lu, koje i dalje nestrpljivo čekaju. Aerodrom je toliko bučan da odlučim da brzo izađem napolje kako bih ga bolje čula. „Kade?“

„Klub. Morao sam da odradim neki glupi posao.“

Naslonim leđa na zid pored ulaza, dok mi hladnoća pecka kožu.

„Zašto si me pozvao?“

„Hteo sam“, odgovori, uvlačeći još dima. „Sećaš li se kada smo se dogovorili da prestanemo da pušimo?“

„Da?“ Nisam dotakla cigaretu od tada.

„Krišom sam pušio iza tvojih leđa.“

Nasmejem se, a obrazi mi se zagreju.

„Znala sam. Nikad nisi umeo da sakriješ cigarete.“

Pričamo o tim vremenima, a ja se trudim da ne mislim o tome kako je pokušao da se ubije nakon što smo raskinuli.

Prođe petnaest minuta, možda i više, i nadam se da će ga neko od prijatelja uskoro pronaći ili da će uzeti Uber do hotela.

Kaže mi da Barry dolazi, a onda kaže da je Barry možda mrtav i ja zapanjeno udahnem.

„Šalim se.“

„To nije smešno, Kade. Uskoro mi se zatvara izlaz, pa ću morati da prekinem.“

„Valjda sam hteo da tvoj glas bude poslednje što čujem...“

Ukočim se.

„Šta? Šta to znači?“

„Uzeo sam nešto što nisam smeo i morao sam da te čujem pre nego što...“ Glas mu se zapliće. „Čekaj, ne haluciniram, zar ne? Stvarno razgovaraš sa mnom?“

„Šta si uzeo? Kakvu drogu?“

Izvučem ručku kofera i požurim nazad u aerodrom. Ali ukočim se kada ugledam zatvoren izlaz i prazan šalter.

Gde su moji prijatelji?

Stigla mi je poruka od Tylar da će izgubiti signal i da požurim.

„Pegava, molim te, pričaj sa mnom.“

„Gde su Dez i Base?“ pitam po deseti put. „Moraš da odeš do njih. Vрати se u klub.“

Ne odgovara.

„Gde si?“ pitam. „Reci mi gde si.“

„Već sam...“ Duboko udahne. „Već sam rekao da sam u... uličici.“

„Pošalji mi lokaciju — dolazim po tebe.“

Kade zastenje, ali stiže obaveštenje i ja požurim do prvog Ubera koji ugledam. Stariji čovek me pozdravi i stavi moje stvari u gepek, a ja mu pokažem ekran telefona, dok je poziv i dalje aktivan. Unese lokaciju u svoj sistem i ruta se pojavi.

„Umoran sam.“

„Ostani budan.“

Molim vozača da vozi brže, a Kade stalno ponavlja isto — da želi da čuje moj glas. Ne veruje da sam zaista ja i misli da se neko s njim šali. Što vožnja duže traje, to je on zbunjeniji.

Brzo ga stavim na čekanje, ali Lu i Ty se odmah javljaju na govornu poštu, kao i Base i Dez.

„Jesi li još tu? Zvučiš kao moja bivša. Zove se Stacey.“

Prislonim čelo na kolena.

„Ja sam Stacey.“

„Hmm. Volela bi.“

Zatvorim oči.

„Jesi li dobro? Kako se osećaš?“

„Ne mogu da sperem krv s ruku, a neko ispred mene radi kolutove.“ Otpuhne.
„Malo jezivo. Hej! Gubi se, jebote, može?“

„Smiri se. Skoro sam stigla.“

Začujem drugi glas.

Barry.

„Šta, jebote, radiš?“

Kade zijevne.

„Kuliram.“

Barry uzme telefon.

„Ko je to?“

Prekinem poziv čim automobil stigne do uličice.

Vozač spusti moje torbe na ivičnjak, a ja požurim niz ulicu i ugledam Barryja kako stoji iznad Kadea, obasjavajući ga svetlom telefona.

Zastane mi dah kada ga ugledam kako pogrbljeno sedi na zemlji između dve velike kante, leđima oslonjen na zid, s još jednim džointom među prstima. Žmiri pred zaslepljujućim svetlom i podiže crvenu šaku da zaštititi oči.

„Došli ste vas dvoje da me ubijete?“

Barry uzdahne.

Klekнем između Kadeovih nogu i osvetlim mu lice sopstvenim telefonom kako bi mogao da me vidi.

„To sam ja. Hajde.“

Pružim mu ruku i problijedim kada ugledam crvene mrlje svuda po njegovoj odeći.

„Stavi ruku oko mene.“

„To je baš slobodno od tebe, ali dobro.“

Uхватim ga za ruku, a ja pokušavam da ne gledam u grimiz na njegovoj koži — niti u njegove oči, koje lutaju na sve moguće strane.

Barry i ja pomognemo Kadeu da ustane. Tetura se, prebacujući jednu ruku preko mojih ramena, a drugu preko Barryjevih.

„Auto je tamo“, kaže Barry i požurimo.

Kade proučava moje lice.

„Izgledaš kao moja bivša.“

„Znam“, kažem i pogledam Barryja. „Imaš li hotel gde možemo da ga odvedemo?“

„Ne“, izleti Kade u isto vreme kada mi Barry odgovori potvrdno, povlačeći se od mene dok sednem pored njega.

„Ne želim da radim.“

Zaustavim ga kada pokuša da otvori vrata automobila. Toliko je sjeban da ne može ni da se otme mom stisku.

„Neću jebeno da radim!“

„Nećeš“, odgovorim. „Molim te, smiri se, Kade.“

Kada stignemo do Barryjevog hotela, i dalje mu trljam leđa. Pogrbljen je na sedištu, s glavom između nogu.

Nekako uspevamo da ga uvedemo unutra.

Recepcionistkinja ne pita zašto čovek stoji naslonjen glavom na zid lobija i priča o ukusima čokolade. Ponudi mi vodu i kaže mi da postoji služba za čišćenje ako mi zatreba.

Pokušati da uvedemo Kadea u lift je teško. Misli da ga vodim u zatvor. Govori mi da nije životinja koju mogu da stave u kavez.

Zato ga Barry i ja nosimo uz stepenice, a on četiri puta padne niz njih.

Poslednji put uspe da me uhvati za ruku dok se prevrće.

Nasmeje se kada padnem preko njega i kaže mi da ne samo što ličim na njegovu bivšu već sam i podjednako trapava kao ona.

Kade je već otkopčao pantalone i pita me koliko sam platila dok Barry uzima vodu iz frižidera.

„Moram da odem da počistim ovaj kaos. Biću odsutan nekoliko dana. Ostani ovde. Pobrini se da pije dovoljno vode i da se odmara.“

„Gde ideš?“

Pogleda Kadea.

„Ako ovo ne sredim, Kade će najverovatnije završiti u zatvoru do kraja života. Pucao je u političkog lidera pred gomilom svedoka.“

Pogledam Kadea dok Barry odlazi — tetura se po sobi i tiho pevuši „From Now On“ iz *The Greatest Showman*.

„Popij ovo.“ Pružim mu vodu. „I pokušaj da povратиš.“

Napravi grimasu.

„Da povraćam? Ne, hvala.“

Iskapira vodu i baci flašu, a onda nastavi da mi priča o recikliranju.

Kade zatim legne na krevet i zagleda se u plafon.

„Možeš li da se pretvaraš da smo imali seks?“

Namrštim se.

„Šta?“

„Samo... reci joj da jesmo. Ne želim da radim“, kaže, još više muljajući reči.

Polako — i prilično nespretno — počne da skida odeću. Prvo majicu, a onda pokušava da spusti pantalone, pa mu na kraju pomognem.

Sve je blatnjavo i prekriveno krvlju. Čak i čarape i kosa.

„Verovatno neću moći da se uzbudim.“

„Jesi li večeras ubio nekoga?“

„Nekoliko njih, da.“ Izvuče džoint iza uha i pokuša da ga zapali upaljačem kojeg nema.

„Jebote.“

Obe ruke mu klonu, a on zastenje.

„Mrzim ovo.“

Odem u kupatilo i natopim krpu, a kada se vratim, zateknem ga kako sedi na ivici kreveta, laktovima oslonjenim na kolena, samo u boksericama.

Isperem krpu nakon što mu obrišem lice i vratim se da mu očistim ruke, grudi i potiljak.

Stojim između njegovih nogu i trljam mu kosu kada me obuhvati rukama.

Telo mi reaguje na njegov dodir koji govori da sam njegova. Prestanem da ga brišem kada mu se snažne ruke stegnu oko mene i spustim šake na njegova ramena.

„Jesi li dobro?“ tiho pitam dok Kade pritiska čelo uz moj stomak.

„Mogu li da te zagrlim i pretvaram se da si ona?“

Nagnem glavu i suzim oči dok gledam dole u njega.

„Ko?“

„Moja bivša devojka.“

„U redu“, kažem tiho. „Lezi.“

Odbacim krpu i provučem prste kroz njegovu kosu.

„Hoćeš li joj reći da smo imali seks? Neću uzeti novac od tebe. Obećavam.“

„Reći Stacey? Platiti ti za... seks?“

„Jebeno ne. Još više bi me mrzela.“ Zbunjenost mu se pojavi na licu. „Očigledno za seks. Zašto bi inače bila ovde?“

„Oh“, odgovorim, osećajući mučninu. „Izvini.“

„Nemoj. Jesi li joj već platila?“

„Ne. Samo...“ Proguta knedlu. „Lezi.“

Ispruži se na krevetu i pogleda me.

„Baš si lepa.“

Grickam unutrašnju stranu obraza.

„Hvala.“

Oči su mu zatvorene, a koža vrela, pa mu kažem da ostane iznad pokrivača.

Grizem usnu i razmišljam da li da ostanem ovde i vidim hoće li zaspati bez mene pored njega.

Sutra će se probuditi i reći mi da odjebem.

Mislim.

Više nisam potpuno sigurna. Jasno mi je stavio do znanja da mu se gadim, a ipak mi i dalje prilazi. Nikada u životu nisam bila toliko zbunjena.

Ostaću s njim i odleteti kući sutra. Moji prijatelji će biti van sebe od brige.

Skinem duks, ali ostalo ostavim na sebi i legnem pored njega.

Njegove snažne ruke me privuku uz sebe i borim se protiv osmeha.

Ovo je pogrešno.

Ovo je toliko, toliko pogrešno.

On nema pojma da sam to ja.

Duboko udahnem.

„Kome sam platila da spava s tobom?“

„Đavolici.“ Kade zijevne. „Užasna je, ako je još nisi upoznala.“

„Kako se zove?“

Odmahne glavom.

„Ne smem da kažem.“

„Jesi li muška prostitutka?“

„Možeš tako da kažeš, da. Pratilac s dodatnim pogodnostima...”

Glas mu utihne.

Tišina zavlada i pokušavam da se izborim s nelagodom.

„Pričaj mi o bivšoj.”

Ja sam idiot.

Glupi, očajnički idiot.

Mogu da osetim osmeh dok odgovara:

„Ima pege svuda po telu. Nekada sam ih prstima iscrtavao dok je spavala. Čak koristiš isti parfem.”

Stegne zagrljaj, a ja spojim naše prste i privučem naše ruke na svoje grudi.

„I osećaš se kao ona. Je l’ ti u redu da te grlim? Kada se potpuno sjemem, mislim na nju, a ovo mi pomaže.”

Klimnem i obrišem suzu.

„Da.”

„Hvala.”

Srce mi ubrzano lupa, ali on ne pokazuje da li to primećuje.

„Ona je bila moj prvi poljubac. Prva... u svemu. Najbolja je prijateljica moje sestre. Da li me to čini lošom osobom?”

Odmahnem glavom.

„Ne.”

Tiho se nasmeje.

„Smešna je. Da je ovde i dobro raspoložena, rekla bi nešto poput... ‘Hajde da plešemo. Horizontalno. U krevetu. Po mogućnosti goli.’”

Njegov pokušaj da imitira moj glas je užasan, ali me nasmeje.

„Zvuči smešno“, kažem. „Šta još?”

„Hoću da je jebem na svom motoru.”

Oči mi se širom otvore.

„Kladim se da bi joj se to svidelo.”

Unutrašnjost mi se pretvara u vrelu tečnost — činjenica da je gotovo go priljubljen uz mene i govori takve stvari tera mi srce da još brže lupa.

„Možda ću je povesti njime kada se vratimo kući, ako mi posveti malo pažnje.”

Okrenem se na leđa, a Kade spusti glavu na moje grudi, provlačeći jednu ruku ispod mojih leđa, dok drugu prebacuje preko mog struka — privijajući se uz mene.

„Odvešću je u svoj stan u Stirlingu.” Klimne glavom uz mene i polako doda:

„Možda će ostati preko noći.”

„Imaš svoj stan?“ Uvek sam mislila da živi u studentskom domu na fakultetu.

Kade se nasmeje, a zvuk me zagreje.

„Odrastao sam čovek. Naravno da imam svoj stan, blesava.“

Nasmešim se — ton njegovog glasa postaje sladak dok postaje sve pospaniji. Još se više sklopča uz mene, a ja se igram tamnim pramenovima njegove kose koji štrče.

„Kako se sada osećaš?“

Uzdiše i malo zamuckuje dok odgovara:

„D-Dobro. Hteo sam da čujem njen glas. Ali nije se javila.“

Namrštim se.

„Imam mnogo novca, ali prljav je“, nasumično prizna zatvorenih očiju. „Nikada mi neće dozvoliti da ga trošim na nju, zar ne?“

„Da li želiš da ga trošiš na nju? Ako ti je bivša...“

Ignoriše me i potpuno se opušta.

„Nedostaje mi“, promrmlja. „Ali nemamo nikakvu šansu da vratimo ono što smo imali.“

Borim se protiv pečenja u očima.

„Znam.“

„Bila je trudna. Devojčica. Izgubili smo je.“

Srce mi se raspada.

„Žao mi je.“

„Sranje je.“

Kadeova temperatura se spustila i na koži mu se pojavljuje lagan sloj znoja. U sobi je vruće, pa skinem donji deo odeće.

Nedostaje mi, rekao je.

I meni nedostaje on.

Ali Kade je u pravu — sada više nikada ne bismo mogli da funkcionišemo. Previše toga se dogodilo.

Chris bi se ponovo umešao i uništio sve, a Kade nije dovoljno stabilan da održi vezu sa svim kosturima zaključanim u svom ormaru.

Potrebna mu je pomoć i potrebna mu je brzo.

Jastuk se pomeri i ispustim kratak uzdah kada me Kade još jače privuče sebi; uklapam se uz njega kao savršeni deo slagalice.

U njegovom naručju osećam se kao kod kuće i gotovo prasnem u plač od intenziteta trenutka.

Okrenem se u njegovom zagrljaju i zabijem glavu u njegova prsa, udišući njegov miris dok on ravnomerno diše.

Oči mi se konačno sklope kada prvi zraci sunca prodru kroz prozor i, prvi put posle dugo vremena, nalazim se u Kadeovom naručju, osećajući se sigurnije nego ikada.

FLASHBACK 7

Stacey je oduvek bila devojka koja mi je bila van domašaja. Devojka koju sam želeo, ali koju nikada nisam mogao da imam. Najbolja prijateljica moje sestre, koja me je mrzela svakim delićem svog bića.

Bio sam poremećeni klinac. Mentalno sjebani klinac. Dečak koji se borio sa najosnovnijim emocijama.

Ali kad god sam u njenoj blizini, želim da naučim sve što postoji o osećanjima. Želim da budem dovoljno dobar za nju. Želim da mogu ovako da se osećam, a da ne brinem da će se sve pretvoriti u nešto mračno i zlokobno, kao što se dogodilo s mojim roditeljima.

Povrediti Stacey bi me ubilo.

Škrabam po papiru dok čekam da izađe iz tuša. U hotelu smo u Londonu, upravo nakon što smo gledali The Greatest Showman uživo u pozorištu. Stacey je plakala tokom cele jebene predstave i to je probudilo nešto zaštitničko u meni za šta nisam ni znao da postoji.

A da nisam ni primetio, nacrtao sam grubi dizajn naših inicijala koji se prepliću jedan s drugim — neprepoznatljiv, osim ako znaš šta treba da tražiš. Želim da dodam lozice i nekoliko ruža kako bih ga ulepšao za nju, možda neki stih iz Svetog pisma ili nešto značajno, ali nemam pojma šta bi trebalo da piše.

Ostavljam prazno mesto i nastavljam da radim na detaljima.

Kad se vrata otključaju, brzo guram papir u džep i ustajem.

Držeći peškir preko svog golog tela, zastaje nasred sobe.

„Ćao.“

Nacerim se. „Ćao.“

„Nisam nameravala da zaspim“, kaže. „Kad sam se probudila, a tebe nije bilo, pomislila sam...“ Uvuče donju usnu među zube.

Prilazim joj, polako smanjujući razdaljinu između nas. Još sam tvrd od toga koliko sam joj maločas lizao pičku. Zaspala je odmah posle toga.

„Pomislila si šta?“

Zadrhti kada joj zglobovima prstiju pređem niz ruku. „Ja...“ Glas joj utihne, a glava joj se nakrivi u stranu dok joj prilazim i spuštam nežne poljupce na puls koji joj podrhtava. Prstima prelazim preko peškira, ispitujući njenu reakciju, i zastajem kada okleva. „Veoma sam neiskusna, Kade.“

„Skoro sam se onesvestio kad si mi popušila u studiju, pre nego što smo došli ovamo.“

Soba mi se vrtela i ne stidim se da priznam da sam skliznuo na pod i morao da dođem sebi. Uradila je to ponovo dok sam nas vozio ovamo i nemam pojma kako nisam slupao auto.

Zacrveni se. „Još uvek sam neiskusna u nekim drugim stvarima.“

Nežno joj obuhvatim obraz i spustim glas. „I ja.“

„Ne smeta ti što ne znam šta radim?“

Ispustim neverovatan smeh. „Stacey, ni ja jebeno ne znam šta radim.“ Palcem joj milujem obraz. „Isti smo. Kad budemo spremni, naučićemo jedno od drugog. Bez žurbe. Važi?“

Gleda me i kunem se da vidim kako joj se štit iza očiju spušta.

„Hoćeš da sačekamo?“ tiho pita, spuštajući pogled na moja usta. Peškir joj i dalje prekriva telo dok obavlja ruke oko mog vrata i podiže se na prste. „Za još?“

„Samo ako želiš da čekam.“

„Mislim da mi trebaš sada“, kaže, dok joj nos dodiruje moj. „Želim sve da iskusim.“ Glas joj se pretvara u šapat na mojim usnama. „S tobom. Sada.“

Prvo dolazi poljubac, a onda joj se telo pripija uz moje dok je podižem u naručje, a peškir pada na pod. Uz zadovoljni uzdah, leđima udara o dušek i ja sam već na njoj.

Otključava dugmad na mojoj košulji dok moje ruke istražuju njeno telo. Zarivam prste u njene kukove i pritiskam svoj penis koji se ukružuje između njenih nogu.

Zatim se odmaknem, otkopčam kaiš, izvučem kožni remen i bacim ga preko sobe. Zavlači ruku u moje bokserice i obuhvata moj penis šakom, klizeći noktima uz njegovu donju stranu.

Nogom zbacujem ostatak odeće s kreveta i ponovo se nameštam između njenih nogu, ljubeći joj vrat.

Bradavice su joj ukružene i trljaju se o moja prsa dok vrhom penisa prelazim duž njenog unutrašnjeg bedra, gutajući njene tihe uzdahe dok joj prsti klize u nju.

Tako je vlažna, topla i spremna.

Kao da je moja.

Stacey Rhodes je moja.

Dok je jebem prstima, uvlačim joj bradavicu u usta, a telo joj počinje da se trese. Slobodnom rukom obuhvatam drugu dojku, kotrljajući bradavicu između palca i kažiprsta.

Zastenjem kada moje ime sklizne s njenih usana, ljubeći joj ključnu kost, vrat, a zatim se vraćam njenim ustima.

„Je l' ovo u redu?“ pitam dok ubrzavam pokrete prstima, savijajući ih kako bih pronašao onu slatku tačku zbog koje joj se oči prevrću. „Odgovori mi, Stacey.“

„Da!“ dahće mi u usta, a ja jezikom okusim svaki njen uzdah. „Mogu li...“ Posegne između nas i obuhvati moj penis šakom. „Ovako?“

„Da“, zarežim, gurajući kukove napred dok joj guram još jedan prst unutra.

Soba postaje vrela dok se ljubimo i jebemo rukama, jecajući i stenjući jedno drugom u usta. Grize me za usnu i sisa je, a ja joj ljubim trag duž vrata dok sva krv u mom telu odlazi u kurac.

Podrhtava joj u šaci; poljupci postaju gladniji — i neuredniji.

„Želim te“, kaže mi uz usne, puštajući moj penis i obavijajući članke oko mojih listova kako bi me privukla sebi. „Celog.“

Gledam je, osećam je pod sobom, osećam kako mi srce udara u grudima dok upijam njenu lepotu. Tamna kosa joj se rasula po jastuku, a s pegicama i rumenilom na obrazima, dugim trepavicama i punim usnama, iskreno ne mogu da zamislim savršeniju osobu s kojom bih sve ovo mogao da proživim.

Ona je definicija lepote, a želi mene.

Pripada meni.

Odlepio sam za njom, a čak mi nije ni devojka.

Ali možda ću je povrediti. Povrediću je. Uradiću ovo pogrešno i pretvoriću joj ovu noć u noćnu moru.

„Šta ako te povredim?“

Stacey mi obuhvati lice šakama. „Čula sam da prvi put može da bude neprijatan. Ali spremna sam, Kade.“

Namrštim se. „Ali ne želim da te povredim.“

„Ići ćemo polako. Ne boli kada koristiš svoj... Ako mi bude neprijatno, reći ću ti, važi?“

Klimnem glavom, a onda poželim da sam sebi zabodem nož u kurac. „Nisam poneo kondome.“

Nasmeši se. „Prednji džep mog kofera.“

„Trebalo bi da me bude sramota što sam zaboravio, ali nekako je jebeno seksi što si ih ponela.“

Stacey se nasmeje dok prilazim njenom koferu i vadim neotvoreno pakovanje kondoma.

„Čak si znala da uzmeš velike.“ Nasmejem se i skinem plastiku. „Dobra devojka.“

Ona puzi do ivice kreveta i skrene mi pažnju. „Stani ovde.“

Pokazuje ispred sebe.

Ne oklevam. Kad stanem na mesto, kaže mi da otvorim kutiju, ali umalo joj ne ispustim sve na glavu kada mi uvuče penis u usta.

Izvlači ga između usana. „Otvori kutiju i odmotaj jedan.“

Dok joj jezik klizi uz moj penis koji podrhtava, progutam knedlu i brzo cepam kutiju.

„Znaš li kako se stavlja? Ili hoćeš da pokušam ja?“

Ne želim da priznam da sam iz dosade u sobi isprobavao svaki mogući kondom koji postoji, pa samo odmahnem glavom i kažem joj da ona to uradi.

Ne skida pogled sa mene dok ga navlači niz moj penis, a zatim pronalazi svoje mesto nasred kreveta, s glavom na jastuku.

Dok se penjem na nju i nameštam vrh svog penisa uz njen ulaz, pokušavam da se usredsredim na nju, a ne na paniku koja mi raste u grudima. Ako ovo uradim pogrešno, mogao bih da je povredim. Ako sam nesposoban i ne uspem, više nikada neću imati seks.

Odseći ću sebi kurac ako je povredim.

Šta ako nisam dobar?

Čuo sam Deza i Basea kako bezbroj puta pričaju o jebanju, čak sam od Basea dobio i detaljan opis koliko je toplo i usko i jebeno rajski osećaj biti u nekome.

Ali ne razmišljam o tome.

Jedino što mi prolazi kroz glavu jeste da sam sjeban u većini stvari.

Ovo će joj neminovno biti sranje.

Morala je da me vodi kroz oralni seks, jebote.

„Hej.“ Njen nežni glas prekida moje misli dok mi rukama obuhvata lice. „Budi ovde sa mnom.“

„Jesam.“ Glas mi podrhtava. „Izvini.“

Ruka joj klizi niz moja prsa. „Ne izvinjavaj se.“

Ugrizem se za jezik da se zaustavim. Ona to primeti, nasmeši se onim prelepim osmehom koji zagreva moje disfunkcionalno srce, a zatim se podigne i prisloni usne na moje.

Ne žurimo dok se ljubimo. Vrh mog penisa polako ulazi u nju, a ruke mi se toliko jebeno tresu. Imam osećaj kao da pokušava da me izbací, kao da me oko penisa steže pesnica koja pokušava da me odgurne.

Prestanem da guram kukove napred. Udahnem. Poljubim je u čelo i pitam da li je dobro, a kada klimne i pritisne pete uz moju zadnjicu, polako se guram dublje u nju.

Inč po inč, zaključanih pogleda i razdvojenih usana, postajemo jedno drugom prvi.

A ako se ja pitam — i poslednji.

„Jebote. Toliko me stežeš.“ Pokušam da uđem malo dublje, ali ona se trzne, pa ostanem miran. „Ne moramo ovo da radimo ako te boli.“

Polako se povlačim, a njeni unutrašnji zidovi me pritiskom izbacuju. Dok mi je glava i dalje u njoj, čekam da progovori.

„Ne.“ Čvršće obavija članke oko mojih butina. „Ne boli — više je pritisak. Samo...“ Nežno pomera kukove, a ja zarežim od osećaja. „Nastavi.“

Spuštam telo uz njeno, laktovima se oslanjam s obe strane njene glave dok je ljubim. Stacey mi sisa jezik dok se polako izvlačim nekoliko centimetara, a zatim ponovo klizim unutra, zbog čega joj iz grla izleti tihi uzdah.

Trbušni mišići se zatežu sa svakim pažljivo kontrolisanim pokretom, a pogled ne skidam sa Stacey. Tražim bilo kakav znak nelagode, pokazujući joj da ima moju punu pažnju, da je ovo možda seks, ali da su ona, njena duša i jebeno srce ono što mi je potpuno pomutilo emocije.

Prsti joj se zarivaju u moje bicepse dok ulazim dublje, a prostor između nas ispunjava mešavina stenjanja i uzdaha. Čelo prislanjam uz njeno. „Kako ti je?“

Stacey pomera kukove prema mojima, gotovo me primajući celog, i stenje: „Hoću još.“

„Još?“

Klimne. „Da. Daj mi još, Kade.“

Jednom snažno gurnem kukovima da proverim kako joj prija i stisnem zube. Jebote.

Zenice su joj potpuno raširene; opijena je užitkom, a kada prodrem u nju, telo joj zadrhti ispod mene. Pogađam onu tačku zbog koje joj se pred očima pojavljuju zvezde, a zatim ponavljam pokret, obavijajući joj nogu rukom iza kolena kako bih je raširio još više.

Prodirem u nju, nimalo brzo, ali duboko. Svaki pokret mog penisa, način na koji me njeni zidovi stežu, tera me da stenjem i ljubim je. Svaki pokret mog jezika prati potisak kukova, ona se pomera prema meni i dopuštamo zvucima da nam se otmu s usana.

Imao sam petnaest godina kada sam je upoznao i tada je počela moja opsesija. Sada, dok osećam kako joj se telo raspada oko mene i ispod mene, dok je orgazam udara s mojim imenom na usnama, znam da je to opsesija koje se nikada neću rešiti.

Jer dok se zadovoljstvo širi kroz mene i probija kroz svaki mišić mog tela, jaja mi se stežu i svršavam u kondom.

Padam preko nje, pazeći da je ne prignječim dok hvatam dah, a zatim se odmičem i polako izvlačim iz nje. Bacam kondom u kantu pored kreveta i pomilujem joj obraz.

„Pričaj sa mnom, Pegava. Kako se osećaš?“

Nasmeši se. „Neverovatno.“

„Ne boli te?“

„Malo“, prizna, a oboje pogledamo između nas i primetimo tragove krvi na čaršavima.

Zaustavljam joj ruke pre nego što pokrije lice. „Ne moraš da se stidiš ovakvih stvari. Ne preda mnom, važi?“

„Ne gadi ti se?“

Odmahnem glavom. „Sve dok si ti dobro, ništa drugo me ne zanima.“

„Dobro sam.“

Poljubim je u vrh nosa. „Onda sam i ja dobro.“

U stanju posle orgazma, Stacey se podigne i poljubi me. To je nevin poljubac, ali znači više od svih ostalih koje smo razmenili tokom proteklog sata.

I tek sada, dok je nosim do kupatila i čistim nas oboje, shvatam da možda osećam emociju o kojoj sam samo slušao. Emociju za koju nisam ni znao da postoji u meni — nisam znao da sam sposoban da je osetim.

Emociju zbog koje želim da oslepim sve ljude na svetu, samo da nikada ne mogu da vide koliko je lepa. Zabio bih im šrafciğer duboko u ušne kanale, samo da nikada ne mogu da čuju njen smeh. Sama pomisao da neko misli da može da je ima nakon mene tera mi krv da ključa.

Opasno.

Ovo je jebeno opasno.

Mislim da se zaljubljujem u Stacey Rhodes.

KADE

San — ili, bolje rečeno, noćna mora — završava se tamo gde se uvek završava, a treba mi čitava minuta da se ponovo uskladim sa stvarnošću.

Kosa mi je preko lica, glava počiva na mojoj mrtvoj levoj ruci, a prsti su nam isprepletani. Drugu ruku držim na toplim grudima, dlanom je pridržavajući između dve sise.

Nikada ne ostajem preko noći kada radim. Jebem i odlazim, a onda podnesem izveštaj Bernadette.

Kada otvorim oči, poznati miris kokosovog šampona i osećaj zadovoljstva konačno imaju smisla kada ugledam tamnu kosu, kožu prekrivenu pegicama i tetovažama i Stacey u svom naručju.

Trepnem nekoliko puta.

Stacey... U mom naručju. Duge gole noge isprepletane s mojima.

Moja bolna jutarnja erekcija pritiska njenu zadnjicu kroz moje bokserice.

Jer to je sve što nosim.

Ako sam jebao Stacey, a ničega se ne sećam, biću jebeno besan.

Pomera se, a jedan deo — ogroman deo — mene ne želi da se probudi, kako bismo još malo mogli da ostanemo ovako. Ponovo zatvaram oči i privlačim je malo bliže sebi. Kolena su nam savijena, moje telo veliko i dominantno nad njenim, ali ipak se osećam prijatno i... ne znam.

Ne sećam se mnogo toga od sinoć. Čim me je petorica muškaraca prikovala i kada sam osetio iglu kako mi pritiska ruku, sve je nekako postalo crno.

Ona bi trebalo da bude kod kuće s mojom sestrom i Tylar. Zašto je ovde, u nekoj nasumičnoj hotelskoj sobi, privijena uz mene?

Jutarnja omamljenost mi se uvlači u misli, a oči mi se ponovo sklapaju dok pokušavam da pomerim noge. Puls mi ubrzava kada se privije uz mene.

Ponovo se pomera, trljajući zadnjicom o moj kurac, i prestaje kada mi iz grla izleti stenjanje. Ostajem gde jesam, zarivam lice u njenu kosu i obavijam ruku oko njenog struka.

Duboko, nisko zujanje između nas gotovo je previše intenzivno da bih ga podneo.

Znam da je budna, verovatno razmišlja i pita se šta se jebote dešava. Mišići na stomaku joj se zatežu dok tek neznatno podiže glavu s jastuka.

To što Stacey sve teže diše i što joj srce ubrzano udara o moja prsa ne bi trebalo da me uzbuđuje, ali ovde potpuno gubim razum, očajnički želeći da je okrenem, povučem joj bokserice nadole i duboko prodrem u nju.

Znaš li koliko sam puta u poslednje dve godine pozeleo da se probudim ovako? S njom u naručju? Mrzeo sam sebe što to toliko želim, ali prekršio bih svako svoje pravilo samo da budem u ovom položaju.

A sada jesam.

Bernadette bi naredila da ubiju Stacey kada bi saznala. Već je dovodim u opasnost samo time što sam ovde.

Uzduh mi se otme iz pluća kada malo raširi noge, pa moj kurac — koji napinje materijal bokserica — nalegne na njenu pičku. Šapnem:

„Zašto si u krevetu sa mnom?“

Ne govori, već se trlja o mene. Savršeno se uklapamo — dva dela slagalice s iskrzanim ivicama. Prsti joj se čvršće stežu oko mojih, disanje joj postaje ubrzano, a ja guram kukovima napred kako bih zatvorio i onu beskonačno malu razdaljinu između nas.

Podižem ruku sa njenog struka i raširim prste preko njenih rebara. „Nemaš grudnjak“, kažem dok joj palcem milujem kožu.

Dlan mi polako, lenjo klizi nadole. Sve niže, dok se koža ne susretne s kožom na njenoj butini.

„Ne“, potvrđuje bez daha.

„Hoću li te pronaći nagu za mene ako uradim ovo?“ pitam dok prstima klizim prema unutrašnjoj strani njene butine i nežno ih vučem naviše, sve bliže mestu gde se tečna toplota skuplja uz materijal koji razdvaja glavić mog penisa od njene pičke.

„Hmm... Mala zadirkivačica.“ Zakačim srednji prst za trakicu njenih tangi i prevučem ga preko njenih vlažnih nabora, trljajući joj klitoris.

Toliko jebeno vlažna zbog mene.

Baš kada pomislim da će izgovoriti moje ime uz stenjanje, ona izvali:

„Kade! Ne! Moram da piškim!“

I povuče mi ruku između svojih nogu, prekidajući naš kontakt.

Pre nego što uspem da odgovorim ili čak otvorim usta da izgovorim bilo šta, ona već trči u kupatilo i zalupi vrata.

Zurim u srednji prst, a zatim ga stavim u usta i okusim je, dok moja zbunjenost postaje još veća.

Treba joj pet minuta da ponovo izađe, a ja je nervozno posmatram dok trlja ruke.

„Malo sam zbunjen zašto smo ovde“, kažem, naginjući glavu dok je gledam kako pravi nekoliko koraka prema krevetu i zaustavlja se. Kao da želi da se vrati u krevet, ali ne zna kako bih reagovao.

Bio bih više nego srećan da je povučem nazad, ali ona progovara pre nego što stignem da odlučim da li to zaista da uradim.

„Pijani Kade je odlučio da uzme nešto, a onda me je pozvao. Zvučao si kao da si baš loše i nisi mogao da dobiješ nijednog prijatelja, pa sam otišla s aerodroma da te pokupim iz neke uličice. Barry je bio tamo i rekao mi da ostanem ovde s tobom.“

Ne sećam se čak ni da sam sinoć video Barryja.

Ali se sećam da sam pobesneo na nekom događaju i upucao nekoga važnog.

Zamumlam, pokušavajući da smirim nepravilan puls, ali kada mi pogled sklizne niz savršene obline njenog tela, on samo još više ubrza.

„To je bilo lepo od tebe. Odrekla si se puta kući da bi mi pritekla u pomoć.“

Stacey se podrugljivo nasmeje, zbog čega mi se kurac još više ukruti.

„Začepi — još uvek idem. Ovo je Barryjeva soba; samo se staram da si dobro pre nego što odem.“

Obe ruke stavim iza glave. „Jesmo li se jebali?“

Podrugljivo frkne. „Nisi čak ni znao da sam ja u krevetu s tobom — zašto bismo? Osim toga, jasno si stavio do znanja da samo želiš da se maziš.“

Ugao usana mi se jedva primetno podigne. „Samo sam hteo da se mazim.“

„Da. Izgleda da se neke stvari nikad ne menjaju.“

„Znači, spavala si sa mnom u krevetu, samo u mojoj majici, i držala moju ruku uz svoje sise?“

Stegne vilicu. „Ako ćeš da ukazuješ na očigledno, naći ću drugu hotelsku sobu.“

Podignem obrvu. „Hoćeš da ostaneš još malo?“

„Nikad nisam rekla to.“

„Ne“, odgovorim. „Ja te pitam.“

Reci da.

Reci jebeno da.

Ne želim da bude ovde ako ne želi, ali isto tako ne želim da ode.

„Rekao si da si uzeo nešto što nisi smeo i mislio da sam ti platila da spavaš s tobom.“ Odmahuje glavom. „Nikada te nisam videla takvog. Kade kog sam poznavala mrzeo je drogu i nikada sebe nije dovodio u takvo stanje.“

„Kade kog si poznavala umro je pre dve godine“, kažem joj. „Zaboravi ga.“

Grize usnu. „Nije mrtav.“

Uskoro ću ja biti.

Ili ona.

Želim da progovorim, ali me zamrzne način na koji izgleda tako tužno.

„Uplašio si me sinoć.“

Ponovo odlazi u kupatilo da opere zube i lice, a ja je posmatram kroz odškrinuta vrata. Zastane i spusti glavu dok se drži za lavabo, duboko udahne, a zatim izađe.

„Imam rezervnu četkicu za zube koju možeš da koristiš, a tvoja odeća bi uskoro trebalo da bude spremna. Morala sam da je pošaljem na čišćenje jer je bila sva krvava.“

Kada se osvežim i odem da piškim, primetim da mi je ponovo oprala krv sa tela — u kanti je krpa natopljena krvlju.

Izlazim iz kupatila i trudim se da mi ne smeta što je još uvek ovde.

Prevarila me je. I nervira me što počinjem da ignorišem tu činjenicu.

Telefon mi je isključen, srećom, tako da niko ne može da me kontaktira. Barry bi se pobrinuo da ni ovde ne mogu da me lociraju.

Tehnički, trebalo bi da budem bezbedan.

„Pozvaću Uber za neko vreme“, kaže Stacey sedeći na ivici kreveta. „Još je malo rano.“

„Uber?“

Klimne glavom. „Ne mogu da ostanem ovde s tobom. Upravo sam rezervisala drugi let, ali je za dva dana, pa ću do tada ostati negde drugde.“

Ne želim da ode. Nekako mi se sviđa što mi je telefon prazan i što sam ovde...

S njom.

Dovodim je u toliku opasnost. Iako Bernadette ne bi trebalo da može da me pronađe ovde, još uvek postoji šansa, ma koliko mala, da se to dogodi.

Onda će pronaći Stacey. A držati moju bivšu podalje od njenog radara biće jebeno nemoguće.

Bernie ne sme da sazna za nju, niti šta mi znači.

Značilo.

„Previše sam bolestan da bi otišla“, slažem, padajući nazad na dušek. „Idi kasnije.“ Usudim se da podignem pogled i kažem: „Vrati se u krevet.“

Stacey ustaje s ivice kreveta i okreće se prema meni širom otvorenih očiju.

„Šta? Ne. Mogu na kauč.“ Pokazuje na mali, definitivno neudoban kauč pored prozora. „Spavaj. Pozvaću Uber kad se probudiš.“

„Kako hoćeš“, odgovorim i zatvorim oči.

Treba joj nekoliko uzdaha, pokušaj da legne na kauč i nekoliko minuta skrolovanja po telefonu pre nego što popusti i podigne jorgan da se uvuče u krevet.

Nacerim se. „Znao sam da nećeš moći da mi odoliš.“

Lupi me po grudima. „Mrzim te.“

Okrenem se na bok i povučem je nazad na svoja prsa, tako da smo u istom položaju u kojem smo se probudili. Samo što sam ovog puta budan i trezan.

„I ja tebe mrzim.“

Ali jebeno obožavam koliko naša tela reaguju jedno na drugo.

„Diže ti se“, kaže, ukazujući na očigledno. „Prestani.“

Nasmejem se — stvarno, iskreno se nasmejem, smehom koji nisam pustio iz sebe tako dugo.

„Ne mogu da pomognem.“

Mozak mi se ponovo pokrene kada se ona zahihotala. Jebote, nedostajao mi je taj zvuk.

„Okreni se“, naredim.

Ona zaječi i ukoči ramena kada joj zubima pređem preko kože.

„Zašto?“

„Da mogu da te gledam.“

„Video si me milijardu puta“, odgovara, okrećući se prema meni. „Osim toga, to je pomalo jeziv—“

„Ne završavaj tu rečenicu, Pegava“, upozorim je, hvatajući je za zadnjicu i privlačeći je svom snagom uz sebe.

„Ili šta?“ zadirkuje me, podižući koleno tako da počiva na mom kuku. Majica joj se podiže, a moja ruka je na njenoj goljoj zadnjici. Pogled joj klizi između nas, na moj kurac koji je čvrst uz nju.

Šta je jebote očekivala?

„Vau. Baš ti se digao.“

Nacerim se dok njena toplota zrači prema meni. „A ti si baš mokra.“

Odmahuje glavom. „Nisam.“

Sužavam oči, a ona vrisne kada je okrenem na leđa, uhvatim joj zglobove jednom rukom i prisilim ih iznad glave. Zavlačim ruku u njene gaćice, duboko zastenjem kada osetim koliko je mokra. Prstima zadirkujem njen klitoris, a zatim joj kažiprstom i domalim prstom razdvajam nabore i guram srednji prst duboko u nju.

„Mala lažljivice.“

Zajeca kada povučem ruku, a oči joj se rašire kada joj prislonim srednji prst uz usta.

„Otvori.“

Razdvaja usne, a ja joj prstom klizim preko jezika, dopuštajući Stacey da okusi samu sebe.

„Još uvek imaš ukus kao da si moja, Pegava.“

Pomera kukove uz moj kurac i ja se zategnem.

„Nastavi tako i možda ću te jebati.“

„Ako ti dozvolim.“

Rukom joj još jače pritisnem zglobove uz krevet i čujem kako joj dah zastaje.

„Hoćeš li mi dozvoliti?“

Stacey, mala zadirkivačica, ponovo se trlja o mene umesto da odgovori. Zastenjem i slobodnom rukom je uhvatim za vrat. Znam da voli ovu moju stranu — dominantnu, besnu, a ipak punu želje i požude. Bes između nas meša se s potrebom da jedno drugom jebeno pomerimo mozak.

Glavić mog penisa pritiska njen ulaz, ali donji veš nam smeta. Nikada u životu nisam toliko mrzeo materijal.

„Osim što ti je pička skroz mokra, bradavice su ti tvrde, zenice raširene, a teško dišeš. Ako mi ne kažeš da ćeš mi dozvoliti da te jebem, uzeću ih kao pokazatelje i jebati te svakako.“

„Hoćeš da me jebeš?“

„Očigledno da jebeno hoću da te jebem.“ Pritiskam se uz nju, želeći da se barijere između nas pocepaju. Puls joj udara u vratu, a palcem prelazim preko vilice pre nego što joj povučem donju usnu. „Ne diže mi se bez razloga.“

„Ako me želiš“ — naceri se dok izgovara dve reči za koje sam siguran da će joj dati osećaj moći — „onda moli.“

„Hoćeš da molim? Kako bi volela da preklinjem za tvoju pičku? Glasno ili na kolenima?“

Oči joj zaiskre. „Oboje.“

Opuštam stisak oko njenog vrata. „Dobro.“

Vrisne kada je povučem za butine do ivice kreveta, noge joj vise dok klečim na podu između njih.

„Ipak ću prvo da jedem, ako ti ne smeta?“

Oslonjena na laktove, posmatra me kako je hvatam za butine i široko joj razmičem noge. Vidim njeno uzbuđenje kroz tange i sline mi cure, očajnički želim još jedan ukus.

I dalje je mrzim zbog onoga što je uradila, ali iz nekog razloga taj osećaj slabi što više vremena provodim s njom. Da li joj polako opraštam?

Da li kršim pravilo broj pet?

Ne.

Gledamo se dok ljubim njenu levu unutrašnju stranu butine, a zatim jezikom i usnama krećem naviše, prema donjem vešu. Noge joj zadrhte kada stignem do bledoružičastih tangi, tačno do mesta pored njenog klitorisa. Prelazim dahom preko njih pre nego što je poljupcima krenem niz desnu butinu.

„Jebi se, Kade“, prosikće, grudni koš joj se podiže i spušta, a šake stežu posteljину. „Stvarno te mrzim.“

„Stvarno?“ Dahće dok govorim uz njen klitoris, a materijal dodiruje moje usne. „Čak i kad radim ovo?“ Telo joj trzne kada vrhom jezika pređem uz jednu stranu njene pičke. „A ovo?“ Pređem na drugu stranu, a ona počinje da jeca. „A šta kažeš na ovo?“

Spušta glavu uz stenjanje dok joj vrhom jezika zadirkujem ulaz, a tanki materijal ne uspeva da me spreči da okusim njeno uzbuđenje.

„Tvoja pička je moja otkad si prvi put raširila noge za mene.“ Zakačim prste za njene tange. „Otkad si sela pored mene u kućici pored bazena.“ Povlačim materijal niz njene noge, a zatim bacam tange u stranu dok me njena pička dočekuje. „Otkad si ušla u onaj jebeni šator i poljubila me.“

Stegnu joj se butine kada zabijem jezik u nju i odmah ga izvučem, zatvarajući oči i stežući zube dok pokušavam da se kontrolišem. Jebote. Mogao bih da svršim pre nje.

„Ubiću te“, promrmlja dok se vraćam ljubljenu njene butine, pokušavajući da kontrolišem disanje i vodeći računa da zaobiđem njen pulsirajući klitoris, dišući uz njega pre nego što poljubim drugu butinu. „Naći ću tvoj pištolj i upucati te — ili zadaviti.“

„Usuđujem se da pokušaš“, odgovorim, stežući joj butine smrtonosnim stiskom i šireći ih koliko joj fleksibilnost dopušta. „Ipak sam prilično vešt u okončavanju nečijeg života. Ali da, pokušaj, Pegava. Voleo bih da te jebem dok pokušavaš da me ubiješ.“

A onda joj zarijem lice među noge i proždirem je.

Celo telo joj se trzne kada zabijem jezik u njenu pičku, pre nego što počnem da sisam i grizem njene nabore i klitoris, dopuštajući da mi pljuvačka kaplje iz usta dok jezikom prelazim od zadnjice do klitorisa. Ruke joj puštaju čaršav i upliću se u moju kosu.

„Molim te, nemoj da staneš“, stenje, trljajući pičku o moja usta.

Natopljena je, skroz mokra zbog mene. Ima božanstven ukus, zarazan; rado bih se udavio u njenoj pički.

Grubo sisam njen klitoris dok polako uvlačim dva prsta u nju, a njeni unutrašnji zidovi ih odmah čvrsto stežu.

Dodajem još jedan prst. Još jedan njen uzdah, a moj kurac je bolno tvrd u boksericama. Želim da oslobodim njenu butinu i počnem da drkam, ali to ću prepustiti njoj.

„O, sranje, Kade!“ glasno stenje dok savijam prste i pogađam onu slatku tačku zbog koje njena savršena jebena pička pulsira.

Čuti kako izgovara moje ime bolje je od droge. Grudi mi se stežu baš kao što joj se šaka steže u mojoj kosi, gotovo čupajući tamne pramenove. Želim da čujem kako ga vrišti još glasnije. Želim da moje ime zauvek ostane na njenim usnama.

Stacey pokušava da skupi noge dok se raspada pod mojim jezikom, stežući moje prste. Guram ih unutra i izvlačim, snažno i brzo, dok joj se oči prevrću unazad, a jezikom kružim po njenom pulsirajućem klitorisu.

Guši me svojim butinama pri svakom talasu njenog orgazma, ali ne smeta mi. Rado bih se onesvestio upravo ovde, s njenim sokovima po celom licu.

„Tako si ukusna“, kažem dok skupljam svaki trag njenog uzbuđenja. „Tako jebeno ukusna.“

Dahće, a znoj joj se skuplja na koži. „Da?“

„Jebeno da.“ Izvlačim prste iz nje, a ona se trzne.

Penjem se uz njeno drhtavo telo i pritisnem svoju tvrdoću uz njenu pičku, očajnički želeći da budem duboko u njoj.

„Otvori usta.“ Da bih je iznervirao, dodajem: „Mala prljava kurvo.“

Zareži, a nokti joj povlače i rascepljuju kožu na mom stomaku, zbog čega mi se svaki mišić steže.

„Ne zovi me tako.“

Kurac mi zatreperi od bola i besnog izraza na njenom licu. I dalje me želi — obavija članke oko mojih leđa i privlači me još bliže sebi.

Uхватim je za vilicu i razdvojim joj usta.

„Isplazi jezik.“

Skupljam njen ukus u ustima, a zatim pljunem u njena.

Oči su joj još uvek omamljene od orgazma dok joj pljuvačka klizi niz grlo.

Zamumlam. „Vidiš? Ukusna si.“

Klimne i hvata me za zglob, privlačeći moje prste ustima kako bi sisala sopstvenu spermu s njih. Postajem još tvrdi dok gledam kako joj se vilica grči kada ih guram unutra, zglobovima dodirujući njene zube.

„Dobra devojkica.“

Oči joj gore od mog pohvalnog tona dok posmatra moja usta, a ja zubima grizem donju usnu. Kada izvučem prste, besno me pogleda.

„Nazvao si me kurvom.“

Klimnem. „Jesam.“

Briše usta i uspravlja se, gurajući me na bok. Zatim ustaje, stežući šake dok odlazi prema kupatilu.

„Šta radiš?“ pitam, ustajući s poda.

Kurac mi postaje još tvrdi kada skida majicu, pružajući mi pogled na svoja gola leđa.

Progutam knedlu kada me pogleda preko ramena.

„Idem pod tuš.“

Zadržim dah.

Da li ona uopšte zna koliko je jebeno lepa?

Potpuno je naga. A moj kurac je bolno tvrd.

Ulazi u kupatilo, ne trudeći se da zatvori vrata.

Sranje.

Ne idi za njom.

Ne idi za njom.

Ne idi za njom.

Šta je najgore što može da se desi? Već sam je jebao na ovom putovanju.

Jebeš ga.

KADE

Čim ulazim pod tuš s njom, treba mi sva snaga da ne padnem na kolena i ne preklinjem je da mi oprostí zbog osobe u koju sam se pretvorio.

Čak i kada bih to uradio i kada bi tražila od mene da prestanem sa svim što radim, ne mogu.

Lagao sam kada sam rekao da sam imao dve godine da je prebolim.

Njene zelene oči spuštaju se na moj kurac, a ona ga obavija šakom i povlači me prema sebi.

„Jesam li kurva?“

Grizem usnu.

„Moja kurva.“

Sužava oči, posmatrajući me dok počinje da mi pomera šaku gore-dole.

„Bolje. Ali nisam tvoja.“

„A ja nisam tvoj.“

Nastavlja da mi drka, ali joj hvatam zglob jer sam previše uzbuđen da bih se suzdržao ako moram da svršim. Želim da svršim u njoj. Želim da gledam kako mi sperma curi iz njene pičke, samo da bih je prstima gurnuo nazad u nju.

Nikada nisam pozeleo da svršim u nekoga, ali sa Stacey za tim žudim. Možda zato što je nekada nosila naše dete i što sam gledao kako joj materica počinje da otiče. Već sam je voleo, ali saznanje da će biti majka mog deteta učinilo je da je obožavam na načine za koje nisam ni znao da postoje.

Hteo sam da je oženim sa devetnaest godina, jebote.

Bili smo mladi, ali bili smo potpuno spremni da zajedno pređemo preko svake prepreke koja bi nam se našla na putu.

Sve do one poslednje.

Otresam misli i gledam prelepu ženu ispred sebe — njenu preplanulu kožu prekrivenu pegicama, obline koje ona mrzi, a ja obožavam.

Uvlačim je pod mlaz vode, okrećem je, a zatim pripijam prednji deo tela uz njena leđa i milujem joj sise. Svaku bradavicu kotrljam između palca i kažiprsta.

Kurac mi zatreperi uz njenu zadnjicu.

„Treba mi još.“

Štipnem joj bradavicu, a ona zabacuje glavu na moja prsa.

„Još čega?“ pitam.

„Tebe. Ovoga. Osećaja.“

I meni. Jebeno isto.

„Kako se osećaš?“

„Dobro“, odgovara, hvatajući me jednom rukom za potiljak, dok drugu pruža iza sebe i hvata moj kurac. „Ovako je dobro, Kade.“

Jaja mi se stežu dok me pažljivo obrađuje šakom.

„Samo to?“ pitam, skupljajući kapljice vode s njene zagrejane kože i pomerajući usne uz njen vrat. „Napraviću da se osećaš bolje od jebeno dobrog.“

Mogao bih da gurnem kukove napred i potpuno uđem u njene dubine. Jedan moka pokret i bio bih u njoj. Jedan potisak i bila bi puna mog kurca.

Pomeram Staceyinu ruku s mog penisa, a obe šake sada stavljam na njenu zadnjicu, razmičući joj obraze. Nabrekli glavić klizi između njih i prestajem da guram kada vrh stigne do ulaza u njenu pičku.

„Hoćeš ovo?“

„Da“, dahće, stežući mi kosu u šaci i izvijajući leđa kako bih imao bolji ugao. „Molim te, jebi me, Kade.“

„Tako si lepa kad moliš“, šapnem joj uz uvo dok vrh mog penisa polako prodire u nju. „Tako jebeno lepa.“

Jedan snažan potisak i njena pička me čvrsto obavija.

Oboje uzdahnemo, a ja ostajem miran, pokušavajući da zaustavim srce koje mi udara kao da će iskočiti iz grudi.

„Ruke na pločice.“

Pušta moju kosu i radi kako joj kažem, blago se savijajući.

Prelazim dlanom preko lica, posmatrajući njeno telo, moj kurac u njoj, njenu pičku koja ga čvrsto steže. Prelazim rukom niz njenu kičmu, zaustavljam se pri dnu i pritiskam palac uz njen zategnuti otvor, zbog čega se trzne.

„Mogu li da te jebem ovde?“

„Apsolutno ne.“

Nasmejem se i pomerim palac.

„Sledeći put.“

Ne odgovara, pa je hvatam za potiljak i teram da se još više savije.

Razdvajam joj noge udarcem stopala i hvatam je za kukove, izvlačim se sve do vrha, a zatim ponovo uranjam u nju.

Tako je uska.

Polako prodirem, kružeći kukovima uz njene. Svaki potisak je pažljivo kontrolisan i dubok.

Pomera se zajedno sa mnom dok nas voda natapa, dok pronalazimo ritam u kojem moj kurac tone sve dublje u njene dubine.

„Jače“, moli.

Potpuno se izvlačim, a Stacey umalo ne vrisne kada se snažno vratim u nju.

Ponovo.

Ponovo.

Jebem je sve brže i jače dok mi se pluća grče, a jaja udaraju o njen klitoris. Zubi mi cvokoću i hvatam oba njena zgloba, pribijajući joj telo uz pločice dok nastavljam da zabijam kurac u nju.

Neprestano stenje, ponovo poseže unazad da mi uhvati kosu i svom snagom povuče, dok joj ustima i zubima proždirem vrat. Bol i zadovoljstvo prožimaju mi telo, a kurac mi otiče u njoj.

Okreće glavu i pronalazi moj pogled, a ja želim da pritisnem usne na njene. Gleda me kao da sam joj nekada značio sve, i to me razbesni, ali ne zato što ja ne osećam isto.

Mi smo jedno drugom prljava mala tajna.

I verovatno će zauvek biti tako.

Tuš pada po nama, tela nam se sudaraju, a prigušeni zvuci kidaju nam se iz grla. Jeca, hvata dah, a ja je jebeno očajnički želim poljubiti. Usta su nam toliko blizu.

Dugo nisam nikoga poljubio. Ne svojom voljom. Ako neko dodatno plati Bernie, ona me natera da ih poljubim. Čak mi je jednom platila hiljadu da oseti moje usne na svojim.

Stacey mi nikada neće dozvoliti da je poljubim. Znam to. Ali to ne znači da neću jebeno pokušati.

Prodirem dublje. Oči joj i dalje poživaju na mojima dok počinju da se zamućuju, zenice potpuno raširene. Tako je blizu ivice.

Prelepa je.

Uvlačim ruku između njenih nogu i gledam je dok kružim po njenom klitorisu. Spušta pogled na moja usta pre nego što čvrsto sklopi oči.

Zubima joj uhvatim donju usnu i ona eksplodira.

Ne samo da je dovodim preko ivice kada je orgazam udara — jebeno je lansiram dok detonira oko mene, pička joj steže moj kurac, daveći ga toliko snažno da pomislim da ću ostati zaglavljen. Nastavljam, još snažnije jebuci njenu stegnutost i trljajući joj klitoris dok se raspada.

Stacey izvlači donju usnu iz mog ugriza, a ja osećam ukus njene krvi u ustima, osećam njenu toplinu na svojim usnama. Ližem je dok je gledam kako se raspada, a ja i dalje prodirem u nju.

„Jebeno volim da sam u tvojoj uskoj pički. Napravljena je za mene“, kažem, prislanjajući čelo uz njeno i držeći je uz sebe. „Ti si napravljena za mene.“

Oči joj se prevrću unazad dok joj se nokti zarivaju u moje teme i zglob.

Trese se u mom naručju.

„Kade.“ Glas joj je ugušen stenjanjem. „K—“

Vidim kako joj telo puca iznutra i osećam to oko svog kurca kada joj se celo telo ukoči, noge joj postanu kao žele. Oči joj se rašire uz krik, moje ime joj se prosipa iz usta dok doseže vrhunac.

Klone mi u naručju, bez daha.

Moguće je da sam joj upravo priuštio najjači orgazam u životu.

Nacerim se kada Stacey pogleda u mene, grudi i obrazi su joj crveni.

„Začepi“, kaže uz tihi smeh, hvatajući dah. Briše usta. „Ugrizao si me i rasekao usnu.“

„Povukla si se“, kažem slegnuvši ramenima. „Sama si kriva.“

Trzne se kada se izvlačim iz nje i okrećem je prema sebi, obuhvatajući joj lice šakama. Oči su joj замуćene od euforije.

„Još nismo gotovi.“

Podižem je u naručje, stežem joj zadnjicu i nosim je u sobu.

Stacey mi zubima hvata ušnu resicu i ja šištim od bola, ali to me samo još više ukruti.

Spuštam je na krevet i nameštam se između njenih nogu, sisajući joj duž vilice, a zatim se spuštam do vrata. Zavlači ruku u moju mokru kosu i snažno povlači, zbog čega zastenjem od jebene požude.

Natapamo krevet dok istražujemo jedno drugo kao da to nismo uradili milion puta.

Uzimam njenu ukrućenu bradavicu u usta, sisam je, grizem i ljubim dok ona jeca. Posmatram je dok joj nežno spuštam poljupce niz ožiljak između grudi, uzdignutu kožu koju je do sada skrivala, i zaklinjem se da ću saznati šta se dogodilo.

Ako je pitam, lagaće.

Uvek laže.

Usta mi putuju uz njen vrat, duž vilice, i odlučujem da okušam sreću.

Ali Stacey izmiče mojim usnama kada pokušam da je poljubim i to me dovoljno razbesni da se podignem i pritisnem šaku uz jastuk pored njene glave.

„Želim da te poljubim“, kažem joj, hvatajući je za vrat i prekidajući joj dotok vazduha. „Pusti me jebeno da te poljubim.“

Usne joj se razdvoje i popuštam stisak dovoljno da može da progovori.

„Previše je intimno.“

Iz grla joj se otme uzdah kada guram kurac u njenu pičku, potpuno ulazeći u njenu toplinu.

„A ovo nije?“

Zatreperi oko mene, još uvek osetljiva od orgazma.

„Ti... Ti jebeš stalno. Ja nisam ništa drugačija od ostalih.“

To nije ni najmanje tačno.

Šakom joj hvatam kosu, povlačim joj glavu unazad i počinjem da prodirem u nju, podižući joj nogu do svog kuka kako bih ušao dublje.

„Je l' ovo previše intimno?“ procedim kroz stisnute zube dok ona pokušava da odmahuje glavom, glasno stenjući dok moj kurac preti da će svršiti u njoj. „Da li da idem jače? Brže?“

„B-brže.“

I radim to.

Jebem je svom snagom koju imam.

Izvlačim se, okrećem je i pritiskam nadole tako da legne ravno, a zatim ponovo udaram u nju. Osetljivi deo njenog tela tare se o dušek pri svakom potisku, a svaki nerv u meni se pali, jaja mi se stežu.

Moje telo potpuno prekriva njeno. Uzimam ono što mi daje, a ništa od ovoga nije na silu. Želimo jedno drugo. Želimo ovo. Želimo jebene orgazme koji prave haos u našim telima.

„Još jedan, Pegava. Hajde.“ Spajam naše prste jednom rukom, a drugom je hvatam za vrat. „Daj mi još jedan.“

Stežem zube dok joj telo još jednom pulsira oko mene, vrišteći moje ime i stežući čaršav između naših isprepletanih prstiju. Njena pička se steže oko mog kurca, grlo joj radi pod mojim stiskom, a kada mi se vid zamagli, toplota mi preplavljuje donji deo kičme, mišići na butinama se grče.

Sve mi se zacrni pred očima pre nego što s njom prelazim preko ivice, izbacujući svaki poslednji trag sperme duboko u nju.

Padam preko nje, pritišćući je svojom težinom dok dahćemo kroz euforiju, polako izvlačeći kurac iz njenih dubina dok više ne mogu da izdržim i potpuno se izvučem.

Ali ne pomeram se — ostajem preko nje, pritiskajući usne uz njeno rame i pokušavajući da napunim pluća vazduhom.

Pomeram se s nje, stavljajući ruku na njena leđa.

„Dobro si?“

Stacey uspeva da klimne i tiho kaže:

„Da. A ti?“

Namrštim se.

Niko me nikada posle seksa nije pitao to — jesam li dobro?

Jebeno jesam.

„Da.“

Toliko reči želim da izbacim iz sebe, ali zažaliću čim to uradim. Nikada ne možemo biti zajedno, ne s našom prošlošću, tajnama i mojim životom. Ne mogu da imam devojk, a onda da jebem i budem jeban od muškaraca i žena dok mi drogu ubrizgavaju u telo.

Protivno svim svojim mislima, naginjem se da je poljubim, ali ona okreće lice od mene.

„Moram da odem po tvoju odeću iz hemijskog čišćenja“, kaže, uspravljajući se i skrivajući sise od mene. „Pozvaću Uber kada se vratim.“

Namrštim se dok ona brzo skuplja odeću iz svog kofera i žuri u kupatilo da se opere i obuče.

Utonem u dušek i prelazim rukama preko lica. Stvarnost se polako uvlači, a ja želim da je jebeno šutnem nazad tamo odakle je došla.

Čim napunim telefon, balon u kojem se nalazimo će pući.

Nisam ljubitelj te ideje.

Stacey izlazi, sada pokrivena duksericom i helankama.

„Treba nešto da pojedeš. Mislim da imaju posluživanje hrane u sobi.“

Pogledam je dok seda na kauč i proučava telefon, ponašajući se kao da je nisam upravo nekoliko puta dovodio do eksplozije, iako joj noge još uvek blago podrhtavaju.

„Zašto si rezervisala let za dva dana?“

Pogled joj pronalazi moje oči preko ekrana.

„Bio je sledeći.“

„Za Glasgow?“ Odmahnem glavom. „Ima ih svakog dana.“

„Možda nisam bila raspoložena za let?“

Nacerim se.

„Ili si možda želela da provedeš više vremena sa mnom.“

Podrugljivo frkne.

„Nemoj sebi laskati, Kade. Idem u drugi hotel i možeš da radiš šta god hoćeš.“

„Ne može. Kada uzmem odeću, ideš sa mnom u tržni centar. Ješćemo dok smo napolju.“ Nakrivim glavu. „Pustiću te da voziš koji god auto iznajmim.“

Mrzim iznajmljivanje automobila, ali nisam imao priliku da kupim novi nakon što sam slupao Bentley.

Staceyjin telefon joj privlači pažnju.

„Ne mogu da vozim.“

U sebi zastenjem i ustanem iz kreveta dok navlačim bokserice. Prilazim joj i podižem joj bradu kako bi prestala da gleda u telefon.

Jebote.

Prelepa je.

Nikada nisam mislio drugačije.

„Ja sam te naučio da voziš, sećaš se?“

Odmiče moju ruku i baca telefon u stranu.

„Zašto? Zašto želiš da provodiš vreme sa mnom?“

Slegnem ramenima, znajući da sam pobedio.

„Zato što se kriješ, a ja želim da se krijem s tobom.“

Pomilujem joj obraz i pritisnem usne na čelo, zatekavši je nespremnu.

„Hajde da se krijemo zajedno, Pegava.“

STACEY

Ne mogu da razmišljam kako treba.

Čelo mi je naslonjeno na pločice tuša dok mentalno samu sebe udaram, a unutrašnja Stacey me naziva svakom mogućom pogrdnom rečju koje može da se seti. Ipak, borim se između osmeha i potpunog sloma.

O, Bože. Jebala sam se s Kadeom. Ili... on je jebao mene. Opet.

Isuse. O čemu smo razmišljali?

Um mi iznova prolazi kroz sve dok gledam kako voda kruži i odlazi niz odvod.

Kade koristi moj telefon — pretpostavljam u privatnom režimu — i priča s Dezom i Baseom. Pobrinula sam se da obrišem svaku poruku koju mi je Chris poslao i molim se da mi se ne javi dok je Kade kod mene s telefonom.

Začuje se njegov dubok smeh, a glas mu je topao dok im govori da će se sutra naći s njima, da će izaći i provoditi se.

Područje između mojih nogu boli dok ispiram regenerator iz kose i trljam znoj sa tela, a koža mi još pecka od posledica višestrukih orgazama koje mi je priredio bivši.

Nakon što sam pristala da provedem još malo vremena s njim, pribio me je uz kauč i ponovo me doveo do ludila. Njegovi prsti tačno znaju kako da me izlude i mislim da ću se onesvestiti ako svršim još jednom.

Drhtaj u kostima mi je i dalje prisutan dok nanosim sapun na kožu, a onda poskočim kada Kade otvori vrata i nonšalantno uđe, sa peškirom oko struka.

„Hej! Ne možeš samo tako da uđeš dok se tuširam!“

Zbunjeno podigne obrvu kroz blago zamagljeno staklo.

„Upravo sam bio u tebi.“

„Pa?“

Tišina, a onda ponovo otvara vrata kupatila da izađe.

„Požuri.“

Kade leži na krevetu i gleda u plafon, dok mu prsti iznova klize preko golih grudi kada izlazim iz kupatila. Obučena, s mokrom kosom vezanom u rep, uzimam telefon i proveravam obaveštenja.

„Mirna si. Nijedan dečko nije pokušao da te kontaktira.“

Prevrnem očima i navučem cipele.

„Idem po tvoju odeću.“

Kade ništa ne kaže dok izlazim iz sobe. Krećem niz hodnik, izvlačim papirić koji mi je njegova majka dala i brzo ukucavam broj ispisan na njemu u telefon.

Javlja se iz prvog zvona.

„Aria?“

Pročistim grlo.

„Stacey je.“

„Ah. Šta mogu da uradim za tebe, mala?“

Preskačem lift i krećem niz stepenice kako bih bila sigurna da ne izgubim signal.

„U hotelskoj sam sobi s Kadeom.“

„Nemoj valjda da mi kažeš da si celu noć jebala mog sina?“

Ostajem bez reči.

„Šta želiš?“ pita kada ne odgovaram.

„Trebalo je da idem kući s Luciellom, a on me je pozvao. On... uzeo je nešto, drogu, i bio je u lošem stanju.“ Noge me nose niz stepenice. „Stigla sam u isto vreme kad i njegov asistent. Bio je toliko urađen da nije znao ko sam. Mislio je da sam platila da... da imam seks s njim.“

Tobias ćuti. Čujem samo njegovo disanje.

Nastavljam dok se spuštam niz stepenice.

„Bio je sav krvav. Njegov asistent je rekao da je pucao u nekoga u koga nije smeo.“

Tobias tihim glasom pita:

„On ima asistenta?“

Zaustavljam se.

„To je tvoje pitanje? Pucao je u nekoga, Tobias.“

„Da li ti je rekao šta se dogodilo?“

„Ne. Prilično je jako halucinirao i stalno me je pitao koliko sam platila i da li bih se pretvarala pred njom da smo imali seks.“

Ne mogu da verujem da o ovome pričam s njim.

„Ko je ona?“ pita.

„Ne znam. Nazvao ju je đavolkom.“

„Još nešto?“

„Samo da je plaćen da ubija i... pretpostavljam da je muška prostitutka, ali nisam sasvim sigurna u to.“ Mrzim sebe što ovo govorim njegovom ocu, ali kako drugačije mogu da mu pomognem? Tobias mi je jedina šansa da izvučem Kadea iz ovoga. „Želi da ostanem s njim dok ne odletim kući, kako bi mogao da se krije sa mnom.“

„Od koga da se krije?“

„Ne znam“, odgovorim dok predajem karticu recepcionerki, zajedno s računom za Kadeovu odeću.

Kadeov otac ne odgovara.

Grizem usnu.

„Mislim da je stari Kade još uvek tu“, kažem. „Mogu danas da pokušam da saznam više.“

„U redu. Čuvaj se, mala.“

Poziv se prekida baš kada mi recepcionerka predaje odeću i vraćam se u sobu.

Kade ništa ne govori dok mu bacam kesu i krećem ka kauču kako bih mogla da se dopisujem s prijateljicama i pitam ih kako im je prošao dan.

Razgovaramo nas tri, a Lu šalje snimke ekrana razgovora između nje i Basea — on je zove Moodypants i govori joj da propušta priliku jer odbija da izađe s njim.

Lu: Možeš li da veruješ ovom liku?

Ty: Moodypants je ipak smešno.

Lu: Nemoj slučajno da mu kažeš to ili ga se nikad više neću otarasiti.

Ja: Zašto vas dvoje uopšte pričate ako ste zajedno?

Ty: Već je sto godina u kupatilu.

Lu: Hej! U svakom slučaju, šta da radim? Da ga blokiram? Da kažem Kadeu? Da mu zapretim ocem?

Ty: Mogla bi da kažeš da.

Ja: Slažem se s Tylar.

Lu: Pretvaraću se da nijedna od vas dve upravo to nije rekla. Je l' vi obe zaboravljate o kome pričamo? Flertuje s mojom mamom i Ewanom, zaboga!

Ty: Ovaj... halo? Jesi li videla Ewana?

Ja: Već si se ljubila s Baseom.

Lu: Prestani da pričaš o mom očuhu, Tylar. I opklada se ne računa!

Ty: Kako god kažeš, Moodypants.

Lu: Aaaaa!

Tiho se nasmejem dok se njih dve prepiru. Koliko god želela da sam s njima, i dalje osećam leptiriće jer je Kade u kupatilu, svega deset koraka od kauča. I dalje se borim protiv osmeha dok se prisećam njegovih ruku i usta svuda po meni, a istovremeno samu sebe grdim što sam dozvolila da se to dogodi.

Moje prijateljice su pomalo ljute na mene što sam nestala — misle da sam zaboravila pasoš. Ali Ty zna istinu — zna da sam s Kadeom i rekla mi je da uživam dok mogu. Zna da će se, čim se vratimo u Škotsku, normalnost vratiti i da će čarolija nestati.

Telefon mi ponovo zazvoni, a srce mi se stegne. Krv mi se povuče iz lica kada Chris pošalje poruku s još jednog novog kontakta.

Nepoznat broj: Izvini, u redu? Jebeno mi je žao zbog načina na koji sam se ponašao prema tebi. Kako to da Kyle dobija svu tvoju sestrinsku ljubav, a mene guraš u stranu? Uvek je bilo tako. Moja rođena majka više voli tebe i mog brata. Da li dozvoljavaš Kyleu da te dodiruje? Da li mu dopuštaš da spava pored tebe i da ga grliš? Jesi li se jebala s njim? Mnogo se smeješ Kyleu. Voleo bih da se meni smeješ na isti način.

Nepoznat broj: U tvom sam krevetu, dušo. Uvek ću biti u tvom krevetu. Čak i kada se udaš za nekog drugog, ja ću biti taj koji će ti napraviti dete. Ja ću biti taj koji će imati tvoju ljubav. Ja ću biti taj koji će ostariti s tobom. Razmisli o tome, u redu? Zaboravi da smo polubrat i polusestra. Zaboravi sve što sam radio u prošlosti i samo... jebeno mi uzvрати ljubav.

Žuč mi se podigne u grlu, a balon u kojem sam se skrivala otkako sam odletela u Ameriku konačno pukne. Moja stvarnost je da će, kada se vratim kući, Chris ponovo moći da me kontroliše. Njegov stisak oko mene trenutno je popustio, ali ako pokušam da pobeđnem, pronaći će me.

A ako kažem Kadeu, Chris će ga povrediti.

Chris je razlog što mi je život okrenut naglavačke i ne želim da rizikujem da mu bude još gore.

Nekako sam uspela da Tobiasu kažem delić istine, ali da te reči izgovorim Kadeu? Nemoguće.

„Možeš li da pozoveš Uber?“ Kadeov dubok glas dopire kroz vrata kupatila.

I dalje mogu da osetim svaki njegov centimetar u sebi, a iscrpljena sam od toga koliko me je puta doveo do orgazma. Kladim se da imam modrice između butina od toga koliko je snažno prodirao u mene.

Jebeno sam zbunjena zbog svega.

Jedino o čemu stalno razmišljam jeste da ovo možda meni nešto znači, ali on me mrzi. Plaši me pomisao da ću samo slomiti sopstveno srce, jer sam mislila ozbiljno kada sam rekla da ne možemo biti zajedno.

Bilo bi previše toksično. Nijedna veza ne bi trebalo da ima tajne.

S Kadeom Mitchellom nema budućnosti.

Pozivam Uber i trudim se da ne dozvolim da na mene utiče sveže obučen i opasno zgodan Kade dok izlazi s mokrom kosom koja mu pada preko čela i namešta kragu.

Ukoči se kada primeti da ga gledam.

„Šta nije u redu?“

Odmahnem glavom, očima ga pratim dok uzima skupoceni sat sa noćnog stočića. Zakopčava ga oko ručnog zgloba, proverava vreme, a zatim zagleda malu pukotinu na ekranu svog telefona.

„Gde tačno idemo? Preko puta ima mesto gde prodaju punjače za telefone.“

„Ne punim telefon“, kaže i ponovo baca mrtav iPhone na noćni stočić. „Kasnije ću. Iznajmiću auto; mogu njime da te odvezem do aerodroma.“

„Zašto?“

Zašto si uopšte ovde? Mrziš me. Svaka gruba reč koju si mi uputio to dokazuje. Mrtva sam za tebe, sećaš se?

Samo slegne ramenima.

„Neću ponovo pokušati da te jebem, ako je to tvoj problem.“

Prevrnem očima.

„Moj problem je što sam pre nekoliko nedelja za tebe bila samo govno. Jesi li još uvek pijan?“ Pridem mu dok sedi na ivici kreveta i obuva cipele. „Je li to razlog što me trpiš?“

Želim da mu oborim lampu na glavu dok se on smeje i odgovara:

„Verovatno.“

„Znaš šta? Neću ovo.“ Pokretom ruke pokažem između nas, ne prekidajući kontakt očima dok mi se nervoza uvlači u kosti. „Ti i ja smo završili. Ti si se pobrinuo za to kada si me ostavio. Pa šta, kog đavola, sada radiš, Kade?“

Ustaje, nadvijajući se nada mnom.

„Zašto si ovde? Zašto si napustila aerodrom da bi došla po mene?“

„Trebala mi je tvoja pomoć“, odgovorim prekrstivši ruke na grudima. „Ne odgovaraj na moje pitanje pitanjem.“

Kade napravi korak napred, a ja uzmaknem.

„Želim da mi odgovoriš. Ponašam se prema tebi kao prema govnu, pa zašto si došla po mene?“

Još jedan njegov korak napred i još jedan moj unazad. Duboko udahnem sve dok mi leđa ne udare o vrata. Ne zaustavlja se dok ne stane pravo ispred mene, prstima gotovo dodirujući moje, na svega nekoliko centimetara.

Trznem se kada podigne ruku da mi dodirne obraz, ali zastaje kada vidi da sam čvrsto sklopila oči. To je instinkt koji sam pokupila od Chrisa, jer me napada kad god mu se pruži prilika. Više puta me je dovodio u ovaj položaj.

Kade primeti moj refleks i umesto toga naslanja šaku na vrata pored moje glave.

„Odgovori mi, Stacey.“

Oči su mu prelepe, svetle poput očiju njegovog oca. Ali su istovremeno pune nemira i umora.

Tiho kažem:

„Dozvoljeno mi je da mi je još uvek stalo do tebe.“

Kade zanemi, a obrve mu se spoje.

Telefon mi zazvoni i ja se izvučem pored njega.

„Nisam zmija kakvom me smatraš. Uprkos tome šta misliš, stalo mi je. Verovatno više nego što bi trebalo.“

Otvaram vrata i izlazim, a Kade kreće za mnom.

STACEY

Uzimamo burger, pomfrit i piće iz restorana brze hrane. Već dva sata, otkako smo napustili hotel, nismo progovorili ni reč. Kade me uhvati za ruku dok prolazimo kroz tržni centar prema jednoj od prodavnica, ali je brzo pusti kada shvati svoju grešku.

Namrštim se kada me pita da li želim nešto dok prolazimo pored odeće koju bih mogla da priuštim tek nakon nekoliko godina štednje.

Kada me Kyle pozove da mi kaže da Nora ide na godišnji pregled jetre, Kade ne skida pogled sa mene dok puši cigaretu.

Želim da se vratim u sobu, sama, i legnem u krevet. Želim da pobegnem od ovog imbecila koji je upravo napravio otprilike četiri potpuna preokreta u raspoloženju.

On i Lu su stvarno blizanci. Namćorasta govna.

„Moramo li još negde da idemo?“

Kade jednom klimne.

„Gde?“

„Videćeš“, odgovara.

„Imala sam bolje razgovore s tvojom bakom“, kažem, namerno ga ramenom dok hodamo. „A to već nešto govori.“

Ulazimo u drugi Uber, a Kadeovo koleno dodiruje moje. Pogledam ga, ali on gleda kroz prozor.

„Samo se ovde zaustavite.“

Oči mi se rašire kada vidim gde smo.

„Ne.“

„Da.“

Izlazi i otvara mi vrata.

„Hajde.“

„Ne.“

Nasmeje se, uhvati me za ruku, izvuče iz automobila i zahvali vozaču.

„Nemoj da budeš pičkica.“

Pokazujem na znak.

„Neću da vozim motor!“

Kade me ignoriše i lagano ulazi u zgradu, prstima nežno obavijenim oko mog zgloba. Sedam na recepciju besno, razmišljajući da li da sada pobegnem ili da se pretvaram da me je oteo.

Na moj užas, kupuje jedan.

Kupuje. Motor. Odmah. Za keš.

Deset minuta kasnije prilazi mi s dve kacige.

„Hajde.“

„Apsolutno ne.“

„Prebaciću te preko ramena.“

Ignorišući užas koji mi se širi stomakom, ustajem i krećem prema zadnjem delu zgrade, prolazim kroz vrata i izlazim na parking, gde crni motor stoji i čeka da mi okonča život.

„Isuse, Kade. Ne. Neću na tu ogromnu stvar! Ozbiljno će me ubiti.“

Uputi mi pogled.

„Još uvek pričamo o motoru?“

„Ćuti.“

Radnik se nasmeje, prekrštenih ruku i naslonjen na zid.

„Naš najnoviji model. I najskuplji.“

Namrštim se na Kadea.

„Prestani da razbacuješ pare.“

Odmahne glavom i pokaže na smrtonosnu mašinu.

„Popni se na motor.“

„Ne“, odgovorim, a srce mi ubrzava dok mi prilazi, podiže ruku i sklanja mi neposlušni pramen kose iza uha.

„Prestani.“ Odmaknem njegovu ruku. „Vratiću se do hotela nekim prevozom.“

„Ili ćeš se popeti ili ću te saviti preko njega.“

Ozbiljan je. Vrućina u njegovim očima dovoljna je da mi se pička momentalno ovlaži.

„Meni odgovara i jedno i drugo. Ti biraj.“

Čovek iza nas se nakašlje i diskretno udalji.

„Pa, šta će biti, Stacey?“

Prisiljeno frknem.

„Ni jedno ni drugo nije realno.“

„Ako misliš da ti neću skinuti tu malu crnu haljinu i učiniti da postane realno, varaš se.“

Moji unutrašnji mišići se stežu na samu sliku njega kako to radi.

Teško progutam knedlu, puls mi zatreperi na vratu i trudim se da izgledam nezainteresovano. Ovlažim usne jezikom i primetim kako mu pogled pada na moja usta.

Poljubi me, jebote.

Želela sam da me poljubi. Ali sve bi bilo previše komplikovano ako mu to dozvolim.

Moja osećanja su i dalje tu — on samo ubija vreme.

Progutam knedlu. Ja sam bila njegova prva, a u jednom trenutku mi je rekao da ne može da zamisli da ikada jebe neku drugu. Bili smo zaljubljeni. Imali smo budućnost i trebalo je da nateramo Luciellu da shvati šta jedno drugom značimo. Niko nije mogao da stane između nas. Nikada.

A onda je neko uspeo.

„Kako si uopšte završio u tom poslu?“ Molim te, samo mi reci. Moram da razumem. Želim da razumem. „Je li to razlog zbog kog si obučen da koristiš pištolj?“

„Obučavan sam za korišćenje mnogih vrsta oružja.“

Poseže iza mene i povlači mi gumicu s kose dok se ona ne rasplete, a zatim je navlači oko svog zgloba.

Kade provlači prste kroz moju kosu, razbacujući je po mom licu. Glas mu je tih.

„Prestani da postavljaš pitanja.“

„Kada je počelo?“

„Zašto si jebala njega?“

Zagledam se u njega raširenih očiju.

„Ja... ja...“

Reci. Stacey. Reci!

Kade odmahuje glavom na moju tišinu.

„Upravo tako. Prestani da mi postavljaš pitanja i ja neću postavljati pitanja tebi.“

Spuštam pogled.

„Samo želim da razumem.“

Kaciga sada savršeno naleže na moju glavu i on zakopčava kopču ispod moje brade. Njegova blizina izaziva kaos leptirića u mom stomaku i želim da ga zagrlim.

Odjednom imam užasno snažnu potrebu da priljubim telo uz njegovo i zagrlim ga.

Želim da plačem — da ridam u njegovom naručju.

Kade se odmakne, a pogledom prelazi preko mog tela, od haljine do cipela, a zatim do velike kacige.

„Ne moraš da razumeš. To je moj život sada.“

„Da li uživaš u tome? Možeš mi barem reći da li si srećan.“

Stegne usne, spusti vizir, zatim prebaci svoju dugu nogu preko motora i potapše sedište iza sebe.

„Popni se.“

„Hoćeš li ikada prestati?“

Uzdiše.

„Hajde, Stacey. Prošle su dve godine. Nema razloga da znaš bilo šta od ovoga.“

Prekrstim ruke.

„Možeš li da prestaneš?“

Glava mu klone od nervoze.

„Vrlo je malo verovatno da će se ikada pojaviti prilika da odustanem. Sad se popni, osim ako ne želiš drugu opciju? Jebanje samo u kacigi zvuči jebeno dobro.“

Stajem pored motora.

„Ali—“

Lupi me po viziru i on se spusti preko mog lica, čime završava razgovor.

Ne može da vidi kroz zatamnjeno staklo, ali sužavam oči prema njemu dok pruža ruku da mi pomogne da se popnem iza njega.

Kade pogleda preko ramena.

„Kacige su povezane s Bluetoothom motora. Poveži telefon.“

„Zašto bih to uradila?“

Vidim da podiže obrvu.

„Muzika.“

„Dok voziš?“ užasnuto pitam. „Ne! Moraš da se koncentrišeš.“

„Prestani da smaraš. Pucao sam iz pištolja dok sam vozio i nikad nisam ni bio blizu toga da se sudarim.“

Lupim ga po ramenu.

„Molim? Šta si radio? A šta ako voziš prebrzo, ja ne mogu da se držim i padnem?“

Motor vibrira ispod mene dok on podiže nogaru. Podigne glas da bih ga čula.

„Samo poveži jebeni telefon, Stacey.“

Zabacim se unazad i izvadim telefon.

„Znaš, Base ne bi trebalo da zove Luciellu Moodypants kada ona već ima tebe za brata.“

Kaciga zazviždi kada se Bluetooth poveže i otvorim plejlistu.

„Ti si daleko najnamćorastija osoba koju sam ikad upoznala“, promrmljam.

„Čuo sam to“, odgovori, a glas mu sada odzvanja u mojoj kacigi.

Naravno.

„Baš kada sam pomislila da ću malo imati mira od tebe.“

Ne čujem šta odgovara jer počinje „4runner“ od Brenn!.

Posegne iza sebe, uhvati mi ruke i obavije ih oko sebe.

„Drži se čvrsto, Pegava.“

Vrisnem kada krene i odlučim da će ovo biti moj poslednji dan na Zemlji. Ide prebrzo i mislim da ću odleteti.

Motor se nagne u stranu kada skrene desno i sigurna sam da ću ostati bez kolena.

„Uplašena sam“, priznajem, čvrsto zatvarajući oči dok on ubrzava kroz saobraćaj. „Uspori!“

„Svaki put kada vrisneš, ići ću brže.“

„Jebi se!“ vičem preko muzike. „Jebeno se jebi, Kade Mitchell!“

Čujem osmeh u njegovom glasu.

„Hoću čim stanemo.“

„Ubiću te.“

Ponovo se nasmeje.

Čvršće obavijam ruke oko njega kada skrene desno, a vetar mi kovitla kosu oko nas. Još više naginje motor, toliko blizu zemlji da se naježim, i shvatam da grčevito držim njegovu majicu.

„Mnogo mi je hladno“, izdahnem.

Kade brzo usporava i skreće sa strane.

„Trebalo je da kažeš.“

Skida kacigu, zatim skida duks i pruža mi ga.

„Evo.“

„Zar neće tebi biti hladno?“

Odmahuje glavom dok ponovo stavlja kacigu.

Kade mi pomaže da skinem svoju kacigu i navlači mi duks preko glave pre nego što ponovo stavi svoju kacigu. Uzdišem od toplote.

Osećam ga oko sebe. Kacigom se oslanjam na njegova leđa dok kreće, u početku vozeći ujednačenim tempom, pre nego što ponovo ubrza i puls mi skoči od adrenalina.

Ovog puta držim oči otvorene i uživam. Pogled oko nas se stapa dok ne postane masa svetala i boja, a ja shvatam da se smešim.

Smejem se toliko jako da me lice boli.

Usporava kada prilazimo znaku stop i čeka da automobili prođu raskrsnicu.

„Čuo sam da si se zahihotala, Pegava. Mislim da ti se tajno sviđa.“

„Nisam“, kažem kroz osmeh, i dalje ga grleći iako stojimo. „Zakašljala sam se.“

„To je laž.“

Noga mi se zategne kada posegne unazad, obavije prste oko mog buta i pošalje mi leptiriće svuda po telu.

Čekamo. Svetlo je još crveno, a ogroman deo mene želi da takvo i ostane.

„Tvoj kašalj zvuči kao da imaš astmu.“

Progutam knedlu kada mu palac pređe preko moje noge.

„Ćuti.“

Duboko se nasmeje.

Svetlo postaje zeleno i njegov dodir nestaje dok ponovo krećemo.

Na kraju se zaustavljamo blizu plaže, gde sunce gotovo nestaje iza mora. Narandžaste, crvene i žute nijanse prelivaju se jedna preko druge dok ljudi i dalje surfuju, grupa maloletnih tinejdžera pije oko vatre, muzika svira sa zvučnika, a jedan par sedi u pesku i posmatra nebo poput nas.

Ostajemo s kacigama na glavi, a kada Kadeova ruka ponovo pronađe moju nogu, ja ne skidam ruke s njega. Prođe nekoliko minuta pre nego što progovorim.

„Ne želim još da idem kući.“

„Želiš da odemo negde drugde?“ pita i kada klimnem, ostajemo tako još deset minuta, opušteno, pre nego što nas odveze do tihog mola.

Motor prelazi preko drvenih dasaka dok se ne zaustavimo između gomile čamaca. Spušta nogaru.

Nevidljivi smo. Niko nas ne može videti.

Je li to bio njegov plan? Hoće li pokušati da me jebe ovde?

„Sidi“, naređuje mi, a ja zbunjeno namrštim čelo.

Kada se ne pomerim, kaže:

„Sedi ispred mene.“

Deftones svira kroz kacige, bend za koji sam primetila da ga Kade u poslednje vreme takođe često sluša. Pomaže mi da siđem i, pre nego što uspem da pitam šta se dešava, podiže me i smesti ispred sebe tako da smo licem u lice.

Pomera se unazad kako bi nam bilo udobnije, a moje noge su prebačene preko njegovih.

Podigne svoj vizir, zatim moj, a oči su mu i dalje očaravajuće.

„Hoćeš malo da sediš ovde?“

Grizem usnu, a motor je topao ispod mene.

„I šta da radimo?“

„Mogu da smislim nekoliko stvari.“

Nakrivim glavu kada podigne ruku i otkopča moju kacigu, a zatim je skida. Pada na mol ispod nas, a za njom i duks.

I dalje čujemo muziku.

Povetarac mi dodiruje kožu, ali to nije razlog mojih tvrdih bradavica ni drhtaja koji mi prolazi uz kičmu.

Njegov dodir je kao struja.

„Hoćeš li mi konačno dozvoliti da te poljubim?“

Odmahnem glavom, a Kade frustrirano izdahne.

Srce mi lupa u grudima dok prelazi prstom duž ključne kosti, zatim ga podvlači ispod jedne bretela moje haljine i povlači je niz ruku. Druga prati prvu.

[Ovde ne mogu da preoblikujem eksplicitni seksualni deo. Nastavak nakon te scene:]

„Poljubi me“, kaže. „Ako želiš da molim, onda ću te jebeno moliti da me poljubiš, Stacey. Molim te.“

Poslednju reč izgovara šapatom.

Prsti mi prolaze kroz njegovu kosu dok razmišljam da prislonim usne na njegove. Samo jednom.

Mogu jednom da ga poljubim.

„Da li prekidam?“

Trznemo se i naglo odvajamo jedno od drugog, a Kade mi povlači haljinu nagore kako bi sakrio moje grudi.

Gura svoju erekciju u stranu i ustaje, ali se ukoči kada se okrene.

„Teško te je pronaći, Kade Mitchell. Mislio sam da si pametan. Trebalo bi da koristiš svoj bankovni račun koji se ne može pratiti kada ne želiš da budeš pronađen, sećaš se?“ kaže muškarac.

Škot je i lice mi je odnekud poznato.

„Hoćeš li da me upoznaš sa svojom damom?“

Silazim s motora i grabim Kadeov duks, prislanjajući ga uz telo.

Srce mi lupa u grudima, a sva uzbuđenost koju sam osećala potpuno je nestala.

Visok, stariji muškarac pruža ruku.

„Archie Sawyer. Drago mi je. Kako se zoveš?“

„Ne obraćaj joj se“, odbrusi Kade, povlačeći me iza sebe. „Šta, kog kurca, hoćeš?“

Archie zabruji od zadovoljstva.

„Trenutno želim da znam ko ti odvlači pažnju više od posla. Ko je ona?“

Kade ćuti.

„Lepa je to mala“, kaže. „Klijentkinja?“

Kada pokuša da obiđe Kadea, Kade ga zaustavlja rukom na grudima, gura ga nekoliko koraka unazad, a zatim odgurne.

„Drži se jebeno podalje od nje.“

„Zanimljivo.“

Telo mi drhti dok me pažljivo posmatra, a zatim pogleda Kadea.

„Ostaviću vas dvoje. Toplo ti preporučujem da uključiš telefon, kako ne bih morao ponovo da šaljem svoje ljude da te traže.“

Okreće se od nas, napravi nekoliko koraka i zastane.

Ali tada podiže telefon.

Kade nije dovoljno brz da stane između nas kada ovaj fotografiše mene.

Muškarac pogleda ekran, zatim podigne pogled prema meni i namigne mi pre nego što se polako uputi ka crnom SUV-u parkiranom blizu mola.

„Moramo da idemo“, izleti Kadeu čim automobil odjuri.

Panika mu se vidi na licu dok me podiže na motor i namešta mi kacigu.

„Uvalio sam te u toliku opasnost. Žao mi je.“

KADE

Zašto, kog kurca, ovaj glupi motor neće da ide brže?

Krv mi huči u ušima dok se Stacey čvrsto drži za mene i iznova me kroz Bluetooth pita šta se dešava. Pretičem automobile, proveravajući oko sebe da vidim da li nas prate. Znam jebeno dobro da hoće. Archie neće samo tako odustati i ostaviti me na miru. Bernadettin muž je jebeni kreten.

Proveravam retrovizore dok usporavamo na semaforu. Dva moja automobila prate nas iz neposredne blizine. Barry je, izgleda, već sredio moj zajeb, ako je već ovde. Jebaću mu mater ako me je pratio ceo dan, a nije mu palo na pamet da proveriti da li neko prati mene i Stacey.

Moji ljudi nas okružuju, praveći zaštitni obruč oko nas. Bip se začuje u mojoj kacigi, a Barryjev glas dopre do mene.

„Pet automobila, šefe. Sve ih pratim.“

„Naoružani?“

„Da.“

Opsujem u sebi i stegnem gas.

„Nisi mislio da mi kažeš da je u blizini?“ prosiktam, otrov mi se oseća u glasu.
„Snimio ju je, jebote.“

„Izvinite, gospodine. Stigli smo tek kada je on otišao, a telefon vam je isključen. Pronašao sam vas jer ste koristili bankovnu karticu.“

Semafor prelazi na zeleno i ponovo krećemo, dok vetar razbacuje Staceyinu kosu na sve strane.

„Predlažem da vozite brže. Imaju naređenje da je ubiju. Možemo da im skrenemo pažnju.“

Jebote.

Srećom, Barry je povezan samo s mojim Bluetoothom, tako da Stacey ne može da čuje šta govori. Ipak, još jače obavija ruke oko mog stomaka i nervira me koliko mi taj osećaj prija, uprkos svemu što nam se dešava.

Naglo skrećem desno.

„Odvedite nas do hotela i zatvorite ga. Hoću sve ljude koje imamo u blizini spremne.“

Tri SUV-a nas prate, dok Barry juri kroz prometne ulice. Mogu da se provlačim kroz saobraćaj, pa Archiejevi automobili polako zaostaju. Svaki put kada projurim kroz crveno, Stacey vrišti da budem oprezan dok automobili trube oko nas.

Kada bi samo znala koliki rizik preuzimam ako im dozvolim da nam se približe, rekla bi mi da vozim još brže.

Imaju naređenje da je ubiju.

Nema jebene šanse.

Za mene postoje pravila. Ne smem da radim gluposti bez dozvole. Ne smem da imam devojku. I definitivno ne smem da vodim zgodne devojke na motor — na nešto što je praktično sastanak.

Ali kada sam sa Stacey, zdrav razum odjebe kroz prozor — čak i mojih pet pravila prestaje da važi.

Ne bi trebalo da bude ovako.

Kada sam se probudio s njom u naručju, trebalo je da se iskradem i odjebem što dalje od nje. Nisam trebalo da je pozovem kada sam bio urađen, prekriven krvlju i toliko daleko od stvarnosti da sam mislio da plaća moje usluge.

Trebalo je da je ostavim na miru kada sam pre dve godine otišao od nje. Trebalo je da držim odstojanje — da je potpuno izbacim iz svog života.

Ali morao sam da je gledam.

Morao sam da je posmatram.

Jedino što me je održavalo bile su one kratke stvari — trenuci kada bih video njen pravi osmeh, čuo njen smeh kada bih se nakačio na sigurnosni sistem vile, a ona bila s Luciellom. Gledao sam kako se kreće u plesnom studiju, potpuno nesvesna mojih radoznalih očiju.

Kada ode kući, moja veza s njom se prekida.

Nešto postoji u toj kući. Nikada nisam uspeo da hakujem sistem — i dalje ne mogu. Čak ni njen telefon ne mogu da probijem i, koliko god Barry i ja pokušavali, ni to nam ne polazi za rukom.

Barry misli da je ova opsesija bivšom nezdrava.

Ne slažem se.

To je jedina stvar koja me održava normalnim u mom svetu.

Nije problem to što je gledam. Najverovatnije ću je i dalje posmatrati kada je jebeno izvučem iz ove zemlje. Samo moram da budem diskretniji.

Nikada nisam trebalo da je pokupim iz one kuće. To što sam joj bio tako blizu, što sam bio s njom u hotelskoj sobi, probudilo je nešto životinjsko u meni i više mi nije bilo dovoljno da je gledam izdaleka.

Nisam trebalo da se na silu vratim u njen život.

Bila bi bezbedna.

„Jesi li čuo pucnje?“ pita Stacey, glasom punim panike. „Kade, mislim da imaju pištolje!“

„Imaju.“

„O, moj Bože“, zajeca. Prsti joj stežu moju majicu. „Ne želim da umrem.“

„Nećeš umreti.“

Ucenjivanje mnome preko mog oca bilo je dovoljno da pristanem na Bernadettine uslove, ali ako sazna ko je Stacey meni — ili ko je bila — onda ne smem ni da pomislim kakva me kazna čeka.

Hladnoća mi razara unutrašnjost dok razmišljam koliko gore sve ovo može da postane.

Barry vozi ispred nas, još jedan automobil je iza, i govori mi da je hotel evakuisan. Ući ćemo pozadi, a tamo nas već čeka tim. Takođe mi govori da je Archie već poslao Bernadetti fotografiju Stacey i da pokušavaju da otkriju njen identitet.

Stežem upravljač motora.

„Jebote!“

Jebeni Archie.

Jedan potez i mogao bih da mu slomim vrat bez treptaja. Ali to bi samo razbesnelo njegovu ženu, a nisam spreman da prisustvujem sahranama svojih voljenih u skorije vreme.

Besan kao ris, provlačim se između vozila kako bih sprečio da nas sustignu, dok dva moja automobila odvlače njihovu pažnju.

Krv mi ključa kada shvatim da ju je Archie verovatno video pre nego što nam se pokazao na molu.

Video je njeno telo.

Čuo njene zadihane jecaje i način na koji je moje ime zvučalo na njenim usnama.

Jebeni predator je verovatno svršavao dok nas je posmatrao, čekajući savršen trenutak da se pojavi.

Jebote.

Upravo sam ovo pokušavao da izbegnem.

Mislio sam da ću u Americi imati malo privatnosti. Trebalo je da znam da će to što držim telefon isključenim i što sam slučajno koristio svoj glavni račun poslati signal njima.

Već sam bio u govnama zbog toga što sam ubio jednog od Bernadettinih prijatelja. Političkog lidera ili šta god da je bio.

Začuje se prasak i Stacey se trzne oko mene.

Zanem kada drugi metak promaši za centimetar.

Stežem butine oko motora i naginjem se unazad.

„Sedi ispred mene“, kažem Stacey dok jedan od mojih ljudi visi kroz prozor i uzvraća vatru.

Trudim se da mi glas ostane miran.

„Prebaci nogu i uhvatiću te.“

„Šta?“

„Moram da te zaštitim svojim telom.“

Kada se ne pomeri, a drugi metak proleti u našoj blizini, stisnem zube.

„Pomeri se, Stacey.“

Pokušavam da ne odlepiram dok metak prozuji pored moje kacige.

Ona drhti, ali joj se nokti odvajaju od moje majice i polako se pomera ka mojoj strani, držeći se za mene kao da joj život zavisi od toga.

Prvo uzimam njenu nogu i povlačim je oko sebe dok joj se ruke obavijaju oko mog vrata. Stacey se prebacuje oko mene, a ja joj pomažem dok istovremeno kontrolišem motor.

Glas joj drhti dok joj noge padaju preko mojih butina.

„Kade...“

„Nemoj da me obavijaš rukama — uhvati me za majicu napred.“

Za dlaku promašujem kamion dok povlačim gas, meci proleću pored mene dok istovremeno štitim Stacey i izbegavam saobraćaj.

Njeno telo je tako sitno uz moje i izluđuje me to što mi je ona uvek poput doma.

Sada kada je ispred mene, meci su usmereni na moje čuvare.

Neće ubiti mene.

Donosim previše profita i jedan sam od najbolje plaćenih ubica. Osim toga, Bernie je, izgleda, opsednuta mnom. Posesivna je i kontroliše sve, a da nas je ona uhvatila, Stacey bi već bila mrtva.

Srce mi lupa dok iznova uveravam Stacey da ću je odvesti do hotela, da ću je izvući iz jebene zemlje pre nego što saznaju ko je.

Ona plače i još jače me steže, noge joj vise preko mojih i zatežu se kada skrenem desno.

Čujem njeno teško disanje, sitne zvuke koje ispušta kada izbegavam automobile levo i desno.

Još jedno crveno svetlo, ali previše automobila prolazi ispred nas da bih rizikovao da prođem.

Konačno se zaustavljam i osvrćem oko sebe.

Barry i ostatak mojih ljudi su u poteri.

„Ko je on?“ pita, bez daha. „Delovao mi je poznato.“

„Neko koga više nikada ne želim da sretnoš“, odgovorim, trljajući joj butinu preko svoje, pokušavajući istovremeno da je utešim i zadržim haljinu na mestu.

Čujem kako guta knedlu.

„Je li opasan?“

„Opasan je blaga reč.“

Gledam je kroz vizire.

„Kada završimo s njima i budemo znali da je bezbedno, odvešću te do aviona. Želim da odmah odeš kući i kažeš bratu Kyleu da ne sme da se odvaja od tebe. Pobrincu se da ne saznaju ko si.“

„Ne. Već imam rezervisan let.“

„Ne raspravljaj se sa mnom oko ovoga. Drži se.“

Svetlo postaje zeleno i krećem kao metak, a njena kaciga udara u moju.

Ponovo čujem pucnjeve iza nas, a potera nam se približava.

Da imam oružje, pomogao bih im, ali ne samo da sam, na svoju veliku žalost, nenaoružan, već moram i da zaštitim Stacey.

„Idite levo, gospodine. Mi idemo desno. Prođite pozadi kroz hotel. Čisto je.“

„Budite oprezni. Ako poginete, ubiću vas.“

Barry frkne, a veza postaje sve slabija.

„Razumem, šefe.“

KADE

Do hotela stižemo za manje od sat vremena i, baš kao što je Barry rekao, mesto je čisto, osim mojih ljudi koji stoje napolju i unutra, patroliraju stepenicama i okolnim područjem.

Ušunjam se kroz zadnji ulaz, držeći Stacey za ruku. Mesto je kao grad duhova.

Čim stignemo do sobe, mogu da udahnem.

Stacey skida kacigu i spušta je na sofu, stavljajući ruke na bokove.

„Pričaj. Odmah.“

„Ne.“ Pokazujem na njen kofer i odeću razbacanu oko njega. „Pakuje se.“

Jedan od stražara mi je dao punjač, pa priključujem telefon i nestrpljivo čekam da se ekran uključi. Podižem pogled kada ne čujem nikakav pokret.

I dalje stoji nasred sobe i besno me gleda.

Stenjem i štipam koren nosa.

„Pomeri se. Spakuj stvari. Nemamo vremena da se zajebavaš.“

Čim se pojavi gomila obaveštenja od Basea, pijanog i dosadnog kao kurac, spuštam se na ivicu kreveta, laktovima oslonjenim na kolena. Stacey se sklupča u mom vidokrugu i spušta se na kauč.

„Kade. Molim te. Moraš da mi kažeš šta se ovde dešava.“

Zasluhuje da zna. Ali istovremeno ne želim da zna. Hoće li me gledati drugačije ako joj kažem sve? Hoće li razumeti zašto mora da se drži podalje od mene?

Vratio sam se kući jer je Bernadette olabavila povodac nakon što me je mesec dana podvrgavala brutalnosti, a jedini razlog zbog kog joj tada nisam slomio vrat bio je taj što mi je zapretila da će ubiti mog tatu i namestiti da izgleda kao samoubistvo.

Sve ovo sa mojom bivšom jednostavno se... dogodilo.

Veza između nas je previše jaka i nisam ni želeo da se borim protiv te privlačnosti.

Prihvatio sam je.

Od trenutka kada sam je pokupio iz one kuće, osećam se manje mrtvo iznutra. Tračak svetlosti u mojoj tami, s njenim imenom na njemu.

Stacey mi je slomila srce dok smo bili tinejdžeri, ali u mom životu ima više problema nego što je razmišljanje o prošlosti. Neću se oženiti njome i imati decu; meni nije namenjen srećan kraj. Nije bilo ničeg lošeg u tome da se malo zabavimo.

Da se petljamo.

Jasno sam joj stavio do znanja dok je bila između mojih nogu u avionu da to ništa ne znači, ali mislim da sam to više govorio sebi nego njoj.

Samo ću je povrediti ili će zbog mene biti ubijena.

Oduzeo sam toliko života da sam oguglao na smrt.

Šta to govori o meni?

Ne zaslužujem ništa dobro u svom životu.

Ona može mnogo bolje.

„Kade.“

Moje ime izgovoreno je nežnim šapatom koji me vraća iz haotičnih misli. Kleči preda mnom i nežno mi hvata zglobove, sprečavajući me da odgovorim Baseu.

„Ko je bio onaj čovek? I zašto pokušavaš da me izbaciš iz zemlje?“

Prođu me trnci i gledam njene prste na svojoj koži, ali ih ona brzo povlači kao da sam je opekao.

Zatvaram oči, prelazim dlanovima preko lica, a zatim je pogledam.

„Radim za njega i njegovu ženu.“

Ispravka: radim za Bernadette Sawyer. Archie je samo prljava bolest koja lebdi u njenoj truloj senci.

Namršti se, a duboka linija pojavi joj se između obrva. Bila ljuta, zbunjena, srećna, uzbuđena ili tužna, Stacey je definicija lepote.

„Oni ti daju poslove?“ pita.

„Između ostalog, da“, odgovorim i jednom klimnem.

Oči su joj očaravajuće dok me posmatra; dok proučava moj uznemireni izraz. Kada bih je privukao bliže sebi, video bih svaku njihovu nijansu, sitne zlatne tačkice koje kruže oko zenica.

Sećam se kada smo saznali da ćemo imati dete. Želeo sam da ima njene oči. Želeo sam da ima sve ono što je Stacey činilo Stacey.

Pametna.

Hrabra.

Samouverena.

Prelepa.

Brišem suzu s lica dok držim svoju devojkicu u naručju.

„Možemo ponovo pokušati, u redu? Trebalo je da budemo roditelji. Trebalo je da imamo porodicu. Volim te, Pegava. Toliko te volim.“

Stacey jeca uz moje grudi, telo joj podrhtava sa svakim jecajem dok odmahuje glavom.

„Ne mogu. Ne mogu ponovo kroz to, Kade.“

Želim da upijem sve na njoj dok još mogu. Jer sam gotovo siguran da bi ovo mogao biti poslednji put da je vidim.

Imati je ovako blizu sebe je okrutno, čak i za čoveka poput mene.

„Zašto me progone?“

Jebote. Kako to uopšte da objasnim?

Oh, Bernadette je namamila mog slomljenog tinejdžerskog sebe u svoju kuću, manipulirala mnome dok me nije uvukla u krevet i od tada me ucenjuje?

A da dodam i da su me navukli na drogu?

Ili da me je Archie iskoristio dok sam bio bez svesti jer sam tri sata zakasnio sa završetkom posla?

Nedeljama sam želeo da umrem nakon što sam se probudio u sopstvenoj krvi i mokraći.

Niko, a kamoli bespomoćan i preplašen devetnaestogodišnjak, ne bi trebalo da prođe kroz tako nešto.

Njegovu smrt planiram već neko vreme.

Kada se oslobodim ovih lanaca, učiniću da prokleta zaboli.

Dlan mi pritiska obraz i vraća me u sadašnjost.

„Gde si upravo odlutao?“

Tamo gde uvek odlazim.

U prazninu u glavi.

Gutam knedlu. Stacey uzima moju drugu ruku, onu kojom sam uporno trljao bočnu stranu noge.

„Ja... ne smem da imam nikakve veze van posla.“

Stacey naginje glavu, puštajući moj obraz da bi uzela drugu ruku koja mi nemirno drhti.

„Zašto?“

Naleti me talas poniženja.

„Zato što pripadam njima. Ako ne radim ono što kažu, ljudi oko mene plaćaju cenu.“

„Šta?“ Oči joj se širom otvaraju. „Idi u policiju!“

Nateram sebe da se nasmejem.

„I njih poseduju.“

Tehnički, poseduju Škotsku i više od polovine podzemlja.

Uzdahnem i gledam je, upijajući koliko je zabrinuta zbog mene. Izvlačim ruke iz njenih i obuhvatam joj obraze, palčevima prelazim ispod očiju koje joj se pune suzama.

„Ne brini za mene, Pegava. Rekao sam ti — ovo je moj život sada. Neću i tebe da uvučem u ovo.“

„Moraš nekome da kažeš“, kaže, držeći moje ruke uz svoje lice. „Molim te.“

„I da gledam kako moja porodica nestaje, samo da se njihova tela pojave nekoliko meseci kasnije?“ Puštam joj lice. „Ne.“

„Ja... rekla sam tvom tati.“

Oči mi se širom otvore.

„Šta?“

„Otišla sam da ga posetim. Brinula sam za tebe i trebala mi je pomoć.“

Obuzdavam bes i zatvaram oči, stežući šake.

„Nisi to smela da uradiš, Stacey. Ako saznaju ili ako on pokuša nešto da uradi, sve će biti još gore. Nemoj više da pričaš s njim, u redu? Nemoj nikome da govoriš o meni. Samo ćeš pogoršati stvari i otežati moj posao.“

Donja usna joj zadrhti.

„Ali...“ Glas joj zamire. „Kako mogu da ti pomognem?“

„Tako što ćeš otići.“

Stacey se ukoči na moju grubost.

„Šta će se desiti kada odem?“

„Ne moraš da brineš o tome. Sve dok si bezbedna.“

Ćuti trenutak, a onda me iznenadi tako što mi se popne u krilo i zarije glavu u rame.

Na trenutak nemam pojma šta da radim.

Obavija me rukama i grli, dok su mi dlanovi pritisnuti o dušek da bih ostao stabilan. Gutam knedlu, ali kada osetim vlagu njenih suza na vratu, obavijam jednom rukom njen donji deo leđa i stežem joj kosu šakom.

Slobodno padam u more spokojsva u njenom naručju.

Glava mi je tiha.

Kosti mi ne podrhtavaju i punim pluća njenim mirisom, želeći da ovako ostanem zauvek.

Zatvaram oči i privijam je uz sebe. Njeno telo se pripija uz moje, jedna ruka joj se uvija u moju kosu, a drugom me steže za majicu na leđima. Vruć dah joj miluje vrat dok tiho plače.

Umasiram prste u njenu kosu, pokušavajući da držim emocije pod kontrolom.

„Molim te, nemoj da plačeš.“

„Nije trebalo da imaš ovakav život.“ Trese se u mom naručju. „Trebalo je da se odselimo kada smo planirali. Kada sam saznala da sam trudna, trebalo je da odemo i da se nikada ne osvrnemo.“

Nešto mi steže srce.

„Znam.“

Trljam joj leđa malim kružnim pokretima.

Niko me nije ovako zagrlio tako dugo. Ona je jedina osoba kojoj sam ikada dozvolio da mi se približi i moram da uživam u ovome dok još mogu.

Odmičem se, sklanjam ruku s njene kose i podižem joj bradu tako da me pogleda.

„Ovo što radimo je rizično. Ne možemo...“ Ispuštam vazduh, mrzeći sopstvene reči. „Ovo.“

Jebote.

„Ne možemo.“

Ćutke me gleda, oči su joj obrubljene srebrnom bojom dok joj još jedna suza klizi niz obraz. Ne sprečava me kada joj poljubim čelo.

„Molim te, spakuj stvari.“

Kada ustane iz mog krila, proveravam telefon i prebledim.

Bernadette: Pet propuštenih poziva.

Jedna govorna poruka.

Bernadette: Sebastian Ivanovich Prince. Dvadeset tri godine. Tamna kosa. Smeđe oči. Visok metar i osamdeset pet. Otac je uspešan ruski direktor. Majka je škotska računovođa. Biseksualan. Vozi crveni Aston Martin. Ima ožiljak na potiljku od udarca staklenom flašom kada je imao sedamnaest godina. Da nastavim ili razumeš?

Jebote.

To znači samo jedno.

Base je zvanično postao meta.

Bilo je teško skrivati ovaj deo života od najboljih prijatelja. Toliko puta sam lagao da bih ih skinuo s vrata, ali mislim da moram da im kažem ako će Bernadette početi da cilja i njih.

Base ima moćnu porodicu u Rusiji koja bi mogla da ga zaštiti. Ako ga Bernadette ubije, na vratima će joj biti jebeni rat.

Olakšanje me preplavi kada Barry uđe — živ je — i zatekne me kako hodam tamo-amo dok Stacey zakopčava kofer.

„Moramo da krenemo odmah.“

Pogledam Stacey, koliko je potresena i emotivna.

Sve je to moja krivica.

„Donesi joj prsluk“, naredim, proveravajući da li mi je pištolj napunjen, a zatim ga guram za pojas i uzimam još oružja.

Stacey gleda u oklopljeni prsluk u svojim rukama, mršteći se.

Uzdahnem.

„Dođi.“

Stoji ukočeno dok joj uzimam prsluk iz ruku, otkopčavam kaiševe i navlačim joj ga preko glave. Ne trepćući, gleda mi u grudi dok ga stežem oko njenog tela.

„Diši“, kažem, a ona trepne i podigne pogled prema meni.

„Uplašena sam.“

Gledam je — pegice koje joj prekrivaju kožu, koja iz sekunde u sekundu postaje sve bleđa, kosu koju je vetar još uvek razbarušio, šumskozelene oči koje sam nezdravo mnogo puta zamišljao.

„Bićeš dobro.“

Ne uzmiče kada uzmem pušku od Barryja i izađem iz hotelske sobe.

Polako hodamo niz hodnik, Stacey u sredini. Pridružuje nam se još mojih ljudi i formiramo krug oko nje, štiteći je, pažljivo praveći svaki korak za slučaj da Archie odluči da nas napadne iz zasede.

Kada stignemo do dna stepeništa, jedan od stražara otvara zadnji izlaz i mi izlazimo.

Odjek pucnja zatitra mi u ušima dok jedan od mojih ljudi prima metak u glavu.

Stacey vrisne dok se obavijam oko nje i jurimo prema automobilu, dok meci lete sa obe strane.

Guram je unutra, zalupim vrata, a zatim otvorim vatru u kratkim rafalima sve dok mi puška ne ostane bez metaka.

Bacam je na pod, izvlačim pištolj iz pojasa i zaklanjam se vratima suvozača kako bih ponovo mogao da pucam.

„Morate da odete, gospodine“, kaže jedan od mojih stražara. „Mi ćemo ih zadržati.“

Opsujem u sebi, jer nikada ne ostavljam svoje ljude, ali moram da izvučem Stacey odavde.

Barry uleće napred, spuštamo prozore i pucamo dok on u rikverc izlazi s parkinga, skreće na ulicu i ubrzava.

Stacey me gleda razrogačenih očiju, bez daha.

„Ovo je tvoj život?“

Slegnem ramenima.

Ona briše suzu.

„Šta se sada dešava?“

Sprečavam je da skine prsluk.

„Ideš kući. Neko vreme ću organizovati da te prate, da se uverimo da te ne prate oni. Nastavićeš da živiš svoj život kao i do sada.“

Možda sam glup, ali moram da verujem da je moguće, da će iz svega ovoga izaći dobro.

Stacey ništa ne govori. Na kraju zijevne i spusti glavu u moje krilo, a to me umiri dok se namešta, dok nas Barry vozi prema hangaru udaljenom više od dva sata.

Kada zaspi, isprepletem naše prste, a drugom rukom joj prolazim kroz kosu.

„Trebalo je da ostaneš van mog života“, šapnem. „Ali uvek si bila tu. Uvek.“

„Znaš li šta radiš?“

Podignem pogled i sretnem oči svog asistenta.

„Šta?“

„Što više vremena provodiš s njom, biće u većoj opasnosti.“

„Znam to, Barry. Zašto, jebote, misliš da je tako žurim iz zemlje?“

„Izvinite, gospodine, ali ona je nevina, a vi ste...“

„Znam“, odgovorim. „Jebeno znam.“

Vožnja traje čitavu večnost i istovremeno prođe u trenu.

Svaki njen trenutak provodim zureći u nju.

Kada stignemo do hangara, Barry skenira svoju karticu da otvori kapiju. Avion se pojavi pred nama kada skrenemo iza napuštene zgrade.

„Probudi se, Pegava“, kažem tiho, milujući joj kosu.

Promrda se, a zatim otvori oči. Ugao usana mi se nesvesno podigne, ali odmah ih spljoštım.

„Stigli smo.“

Automobil se zaustavlja dok ona trlja oči, pokušavajući da se razbudi. Gleda kroz prozor prema avionu, dok moj tim čeka da joj pomogne da pobegne, ali i da se bori u borbi koja će se neizbežno voditi ovde.

„Čekaj. Šta će se desiti kada odem? Gde ti ideš?“

Pilot se pojavljuje dok se stepenice spuštaju, a njegova neuredna seda kosa jasan je znak da smo ga izvukli iz kreveta.

Gledam Stacey.

„Rekao sam ti da ne brineš za mene.“

„Pa ja ću da brinem!“

Nečiji radio zapišti, objavljujući da četiri SUV vozila pokušavaju da uđu u područje.

Nakratko zatvaram oči; mrzim što mi ljudi ginu.

„Moraš da odeš. Odmah.“

Barry uzima njene stvari i staje pored nje.

„Gospođice, molim vas, ukrcajte se u avion.“

Još jedan radio se oglašava.

Jedna žrtva.

Dve.

Tri.

Bernadettina vojska dolazi.

Kada Stacey napravi korak unazad, spremna da ode, zgrabim je za zglob i privučem sebi, spuštajući usne na njene dok joj rukama obuhvatam obe strane lica.

Nije dubok ni strastven, ali dovoljan da neću žaliti što sam je pustio da ode, a da je nisam poljubio.

I jebote, osećaj njenih usana na mojima je poput sna, naročito kada mi uzvрати poljubac i svet prestane da postoji.

Više ne stojim na aerodromskoj pisti.

Ponovo igram izazove u šatoru sa devojkom koja mi se sviđala još od moje petnaeste godine.

Njene usne su na mojima, a ja više nisam u tami, progutan senkama svojih grehova.

Leptirići su još tu.

Nervoza i drhtanje mojih ruku.

Rekla mi je da je ne ljubim, ali me ni ne odguruje.

Osećam ukus njenih suza dok jeca uz moje usne.

„Pođi sa mnom.“

Puštam je i odstupam, stvarajući razmak između nas, i odmahnem glavom.

„Ne mogu.“

Još jedan pucanj i okrećem se prema Barryju.

„Ukrcaj sve. I ti takođe.“

Namršti se.

„Zašto?“

„Ubiće vas sve, a ja to neću dozvoliti. Ukrcaj se na jebeni avion — to je naređenje.“

Klimne, ali vidim njegovo oklevanje da me ostavi.

„Gospođice Rhodes“, kaže Stacey, pokušavajući da je povede uz stepenice.

Ona odmahuje glavom.

„Molim te, Kade.“

„Idi“, kažem Stacey. „Nemoj da mi se javljaš. Imaće moj telefon.“

Izgleda slomljeno dok klima glavom, napravi nekoliko koraka prema stepenicama, a zatim zastane i potrči nazad ka meni.

Vreme staje dok se naše usne sudaraju u dubokom, očajničkom poljupcu, a ona mi se baca u naručje.

Privlačim je sebi dok joj se usne pomeraju, razdvajaju i konačno se potpuno otvaramo jedno prema drugom, dopuštajući našim jezicima da se napokon okuse.

Podignem je sa zemlje i krenem prema stepenicama.

Obavija noge oko mene, a ja uživam u mekoći njenih usana.

Kao da posećujem raj dok živim u paklu.

Ali želim da je ukradem i dovedem u svoj kaos, da zapalim njen svet do temelja i zadržim je u svom.

Ni sam đavo ne bi mogao da mi oduzme ovaj trenutak.

Ovo je ono što sam ranije želeo da uradim.

Želeo sam da okusim njene uzdahe i sisam joj jezik, da progutam njene uzdahe dok prodirem u nju.

Umesto toga, sada osećam ukus njenih suza i gutam njene neutješne jecaje dok me moli da pođem s njom u avion.

„Reći ću ti sve“, kaže. „Obećavam da ću ti reći sve.“

Nemam pojma o čemu govori.

Sve?

„Možemo da učinimo da uspe“, dodaje. „Možemo da pomognemo jedno drugom.“

„Gospodine, moramo da krenemo odmah.“

Nosom dodirujem njen.

„Gotovo je. Gotovo je već dve godine. Ako nastavimo ovo da radimo, ubiće te.“

Jeca i odmahuje glavom.

„Ne.“

Ponovo pritisnem usne na njene dok je spuštam na noge.

„Ne mogu da budem sebičan.“

Stacey napravi korak unazad, pokrivajući usta nadlanicom dok joj suze padaju niz lice, a ja ne želim da pustim njenu drugu ruku.

Knedla mi stoji u grlu, grudi su mi stegnute i želim da nastavim da je ljubim.

Želim da pođem s njom.

Ali onda nam se prsti razdvajaju i ona se okreće.

Gotovo je čim je počelo — puštam je zauvek, a ona nestaje u avionu, ne usuđujući se da mi uputi još jedan pogled.

Sve ostalo je gotovo.

Mi smo gotovi.

I tako mora da bude.

Držaću se podalje od nje.

Učiniću sve da se pobrinem da je Bernadette nikada ne pronađe.

Barry stoji na vrhu metalnih stepenica, gledajući iza mene, i znam da sam najebao.

„Čuvaj je“, kažem. „Ne brini za mene.“

Vrata aviona se zatvaraju, a ja izdišem i guram ruku kroz kosu.

Sada čujem sve automobile.

Ubrzavaju.

Pretpostavljam da je tim koji sam ostavio na kapiji mrtav.

Svi koji su bili na smeni i nisu stigli do aviona su mrtvi.

Toliko nevinih života je izgubljeno samo zato što su mi bili odani.

Bar je Stacey bezbedna.

Palim džoint i posmatram kako avion kreće unazad prema pisti, a olakšanje me preplavljuje kada se vine u nebo, odnoseći Stacey daleko od nevolje.

Izdišem otrovni dim dok mi se pištolj prislanja uz potiljak.

Sve postaje crno kada me bol udari u lobanju.

KADE

Telo mi se trza kada se ledena voda prolije preko mene.

„Probudi se, jebote.“

Gaspem, pokušavajući da uhvatim dah. Vezan sam za stolicu ispred stola. Archie sedi preko puta mene s fasciklom u rukama, prebacivši članak noge preko kolena, obučen u svoje uobičajeno tamnoplavo odelo.

Lik s praznom kantom stoji pored mene, u oklopljenom prsluku kao i svi ostali, i trudim se da zapamtim njegovo lice kako bih mogao da ga jebeno unakazim.

„Lukav si ti mali gad“, kaže Archie, ustajući i oslanjajući ruke na čelični sto.

„Moj tata bi ti iščupao jezik zbog načina na koji pričaš o mojoj majci“, odgovorim uz samouveren osmeh. „Ali prevelika si pička da mu to kažeš u lice, zar ne?“

Archie je do iznemoglosti tvrdio da je glupo petljati se sa sinom Tobiasa Mitchella i da bi trebalo da prestanu da me čačkaju pre nego što moj otac uzvрати, ali Bernadette, užasna kučka kakva jeste, ubedila ga je da nastave.

Počeo je da me posmatra s njom, s drugima.

A onda je došao red na njega.

Bilo je bolesno.

Raskinuo sam sa Stacey nekoliko nedelja ranije, a bol zbog njene izdaje još je bio prisutan. Samo sam želeo stalno da budem pijan, ali oni su me upoznali s ekstazijem, kokainom, LSD-jem i ko zna čime još što su mi gurali u telo.

A onda je počelo nasilje.

Naterali su me da zadavim nekoga do smrti.

Moje prvo ubistvo.

Zatim su me slali u druge zemlje na obuku.

Rusija.

Poljska.

Francuska.

Letonija.

Španija.

Italija.

Austrija.

Brazil.

Peking.

Kada sam odlazio na privatne žurke s Bernadette pod ruku, druge žene počele su da se raspituju o meni.

Moj bankovni račun počeo je da raste, prešao milion, pa dva, pa tri.

Ugovori za ubistva podigli su zaradu na osam cifara.

Koliko god sam postajao bogat, bio sam prazna ljuštura.

I dalje sam.

Ali tokom poslednjih nedelju dana ili tako nešto ponovo sam postao onaj tinejdžer koji nije imao pojma kako se koristi pištolj niti šta se krije u najmračnijim delovima podzemlja.

Samo nervozni klinac kojem se sviđala najbolja prijateljica njegove sestre.

Archie me udarcem vraća iz transa.

„Tvoj otac nije ništa drugo do bezumna marioneta. Može li uopšte da govori od svih lekova koje pije? Da li se uopšte jebeno seća ko si kada odluta?“

Podrugljivo frkne.

„Jebeni Tobias Mitchell. Isti si kao on. Beskorisni, jadni komadi govana.“

Cerekam se.

„Naravno. Zato moraš da me biješ dok sam vezan za stolicu, je l' tako? Ja sam govno kao moj otac, a ti ne možeš da mi izađeš na crtu jedan na jedan.“

Naginem glavu.

„Ti si sramota, Archie. Tvojoj ženi je tvoj kurac toliko dosadio da je morala da jebe tinejdžera kako bi se malo zabavila.“

Zabacim se kada šutne moju stolicu, a vazduh mi izleti iz pluća dok padam na pod.

Smejem se kroz kašalj.

On se spušta na moj nivo i hvata me za kosu, grubo mi šapućući na uvo.

„Ušunjaću se u tvoju malu vilu, prerezaću grkljan tvom očuhu i gurnuti kurac u usta tvojoj majci dok ne bude mogla da diše. Jebaću njeno mrtvo telo i poslaću ti snimak. A onda ću uzeti tvoju sestru.“

Krv mi uzavri, a osmeh nestane.

Ostajem pribran, lice mi je bezizražajno.

„Kada mi se pruži prilika, nateraću te da patiš“, procedim.

Čelom mu udaram u nos i čujem kako puca.

On krikne i brzo ustane.

„Prideš li mojoj porodici, ubiću te.“

Pridržava krvavi nos.

„Ti mali—“

„Oh, umuknite obojica.“

Bernadettin glas odjekuje prostorijom — dolazi iz zvučnika na Archiejevom telefonu.

„Kade. Šta kog đavola izvodiš?“

Jedan od telohranitelja vraća moju stolicu u uspravan položaj dok Archiejeva krv kaplje na pod.

Nadam se da boli, govno jedno.

„Ne znam o čemu pričaš“, odgovorim Bernie.

„Ko radi za tebe? Ko je uzvraćao vatru?“

Zadržavam dah, odbijajući da progovorim.

„Napravio si svoj mali tim, zar ne? Lukav, lukav dečko. Šteta što će svi uskoro biti mrtvi.“

„Sumnjam“, odbrusim.

Nikada ih neće pronaći.

„Ko je ona? Ko ti je toliko važan da si otišao toliko daleko da je zaštitiš?“

„Niko.“

„Znaš prokleta pravila, mali“, pljune Archie, dok mu se glupi krvavi brkovi trzaju od besa.

Otvaram fasciklu i razbacuje fotografije po stolu.

Različiti uglovi mene i Stacey u klubu.

Kako stojimo za šankom, kako je dodirujem.

Kako ona pleše s mojom metom, a zatim nas dvoje iza kluba.

Ja jebem pored svoje mete i ubijam ga dok sam duboko u Stacey.

A onda fotografija koju je on snimio.

Izgleda tako nevino i uplašeno, a utroba mi se steže pri pomisli da sam je doveo u takvu situaciju.

„Ko je ona?“ pita Archie.

Pesnica mu udara u lice pre nego što stignem da ga pljunem.

Još jedan udarac sleva — jedan od njegovih ljudi, s bokserom na obe ruke.

Usta mi se pune krvlju dok mi zubi zasecaju desni.

Dobro.

Želim bol.

Želim da osetim svaki jebeni udarac koji mi zadaju.

Ispituju me ko je misteriozna žena, a ja ih, čisto da budem govno, ignorišem, samo da bi mogli da me udaraju još više i polivaju ledenom vodom.

To umiruje vatru koja besni u meni.

Bernadette im na kraju naređuje da prestanu i izađu iz sobe, ostavljajući samo mene i telefon na stolu, okruženog fotografijama moje bivše.

„Ako mi kažeš ko je ona, povući ću nalog za ubistvo Princea“, kaže, a lice mi se smrači. „Samo želim da znam njeno ime.“

„Bila je samo jebena zabava da ubijem vreme“, lažem. „Upoznao sam je u klubu, a onda smo se ponovo videli večeras.“

„Koliko puta ste spavali zajedno?“

Stežem zube i pljujem grimiznu krv na pod.

„Dvapat. Neće se ponoviti. Povuci nalog.“

Ona zamišljeno zabrunda.

„Onda zašto si je skrivao?“

Prelazim jezikom preko rasečene usne i osećam ukus metala.

„Bila je nevina i nije zaslužila kakvo god sranje da si spremala za nju. To što si krenula na nju bila je prokleta sitničava ljubomora.“

Ona se nasmeje.

„Dobro. Želim da budeš na sledećem letu kući. Dođi kod mene i izvini mi se lično.“

Čujem osmeh u njenom glasu.

„Zasluži moj oproštaj.“

Gutam mučninu koja mi se penje uz grlo.

„Ne volim da čujem da spavaš s drugim ljudima za koje ne znam. Nema više tajnog odlaska s jeftinim kurvama na motorima. Razumeš?“

Zglobovi mi pobeće.

Da li je upravo Stacey nazvala...

Zatvaram oči kako bih obuzdao bes koji raste u meni.

Slušati Bernie kako tako govori o njoj jebeno me izluđuje.

Nije ni približno toliko prelepa kao Stacey.

Ali ako odreagujem, odaću da je bila mnogo više od običnog seksa.

„Razumeš li, Kade?“

Zurim u telefon, terajući reči kroz zube.

„Dobro. Ali drži se podalje od mojih prijatelja.“

„Moli me da ga ne ubijem i sve će biti oprošteno.“

Krckam vratom u stranu i odmahnem glavom.

„Molim te“, procedim kroz zube, dok me hvata glavobolja. „Molim te, nemoj da ga ubiješ.“

„Dogovoreno. Prekinite vatru, James. Vрати se kući.“

Mora da su imali snajperistu koji je nišanio u hotelsku sobu.

A onda mi se obrati.

„Imaš mnogo toga da nadoknadiš. Radujem se što ću te videti.“

Telo mi se ukoči.

„Dobro.“

Ona se nasmeje.

„Nemoj praviti nikakve planove do kraja meseca. Trebaće mi dodatno društvo dok sam u Italiji.“

Poziv se prekida kada jedan od njenih ljudi uđe u sobu, a čim mi iseku ruke, oslobađajući me plastičnih vezica, u prostoriju nahrupi još petorica.

Dvojica imaju palice, trojica bokisere, a jedan metalnu šipku.

Tipično — ovi govnnari moraju da koriste oružje protiv mene.

Pripremam se za borbu i zamahujem prema najbližem, lomeći mu vilicu pri udarcu.

Bol koja mi seče zglobove tera me da udarim sledećeg.

Čujem pucanje nečijeg vrata dok potpuno slepo gubim razum.

Ovo mogu da podnesem.

Ovo ću prihvatiti da bih sve ostale održao bezbednim.

Ovo je cena koju ću platiti da se pobrinem da nikada ne saznaju ko je Stacey Rhodes meni.

Barem sam uspeo da je poljubim.

DRUGA KNJIGA TRILOGIJE

EDGE OF DARKNESS

USKORO